ชาวไทยกับการค้าทางเรือสมัยต่างๆ

ตอน

การค้า

ป่าลิมซื้

"ไรมล่ำทอม" ฐถ "ทะวิจุเวบ้าม"

– ๒๑๖ –

ปาไบ

ทะวิ (ยอถ) สิปาท หลายหลายถ้วย คาริม–เลิมล์ม

สิมใจมัก อางตลาดปายเถือม " ตุลา "

ธิบฝ้าอุ๊ฝ้าอหามาไอ้อ่าม ซุกซุ้าหาบ่มี เผาะอ่าจักมีม

จำมอมจำกัด ที่สุด ธาดา บ่ถึก – บ่แพง

– เสัฐถายเงิมจะเสัฐใจไปถิม –

- ด้วยความรักในบรัมะโลก
- ด้วยเจตมาอันแรงกล้า ที่จะก้าวข้ามมาขีมท้าทายกับความแสบใส้ย่างอาดอยู่ทางสังอฐมอักสอมแห่งแดมล้ามข้าง

๒๑๑ ฆูฝา๑๊บ

■ มักอฐมผู่ทำอาตา *อุอิกโหม* อองตัม โดยอาสัยแรงสัทหาจากแฝม ๆ ใม

“๑๐๘ ๒๑๑๘”

จิ่งตัดสินใจพิมพ์ขีม *โรมเรื่อๆสั้ม* ออกสู่ตลาดพังสือใมอื่ (แบบข้ำใม) ว่า...

“ผู่ยิๆบ้ผู่ยิๆ”

△ *สาหุอุ้มผู่จเริมเอีย...*

จิ่งอื่ *“ผู่ยิๆม้ผู่ยิๆ”* อึ่งจะผาก็ดโสมใมม่ ๆ มี้ เพื่อจัธโลง *บัรมะโลก* ก็จิ่งทุก ๆ คันเต็ม...!

ສຸກົນ ບຸນຍາວົງ

ປາໃນ-ດວງຈຳປາ

ໂຮມເຮ່ອງສັ້ນ

ຫ ຍ ເ ລ

ຊ ວ ກ

ພິມເທື່ອທີ່ໜຶ່ງຈຳນວນ ສອງພັນ ເຫລັ້ມ

– ໂດຍ –

ຄນະພັງສີພິມ " ໄຜ່ພາມ " ສບັບສັງຄົມວິຈາມຣາຍເດືອນ

ຕູ້ ປ.ມ. 230 ວຽງຈັນທ໌ ພຣະຣາຊອາມາຈັກລາວ

ສາວນລິຂສິດ

ສາຣະບານ

		ໜ້າ
✻ ທະເລບ້າ ๆ	ปาไม	1
✻ ວິວິດ	สีลา วีระวังส์	7
✻ ลูกสาวຂ້ອยเสัย	ปาไม	20
✻ ใผ่าเงิมเป็มพระเจ๊า	ถองจำปา	30
✻ ค๊ดรอด	ปาไม	46
✻ บันทึกลับบ่าวโสด	ท่ง อูปมุง	60
✻ ใส่๋ว่า"บักโอก"เพื่อเป็มอะมุสอม	ปาไม	70
✻ เรื่องของทีดมากบ้านโพมขามๆอย	ถองจำปา	88
✻ แด่จันทอม	ปาไม	117
✻ อุ่อยแด่.... อุ่อยแด่!!!	ถอกเกด	128
✻ "ท๊ง !"	ปาไม	140
✻ ทะว่าบ่อุ่ง....	อินทีธา	152
✻ ยังบ่แม่แท้ถอก !!!	ปาไม	170
✻ ตอบจ๊ดหมายท้ายเหลั้ม	ถองจำปา	182

ເມື່ອອ່ານປັ໋ມນີ້ ຢ່າງໜ້ອຍ ກໍຂໍໃຫ້ຄິດວ່າ ເຮົາຮ່ວມກັນ

ສະແດງຄວາມຮັກແພງພິສວາດພາສາລາວ...ເພື່ອນັຍສາຣະ ອາດມີລາງ

ຕອນທີ່ເສົ້າແກມແສບ ຈົນສຽບຍອກເຂົ້າຮອດສຳນຶກຄຽດ ໆ ຂອງ

ລ້າງຄົນ... ອັນນັ້ນຂໍໃຫ້ຄິດປົ໋ງເສັຽວ່າ ເປັ່ນເຣື່ອງທີ່ຄວນລືມ ແຕ່

ຖ້າຈື່ຈຳໄວ້ໄດ້ກໍດີ...

ทะเลบ้าๆ !

☆ โดย ปาใบ ☆

ได้สัมยาสาบามไว้กับโตเอาแต่ก่อม แต่ตอมจัดพิมปั๊มโรมเร็องสั้นจุดทำอิดพุ้มว่าอุต้องจัดพิมฮั้มต๋ามอิกจักจุดมึ่งให้ได้แท้ๆ และต้องให้มีจุดต่ไปๆ และต่ไปอิกเลื้อยๆ เลิงๆ ถ้าหากว่าบักส่องรักหัวอุปสัก มันอุบ่มามัวจ่องดึงไว้ให้เลิกกาม...

เอ้ารอดบักอุปสักยามใด เปันอันอ่าต้องเกิดอุ่นอ้าง เคืองอัดคับแค้นใจอั้นมาธิด ๆ ยามมั้นโลด มันพานพาโล มันถิ่มมันจ่องม้าอพ่อง ลากแก่ทิกทั้นไปแต่ในทางที่บ่มีหยังดีเลิย แล้อลางเทื่อ.... มันก็มายืนเธัดจั้งฟังตันทางแบบถี่ ๆ ถ้ามเอ้าสาขี่ ๆ โลด....ร่ามัน !

ทะเธ้านี้แหละ เสือกบ่ทาร่อมทารู ยู่บ่ย่าถัดจธิดแอะ และไปผูกมิดสมักสมานเปันส่องเทิเกิธักกับมันก่อม....ใผจ่างว่าสอมจักเทื่อ ทะยังธู้ยู่พ่แธงแล้อ อันจ่อว่าบักอุปสักเพันมันมีถิ่หยัง ?

"ถิมันมี....เปันหยังมันจุบ่มี ทะอุปสักโตมี เปันโตทามสายลับของพะยาดอามสำเธัด จุ่งจักมอบพายปะธึมยาจุ๊อิดเปันผู้สิ่งมาลองยามยั้ปี้ เพื่อพิสูดพูมิปันยาดอามสามาดของเธ้า หากว่าเธ้าเตะบักอุปสักให้พอบยู่ลาตีนได้เมื่อใด เมื่อมั้นแหละพะยาดอามสำเธัดจอมบังทามจักเด่มือมาจับมือเธ้าสั่นย้อก ๆ (สิ่งใสพยาดอามสำเธัดมีเจ๊อชาดทำเมิดมาแต่ย่ะมเอิธิบ หลิบ่ก่ต้องเดียไปสึกสาร่ำธูมมาแต่เมืองฝธั่ง) พ้อมอาจาจุ๊มเจียยิกย้องตามทัมมูมแล้อก็มอบปะธึมยาจุ๊อิดให้แก่เธ้า"

สูงน้องนางปธัจยาไว่ ๆ ผู่จ่างฝันทางเอันธ้องทูงจอด ๆ มาแต่ไภได้ยินพ่อม ๆ

"ทะเอ๋นั้นแล้ว คันเกิดตาละปิ้ม เป้นอ่าขักอุปสักมัน เป้นฝ่ายถิบทำพ่ำมิเร๊าเองจ๋มพอบทะแตล๊งไปเถิ?"

เร๊าทำท่าถามเป้นพิที ก่อมที่น้องนางปธัจยาไว่ ๆ จิ แล่มอ้อมทะเลอาธ๊มมาจุ๋มใส่หูอ่า

"อันมันจ่อยบ่ได้ มันเป้นทัมของสัด มันเป้นคามไว่ของจิอิดเอง ที่บ่หารฮูมไม้มอยลอดลายและพิดส๊งให้พ้นฮูง ก่อม ก่อมจิมาผูกส่องกับห้าอุปสัก!"

ข้าแต่น้องนางปธัจยา ทิดาสุดสอาดแห่งพะยาคาม สำเธัด จึ่งเร๊าพายปองปู่บ่อาย....เร๊ายังอ่อมแอปู่หลิ.....ทะบ่....แต่อ่า....แต่อ่า....และแต่อ่า...!

แล้วเร๊าทับ่เอ๊าจาคามใด ๆ ปู่ในอาธ๊มอันปฮูบดั้งทะเลกอ้างนันอีก

ถึกแล้ว....อาธ๊มในยามนิ๊ดทะเล...

ดีทะเลที่กำลังปั่นป่วนผวนผันด้อยมัธะสุม

อึกทะทึกดึกดะมองและบ้าบิ่น ผินที่สุดก่เกิดจึ่งฟองลั่นแล่นไหลจ๋มฟังฟาดเฟือมฟิด แล้วแตกทะจอมทะจายท่อทุกทิบ เทิงแผ่นพ้าและเถิงห้องทะเลจิด อันเล็กล้าเหลือคะมาเลียจักทะเอ๋น

ถึกแล้ว....ทะเลในยามนันดีอาธ๊ม...

คืออาธิมที่กำลังคิดคำนึงร่ำเพิ่งยู่ดงอดาย...

แต่อ่า..สับสันปั่นป่วนด้วยแรงผัดงูมอันของมารยา สังคัม ที่ปราสจากซึ่งอิทิอันคักแท้แน่นอนในทิดทาง ผันที่สุด กำเกิดมีเมดามือพองและพองพันเส้า แผ่ผายออกเปันผืนผ้าม่าน มืดสีอิมคืมมาบิดบังอางกัน ระหว่างกางทันมาธิมและกามระสา ด้วยดอามคิดฝันปั่นป่วน...

ด้วยปาถนาในสัจจะทันที่ถึกและแท้...

ด้วยมีปันยาที่มีสะพาบคิดันเด็งหลับเด็งตื่นสะเดิดเต้น จึ่งมีดอามสังใสในสังสามหลุดหลั่งเปันดอามถาม...

จากอาธิมดงอดายและพันเส้า ซึ่งปงบได้ดั่งทะเล บ้า ๆ ในยามปั่นป่วนด้วยมัระสุมคิกคะมองมัน

ดอามถามลามไหลออกมาเปันทือแถอซ้อมสลับสับ – ทันทับดอามตอบ จับมารงลงอักสอมประสานกันได้ดั่งนี้ :

ซืออิด ?	รากไผ่ !
มะนุด ?	พิดแล้อ !
เกิด ?	หลังจากกืนดองห้าเดือน
พธิมจาธิ ?	ดิงป่าลาม !
แมงดา ?	ธัฏทันมะนูน !
สระอาป่ำปา ?	ปันยาอุ่น !

ตาย ? ฆาดิกอ่าเสือ !

ที่เพิ่งทางใจ ? อะเอจิ !

สอัม ? ไป–กับห้าร้อยกีบ !

อาจุ๊บมายฆ์ลางดิม ? ฆลุลูก !

สังคาม ? ผัวกับเมัฐต็มยามลูกฆลับ !

ถุ่มน้ำลายหิดฟ้า ? สัมติพาบ !

มิตปะเทด ? อ้ายเอียกับน้องเมัฐ !

สลากกินแบ่งธัฐบาม ? อุดิมคะติ !

สังดิม ? สุกก่อนเที่ม !

อะทิบ่ดิโสด ? ผัวลับ !

...ตีกถาม ? ผู่แทมธาสดอม !

□ □ □

เสฐกิด ? ยากหัวตอ่า !

โสเฆมิ ? มักกามเมืองๆ !

ธ์ดไฐมา ? พาสี !

ฆากางทาง ? โคงกามสองร้อยกีบ !

ไจอิเสดปายเล้าเฆลัก ? ไฟแดง !

ฆากอ่าแล้อ....บ้าดักๆตอ่า! ขฐมสับฟ้าสับหลังฆ์ปาม อ่าขันดิด กัดิดีกัน อางท่าเป้นขันดิดป่องจะเลเบิ่งจักหอ่าง ตาม ฆาสาป่องบ้าของอาธ์ม....อาธ์มที่กำลังปั้นป่อม จุ๊งกัดีกันกับ

ทะเลบ้า....ทะเลบ้า ๆ....

ນີ້ຖ້າວ່າບໍ່ເຊົ້າຂຽນແລ້ວເຮັດວາດໃດ ໃຜຈັ່ງຊິເຊົ້າອ່ານ....

ເອົ້າຈັ່ງຊິ້ເທາະ...ຂໍຢຸດພັກກັກເຂດທະເລບ້າ ๆ ໄວ້ແຄ່ນີ້ ແລ້ວໃຜໆກໍໃຫ້ເຊົ້າອ່ານກ່ອນ ຂໍທານນໍາ...ປົດໜ້ຕໍ່ ໄປຊອກອ່ານເຣື່ອງດີໆ ມີສາຣະຢູ່ໃນຊຸດ "ທະເລຊີວິດ" ພຸ້ນດີກວ່າ...ດີກວ່າອີ່ຫລີ ບໍ່ເຊື່ອຣິບເຊີນລອງເບິ່ງໂລດ

ฉวยฉก !

โดย

สีลา

วีระวิวัส์

ພຣະກະສັດທ້າພຣະນາມວ່າ ວິກຣມາທິຕ ສເວີຍຣາຊສົມບັຕຢູ່ມະຄອນອຸຊຸເຊນີ ນັບແຕ່ເວລາ ນັ້ນມາເຖິງດຽວນີ້ ໄດ້ເກືອບສອງພັນປີແລ້ວ ພຣະອົງຄ໌ ເປັນກະສັຕທີ່ກ້າຫານ ເກັ່ງກ້າສາມາດໃນທາງຍຸທ ແລະທາງປົກຄອງໃຫ້ ປະຊາຊົນພົລເມືອງໄດ້ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ເອົາພຣະທັຍໃສ່ໃນການສຶກສາ ຮ່ຳຮຽນເປັນຢ່າງດີ ມີນັກປຣາຊຍ໌ 9 ຄົນ ອັນຮຽກວ່າ ເນົາວະຣັຕ ນະກະວີ ມີທ່ານອາຈາຣຍ໌ກາລິທາສເປັນຕົ້ນ ເປັນຜູ້ຄອຍແນະນຳຖວາຍ ຄຳສອນ ທ່ານກະລິທາສໄດ້ແຕ່ງຄຳກອນສຣະເສີນພຣະກຽຕໄວ້ ມີຜາກົດ ມາຈົນເຖິງເວລານີ້ວ່າ ສມັຍພຣະວິກຣມາທິຕ ເປັນສມັຍທີ່ວິທຍາການ ຮຸ່ງເຮືອງຫລາຍ....

ພຣະກະສັຕວິກຣມາທິຕ ສເວີຍຣາຊສົມບັຕເປັນສຸກກະເສີນ ມາຫລາຍປີ ຈົນມີພຣະຊົນມາຍຸໄດ້ 30 ວັສສາ ວັນນຶ່ງ ທ້າວຳຣິວ່າ ບ້ານເມືອງຕ່າງປະເທສທີ່ເຄີຍໄດ້ຍິນແຕ່ຊື່ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນນັ້ນ ມີຫລາຍ ສົມຄວນຈະທ່ຽວໄປຫາເບິ່ງໃຫ້ເຫັນຈັກເທື່ອສາ ! ພຣະປະສົງກ໌ຈະ ທ່ຽວໄປສອດສ່ອງເບິ່ງກິຈການຂອງບ້ານເມືອງນັ້ນ ໆ ຫາທົນທາງເອົາ ມາໂຮມເຂົ້າເປັນເມືອງຂຶ້ນດ້ວຍກຳລັງອາວຸດ ຫລືກຳລັງປັນຍາ ສຸດແຕ່ ຈະໄດ້

ຄັນຄິດດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມອບຣາຊການບ້ານເມືອງໃຫ້ພຣະອະນຸຊາ ຜູ້ມີນາມວ່າ ທ້າວພັຕຕິຣາຊ ປົກຄອງແທນຊົ່ວຄາວ ສ່ວນພຣະອົງປອມ

ເປັນພໍ່ຄ້າປອມສະເດັດທ່ອງທ່ຽວໄປຕາມເມືອງຕ່າງ ๆ ກັບພຣະຣາຊ
ໂອຣົສວົງທີ 2 ເຊິ່ງມີນາມວ່າ ທັມມະທະວັດ

ທ້າວພັຕຕິຣາຊ ຜູ້ນ້ອງເຊິ່ງປົກຄອງບ້ານເມືອງແທນນັ້ນ
ເປັນບຸຣຸສທີ່ມີຫົວໃຈຊົ່ວເຫົ່ຳຫ່ວມຢູ່ສເມີ ເພາະໄດ້ເສັ່ຽຊາຍາຜູ
ເປັນທີ່ຮັກໄປດ້ວຍເຫດປະຫລາດ

ມີເຣື່ອງເວົ້າຕໍ່ ๆ ກັນມາວ່າ ມ້ຶງ

ພັຕຕິຣາຊສະເດັດເຂົ້າປ່າຫາໄລ່ເນື້ອ ໄປພົ້ຜູ່ຍິງຄົນນຶ່ງໂດດ
ເຂົ້າກອງໄຟທີ່ເຜົ່ຳສົບຜົ່ວ ຍິງຄົນນັ້ນສະແດງຄວາມໝັ້ນໃຈ ປາສຈາກ
ຄວາມສະທ້ານຢ້ານກົ່ວໃດ ๆ ທັງໝົດ ຄັນທ້າວພັຕຕິຣາຊ ສະເດັດກັບ
ມາເຖິງວັ ຈຶ່ງເລົ່ຳເຣື່ອງທີ່ໄດ້ພົບພ້ມານັ້ນ ສູ່ພຣະຊາຍາຟັ່ງວ່າ ນາງ
ນັ້ນມີສັຈຈະແລະກ້າຫານ ນ້ຳໃຈເດັດດ່ຽວແທ້ ພຣະຊາຍາທູນຕອບວ່າ
*"ເມື່ອຜົ່ວຕາຍໄປແລ້ວ ເມັ່ຽທີ່ດີ ຕ້ອງຕາຍນຳຜົ່ວ
ດ້ວຍໄຟແຫ່ງຄວາມທຸກ ບໍ່ແມ່ນຕາຍໃນກອງໄຟທີ່ເຜົ່ຳ
ສົບຜົ່ວຄອກ"*

ທ້າວພັຕຕິຣາຊ ໄດ້ຫົ່ງຟັ່ງດັ່ງນັ້ນ ກໍນັ່ງນິ່ງ ຄິດຮ່ຳຕອງ
ບໍ່ໄດ້ຕຣັສຄຳໃດ ຄັນຕໍ່ມເຊົ້ຳມາ ກໍພາບ່າວໄພ່ເຂົ້າປ່າຫາໄລ່ເນື້ອອີກ
ບໍ່ເທົ່ຳກໍຕຣັສບອກມະຫາດເລັກເອົາເຄື່ອງຫົ່ງທີ່ຂາດແລະເປ້ືອນເລືອດກັບ
ຄືນໄປພຣະນະຄອນ ທູນພຣະຊາຍາວ່າ ເກີດອຸບັຕເຫດໃນປ່າ ພຣະ
ພັຕຕິຣາຊສັ່ງພຣະອົ່ມເສັ່ຽແລ້ວ

ພຣະຊາຍາໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍລົ້ມລົງໃຈຂາດຕາຍດ້ວຍໄຟແຫ່ງ
ຄວາມທຸກ

ພຣະພັຕຕິຣາຊກັບຈາກປ່າ ກໍເສັຽພຣະທັຍເປັນທີ່ສຸດ ຈຶ່ງມີ
ອາການຊົບເຊົ່າເຫງົ້າຫງ່ອມ ມ່ໄປທາງຈະອອກຂອດເປັນຣິສີຢູ່ລອມລ່
ເຖິງແມ່ນມີສນົມນາງອື່ນ ๆ ຈຳນວນບ່ໜ້ອຍ ກໍບ່ເຮັດໃຫ້ຊຶ່ນບານໄດ້
ຈົນໄດ້ນາງໃໝ່ມາອີກຄົນນຶ່ງ ຈຶ່ງຄ່ອຍມີພຣະພັກເບີກບານ

ນາງຊາຍາທີ່ໄດ້ມາໃໝ່ນັ້ ມີໜ້າຂາວນວນນ່ປານເດືອນຫງາຍ
ໃນມ້ເພັ ມວຍຜົມດີກັນກັບເມກຕັ້ງໂງ່ນ ຊຶ່ງອູ້ມຝົນຍ້ອຍຢາດຢູ່ໃນຟ້າ
ຜິວກາຍດອກຈ້ອນກໍສູ້ບ່ໄດ້ ຕາພ່ປາມກັບຕາເມ້ືອຊາຍຣະແວງພັຍ ຣິມ
ສົບປາມດອກມ້ີສາ ຄໍປາມຄໍນົກເຂົ້າ ມ້ືດີກັນກັບສີຫ້ອງຫອຍສັງ ແອວ
ປາມແອວເສ້ືອລາຍໝາກບ້ໍ ຂາຫາປາມດອກບົວ

ພຣະຊາຍາອົ່ງໃໝ່ ງາມປາມນ້ັ ຫ້ອພັຕຕິຣາຊກໍລືມຫລົ່ງ
ພຣະຊາຍາເກ່ົາ, ພຣະທັຍທີ່ເຄີຍຊົບເຊົ່າມາແຕ່ກ່ອນນັ້ນກໍກັບເບີກບານ
ແຕ່ວ່າ ນາງນັ້ນບ່ໄດ້ມີໃຈຈົ່ງຮັກຕ່ພຣະສາມີເລີຍ ແຕ່ມີໃຈໄປຮັກມັກຢູ່
ກັບອຳມາຕໜຸ່ມຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ມະທິບາລ ບ່ນານເລີຍເກີດເຫດອາເພດ....

ຢູ່ໃກ້ ๆ ກຳແພງພຣະຣາຊວັ (ເອ້ີນໃຫ້ເຂ້ົາເຄ້ົາພາສາລາວ
ກໍຄ ຊ ແມ່ນຄູອ ງເຮ ດ ๆ ນ ລ ະ) ມີພຣາມເຖ້ົາຄົນນຶ່ງກັບເມ ຽ ເປັນຄົນ
ທຸກຍາກເຂັນໃຈ ບ່ຮູ້ຈະເຮັດແມວໃດກໍເລີຍທຳຕະບະ (*ທຳຄວາມ
ພ ຽນ*) ຄ ອົດເຂ້ົາແລະທໍຣະມານໂຕເອ ງໂດຍວ ທ ຕ່າ ๆ ຍາມໜາວ

ລົງນອນແຊ່ນ້ຳ ຍາມຮ້ອນດັ່ງໄຟໄອ້ອ້ອມຕົວ ຈົນເທວະດາມະລຳມະ
ລອຍນ້ອຍໃຫຍ່ໃນລະແວກນັ້ນ ພາກັນຢຳແຢງໄປໝົດ ໃນທີ່ສຸດກໍຮ້ອນ
ຮອດເທວະທູຕ ເລີຍຕ້ອງລົງມາຈາກສວັນ ເອົາໝາກໄມ້ໜ່ອຍນຶ່ງມາ
ຍື່ນໃຫ້ ບອກວ່າເປັນຜົນອຳມະຣິດ *ຄ້າກິນແລ້ວ ຈະມີອາຍຸຍືນ
ຢູ່ຄ້ຳຟ້າອະສົງຂັຍ*

ພ້ອມວ່າແລ້ວ ເທວະທູຕກໍຫາຍວັບໄປກັບຕາ ພຣາມກໍ
ອ້າປາກອັຕຄັດແຂ້ວຂົ້ມ ຄິດວ່າຈະກັດກິນຜົນອຳມະຣິດ ນາງເມຣຸມາຂ
ເຫັນຈຶ່ງຮ້ອງຫ້າມວ່າ "ເຖົ້າເອີຍ ! ຈົ່ງຄິດຊັ່ງຊາໃຈເບິ່ງກ່ອນ *ຄວາມ
ຕາຍນັ້ນ ເປັນທຸກອັນດັບອະນຸດຫໍ່ນັ້ນ ແຕ່ຄວາມ
ເປັນຢູ່ທີ່ຍາກຈົນຄຶເຮົາທຸກວັນນີ້ນັ້ນເປັນທຸກຍາວນານ
ທີ່ສຸດ* ເຈົ້າຢາກມີຄວາມທຸກຢູ່ຈົນຄ້ຳຟ້າບ້ ຫື ? ຄວາມທຸກຍາກນັ້ນ
ມັນແມ່ນບາບທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໄວ້ແຕ່ຊາດກ່ອນ ເວ້ຍ ! ແລ້ວເຈົ້າຈະມາ
ທອບທຸກຄືຊ້ຳຕົ້ນໄວ້ເຮັດຫຍັງອີກ ! ໝາກໄມ້ນັ້ນເຈົ້າຢ່າກິນເລີຍ"

ພຣາມໄດ້ຟັງເມຣຸຫ້ວງດັ່ງນັ້ນ ກໍລັງເລໃຈ ນັ່ງອ້າປາກຄ້າງ
ຕາຈ້ອງເບິ່ງຢູ່ບຶດນຶ່ງ ກ່ອນເວົ້າຂົ້ມວ່າ "ເອີ ! ຂ້ອຍໄດ້ໝາກໄມ້ນີ້ຈາກ
ເທວະທູຕ ກໍຕັ້ງໃຈວ່າຈະກິນ ແຕ່ເມື່ອເຈົ້າມາຄັດຄ້ານດັ່ງນີ້ ຂ້ອຍກໍ
ສົງໄສໃນໃຈເສຽແລ້ວ....ເຈົ້າຜູ້ມີປັນຍາຫລາຍ ເຫັນວ່າ ຄວນຈະໃຫ້
ຂ້ອຍເຮັດແນວໃດດີ ລອງວ່າມາເບິ່ງດູ !!?"

ນາງເມຣຸບອກວ່າ

"เจ้าทับข้อยเอาทันมาเทิงแล้ว เอลานี้ก่แก่เฒ้าม่ำทัน ดอามแก่เฒ้าอุะธาทาม มันทิดทันดอามสุกอันมีในใจของดินพุ่มสาวเปันทันมะดา ดินอุะธาจะยืมยู่ไปอีกเทิงมานก่เทันอ่าบ่มีปโยด ถ้าหากอ่าทินผิลไม้นี้ ผาให้เจ้าทับเปันดินพุ่มอีก ข้อยกำจะบ่คัดค้านเลีย"

พรามได้ฟังเมียปะธิยายดั่งนั้น ก่ผิดดอามสังไสลัง เลใจแล้วเอาผิลไม้นั้นถิ้มลิงดิน ฝ่ายเมียเทันก่มีดอามยินดี แต่เอื่องดอามดีใจนั้นไว้ บ่สะแดงสีพ้าให้ผิอเทันผิดปิกกะติ ดอามยินดีพ่ใจนั้นเกิดจากดอามเทันแก่โต ดินางพรามเทันอ่า นางได้ยู่ทินเปันผิอเมียกับตาพรามมาก่เทิงมานจิมเถ้าจิมแก่เทิงปาม มี ถ้าผิอหากได้ทินพากไม้อำมะธิตและมีอายุยืนยาวไปแต่ผู้ดียอสอนต้อเองบ่พ้นดอามตายแล้ว ดอามยุติทันมันก่บ่มี (นางพรามดิงคิดอ่าในโลกนี้ยังมีดอามยุติทันเหลือค้างพ่หาเรัดยาได้ยู่) ดันเทันผิอเอาพากไม้ถิ้มลิงดินดั่งนั้นแล้ว นางจิ่งเอ้าติตยมดอามมีอายุยืมต่มอีก จิมผิอเทันจิ่งม่ำเถิงกับดียดให้เทอะดา หาอ่าเทอะดาเอาพากอำมะธิดให้ โดยมีดอามปะสงจะให้ทินทุกยูเทิงมาม จิ่งจับเอาพากไม้นั้นจะโยนเข้าทองไฟ ฝ่ายเมียดอาจับค่มไว้ทันพ้อมกับอ่า

"ย่าฟ้าอใจร้อนหลายแพ ! พากไม้นี้ บ่แม่นของหา

ງ່າຍໄດ໋ ເມື່ອໄດ້ມາແລ້ວຈົ່ງຊ໋ ກໍຄວນໃຊ້ໃຫ້ເປັນປໂຍດ ບໍ່ຄວນຖົ້ມ
ລ້າ ຄືວ່າ ດຽວນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໄປເຝົ້າທ້າວພັຕຕິຣາຊ ເອົາໝາກໄມ້ນີ້
ເຂົ້າໄປຖວາຍ ພຣະອົງຄົງຈະປະທານຣາງວັນໃຫ້ເຈົ້າເປັນແນ່ ຣາງວັນ
ນັ້ນແຫລະຈະຊ່ອຍແກ້ທຸກ ຄິດອາມຍາກຈົນຂອງເຮົາ ເຈົ້າໄດ້ທຳຕະບະ
ມາເທິ່ງນານ ຈຶ່ງໄດ້ໝາກໄມ້ນີ້ ສະນັ້ນ ເຈົ້າຈົ່ງເຮັດຕາມຂ້ອຍບອກ”

ພຣາມຜູ່ຜົວໄດ້ຟັງເມັ່ຽເວົ້າດັ່ງນັ້ນກໍເຫັນດີນຳ ຈຶ່ງເອົາໝາກ
ໄມ້ນັ້ນເຂົ້າໄປຖວາຍທ້າວພັຕຕິຣາຊ ທູນໃຫ້ຊາບຄຸນພາບຂອງໝາກໄມ້
ນັ້ນ ແລ້ວທູນຫລອງຊ້ຳອີກວ່າ “ພຣະອົງຈົ່ງສເວີຍໝາກໄມ້ ທີ່ຂ້າພຣະ
ບາດນຳມາຖວາຍນີ້ ແລ້ວພຣະອົງຈະມີພຣະຊົນຍືນຍາວຢູ່ ເປັນທີ່ເພິ່ງ
ແກ່ປະຊາຣາສດອນທົ່ວໄປ ແລະຖ້າພຣະອົງທົ່ງປະທານຣາງວັນ ແກ່ຂ້າ
ພຣະບາທ ໃຫ້ສົມກັບຄຸນຄ່າຂອງໝາກໄມ້ນີ້ແລ້ວ ຄວາມເປັນທີ່ເພິ່ງ
ຂອງພຣະອົງກໍຈະແຜ່ກວ້າງຫະວີໄກອອກໄປເລ໊ອຍ ໆ”

ທ້າວພັຕຕິຣາຊ ໄດ້ຟັງພຣາມຂາບທູນ ກໍທົ່ງຍິນດີຮັບເອົາ
ຜົລໄມ້ຈາກພຣາມ ແລ້ວຕຣັດຮຽກໃຫ້ພຣາມນຳກັ໊ມເຂົ້າໄປໃນສາງຄຳ
ຊຶ່ງມີຄຳສາຍ (ຄຳມຸ່ນ) ກອງຢູ່ຫລາຍບຸ ຕຣັດບອກໃຫ້ພຣາມຂົ໊ມເອົາ
ໄປເຕັ໊ມກັເຕັ໊ມແຮງທີ່ພໍຈະຂົ໊ນໄດ້ ພຣາມກໍເປ໋ອງຜ້າຫົ່ມອອກ ຫໍ່ເອົາ
ຄຳສາຍແລະບັ໊ນຈຸໃສ່ໃນທີ່ຕ່າງ ໆ ຊຶ່ງພໍທີ່ຈະບັ໊ນຈຸໄດ້ ໂຮມທັ໊ງໃນປາກ
ທີ່ເວົ້າລ່ຽນໄຫລ ແລະບໍ່ມີແຂ້ວນັ້ນກໍອົ໊ມຄຳໄປຈົ໊ມເຕັ໊ມປູ່ລູ

ຄັ້ນພຣາມອອກຈາກວັງໄປແລ້ວ ທ້າວພັຕຕິຣາຊກໍສະເດັ

ไปสำนักพระฉายาอ๋งใฒ่ ปะทานผลไม้มันให้แก่นางพ้อมตรัดว่า

"น้องจ๋งกินหมากอำมะริตมื้สา ! ความงามของน้องจะงามยู่สเมิ ให้อ้ายได้แยงไปตลอดจ๋วชีวิด"

พระฉายาอ๋งใฒ่ ผู่มีพ้าขาวนอนคือพระจันในอันเพ็ง ๆลฯ รับเอ๋าผลอำมะริตจากท้าวพัตติราฉ แล้วอางหัตไว้เทิง พระอุระแห่งสามิ จูบพระเนตและพระโอดพ้อมกับทูมว่า

"พระอ๋งสเวียผลไม้มื้สา ! หลิบดั่งมันกำแบ่งกันสเวีย ค้นละเด็ง เพื่อจะได้อายุยืนยาวยู่นำกัน *ความเป็นสาวงามยู่สเมินั้น ถ้าบ่มีฉายคู่รักยู่นำแล้วมันจะมีปโยดอันใด"*

ท้าวพัตติราฉ ได้ฟังพระฉายาผู่มีพ้าคือพระจันในอันเพ็ง ทูมดั่งนั้น กำเบิกบานพระทัยและตรัสกับนางว่า

"พากอำมะริตมื้ต้องกินค้นดูอพิดพ่อย จึ่งจะมีคุนคือเอ๋า ถ้าแบ่งกันกินค้นละเด็งกำบ่เป็นยาเลีย"

ตรัดหื้มื้แล้วกำสะเดิดออกจากตำพักไป ปะผลอำมะริตไว้ให้นางสเวียตามสะบาย

ฝ่ายพระฉายา เมื่อพระสามิสะเดิดพื้ไปแล้ว นางกำบอกสาอใช้ผู่ไว้ใจ ให้ไปร้องอำมาตพุ่มผู่เป็นที่เพิงพระทัยของ

ນາງເຂົ້າມາຫາ ແລ້ວນາງກໍປະຫານຜົລອຳມະຣິຕນັ້ນແກ່ມະຫິບາລ ອຳ
ມາຕພຸ່ມຜູ່ເປັນທີ່ຮັກ ດ້ວຍກິຣິຍາວາຈາອັນສະແດງຄວາມສເນ່ຫາ ຢ່າງ
ນ້ອຍກໍທ່ຳກັບທີ່ໄດ້ສະແດງຕ່ຫ້ອພັຕຕິຣາຊຜູ່ສາມີ

ມະຫິບາລ....ຄັນຮັບເອົາພາກອຳມະຣິຕ ດ້ວຍກິຣິຍາອັນ
ສະແດງຄວາມຮັກບ່ພ້ອຍກວ່າທີ່ນາງໄດ້ສະແດງແລ້ວ

ກໍລົງຈາກຕຳພັກຂອງພຣະນາງໄປ ເຖິງກາງທາງພ້ກັບນາງ
ສມົມຣູບງາມຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງອຳມາຕພຸ່ມມີຄວາມສເນ່ຫາມາກ່ອນ ມະຫິບາລ
ຈຶ່ງໃຫ້ພາກໄມ້ອຳມະຣິຕນັ້ນແກ່ນາງ ດ້ວຍກິຣິຍາວາຈາອັນສະແດງຄວາມ
ຮັກບ່ແຕກຕ່າງກັນເລີຍ ກັບທີ່ໄດ້ສະແດງຕ່ພຣະຊາຍາເມ່ືອປະມານ 5
ມາທິທີ່ລ່ວງມາແລ້ວ

ນາງສມົມຣູບງາມ ໄດ້ຮັບພາກໄມ້ສຳຄັນບ່ຮູ້ເຮ່ືອງເປັນມາ
ແຕ່ຕົ້ນ ກໍຄິດຈະຫາຄວາມດີຄວາມຊອບ ຕ່ຫ້ອພັຕຕິຣາຊ ໂດຍຝັນ
ຫວານວ່າຈະໄດ້ເປັນໃຫຍ່ ຈຶ່ງນຳເອົາຜົລໄມ້ນັ້ນໄປຖວາຍຫ້ອພັຕຕິຣາຊ
ທູນວ່າ ເປັນພາກອຳມະຣິຕເມ່ືອສເວີຍໃຫ້ພົດແລ້ວ ກໍຈະມີພຣະຊົນ
ຍືນຍາວຊ່ົວສຸດກັບສຸດກັລ໌ປ

ຫ້ອພັຕຕິຣາຊ ໄດ້ຟັງນາງສມົມທູນແລະຫອດພຣະເນຕ
ເຫັນພາກໄມ້ນັ້ນ ກໍຫົງຈ່ືໃຈ ແຕ່ບ່ໄດ້ສະແດງພຣະອາການໃຫ້ຜິດສັງ
ເກດ ຫົງຮັບເອົາພາກໄມ້ຈາກນາງແລ້ວ ປະທານຊັຍເປັນຣາງວັນຢ່າງ
ໃຫຍ່ ຄັນນາງສມົມລົງຈາກພາສາທໄປ ກໍຫົງຖ່ືພາກໄມ້ນັ້ນໄວ້ໃນພຣະ

ทัต มิกเบิ่งไปมาพ้อมกับร่าเพิ่งว่า

"มายา คือความรั่งมี และ มายาคือความรักลวามมักมี้ มันมีคุมดีอยู่บ่อมใดแก่ลวามอุ่มบามสำรามใจ อันเกิดแต่มายาทั้งสองมี้อยู่ได้ดาวดวง ทำทับเป็มลวามอิ่มอื่มตลอดอุาต สิมบัติมี้ คือกันกับเหล้าในจอกของมักเลาสุรา เมื่อจิบเทื่อทำอิด มิริดดีแล้วอูบอาบไปทั่วร่างกาย คันดื่มหลายเข้าทำพาให้เกิดทุก ชีวิดมันบ่แม่มีอื่มใกสั้ มันแม่มลวามอิ่มอวมปรุมแปง แท่งลวามอุ่มบามอันเป็มลวามหล้ำ กับลวามเร่ำร้อม อันเป็มลวามจำห่มั้ม อันที่จะตื่มจากชีวิด ก็คือมันที่สุดแท่งชีวิดมั้มเอง หางที่สองแท่งลวามตื่มจากชีวิด มี้ ก็คือลวามเป็มริสี ตั้งสัทธาในตะบะ เพื่อพระผู้เป็มเจ้าจะได้ทั่งกะธุมา ปะหามลวามสุกในโลกหน้า ซั่งบ่ได้ปะหามในโลกมี้"

ได้ท่าอมาแต่เบื้องต้มแล้วอ่า ท้าวพัตติธาชุ เป็มผู้มีทะธำทัยชิบเข้า ซั่งจะเป็มริสีอยู่แล้ว ดั่งมั้มถ้อยคำที่ทั่งร่าเพิ่งมี้ จั่งเป็มคำของคิมที่รอมจะเข้าป่าเป็มริสี พอกเราฟัง ๆ เบิ่งบ่เห็มได้ลวามเป็มตาเอาบ่อมใด เพาะเรายังอยู่ห่างไกจากลวาม

ເປັນຣິສີຫລາຍ ແລະຍັງບ່ໄດ້ສແວງຫາທາງເຂ້ົາປ່າເປັນຣິສີເລີຍ ສ່ວນ ທ້ົາວພັຕຕິຣາຊນັ້ນ ເມື່ອທ້ົງຮ່ຳເພິ່ງດັ່ງກ່າວແລ້ວ ກໍຕົກລົງພຣະທັຍວ່າ ຈະເຂ້ົາປ່າເປັນໂຍຄິ ແຕ່ຍັງຢາກສົນທະນາກັບພຣະຊາຍາຜູ່ມີໜ້ົາຄືພຣະ ຈັນເພັ້ງນັ້ນຢູ່ ຈ່ຶງສະເດັດໄປຕຳໜັກຂອງນາງ ເຊ່ືອງໜາກອຳມະຣິຕໄປ ນຳ ຄັນໄປເຖ່ິງຈ່ຶງຕຣັດຖາມວ່າ

"ຜົລອຳມະຣິດທ່ີໃຫ້ນັ້ນ ນາງສເວີຍແລ້ວ ບໍ ?"

ນາງຫູນຕອບວ່າ

"ຮວ້ັຍ ! ເປັນຫຍັງພຣະອົງ ຈ່ຶງຄຸ່ນແມວ ນ້ີ ຂ້ານ້ອຍພ່ໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານ ກໍກິນໝົດແລ້ວ ເດ ! ພຣະອົງເຫັນຂ້ານ້ອຍ ງ່ານໜ້ອຍກວ່າ ເມ່ືອ ກ້ີນ້ີຫວະ !"

ທ້ົາວພັຕຕິຣາຊ ທ້ົງຈົກເອົາໜາກໄມ້ອຳມະຣິຕນັ້ນ ອອກມາ ໃຫ້ນາງເບ່ິງ ແລ້ວມີຄຳຣັດແກ່ຣາຊບຸຣຸສໃຫ້ຕັດຄ່ນາງສຽບປະຈານ

ສ່ວນໜາກອຳມະຣິຕນັ້ນ ທ້ົງລ້ຳງຈົນໝົດມົລກິນທ່ີຕິດຈາກ ມ້ືດົນອ່ືນ ໆ ແລ້ວກໍສເວີຍໝົດທັງໜ່ວຍ ຈ່ຶງສລະຣາຊສົມບັຕ ເຂ້ົາປ່າ ບວດເປັນໂຍຄິ

ມ້ືດົນສາງພວກກ່າວອ່ານຽວນ້ີ ຣິສີພັຕຕິຣາຊຍັງທະຣ້ົງໂຍຄະ ຢູ່ແຖວໜູ່ຫິມາລັຍ ອັນເປັນທ່ີກວ້ົາງ ຍາກທ່ີຄົນຈະໄປໜ້ົ

เมื่ออันที 14 มิถุนา ปี 1971 นี้ หนังสือพิมสยามเสรี ได้ลงข่าว เรื่อง *"มิมะมุดทิมะที่พูเอ๊าทิมาลัย"* จาก คมะนักสำรอดชาวยี่ปุ่นว่า นาย *มาซาอุโกะ ทานิกุจิ* หัว หน้าคมะนักสำรอด ได้พ้รอยตินมะมุด ย่างไปตามทิมะ เปันละ ยะทางไกเถิงสองกิโลแมตรอยนั้นจิ่งหายไป....

หลือว่านั้นจะแม่นรอยตินริสีพัตติราจ ?
ใผจิรู้....ใผจิบอกได้
มอกจากเทอะหูดจิ่งส่วมหลายทำลังนิว เม้าในอำนาดอาสมา หาเวลามาล่ำแยงโลกบ่มีเอ๊า จักดี !!!

** ลักเอ๊มดองตรอเอ๊าก๋เอ๊มอ่าอะไมย แต่ถ้าลัก

เอ๊าอามาจักมึ่งได้ ท่ามจะได้เปมันธาตุ

(ของ เล่าสี)

" เปม เสือ แล้ว ลาย บ่ ลาย เอ๊า ก๋ ตู่

แพง สู้ ทา มึ่น พ้ มา แต้ม ใช้ ติ่ม ลาย– "

(จากผยาผาสีถลาอ)

สะมันเมื่อสัตลองบังธาดแล้ว

ลางคันตเลิดธอดอันอายุาดก๋มี.

(ความเหมันของ "ลาวใหม่ๆ")

ลูกสาวข้อยเสั้ !!!

☆ โดย ปาโม ☆

ຫວ່າງສາມປີກ່ອນພຸ້ນ....

ຂ້ອຍຫລົບມາແຕ່ໄປຕັດໄມ້ມາເຮັດງ້ອນໄຊ.... ຮອດເຮືອນກະລໍ່ເຕີບ ຝັ່ນມືດມາຄັບທີບທໍ່ທ່າຄືຝົນຈິ ຕົກ....

"ກະດີ ! ໃຫ້ມັນຕົກເລັ່ງ ๆ ແຕ່ຫ້ວ ປີແນ່ນ້ໍ ແຫລະ ມັນ ຈັ່ງໄດ້ກ້ໍາແຕ່ຫ້ວ ປີແລະກໍ່ບໍ່ຕ້ອງດໍາມາຫລ້ໍາ"

ຂ້ອຍຄິດຕາມພາສາຮາສດອນຊາວມາ ຊຸ່ງມີພ້ໍາທີ່ຖ້ໍາປ່ອນ ບັດຜູ່ແທນ ສ່ີປ່ໍ່ເທ່ືອເພ່ືອໃຫ້ເພ່ິນໄດ້ມີເຮືອນງາມๆຢູ່ ໄດ້ມີຣົດຫລວງຂ່ີ ໄດ້ມີ....ໂອ๊ຍ ! ສາຣະພັດເພ່ິນມີ ແລ້ວເພ່ິນກໍ່ລືມເຮົ້ໍາ

ວ່າອັນທີ່ແທ້ແລ້ວ ຖ້ໍາວ່າໄດ້ກ້ໍາໃນສອງສາມມ້ໍ້ເມ່ືອພ້ໍາມ້ໍ້ກະ ບໍ່ແມ່ນຫ້ວ ປີປານໃດດອກ ເອ້ໍາບຸນບັ້ງໄຟແຕ່ທ່ິດແລ້ວພຸ້ນ ດຽວມ້ໍ້ກະ ຝາດເຂ້ໍ້າເກ່ືອບເດ່ືອນຫ້ົກດັບແລ້ວ

ພວກຜູ່ເຖ້ໍ້າບູຮາມ (ຂ້ອຍຍັງບໍ່ທັນເຖ້ໍ້າປານໃດ ລູກສາວກ້ົກ ຂ້ອຍພວມມ້ໍ້ນກໍ່ຫາແຕ່ສ່ິບເຈັດປ່ີຊ່ິເຂ້ໍ້າ) ເພ່ິນວ່າປ່ີມ້ໍ້ຍ້ານຝົນບໍ່ດ່ີຣາວ ໃດ ເຫດຜົນກະມ່ີຢູ່ວ່າ "ຈູດບັ້ງໄຟແລ້ວ ມ້ໍ້ດ່ໍາຝົນບໍ່ຕົກລ້ໍາງຄ້ໍ້າງ"

ກະຈັກວ່າຄ້ໍ້າງບັ້ງໄຟເປ່ືອນກັບຝົນເດ່ືອນຫ້ົກ ມັນກ່ຽວກັນຢູ່ ບ່ອນໃດກໍ່ບໍ່ຮູ ຈັ່ງວ່າຄັນຝົນບໍ່ລ້ໍາງຄ້ໍ້າງແລ້ວຝົນຊ່ິດ່ີ ບໍ່ເລ້ັ່ງ

ປ່ີກາຍມ່ີຢູ່ບ້ານເຮົ້ໍາກະຄ່ືວ່າບໍ່ໄດ້ເອ້ໍາບຸນບັ້ງໄຟ ຜ່ີຫ່ໍາຝົນ ທ້ໍ້ງໃດຄ່ືວ່າດ່ີອຸບາດ ຖ້ອມເປ້ັນກະເລຂາວ່ໍ້ານຜ່ໍ້ານບໍ່ມ່ີເຫ່ືອ ບໍ່ຈັ

มาลุ่มมาเทิง มาพ่ตู้ผู่เพิ่มอ่าฝมล้างค้าง ฝมจั่งดิพันฆ้าแร่งถ้อม ดัก ได้ท฽อเมืออ฽งไปฮ่เงินลูกเอียลูมสาวมาฮุ้เฮ้าสามอับ ๆ บ่เพ้มอ่าได้เธัดขั้งไฟ

ม้มั้มิดฆุ้มล้าอ ข้อยจั่งเถิงเธือม

แม่เฮ้า

บ่จักอ่าม้าหูม้าตา ผ่องพ้าห้อค้อง่

รายงามเหดการสู่ข้อยฟังว่า

"อีแดงโตมม่าอ้ายข่าอ"

"ปัดโท้ !"

ข้อยติบเอิกหาง

"ทูอ่าแล้วตอ่า พ่พิมลิมข้มมามั้พากต่างโลดม่า..... พุ้มกะฐ้มีกะฐ้หาผู่ฮุ้ยู้....!"

พ่ยากล้มหางยืม

ลูกม่ลูก !

พ่อ๊ดสาลั฽งเกือเผือม่าม ฮุ้มต่อมพาปาต่อมใหย่.....

ลั฽งลูกเมาะ บ่มีเลียอ่าฮุ้ให้น้อยพ้าต่ำตา บ้ามเมือง เพิ่มได้ยากกะให้ยาก บ้ามเมืองเพิ่มได้กิมกะให้กิม.

กะโดด แต่... มันบ้ามเมืองมีแหละพาเป้ม

เธือมเพือกะโตม เธือมใต้กะโตม...โตมม่าอ้ายข่าอ

ເປັນນ໋ຳເປິ້ງບ້ານ....ເປັນຕາມຄະເຍີມຄືວ່າຫັ້ນແຫລະ

ບໍ່ໂຕມກະເປັນເມັ່ງນ້ອຍເຂົ້າ

ຄິດຫາບ່ອນຊຸໄປຊອກນ໋ຳຫາອີ່ແດງ....

ຕັນປົກ ມຶດແປດດ້ານເອົ້າໂລດ

ບ່ຈັກວ່າຊຸໄປນ໋ຳມັນຢູ່ໃສ ?

ຢູ່ໃນເມືອງກະບໍ່ມີ້ມ້ອມ້ອງ

ຄັນວ່າໄປຫາຕ໋ຳຮອດເຈົ້ານາຍເຫາະ

ກ໋ວ້ຄ້ານໝອບ ໆ ຄາມ ໆ

ຕາມຊ່າງຫ໊ອມັນ

ມັນມັກເອົ້າໃຫ້ມັນໄປ....ໄປດີມີສຸກນ໋ບ່ວ່າ ເຫາະແມນລ້ຽງ ເກືອກັນໃຫ້ມັນກຸ້ມມັນຫລ້ອນ

ອຸກຢູ່ແຕ່ວ່າດ໋ານາປີນ້ີຊຸບ່ມີຜູ່ຊ່ອຍແຮງແນ່ມັນກ໋ນັ້ນແຫລະ

ອີ່ແດງເອີ ນ໋ຳກະດາຍ !

ກ໋ຫາໄດ້ຊ່ອຍມາເຕັມໄມ້ເຕັມມືປິດຮ້ອ ນ໋ໄດ້ເບົ້າແຮງຍ້ອມ ກະຊ່າງວ່າໄປແລ່ນນ໋ຳເຂົ້າ

ສູນ້ັກມາມຫາມຮ້າຍກັນເປັນຫຍັງບ່ບອກນ໋ ?

'ປຸກເຮືອນຕາມໃຈຜູ່ຢູ-ຜູກອູ່ຕາມໃຈຜູ່ນອນ'

ນ໋ກະຮູ້ຢູ່ ເດີຍເວ້ົາໃສ່ຫູເລ໊ອຍ ໆ ຢູ່

ຄິດຫລາຍກະນ໋ຣາວນ້ັ

ค๎ดมำค๎มพิกะส่ำค๎ดมำค๎มตายบ่ผิด

มิอค๎ดมิอห่องหลายกะเสังกาม

ฝนกะมาแล้อ ให้รอมยามมาเข้ำมาแล้อ

เด๎อนหึกกะรอมแต่มื๊พิด

เฮ๊ ! เว้ำพื้มฝนเด๎อนหึก

กะลือ่าแม่นบักห่ำมื้นมื้นมาติอะให้ลูกสาวอ้อยโตนมำ ?

บัก แม่นหยังกะลืมจุ๋มื้นจ้ำแล้อละ

มื้นเธัดกามมำพอกเธัดหางหื้นก๋ำ !

ตอนมาตั๋งหับยู่หิอบ้าน มื้นกับพู่อิกสองสามค๎น มา ผูกเข้ำเด๎อนกึมยู่เธือนม้ำสาวรอง....

กะม้องแม่เข้ำอิแถงพู่มื๊แหละ !

ลางมื๊สาวรองเมือองเมือมา กะให้อิ่แถงไปแต่ง–คามกึมให้พอกเธัดกามหาง

บักอันอ่ามื๊....

เกิดเปันมื๊ อ่าแต่แล้ออง

แม่นหางอ่าร้องตายมื้นแต่เพง *ฝนเด๎อนหึก* ห่ำมื้นมื้นเอ้าโลก....หงอร้องหงอก่อม พ่ำนอ่ามื้นจุ๋บ่รู้เปิดรู้เบื่อเปัน

ອີ່ແດງວ່າຊັ້ນ....

ຄັນແມ່ນໄດ້ຍິນເພງນີ້ ໃຫ້ວ່າຫູຕັ້ງຫລັດັກປາມຫຍັງ....

ຫລືວ່າແມ່ນອີ່ແດງໂຕມນຳບັກອັນນີ້ ?

ຂ້ອຍກະຄິດສົງໃສຢູ່ຫລາຍນ້ຳເຕີບ

ສືບຖາມໝູ່ຫຸ່ນຮາວຄາວດຽວມັນ ເຂົ້າກະວ່າມັນສິມັກ ๆ ກັນຢູ່ແດ່ຕ່ວ່າລະ

ມ້ຶບຸນຢູ່ວັດມີລຳວົງ....

ບັກອັນນັ້ນເໝົ້າຮອບຍາມໃດ

ບໍ່ເຫັນອີ່ແດງຂ້ອຍຖືພວງມາລັຍກ່ວງເວທີ

"ຮອບນ້ຶຄົນະຊາຍພະເຈອມມອນປ່ຽວໃຫ້ກຽດມາອຸດໜຸນ ຂໍເຊີນນ່ວງສາວແດງ...ອອກມາຖືພວງມາລັຍຄອຍຖ້າຫ້ວໜ້າຄນະຢູ່ກ່ວງເວທີ ຂໍເຊີນ....ອ້ານ່ວງລາວແດງກ້າວອອກມາແລ້ວ ກອງເຊັຽຕີບມ້ຶເປັນກຽດ ແຊ່ ! ! ! "

ເພິ່ນວ່າ...ຫ້ວໂຄສົກກະດີ !

ຕ່ໄປອີກຄາວນຶ່ງກະເສບເພງ

"ຮອບນ້ຶຫ່ວງຄນະຂ່ມາໃນເພງ *ຝົນເດືອນຫົກ*

ເຫື່ອໃດເຫື່ອນັ້ນ

ວ່າແຕ່ແມ່ນບັກອັນນັ້ນເໝົ້າຮອບ

ແມ່ນຫ່ວງວ່າ *ຝົນເດືອນຫົກ* ເອົ້າໂລດ....

จั่งใดกะต้องแม่นมันมื้แหละมาต๊อะเอ๊าอี่แถงข้อยไป
อ่าแล้วข้อยกะยังจื่พ้าจำตามันได้ยู่
กะผู่จิบผู่งามพ่ไปอัดไปอาแท้ละบ่มันกะดาย
อี่แถงข้อยกะพ้าพ่ตา สาลาพ่แอ่
เทาะแมมอ่าเอ๊าได้กันกะคือสิมมาพาดอมยู่ดอก
แล้วเป้นหยังอ่าบ่มาสู่อ่ ?
หลือ่าอี่ห่าแถงดื้นตายม่ำเพ้งเดือนหึก เดือนห่าหื้มมัน
มั้ม....?

ขาดแล้ว เดือนเจ๊ดเดือนแปด มีใผดำมาจ่อยแม่อี่
แถงข้อย ?

ทางต่บักเสึกลูกผู่ถ้อมสอง กะเสึกสิมจื่....
ธรมพังสึพ่ได้แต่ปั้ม
จับไปขอดธรมขรมอ่ามม่ำห๊อพ่ยู่อัด กะจ้ำลักสึกไป
เข้ำทะหามแต่ยามใดบ่รู้

เอ๊าแต่บุมอาสมาเทาะไป๊ ลูกผู่ชาย
หลือ่าจึมอาสามันจึข้มหางมีกะบ่รู้ดอก
แมอ่าบุมกันทำแต่งม่
เร๊าแต่งเอ๊าเองบ่เป้น
เอ้ำรอดอี่แถง ข้องได้ยินเพง *ฝนเดือนหึก* ยาม

ใดแม่มทางแล่นไปอัถอิทยุเอ๊าโลถ

มันเด๊องๆ ขู เจับใจบ่รู้เฮ๊า

มารอถม้อามม้....

แดง ! ค่ำลูกพ่ !

ทะปรออ่าไปถิมีสุท

ขาถใดแท้ละแม่มมาเปันแมอม้

เสรูทายทมิดเอ๊าอี๋ ๆ

อิฆายาทึมแมอึ่มมีบ่อ๊ดบ่ยาท

เรัดใดลูกพ่ฆ่างอ่ามาเปันจั่งซี้ ?

มาเธ๊าทะมี

ไร่เธ๊าทะมี

เฮ๊าถึมเฮ๊าปะเปันหยังอ่าบ่ค๊มเม๊ยป้าวเม๊อเธ๊อม ?

เสรูหมิดเอ๊าอี๋ ๆ ลูกสาวข้อย

ข้อยทะบ่ค๊ดถอทอ่าอิได้มาพ้อี่แดง !

ข้อยทะมาอรูกพ่ข้อยต่างหาก

มาหอ๋เงินมำจ่าถอม

แต่ที้เพิ่มเปันตำธอดยู่บ้าม แล้วละย้ายมายู่หาดหลวง

เหันบ้ามเม๊องเพิ่มหุ้มกันเตันทะเลียไปฆ่องเบิ่ง

อ่าเพิ่มเบิ่งหยังกัม

ข้อยกะบ่เคียเห็นจักเทื่อ มีแต่แม่ยิงเต้นห้องแคบ ๆ มั้นอัดยัดเอ๊าโลด

อี่แดงกะปีนยู่นำหมู่

ทำอิดข้อยเกือบจี่หน้ามันบ่ได้....

มันดัดผมสั้น-มุ่งโสร้งขาบาน-แต้มปาก แต้มคิ้วพ่ปานเมั฽อะเมริกา

มันห้องข้อยก่อน กะจั่งอ่าจี่มันได้

ดูติมสิมเผดลูก จิมจิดอี่ใจอ่อม

หลิบออกมาถามจ่าถอมอ่าเพิ่นจับพอกอี่แดงมา มันเป้นโทดเป้นผิดเรื่องหยัง ?

จ่าถอมขอกว่า

"แม่จ้างเถื่อม ไปจับมาเมื้ดิมมั้"

เอิกกูแตกสายแหลกกูขาด !

"อี่แดงเป้นแม่จ้าง"

เจื้อแมวบ่เคียมี

จุ้ยังว่าเป้นแม่จ้างเถื่อมอิก !

เสั฽คัก ๆ ตว่าลูกสาวข้อย

จำเป้นจำไป อ้อมอ่อมมิบไหอ้จ่าถอมให้ลาอุ่อย ปะกันมันออกมาให้

ทะขุมขาย

ค์มเธ๊าเคียเมิ่งพาอาสัยกัม ขายบ่เห้นเอมบ่ต้อง

เถิงดาอติกอับจิมตาแจมาทำหากมีเส้นค้ำ สายแมม

ดาดได้ร่อม

จ่าถอมอุ่อยเป้นอฐกเป้นหาม ทะจั่งอ่า *ได้อีแถง ออกมาอู่ยู้เอยู่เรือม อุ๋วดีทะลูกโต เรัดแมว ใดได้เหอะถาเพิ่มใส่กัมเธ๊าแล้วเด้!*

พี่จ่าถอมทะเลียกให้ลาอบ่ทวงเอ๊าข้าสาหยามดอก!

ยู่บ้านยู่เรือมมุ ๆ สิ ๆ

ทะยออ่ามันอิป่ฐมพิกป่ฐมใจฐพ่ติอั้นดอก

ต้งที่แท้บ่พ่สิบ้

เธ๊าอ่ามันลักไปหาเงินยู่บ่อมเท่าว่าอุ้นแถ

แมอว่าค์มมันเสียพ่แรงแล้วเมาะ ?

เอ๊าค์มทะบ่ค์ม

รู้จักห้อมเงินฝากมา ล้างม้องอ่อยพ่แถ

ทะแคม

เมาะบ้านเมืองเมาะ ?

ใผอ่า

เงิบเป้บพะเจ้า ?

* โดย ดวงจำปา *

ມັນແມ່ນຄວາມຜິດຂອງຂນ້ອຍບໍ ທີ່ເກີດມາ ໃນຫວ່າງກາງຄວາມຍາກໄຮ້ອນາຄາ ພໍ່ແມ່ຂອງຂນ້ອຍ ຫາເຊົ້າກິນຄ່ຳ ຈຸ້ເບ່ພໍລູກກໍ່ອອກມາທຸກ ໆ ປີ ຫາຫຍັງ ມາໄດ້ກ່ຍາດຢູ່ຍາດກິນກັນ. ຜັດແຕ່ຈື່ຄວາມໄດ້ ກໍ່ຮູ້ ຈັກແຕ່ກາມອຶດກາມຢາກ ມຸ່ງຫ້ມຢ່າງຂາດສ້ອຍ ຍັງດີ ທີ່ພໍ່ແມ່ມີໃຈສູງພໍ ບ່ບອກສອນໃຫ້ ໄປຫາຂໍ່ກາມກິນ... ທຸກຍາກປາກໜມອງແມວໃດ ກໍ່ໂຮມເຮື່ອເຫແຮງຫາ ກ້ນຢ່າງສຸຈຣິດລ້ຽງກັນສືບມາ.

ແມ່ເຄີຍຜາຣົບສເມີວ່າ ຢາກໃຫ້ຂນ້ອຍໄດ້ເຂ້ົາໂຮງຮຽນ ແຕ່ກໍ່ເປັນເຫດສຸດວິສັຍ ເພາະແມ່ຕ້ອງຫາເງິນຊ່ອຍພໍ່ແດ່ ແລ້ວແມ່ຊ້ຳ ມ້ກາມແຂ່ງຂາຍ່ຳງໄປມາບ່ສດວກ ໂດຍສະເພາະແມ່ມ້ສ້ມ້ຫ່ຳງເຮ້ດເຂ້ົາ ຕ້ມເຂ້ົາໜ້ມຂາຍ ຖ້າໄປຂາຍເອງກໍ່ຢ້ານຈະບ່ຈ້ບບ່ງ່ຳມ ຄ້ນຊ້ໍ້ອາດຈະ ຂ້ດຽດ. ແມ່ຈ່ຶ່ງເປັນຜູ່ເຮ້ດຢູ່ເຮ່ອນ ແລ້ວໃຫ້ຂນ້ອຍໄປຂາຍ ຂນ້ອຍ ຮູ້ຈັກຂາຍຂອງມາແຕ່ອາຍຸຫ້ກປີ ! ນ້ອງຜູ່ຊາຍຖ້ດລ່ງມາສາມຄ້ນ ໄດ້ ເຂ້ົາໂຮງຮຽນໝ້ດ ສ່ວນຂນ້ອຍດ່ຳເນ້ນອາຊ້ບຂາຍຂອງຕລອດມາ.

ນ້ບແຕ່ຈ່ຶ່ງຄວາມໄດ້ ຈ້ນຮູ້ຈັກຫາເງິນຊ່ອຍແມ່ ຫາບຂນ້ມ ໄປນ່ັ່ງຂາຍ ເອ້ົາຖ້ງເຈ້ັ ຈຸ່ງແມ່ນ້ບໄປສ່ັ່ງຮ້ານເຈ້ັ ຕລອດຮອດຈ້ບ ອາຊ້ບອ້ື່ນ ໆ ຕອນໃຫ່ຍ່ໄປ *ຂນ້ອຍໄດ້ສ່ຳຜັດ ຈ້ບຍາຍເງິນ ແລະຮູ້ຈັກຄຸນຄ່ຳຣາຄາຂອງມ້ນດີ່ຳ ຂນ້ອຍຮູ້ວ່າເງິນ*

ແต่ละทิบมิค่า มิปสิดทิพาบ อานุพาบ อุ่ยยให้เราแลกป่ยูมของหยัง ๆ ก็ได้ตามแต่เงินที่เร้ามิ. ขน้อยเลียหาเงินมาถ้อยยากเหื่อแรงงาม ดันได้มันมาแล้อ มันก็ต้องจากไป เพาะขน้อยเอ้าไปแลกป่ยูมปัจจัยอื่นมาอุฉิพพ่-แม่และน้อง ๆ ขน้อยเลียดึกยากมิเงิน มิคามะเปันดี ่ยูดี ลูกเรือมเจ้ามายเสดถีลางคืม ขน้อยคึงได้เข้าโรงเรียม มิปะกาสนียะบัด หลิไปเรียมต่ำต่างปะเทด แล้วมารับราอุกามเปันเจ้าคืมมายคืม มิเรือมงาม ๆ ยู่ มิริดหลางดันดี ๆ ซ่ และอาดจะมิโอกาดเฝ้หลางดับให้ โดยสะเพาะค้าขน้อยได้ผิวมิอำนาดราอุสัก ขน้อยคึงจะมิหางลาบลอยขึ้นต่ำ....ขน้อยอาดได้ไปท่องเที่ยวต่างปะเทด ด้อยเงินที่ผิอขน้อยหาได้ทายเงินเดือนย่างมากมาย.... หลืออาดจะมิพ่อค้าอาอต่างด้าอ ผู้สลาด มักลูบเลีย เอ้าปืยนและเอาเงินสดเปันโดล่ามามอบให้ขน้อยไปท่องเที่ยวรอบโลก เพื่อแลกกับรายเอานั้นน้อย ๆ ของผิอขน้อยที่มันมี.... ขน้อยคึงซื้อถีดราคาแพงสุด ในเมืองลาวมาซื่ ดับแอ่นที่ออยูงจัน เถิงยามฝนจะมิตัม มิน้ำตามหลุมตามบอก เพาะเหสบานอยูงจันบ่สามาดจะถ่ม ให้มันเต็มได้จักเทื่อ ดีเฮ้าอ่า *"คืมเท่าใด บ่รู้จักเต็ม !"* ขน้อยก็คึงบ่อะมา

ຫອມຮ້ອນໃຈດອກ ຂນ້ອຍຈະຂັບຮົດໄວ ໆ ສາດຂ້ຶຕົ້ມໃສ່ຄົນຍ່າງ ກະຊ່າງຫ໋ອມມ....

ໂອຍ ຖ້າມີເງິນ ! ຖ້າຖາມະພ່ແມ່ຂນ້ອຍດີກວ່ານ້ໍ....ບ່ອ໊ດ ແຕ່ແມ່ອຂນ້ອຍ ຈະເປັນໄດ້ເຮັດໄດ້....ແຕ່ວ່າໄປກ໋ານ້ຳລາຍໄຫລຟູມປາກ ລ້ຳ ແມ່ວ່າ ວ່າສນາຊ໋າຕ່າໂຕມັນຊ໋ານ້ໍ.... ນ້ຳໜ້ຳກ໋ດ໋ງມີແຕ່ຈະຕ້ອງສະ ດຽດຖ໋າດຂນົມໄປເລ໋ະຂາຍ....ຫ໋ລ໊ບກ໊ບ ! ຫ໋ລ໊ບກ໊ບ ! ນ້ໍ້ໄດ໋ຂນ້ອຍຂາຍ ຂນົມໝົດ ແມ່ກ໋ດ໊ໃຈ ໄລ່ທຸມໄລ່ກ໋ຳໄຮໃຫ້ຟ໋ງ ແລະໃຫ້ຂນ້ອຍໄປຊຸ໋້ມຊຸ໋້ ປ່ານ້ໍ້ເຮ໋ັດສູ່ກ໊ນ ລ່ານ້ໍ້ພ໋ໍ່ເຮ໋ັ່ງນ້ໍ້ກ໋ຊຸ໋້ມ່ານ້ໍ້ ໃຫ້ວ່າອ໋ົ່ມທ້ອ໋ງຈົ່ມຈຸກໄປ ກ໋ມີ ແຕ່ກ໋ແສມຈະດົ່ມມ່ານດອກຈ໋ັ່ງມີດ້ານເຫ໋ືອ !

ພ໋ໍ່ເປັນກ໋ັ່ມ່ະກອມສ່ານ້ໍ້ເຊ໋ົ່ຳ ຄວ່ານ້ໍ້ຈ໋ິ່ງພ໋ໍ່ມີຖ໋ົ່ມຖ໋ານຢູ່ທ໋ານ ບ້ານ່ອກພຸ໋້ນດີແລ້ວ ມີ່ນ້ໍ້ເຮ໋ັດພ໋ໍ່ໄດ້ກ໊ນ ແຕ່ພ໋ໍ່ເຄ໋ີຍມີເຮ໋ືອ໋ງກ໋ັບພ່ອກ ຫ໋ໍ່ເປັນລ໋ັດຫ໋ໍ່ຕ່ານ ພ໋ໍ່ເຄ໋ີຍຖ໋ກຕ໋ອ໋ະຍ໋ອ໋ະໃຫ້ໄປນ໋ຳເ໋ົ້ານ້ໍ້ແລ້ວພ໋ໍ່ປ່ຽນໃຈ ຫ໋ລ໊ບໜ໋ີ່ມ່ານ້ໍ້ ພ່ານ້ໍ້ລູ໋ກເມ໋ັ່ຽ່ານ້ໍ້ລ໋ີ່ຫ໋ານ້ໍ້ກ໊ນມຸ໋ ໆ ສ໋ ໆ ຢູ໋່ອ໋ຽ໋ງຈັ່ມ ເພ໋ະບ໋ໍ່ຢ໋ານ ຮ່ວ່ານ້ໍ້ງ່ານແມ່ອ໋ຂ໋ັ້ສູ໋ດ ນ໋ັ້ນ໋ນ໋ຳພ່ອກເ໋ົ້າ. ທຸ໋ກ໋ຍ໋ານ້ໍ້ກ໋ປ໋ານ້ໍ້ໜ໋ອ໋ງຣ໋ານ້ໍ້ວ່ານ້ໍ້ ກ໋ຫ໋ານ້ໍ້ກ໊ນຢ່ານ້ໍ້ງ່ານ້ໍ້ສຸ໋ຈ໋ຣ໋ິດເ໋ຫ໋ະ ພ໋ໍ່ວ່ານ້ໍ້–ບ໋ໍ່ຂ໋ໍ່ຂ໋ານ້ໍ້ຍ໋ານ້ໍ້ຊ໋ານ້ໍ້ຕ໊ກ໊ນ ! ພ໋ໍ່ຖ໊ບສ່ານ້ໍ້ລ໋ ໄດ໋ ສ່ວ່ານ້ໍ້ນ້ໍ້ຫ໋ລ໋ານ້ໍ້ຍ໋ກຸ໋້ນ໋ດ່ານ້ໍ້ເ໋ົ້ານ້ໍ້ສ໋ານ ຊຸ໋໋ງ ກ໋ແ໋ໜ໋ງ ບ໋ໍ່ແ໋ມ່ນ໋ຂ໋ອ໋ງດ່ອ໋ຍ ເພ໋ະ ຄ໋ອ໋ບ ຄ໋ອ໋ຂ໋ນ໋ອ໋ຍ ກ໊ນ ເ໋ົ້ານ້ໍ້ຫ໋ລ໋ານ້ໍ້ຍ–ກ໋ບ໋ໜ໋ອ໋ຍ. ເງ໋ິນ ກ໋ຳ ໄ ຮ ຂ ນ ມ ແ ມ່ ນ ເ ປ ັ ນ ດ ່ າ ກ ັ ບ ແ ລ ະ ເ ດ ື ອ ງ ນ ຸ ່ ງ ຊ ຸ ໍ ່ ງ ດ ົ ນ ໆ ເ ຮ ົ ້ າ ຈ ະ ມ ີ ໂ ອ ກ າ ດ ໄ ດ ້ ຖ ື ຂ ອ ງ ໃ ໝ ່ ນ ຳ ເ ຂ ົ ້ າ .

ເ ຮ ົ ້ າ ຕ ິ ມ ຖ ິ ບ ປ າ ກ ກ ັ ດ ພ າ ລ ັ ຽ ງ ກ ັ ນ ເ ອ ົ ້ າ ໂ ຕ ລ ອ ດ ມ າ ໃ ນ ສ ะ

มาขยากไร้สืบต่มา เปันปิกติ....ลูกแม่กำหลังออกมานำทุก ๆ ปี...

ในปีที่แม่ออกลูกผู้ที่เจัด เร้ามีเรือนยู่เปันของเร้าเอง พ่เอ้าสามล้ไปดักเกับเสดไม้เลื่อยอันเอ้าถิ้มแล้วแถ่ ฮ่ใ้ได้ถึก ๆ แถ่ มาปุกเปันร่างเรือนตูบน้อยฮั้น แล้วใช้แผ่นไม้สำสา ฮุ้งฮน้อยกับน้องเกับกะลังเป่าเจักถิ้ม มางัดออกแอ้นแล้วเร้ากำได้เรือนยู่พ่ฮ้นฝน พ่บ่ได้เสัฐค่าเฮ่า ในคุ้มคินทุกยากยู่กันแม่เสัฐค่าเฮ่าถินเถือนมื่งมีแต่ สองร้อยกีบ ในสมัยนั้นก่ยังอ่าเกือบบ่มีให้เฮ้าในลางเถือน !

วาสมาจุาตาคิม ใผว่ามันแม่มอม ฮน้อย ว่ามันบ่แม่มอมคือเผงเฮ้าว่า "มันบ่แม่ดอกหมาย" มันละ . จากจิวิดอันเร้าต้องสู้หินหากิน เกือบจิบ่ทุ้มกันยู่แล้ว ปามนั้น ในทางเดิกฮองคืนมื่ง ฮนะที่ฝนตกพักอึ่งคะมื่งไปห่อ โสกมาถกันในคือเรือนเร้าก่เกิดฮั้น.... *มันร้ายเรื่องยิ่งกว่าเก่าหลาย !*

ฮน้อยยังน้อยเกินกว่าจุเฮ้าใจถองแท้ จื่แต่ว่า....

เมื่อฮน้อยรู้เมื่อฮั้นมาในขันเดิก เพาะรู้สึกพาอลุกฮั้นมาวิ่งเวรู้หาผ้าห่มคิงในคามมืด ฮน้อยยินสองแม่นั่งไห้ยู่มอกมุ้งพุ้น สองไห้หวั่งเอคือคินดั่งแดันโหมะมักสุดแสม .

– แม่เปันหยัง....?" ฮน้อยพ้นออกมุ้งสามักคีกับน้อง ๆ

ຄາມໄປຫາແມ່ຢູ່ແປະປະຕູເຮືອນ ແມ່ຜ້ວໂຊມກອດຂນ້ອຍໄວ້ແລະວ່າ:

– ເບິ່ງເອົາແມ່ກັບນ້ອງເດີ ສິບ໋ວ ຢ່າປະແມ່ໄປເດ້ລູກ....”

ສຽງຂອງແມ່ໃຫຍ່ໃຫ້ເປັນຕາດູຕົນ ປານວ່າມີໃຜຕາຍຈາກ.

– ອີ່ແມ່ເດ້ຊຸ້ນ–ແມ່ ລາວໄປໃສ ?

– ໄປແລ້ວ ພໍ່ສູໄປແລ້ວ ເຂົ້ານາມ້ຳເອົ້າລາວໄປ”

– ໃຜເອົ້າລາວໄປ ເຮົ້າລະດອງຢູ່ຫວ່າງແລງບໍ່ເຫັນ ລາວມາ ເຮືອນ”

– ຫັ້ນລ່ະ ລູກ ເຂົ້ານາເອົ້າລາວໄປແລ້ວ ລາວມາສັ່ງແມ່ ຫວ່າງກ້ານ ບໍ່ດອງເຫັນໜ້າກ້ານອີກແລ້ວລູກຍາດນ້ໍ...” ແມ່ສ້ົມຫ້ົນຫວ ຂນ້ອຍໃຫ້ນ້ຳແມ່ ເພາະເຫັນແມ່ໃຫ້ ບໍ່ໄດ້ຄິດນ້ຳພໍ່ປານໃດ ເມ້ືອລາວ ບໍ່ໄດ້ໄປຕາຍພຽງແຕ່ວ່າ ຂນ້ອຍຄົງຈະຕ້ອງ ເຮັດຂນົມຊ່ອຍແມ່ຫລາຍໆ ເພ້ືອຈະລ້ຽງກ້ານຖ້ນ ແລະພັບຖ້ົງຫລາຍ ໆ ອີກ. ສ້ິງທ້ີຂນ້ອຍຮູ້ຕ້ົມຕ່ໍ ມາກ໋ດ ເມ້ືອພ່ໍບ່ໍຢູ່ແລ້ວ ແມ່ກ໋ເລີຍບ່ໍໄດ້ນ້ອງອີກຕ້ົມ ເຮົ້າເລີຍມ້ີກ້ານ 7 ຄົນ ຕລອດມາ ກັບແມ່ .

ຈາກນ້ັນ ຂນ້ອຍ ຄ່ອຍຮູ້ຈັກຊ່ອຍແມ່ກ໋ະຕອງວ່າ ເຮົ້າຕ້ອງ ເຮັດຂອງຂາຍລ້ົງຖ້ນທ່ໍໃດ໋ ຕ້ອງຂາຍທ່ໍໃດ໋ຈ້ຶ່ງຈະໄດ້ກ໋ຳໄຮພໍ ມາລ້ຽງ ກ້ານຖ້ນ *ເງ້ິນທຸກ*ກ້ີ*ບທ້ີຂນ້ອຍຫ*ໄ*ດ້ຂນ້ອຍພ*ຽ*ມແພງມ*ັ*ນ ຄ*ືຂ*ອງ*ຣ*ັ*ກ ຄ*ືມ*ັ*ນ*ເ*ປ*ັ*ນ*ຂ*ອງ*ຂ*ນ*້*ອ*ຍ*ແ*ທ*້ ! ຂ*ນ*້*ອ*ຍ*ພ*ັ*ບ *ມ*ຽ*ນ*ມ*ັ*ນ*ໄ*ວ*້ *ໃ*ນ*ຄ*ົ*ງ*ເ*ຈ*ັ*ຽ*ຢ*ໍ*ງ*ດ*ີ ບ*ໍ*ເ*ຄ*ີ*ຍ*ຈ*ະ*ໃ*ຫ*້*ເ*ງ*ິ*ນ*ໃ*ບ*ໃ*ດ

ย่ยิหลิเปะเปื้อม ท่อมจะจ่ายเงินแต่ละทิบขม้อย ต้องคิดว่า ของมันสิมลอมพ่อื้หลิบ่ ต่ลัท ๆ ได้ ราคาถิกสิมใจแล้วสิท่อม ขม้อยรักและแพง เงิน มับถือเงินลือพะเจ้า เพาะเงินหั่นที่จะบันดาม ให้เริาได้กินได้ ยู่ย่างสุกสะบาย !

เมื่ออายุ สิบสามปี ขม้อยป่฽มอาชีบ !

ย้อมได้ไปทุกท้อยู่ตลาดแลงหลายปี ห฽อเลาะขาย ขนิมแซบ ๆ หลายแมอให้พอกแม่ค้าประจำตลาด เรัดให้ขม้อย ได้ธ฽มธู้ก่฽อกับอาชีบอื่ม ๆ ที่สะบายอ่า และมีกำไธงามกว่า เรัดขนิมขาย. ขม้อยยากเอิาเรัดแมอเก่า เพาะต้องลุกเดิก มอมเดิก ออกเที่อเหแรงจ่อยแม่บ่ได้ยู่ได้เอิา ตลอดรอดม้อง ชาย ที่เฮ้าโรงธ฽มยู่กำต้องเดิกธ฽มมาเรัดจ่อยในลางเที่อ .

ขม้อยป่฽มเปันม้ายขายผักมำโตะ !

อายุสิบสี่ปี ขม้อยใหย่อั้นหลาย เปันสาวเอาะเมาะ ค้าขายกำทันพู่ แต่เอิาไปลัดถ้าเพิาผักยู่ตลาดใหย่ จ่ายเงินทุม ไปเปันพัน ๆ (ในสมัยนั้น) ม้งสามล้กับมาตลาดแลง จัดผัก เฮ้าโตะให้งาม ส้อม มัด เลือก *ขม้อยเรัดลิหมู่เพิ่ม เรัด ป่ถิมขม้อยกำได้ลิหมู่เพิ่มได้ .*

ม้องเฮ้าโรงธ฽มติ่มเปันสี่ ขม้อยขายผักผู่ด฽อ ได้

ภุ้มกิ๋น ผิดเรื่อม แม่ผิ๊ดและลืมความทุกโสกม่ำพ่ำไปหลาย พอมมั๊มหางกามผ่ดิสั่งให้ม้างเรื่อมตูบแถอดิ๋มหลอง ทำอิดแม่กำอุกอั่งบ่รู้จะไปอู่หางใด แต่ละม้อยตัดสิ๋นใจเดัดขาด ฆาแม่ไปเอ๋ำห้องแถอจิบเจื๊อยู่ แม่นจั่งใด กำจะต้องหาเงิ๋นให้ผ่ด่าเอ๋ำเอ๊าแหล่ะ ! ย้ายเรื่อมเกิอบบ่หั๋ม หางกามกำเอ๊าธ๊ดถุดไปถุดเรื่อมตูบเปั๋นสิบ ๆ หลั๋ง ละม้อยจากถิ่มเก๋าไปย่างบ่ห่องอาลัยจิดใจมีแต่มานะอ่าจะขิมขวายหาให้ได้หลายอ๊ั๋ม ๆ !

สิบห้า ปีละม้อยอิ๊ั๋มสาว ! โตะผักผิดตลาดแลงละม้อยติแตก ละม้อยปากหวานกว่าพู่ จ้ำบ่ผ่ธรุมขอกธาดาเปั๋นพาสาฝรั่งกำยังได้ บักม้องชายผู่ถิดกั๋มมั๋นธรุมรอดห้องที่มั่ง กำผ่ได้ว่ากิโลละห่ำมั๋นหั๋ม มาดาม เมิ๊ซิเอิ ค๋ินกำเลียแร่งโธมโตะ *ความยากได้ยากดีแอบสอมให้ละม้อยอ่างอี๊อ่างขาย อ่างเว๊ำ ยามพ่หวาน-หวาม ยามพ่แซง-แซง เปั๋นตาด่า-กำด่า เผดกำแต่งให้สิ๋มโต โอ๋ย ใผเลาะไปอี๊ผักบ่แว่โตะละม้อยป่มิดอก !* เด๊องละม้อยขายกำมิแต่อั๋นจิบอั๋นงาม ขายอ่าวแพง ปากหวาน ๆ กำบ่อ๊ดลูกค้าขาประจำ จิมพอกพู่โตะอิ๋ม ๆ อิดสาบั๋งบรุด ได้ผิดกั๋มด่ากั๋ม ย้อมกำหลายค๋ิม !

ละม้อยยังรู้จักคุมด่าของเงิ๋นตลอดมา หา

ได้ทำใจ้เปัม น้องมุ่งได้ยู่ดีกินดีถีดีอ้ม แม่ก็มีอิทยุย่างดีฟัง แท้เทงีย่เรือม และป่ฐมจากอาชีบ พับถิงเจ้ฐ ในยามหว่าง มาเปันถุกกะเป๋ามีลิงแบบต่าง ๆ ะน้อยกสแองหาธูบแบบมาให้ แม่เธัด แมองาม ๆ ต่าง ๆ ตา จินมีคินมาติดตฺ่ไปขาย ฺไป ฝากกันธอดปะเทดมอกกยังมี ! *เพันบ่ล่ะวาสมาฐาตา ของคินเร็า มันบ่แม่ดอก-ยา !*

เอ๊าแต่เธ็องค้าขายกบ่แม่มม้ ? ฐิอิดของะน้อย มันกะมีทุกธ์ดทุกฐาด ดีกันพันล่ะ เปันต้นมียายธักปักสอาด ก็ต็ม เต้นเปันปจัดกาม มาแต่อายฺุ้มสาวดีกัน !

เพาะสีบ็อผู้มี้ บ่ต่ำแต้ม ในด้านธูบโสม ตอนฺ้ม 14–15 ะน้อยพิตุลุ แต่พ่ 16–17 เข้ามาร่างกำธฐอฺ้มเปันธูบเปันฐิง พอกพู่แม่ค้านำกันมักห้องอ่าขาะน้อยงามดีขาอะดิดมาง สาอจักอาล ติ้นมีธฐอสัอย ฐิงมีขุมอาสมาจะได้สมุกสมาน มี เงินคำมะหาสามอ่าฐั้น ลางคินดูมให้ *ะน้อยกว่า มันบ่แม่ดอก-ยา !*

แล้วมียายธักของะน้อยกต้งต้นฺ้ม... กับสุพาบขุธุด ใจพะผู่มาธู้จักกับะน้อยในยามอิบาก...ยามะน้อยฉัดสินใจมีขัน หามีเธ็องน่ำพอกพาสีมีล่ะ ดีอ่าะน้อย เปันแม่ค้าผักกำจิง แต่ยามข้ามะอดเมืองะฐ้อ มีสิ่งของต้องห้ามผ่านแดนหลาย ๆ *ก*

ມີຫມູ່ແມ່ຄ້າທາງຝັ່ງພຸ້ນ ມາຊຸມເຮັດແມວມະລຳມະ ລອຍ ຫລາຍເທື່ອຫລາຍທີ່ຄຶກບາດຊວຍກໍ່ເລີຍຄຶກຈັບ ໂອ້ຍ ຂນ້ອຍເລີຍໄດ້ແລ່ນພ້ໍ ໆ ຫາເຈົ້າຫາມາຍຈັກ ຝ່າຍຕຳຣວດ ຈັກ່ຝ່າຍພາສີ ຈຸ່ວຸ້ຫວິດລົ້ມຈົມໄປເທື່ອ ນັ້ນ ກໍ່ເລີຍພໍດີໄດ້ລ້ຳໄດ້ເລີຍກັບເພິ່ນ... ເກີນເພິ່ນຈົບ ຣອດບ່ລ້ຳກຽດໃນຄວາມຕ່ຳສັກຕ່ຳສະກຸນຂອງຂນ້ອຍທ່ເມັ່ງ ຕ່ບ່ຕາມ ລົດມາມັກມານທານຮ້າຍ ຊວ້ານຊູສາຣະພັດ ນຳຣອດເຮືອນຊານເຫັນ ແມ່ເຫັນນ້ອງຂນ້ອຍແລ້ວ ກ໋ຍັງບ່ເອົາໃຈຫ່າງ ນຳມາອ໋ລອມພອມພອກ ບ່ມ໋ືອະຣິຕຽມ ເທິງຕາມເທິງ ຂນ້ອຍກັບແມ່ກໍ່ເລີຍຮັກແພງເອົາເພິ່ນ *ບ່ກ້ໍ້ຂຶ້ນໃຈເພິ່ນ ເພິ່ນອອກປາກມ່ວ່າຈັ່ງໃດ ກ໋ພາກັນ ໂດຍເອົາ ໆ ຈົນບັນເພິ່ນວ່າຊ໋ເອົ້າຂນ້ອຍ ເຮັດລູກເຮັດ ເມັ່ຽ ຂໍນ້ອຍກະຍັ້ງໂດຍເພິ່ນຢູ່ !*

ພອມນັ້ນ ຂນ້ອຍພໍດີ ສິບແປດປີເຕັ້ມ ແມວຟ້ັ່ງຊ໋ຂາຍຢູ່ ແຕ່ໃນຕລາດກ໋ບ່ທັນໄດ້ມ໋ີຜູ້ ມ໋ຊາຍທ່ງອ່ືນ ບ່ທັນຮູ້ທ໋ີບໃຫ້ວ່າ ເພິ່ນວ່າ ມ໋ກ່ວ່າຮັກ ດູຕ໋ົມຢາກຊ່ອຍເຫລ໋ືອທ້ັງຄອບຄົວ ຂນ້ອຍກ໋ດ໋ີໃຈ ປ໋ກສາ ກັບແມ່ ແມ່ກ໋ວ່າແລ້ວແຕ່ລູກ ຂນ້ອຍກ໋ເລີຍຕ໋ກລົ່ງນຳເພິ່ນ ເພິ່ນໄປຈ້ຳ ເຮືອນຫລ້ັງນ໋ຶ່ງໃຫ້ຢູ່ ໃຫ້ເຊ໋ົ່າຂາຍຜັກ ແມ່ແລະນ້ອງກ໋ໄດ້ຢູ່ສຸກສະບາຍ ຂ້ົ້ນເປັນກອງ !

ເປັນອັນວ່າຂນ້ອຍປ່ຽນອາຊ໋ບອ໋ກ !

ทา ? *อาจิบใหม่มื้ทวะ ?* ไอ๋ กะเปันเมิ๎ง-*ม้อย* เพิ่นจั่งใด๋ล่ะ !

อุ้ย ! อ่างถาม กำพ่เรัดยู่ดอกะม้อย มันสำบายกว่าเท้าหลาย นั่ง ๆ นอน ๆ ยู่เรือนนำแม่ ไปเสิมสอยแด่ แล้วกำคองถ้าข้อระบัดเพิ่น ใมื้ใดเพิ่นมาหา มื้เพิ่นบ่มาะม้อยยากไปใสกำไป.

ใพ่ ๆ ะม้อยกะอ๊าย-อาย แมอ่าแต่ใดมา กำได้ยินดินติตูมอาจิบเมิ๎งม้อยจั่งจุ้ม-จั่งจี้.... ดิ๋อ่าเปันสิ่งที่แม่ยิ๎งบ่คอมเรัดดิ๋อ่าสังคิมลังกูดเอ๊าแท้ !

ย่างไปใส กำยังดินอุ่มกันอ่า "เด้ สาวเมิ๎งม้อยยาพ่่...."

ลางดินอาดจะจื่พ้าะม้อยได้อ่า "แต่ก๊ขายผักยู่ตลาดแลง ! ฯลฯ

หลายเทื่อ ยู่นำร้านเสิมสอย ตอนเอ๊าไปนั่งอ๊บผ้มยู่ในเคื่องอ๊บ ะม้อยมักใจเต้นตุบตับ ดันหลูอเพ้นแม่ยิ๎งอื่นจุ้ยสับจุ้ยปาก...จิ๎งจะเอ๊าผ้มมื๋นหาะม้อย....ใจมื่งะม้อยยากหลูบออกจากกะบั้งไพ่ฟ้างมหื๋อมั้น ไปถ๊บปากอื่มันเอ๊าจักบาด .

– *เปันเมิ๎งม้อย กะห่อมจุ๋ ยังหัวใหบ้าน ยู่เว๊ย ยามทุกแม่นใผ เอ๊ามาให้กินได้ ต้องเรัด ต้องหาเกือบตาย พ่เราบ้อกยอกขึ้นมา อุ้ย ถื*

*ຄຶກຮຸ່ມຮໍ ລ້ຳກ*ຽ*ດອີ*ຫ*ນ້ເມ*ຽ*ແມ່ນ້ອຍ !*

— ໜ້າຈັ່ງເມ*ຽ*ນ້ອຍຊ*ຶ*ແຫລະ ຊ*ຶ*ເບ່ັ່ງທັບຄົນນ່ະ ມ*ີ*ເງິນລະເຮັດ ໄດ້ລ່ະ ດ*ຽ*ວນ*ີ*ເຫັນບ່ໍ ຂນ້ອຍມ*ີ*ເຮ*ືອ*ນມ*ີ*ດິນຕອນຫັກຫຍ່າຍແດນທາງ ຫລວງ ມ*ີ*ສອນປູກໝາກໄມ້ໄວ້ງາມ ໃກ້ຊ*ຶ*ເກັບກິນເກັບຂາຍໄດ້ ຈ້າງ ຄົນເຝ*ົ*າຢ່າງດ*ີ* ມ*ີ*ພັກຄັນບ່ໍ່ຄ່ໍາໄປນ່ໍາເພ*ີ*ນ ຂນ້ອຍກ*ໍ*ເອ*ົ*ານ້ອງແລະແມ່ ອອກໄປສອນ ຂັບຣົດອ*ີ*ເຕ*ົ*າຄັນເກ*ົ*ານ*ັ*ງ ຊ*ຶ*ງຂນ້ອຍຂ*ໍ*ຂອດລອດເລ*ັ*ມ ຊ*ຶ*ໄວ້ ເພ*ີ*ນ...ກ*ໍ*ບ່ໍ່ວ່າດອກ ເພ*ີ*ນວ່າ ຂນ້ອຍດ*ີ* ມ*ີ*ໃຈຢາກຫັ້ນຢາກເປ*ັ*ນ ດ*ີ*ບເປ*ັ*ນດ*ີ* ຮ*ູ*ຈ*ັ*ກເກັບຫ*ໍ*ມ ຢ*ູ*ນ*ໍ*າເພ*ີ*ນມ*ຸ* ໆ ສ*ິ* ໆ ບ່ໍ່ກະແດະກະແດດ ຄ*ິ*ສາວນ້ອຍລ*ົ*ງຄົນ ຜ*ູ*ໃໝ່ຕ*ໍ*ອາຊ*ີ*ບນ*ີ*ໍ !

ກະຍ*ົ*ງບອກແລວ *ວ່າຂນ*ອ*ຍ*ຮ*ູ*ຈ*ັ*ກຄ*ິ*ດ*ເ*ຂ*ົ*ອ*ງ*ເ*ງ*ິ*ນ ຮ*ູ* *ວ່າ*ເ*ງ*ິ*ນ*ມ*ີ*ຄ*ຸ*ນ ມ*ີ*ອ*ໍ*ານາດ ຈ*ະ*ບ*ັ*ນດ*ານ*ສ*ິ*ງ*ໃ*ດ*ໃ*ຫ*ເ*ຮ*ົ*າ*ກ*ໍ*ໄ*ດ*ໍ ໝ*ົ*ດ..ຂ*ນ*ອ*ຍ*ໄ*ດ*ໍ*ມ*ານ*ແ*ຕ*ໍ*ທ*າ*ງ*ໃ*ດ*ກ*ໍ*ໃ*ຊ*ໍ*ຈ*່*າ*ຍ*ໃ*ຫ*ເ*ຫ*ມ*ະ*ລ*ົ*ມ ບ*ໍ*ຄ*ຶ*ຄ*ຶ*ກ*ວ*ວ*່*ານ*ເ*ງ*ິ*ນ*ເ*ປ*ັ*ນ*ຂ*ອ*ງ*ຕ*າ*ຍ ໆ ຄ*ິ*ລ*ານ*ລ*ົ*ມ .

ເພ*ີ*ນ...ໂຜດຜາຍ ຂນ້ອຍຫລາຍອ*ໍ*ນ ໆ ຂນ້ອຍຢາກໄດ້ຫຍັງ ກ*ໍ*ໄດ້ ຂນ້ອຍບ່ໍ່ໄ ວ່ າຊ*ຶ*ຖ*ໍ*ານ*ໍ*ານ*ີ*ເອ*ົ*າແ*ຕ*ໍ*ນ*ໍ*າເພ*ີ*ນດອກ ຂນ້ອຍກ*ໍ*ຮ*ູ* ຫາເອ*ົ*າໄດ້ພ*ໍ*ຂນ້ອຍ ຊ*ຶ*ຍາກຫຍັງ ເຮັດແນ*ໍ*ບ່ໍ*ຕ*ໍ*ອ*ງ*ລ*ົ*ງຫ*ໍ*ມກ*ໍ*ຍ*ັ*ງໄ*ດ*ໍ *ຈ*ອ*ກ ຕ*ິ*ດ*ຕ*ໍ*ພ*ໍ*ຄ*ໍ*ຄ*ໍ*ຕ*ໍ*ານ*ງ*ດ*ົ*ວ*ເ*ຂ*ົ*າ*ຫ*າ*ກ*ມ*າ*ຫ*າ*ດ*ອ*ກ*ເ*ຂ*ົ*າ*ຮ*ູ*ວ*ວ*່*າ*ຂ*ນ*ອ*ຍ ກ*ັ*ບ...ເ*ພ*ີ*ນ*ເ*ປ*ັ*ນ*ຫ*ຍ*ັ*ງ*ກ*ັ*ນ ເ*ຂ*ົ*າ*ມ*າ*ຂ*ໍ*ໃ*ຫ*ຂ*ນ*ອ*ຍ*ລ*ົ*ມ*ນ*ັ*ນ ລ*ົ*ມ*ນ*ີ*ນ*ໍ*ານ*ເ*ພ*ີ*ນ...ໃ*ຫ*ເ*ພ*ີ*ນ*ເ*ອ*ຸ*ນ*ນ*ັ*ນ ເ*ອ*ຸ*ນ*ນ*ີ*ໃ*ຫ* ແລ*ວ*ເ*ຂ*ົ*າ

ก็ต่เงินโอะโยะมาให้ขม้อย. ลางเต็อ ก็เอ้าแหวนเพ็ด สายค่ำ มุกมาต้อม ยามเอ้าไปต่างปะเทดมา.... ขม้อยค่องแต่เก้าเรื่อง เอ้า ผาก็ดทะแมมเอ้าหยังม่ำเม็ม...ก็เปันผ็มโลด เม็มคือ่าอ็ม่ำ คู่แมว – ขม้อยเลียมีหางได้ลิบ ๆ ได้หลายกอ่าที่เม็มให้ซ้ำ !

มอกจากนี้ ยังฉอกเปันแม่หอยม่ำตลาด หล็มกับ พอกแม่ค้าพักพอกเก้าแก่ได้ก่ำไธงาม แต่ต้องไปหาเอ้าเปันปะจ่ำ ตางฉุมแฉอเอ้าห็อกันแด่ ตอมข่ายคันหว่าง ๆ ก็ฉูม่ำห้า-สิบสอง จิมอ่าขม้อยจ่ำมานในกามสีมี เปันที่เชื่อใจได้ ขมาดอาดยาเม็ม... ยังเลียให้ขม้อยหล็มตาง ยามเม็มค็ดออกเอ้า ขม้อยไปฉุมม่ำพักพอกเม็ม จึ่งมัดเอ้าจั้นโหจั้นตธิมาสิมคิบกัน.. เธ็องอ่าจะไปสู้หน้ากับจั้นเอกมั้นบ่มีหางถอก เม็มมั้นเหั้นอ่าหล็ง ขม้อยต่อมเตาะต่อมต้อย เม็มก็ยังจธูมยาแม่ใหย่เม็มยู่ปามหยัง ขม้อยกะบ่อ่า ถิม ๆ เม็มจั่งมา ขม้อยก็ยุท่างแล่มอธูกขม้อย แล:...

โอ้ย เว็ามายังเจับใจ... มันตายล่างไปต่ำ หน้าต่ำตาขม้อยกะยังบ่เอ๊าแล้ม เทิมมันเธัก ขม้อยเจับแสบ....ในอีวิด ขม้อยบ่เคียเธักหยัง เสธูผิม บ่มีเงิม ขม้อยก็หามาจ็มได้จ็มมิ เม็อ มีเงิมแล้ว ขม้อยฝากเธักหยังฝากได้หยังก็สิม

ปาสุมาทมิด...”

ม้าส฽งของมางในตอนท้ายสั่นด้วยโทสะ ฟ้าตาขูด แดงดิ้นร้ายขาด สะแดงเถิงความค฽ดแค้นรุนแรง.

ข้าพะเจ้า ละจากห้องยังชุ่อคาอของสะถานีตำรวด ปะจำเมือง...บ่อม *สาวสีป๋อ* ถืกยังฝาก. ฟังมางเล่าจ๊มน้ำลาย ฟูมปากสุดลิ่ง ข้าพะเจ้าจิ่งอาสัย โตะยามของมายร้อยเอมมัมเอง ตั้งต้ม฽มอ่าวถ่อม. พาดหัวอย่างเด้น ๆ อ่า:

– สาวงามอาชีบเมื฽งน้อย แค้มอายฮู้ ใส่เงินห่อมไปแต่งเมื฽งสาวลูกผู่ดี – บุกเข้ายิงเจ้าบ่าว ตายคาพะอวัม แล้วยอมมอบต๋วรับผิด”

ค่งจะเป้นข่าวที่ดังดีบ่ย่อก สำรับมื่อืมเช้านี้ !

ข้าพะเจ้าคิดอ่า จะตั้งต้น บ๊ดข่าวสิด ๆ ร้อม ๆ มี ด้วยปโยกคำเว้าของ *มางสีป๋อ* ผู่เป้นคาตกอมยิงใจแขงมีเสด ฃมาดยิงชายฮู้ผู่มางรักสุดหัวใจ ให้ดิ้นตายลิ่งไปต่หน้าต่า – ข้าพะเจ้าจะ฽มอ่า:

“แต่ก่อม ฃม้อยเลียคิดอ่า เงินอุ๊ได้ทุกสิ่งทุกย่าง เงินเป้นเจ้าแห่งสิ่งหั่งปวงในโลก ฃม้อยเลียดิ้นร๊นต่สู้ เรัดว฽กทุกแมว เพื่อให้ได้มาจ๋ำเงิน เมื่อฃม้อยเกิดลอามรักกับเอิ เผูก

พันหัวใจเฮาไว้ด้วยเงิน อันมะหาสามะฮอยขมัอย เฮาทับเอาเงินมั้น เจื่อยหัอมไปแต่งเอายิงอื่น.... ยิงจุ่งเฮาคึดจะร่วมจีวิดมาต่ไป...ขมัอยเลีย...”

ข้าพะเจ้า โจะบัดฮูมไว้ ขมะมั้น มีสูงธัดมาเซ้า ต่พ้าสะถามีตำธอด ซายอัยหิกสิบร่างกายสมบูม ท่าทางผูมีถาม แบบเจ้ามายฉั้นผู้ใหย่หั้งหลาย ก้าอลังมาจากธัดดันงาม ตามติดด้วยมายตำธอด มอกเดื่องแบบผู่มั่ง...

มายร้อยเอม จุ่งมั่งยู่ใก้ ๆ ข้าพะเจ้า ลุกไปคำนับรับต้อมย่างมีบมอบเกงาม.

– *ยาพ่* เพิ่นจัดหามะโปะกันเอา *มางบ็อสี* ได้แล้วป่อยลาอได้เลีย ! มายตำธอดบอกร้อยเอม พ้อมหั้งแบเจ้ฮ้อยมีโตพังสือสองแถว พ้อมรายเซฺมของบุกคิมสำคันให้เบิ่ง.

ส่อม *ยาพ่* ย่างเลียไปหา *สีบ็อ* ยู่ห้องฮัง.

– ออกไปก่อม *สีบ็อ* ฮ้อยมีหางจุจ่อยเจ้าได้ยู่ถอก *หม็ดท่ใดฮ้อยบ่ว่า”* สูงของ *ยาพ่* สั่นสะท้านด้วยความรู้สึกพายใม เพิ่นคิงจะสำนึกโตเองยู่อ่า เพิ่นพอมเธัดหยังลิงไป *กิดหมาย...ป้านเมือง...สิลหัม...สังคิม...จื่สูง... ตัมหา...และเงิน !*

มันต่สู้กันยู่หางใม ๆ !

ສິບ້ວລຸກຂຶ້ນຢືນ ສູ້ສາຍຕາຍ່ໍ່ຢ່າງບ່ໍ່ສະທົກສະທ້ານ ຫລິ ລະອາຍໂມຫານທີ່ນາງໄດ້ຄົບຊູ້ສູ່ຊາຍນອກໃຈເພິ່ນ.

– *ຂອບໃຈຍ່ໍ...ບ່ໍຕ້ອງລໍາບາກມາຊ່ອຍຂນ້ອຍ ອີກດອກ ເຣ່ື ອງທ່ີ ແລ້ວ ໆ ມ ໍ ຍ ່ ອມພ ິ ສ ູ ດ ໃ ຫ ້ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ ຮ ູ ້ ແຈ ້ ງ ແ ທ ງ ຊ ອ ດ ແ ລ ້ ວ ວ ່ ໍ ຂ ້ ອ ຍ ຢ ູ ່ ນ ໍ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ ແ ຕ ່ ພ ຽ ງ ກ ໍ ຍ ເງ ິ ນ ຄ ໍ ຳ ຊ ຸ ບ ສ ິ ນ ຫ ລ ວ ງ ຫ ລ ໍ ຍ ທ ີ ່ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ ຂ ິ ນ ຂ ວ ໍ ຍ ຫ ອ ບ ຫ ົ ວ ສ ້ ໍ ຣ ໍ ດ ປ ັ ງ ຫ ລ ວ ງ ມ ໍ ໂ ອ ບ ມ ໍ ຫ ຸ ້ ມ ຂ ້ ອ ຍ ໄ ວ ້ ນ ັ ້ ນ ບ ່ ໍ ສ ໍ ມ ໍ ດ ຜ ູ ກ ມ ັ ດ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ຄ ິ ດ ລ ້ ຽ ວ ຂ ອ ງ ຂ ນ ້ ອ ຍ ໄ ວ ້ ໄ ດ ້ ເ ລ ີ ຍ ... ໃ ຜ ຈ ່ ໍ ວ ່ ໍ ເ ງ ິ ນ ຈ ຸ ົ ້ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ຄ ິ ນ ໄ ດ ້ ຈ ັ ກ ເ ທ ື ່ ອ ... ບ ່ ໍ ວ ່ ໍ ໃ ຈ ຂ ນ ້ ອ ຍ ຫ ລ ິ ໃ ຈ ຂ ອ ງ ປ ັ ກ ທ ີ ່ ຂ ນ ້ ອ ຍ ເ ດ ັ ກ ຈ ຸ ິ ດ ມ ັ ນ ລ ົ ງ ນ ັ ້ ນ ກ ໍ ຄ ິ ດ ກ ັ ນ ... ຂ ນ ້ ອ ຍ ພ າ ກ ພ ຽ ນ ໂ ອ ມ ຫ ຸ ້ ມ ມ ັ ນ ໄ ວ ້ ດ ້ ວ ຍ ເ ງ ິ ນ ທ ີ ່ ໄ ດ ້ ຈ າ ກ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ ແ ຕ ່ ວ ່ ໍ ມ ັ ນ ກ ໍ ຍ ັ ກ ຍ ອ ກ ເ ອ ົ ໍ ໄ ປ ເ ຜ ື ່ ອ ແ ຜ ່ ່ ເ ຈ ຶ ອ ຈ ານ ຍ ິ ງ ອ ຶ ່ ມ ຕ ່ ໍ ອ ຶ ກ .... ບ ່ ໍ ມ ີ ປ ໂ ຍ ດ ຫ ຍ ັ ງ ທ ີ ່ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ ຈ ຸ ິ ຖ ອ ກ ເ ທ ເ ງ ິ ນ ອ ອ ກ ມ ໍ ຖ ອ ມ ໄ ຖ ່ ເ ອ ົ ໍ ຂ ນ ້ ອ ຍ ໄ ປ .... *ເ ງ ິ ນ ບ ່ ໍ ໄ ດ ້ ຈ ຸ ່ ໍ ອ ຍ ໃ ຫ ້ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ມ ະ ນ ຸ ດ ອ ຶ ່ ມ ເ ຕ ັ ມ ໄ ດ ້ ດ ອ ກ ຍ ໍ ຍ ່ ໍ !!!*

ຂ້ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ ໍ ຜ ູ ່ ຂ ຽ ນ ຂ ່ ໍ າ ວ ນ ີ ້ ຈ ຶ ່ ງ ຂ ໍ ໃ ສ ່ ຊ ຸ ່ ໍ ວ ່ ໍ

– *ໃ ຜ ວ ່ ໍ ເ ງ ິ ນ ເ ປ ັ ນ ພ ະ ເ ຈ ົ ້ ໍ ?*

ดอกไม้

* โดย ปาโม *

ພໍຣິຖແລ່ນເຂົ້າຮອດຫ້ວບ້ານ ອັນບໍ່ລ້ຳຕາມີ ຂ້ພະເຈົ້າກໍຕົ້ງເຄົ້າຄິດພ້ວາມເກົ່າແກ່ຂອງບ້ານແຫ່ງນີ້ ຂຶ້ນມາທັນທີ ຂ້ພະເຈົ້າເຄີຍຄຸ້ນກັບຄຸ້ນແຫ່ງນີ້ດີ ຕົ້ງ ແຕ່ຈຶ່ຄວາມໄດ້ພູ້ນລະ ແຕ່ວ່ານັນກາຍເປັນສິ່ງບໍ່ລ້ຳຕາ ເພາະດຽວນີ້ ຂ້ພະເຈົ້າຕ້ອງຄອຍຄ້າເປັນປີ ໆ ຈຶ່ງໄດ້ ຫວນຄືນມາເຫັນມັນອີກ ແລະແຕ່ລະປີທີ່ຄືນມາຢາມ ບ້ານ ຂ້ພະເຈົ້າຈະພົ້ກັບຄວາມໃຫມ່ຂອງມັນສເມີ ທຸກ ປີທີ່ມາ ມັນກໍປຽນແປງທຸກປີ

ທລຽວເບິ່ງນ້ຳແຄມທາງເຫິງສອງຂ້າງ ເຕັມໄປດ້ວຍຕົກດິນ ອິດດິນຈີ່ປັ້ງຂຶ້ນປານຮຸ່ນໄຮ່ຍາມຝົນ ແຕ່ກ່ອນມັນບໍ່ເປັນແນວນີ້ ຂ້ພະ ເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ວ່າ ບ່ອນໂນນທີ່ເປັນຮ້ານຂາຍເຝີນັ້ນ ເມື່ອສິບປາຍປີກ່ອນ ພຸ້ນເປັນໂນນໝາກຂ້ຽຍ້າ ມີກົກໝາກຫັນໃຫຍ່ຢູ່ກົກນຶ່ງທີ່ພວກເຮົາເດັກ ນ້ອຍໃນສມັຍນັ້ນມັກມາໂຮມກັນ ເອົາມ້ຳປາແດກມາກິນສ້ົມຢ່າງແຊບນ້ວ

ແລະຕ່ລົງໄປອີກເກືອບຕິນດົງ ທີ່ມີໂພນຢູ່ຫລາຍໜ່ວຍ ມີ ກົກໝາກຂາມປ່າຢູ່ຫລາຍກົກ ຊຶ່ງມ້າບ່າວ ມັກເອົາຄ້ອນດິກໄປນ້ຳທຸກ ມື້ ເມື່ອອອກໄປກ່ຽວເຂົ້າ....ລາວເອົາໄປໃສ່ກ້ອຍປາຂາວທຸບເປ໊ະ ທີ່ນ່ ໄປຢາມມອງໄດ້ມາສົດ ໆ ລາງມື້ ນ່ບອກໃຫ້ຂ້ພະເຈົ້າແລ່ນໄປປີນຂຶ້ນ ເອົາຍອດຂົມກະເດົາມາລອກກິນກັບກ້ອຍປາ ພວກເຮົາເດັກນ້ອຍ ບ່ມັກ ກິນເພາະມັນຂົມ ແຕ່ນ່ຕຸ້ມັກເວ້ົາວ່າ ຂົມຫັ້ນລະເປັນຢາ

ເລີກເຂົ້າໄປເປັນດົງທີ່ມີໄມ້ປ່ານາ ໆ ພັນ ພາໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ຄຶດຮອດດົງ ຄຶດຮອດພາກພ້ອຍ ທີ່ແມ່ເຄີຍພາໄປເກັບມາຂ້ວແຫ້ງ ໆ ແລ້ວຕົ້ມອີກ ລາງມື້ແມ່ກໍຕາມໃຈລູກ ໂດຍຍອມສລະເວລາ ສລະເຮື່ອແຮງໄປເກັບເລັມເຕັມຕ່າ ຫາບຈົນໄມ້ຄານແອ່ນ ຕົ້ມສຸກແລ້ວ ກໍເອົາຖ້ວຍອີຕັ່ງໃຫຍ່ ໆ ມາຕັກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເອົາໄປສົ່ງເຮືອນພໍ່ຕູ້

ຢູ່ດອນທາງຫ້ວນອນ (ທຶດເໜືອ) ມີປ່ານ້ອຍ ໆ ຮົ່ມເຢັນ ມີຫໍຮ້າງ ໆ ຢູ່ໃນປ່ານັ້ນ ແຕ່ທາງໄປກໍແປນດີ ມີຄົນເອົາເຫລົ້າເອົາໄກ່ຕົ້ມໄປແກ້ບະຜີປູ່ບ້ານທຸກ ໆ ອັນພຸດ ມີຂ້າພະເຈົ້າຊຶເສັງແຊກ (ປະກາສນິຍະບັດປະຖົມສຶກສາບໍ່ຣິບູນ) ພໍ່ກໍໄປບະໃຫ້ເສັງໄດ້ ເມື່ອດາວໄປຮຽນເມືອງນອກ ເພີ່ນກໍບະໃຫ້ອີກ

ຣິຖຂ້າພະເຈົ້າແລ່ນເລີຍຕົກແຖວຢ່ານນັ້ນມາຮອດອັດ....ອັດອັນເກົ່າແກ່ !

ຂ້າພະເຈົ້າຄຶດແລະເຊື່ອຈັ່ງຊັ້ນ ເພາະຕັ້ງແຕ່ຈື່ຄວາມມາ ກໍເຫັນວ່າມີກຸດຕິຫລັງນີ້ ມີສາລາຫໍແຈກຫລັງນີ້ ຫໍກອງກໍຮ້າງ ໆ ຫລັງນີ້ລະ ນ້ຳສ້າງກໍຍັງຢູ່ບ່ອນເກົ່າຕ່າງແຕ່ວ່າດຽວນີ້ ມີຫໍ່ຊຶມັງຢ່າງດີ

ຂ້າພະເຈົ້າຄຶດຮອດຍາມເປັນເດັກນ້ອຍ ເຄີຍມາແລ່ນຫລົ້ນຢ່າງສນຸກສນານ ລາງເທື່ອພາກນີ້ພາກໜ່ວງສຸກ ພວກເຮົາກໍພາກັ'ໄປຍ້ມືນົບນໍ້ານ້ຳເຈົ້າຫ້ວໜ່ ຜູ່ເຖົ້າແລະໃຈດີ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈື່ໄດ້ຮອດວ່ານີ້ເທື່ອນຶ່ງ ດ້ວຍຄວາມຄຶດຄນອງອັນບໍ່ຮູ້ດຽງສາ ພວກເຮົາຫລາຍຄົນພາ

ทันไปลักอ้นทึมพากสีดา แล้วข้าพะเจ้าก็ตึกกึกสีดาแด้นจิมทีด จองได้มาจับสั่น แล้วพี่อ้าย เป็นผู้แล่นหาอุ้เปัดมาปาดดำเอ๊า เลือดใต้ทึม ทำอีดทีดจองบอกว่าเอ๊าย่องอใต้ทึม พูข้าพะเจ้าได้ยินอ่าย่องอเถิงจุกำลังยู่ในคอามจุกเจับปางตายมันก็ยังดิ้งบ่ยากทึม กะฮองอ่าม้าย่องอม ใผจุกึมลิ่ง บักสัง (ดองนี้เป็น พ.ต.ต. แล้ว) ย่องอย่างไวใส่กะโปะพากฝ้าอมาใต้ ข้าพะเจ้าปากบ่ออก เพาะยังแด้นยู่ ได้แต่กัดแอ้วไว้แพ้น ๆ แม่แล่นมาธอดเพ็น ข้าพะเจ้า บ่อ้าปากก็ฝ้าอมาวัดคางกะใตใต้อ้า ข้าพะเจ้าแร่งกัดไว้แธง แม่ผู่ธักและห่องข้าพะเจ้า ปามจุอีด ไต้อ้นไกก ๆ พ้อมกับร้องบ่เป็นสองค์มอ่า

— บักทีดจอง ลูกภูดางแฮงพีดแล้ว เอ๊าม้ามาเป่าไอแม้!

ในที่สุด ม้าในกะโปะมั้น ก็ไหลเข้าปากจิมได้ ทีย! บ่ปากเอ๊า ข้าพะเจ้าฝ้าอถิ่มม้าลายเทิงยังเจับยังจุกยู่มั้นละ พี่อ้ายค่อยได้เปัดมา เลือดเปัดก็ยังพ่ทึมได้แด่ เพาะเถิงแม่มเป็นเดักม้อยก็เคียทึมลาบเลือดมาแล้ว เดักม้อยบ้ามมอกทึมได้พีดมั้นละ แล้อ้มั้นเพิ่นก็ต้มเปัดใต้ทึมอิก แต่ค่ามั้นมาหลาบปามตอมแมอ เพาะผู่เท้าเพิ่นอ่าลักฮองอัดมันบาบ เตื่อลุมดันแม่มมันอีดบ่ลืมทึมบ่ได้สาแท้ ๆ ก็พากันมั่งลิ่งย่อมีมิบมาทางภูติ ก่าออกสองดัง ๆ อ่า

"สาทุเถิ ท้อพ่เจ้าอัด พอกข้าน้อยอ๋กินพากสิดาแด่"
แล้วฟ้าอปิดฟ้าอลิง ข้าพะเจ้าดิดอ่าเรัดแมอนี้ ดีอีบ่บาบ เพาะ
จั่งใด ๆ กะแปอ่าเร้าอ๋เพิ่นแล้ว

เมื่อธิถแล่นเลียอัดไปอีกพ้อยดรูอกำแม่นโรงธรูม
บ่อมนิละ ที่ข้าพะเจ้ารู้จักว่า xi ใส่โต ป อ่านว่า ปา บ่อมนิ้ละที่สอนให้เร้ารู้จักโต ก รอดโต ร

สมัยนันมีธรูมกันยู่สามห้อง ลูกสิดพ๊ดโรงธรูมสอง สามข้านโรมกันแล้วบ่รอดร้อย แต่ว่าพ๊ดทังสามห้อง มีนายครู ผู่ดรูอเท้า ๆ มาโรงธรูม สอายจินงายแก่ แต่เพิ่นกำข้รูอเอน จินลูกสิดตาดำ ๆ ของเพิ่นอ่านออกธรูมได้ จินได้เปนเจ้าดิน นายดิน กำนับบ่ถ้อน รุ่นใหย่กว่าข้าพะเจ้ากำมีเอุ่น ท่าน พ.ท. สงวม พ.ต. เสัง อะทิบ่ดิดำตัน ธ.ท. ใจ ธ.อ. โธม ท่านแพง โอ้ยนับบ่ไหวดอก ! รุ่นดรูอกันกำมี รุ่นม้องกำมี *เปันเจ้า เปันมายกะจักกะจายกันยู่ทั่ว แต่ว่าโรงธรูม แห่งนันกำยังเปันโรงธรูมร้าง ๆ ยู่ดีเท่า นายครู ผู่เถ้า กำลาจากโลกไปแล้ว มื้ละที่มันเสั้า*

ข้าพะเจ้าต้องเสั้าใจ เมื่อดิดรอดถึงความ เท่าแท่อันมีคุนค่าของโรงธรูม มันเปันสิ่งที่ซวนสัง

เอกใจยิ่งนัก ในเมื่อผู้ที่ก้าวเข้ามาในนั้น ได้ผ่านมันออกไปสู่ความก้าวหน้า สู่ความมั่งมีเป็นดี มีกฎกำมับเป็นพันๆ ค้น พรรณแต่ค้นเหล่านั้นจะพ้อมใจกันจุ้ไม้แป้นค้นละแผ่น จุมังค้นละกิโล ถือขายค้นละปิบ ตาปู ค้นละกำมือ โรงธรรมอันปรูบเพื่อนไม้ยอยฝั่งนี้ ก็จะกับเกิดขึ้นมาเป็นสิ่งถาวรอม จับงามและพันค้งจะจูกจูงให้เถ้กน้อยจุ่งจะเป็นผู้ใหย่ในอะนาคัด มีอิกมีใจในการธ่ำธรรมหลายขั้น

ข้าพะเจ้ายิ่งเส้าใจหลายกว่านั้นอิก เมื่อคิดว่าเงินเหลือใจ้ที่พวกเร้า จับจ่ายไปในการฟุมเฟือยต่างๆ ย่าง *ก็นเหล้า* ในบาร์ *หลิ้มไพ้ จุ้เบิ* และ *ท่องสำอุ่อมนั้น* มันหลายเก็นพ่อจ้าอิก ถ้าเร้าจุ้เอ้า มันมาส้างสาในสิ่งที่เป็นสาหาระนะปะโยด

มันจะเป็นความเส้าใจยิ่งหะอิ ถ้าหากว่าข้าพะเจ้าค็นมายามข้ามอิกในสิบปีหางหน้า ยังจะเห็นโรงธรรมหลังเก่าค้งยู่ในสะพาบเก่าจั่งจั๊อิก

ข้าพะเจ้าจี้ได้ว่า เคียเอ้าน่ำเพื่อนฝูงหลายค็น เถิงเรื่องนี้เมื่อมีโอกาด ในการชุมแจอสุราบาน แต่ความค็ดเห็นทั้งหลาย ก็จืดจางไปน่ำหามเอลา มีพู่ฝูงหลายค็นเว้าว่า "พู่ข้ามของเร้าบ่ได้รับหามเอ้าใจใส่จากหางการ" ข้าพะเจ้าค็ดว่า ผู่

เอ้าดอามมั้นเปันดินเหมันแก่โต เธ้าเปันดินลาอ อ้าปากออกคำ ใดก่อว่าโตมั้นธักอาด ธักดอามเปันลาอ แล้วในเมื่อเธ้าก่ธู้ถามะ ของธัฐบามเธ้าถีอู่ อ่ายากจิมส่ำใด มีพาธะกามจับจ่ายย่างพัก ใจส่ำใด ถ้าเธ้าอุมามือมั่งดอยให้แต่ธัฐบามเธัดพัด กว่ามันอุ ห่อเถิง มันก่ดิงเปันกามมอมติ่มสอายเสัฐแล้วโดยบ่ต้องส่งไส

ปีกายมั้มายดูผู่ใพ่อุ้งข้าพะเจ้ายอมธับมับถือว่า เปัน บุกดินที่ดอมแก่กามยิกย้อง เถิงจะพุ่มม้อยแต่ก่มับว่าเปันผู่มี ดอามดิดก้าอพ้า

ปีกายมั้มายดูผู่มั้ม อุกอุอมและมำพาไทข้ามออกแธง กันไปตัดไม้มาไอ้โดยมีโลงกามจะปุกโธงธูมหลังใพ่อั้ม เธ้าก่ เปันผู่มึ่งที่ออกเที่อเทแธงม่าย่างเธ้าจึงเธ้าจัง จิมออมไม้ก้งทับ ขาจิมอ่าขาหัก ไทข้ามโธมใจกันต่ไป ในอมะที่เธ้ามอม เธ้าเฝือกยู่โธงพ่ ได้เสียอมาดใหย่ย่างงามเถิงฆาอสี่ต้ม และ ได้ไม้ออมที่พ้อมจะเลื่อยแปธูบ มาเปันแป้นเปันเคื่องเถิงก่ หลายออม แต่พ่เธ้าออกจากโธงพ่ก่ถูกย้ายไปยู่บ้านอื่ม บ้าน เธ้าได้มีโอกาดต้อมธับมายดูผู่ใพ่ที่หากก่แต่ธูมจบออกมา

ข้าพะเจ้าดีใจ เมื่อได้ธู้อ่า ผู่ใพ่ที่หากว่าแต่ออกจาก สฤาบันกามสึกสาอีฆาดูดิงโดกมาสัด ๆ ร้อม ๆ มีแม่ม มางแพง สี ลูกสาอหล้าของแม่ป้าอ่า บ้านเพื่อของเธ้ามีเอง เปันหยังอุ

ข่ดีใจ เมื่อได้ไทกันเองมาเปันเจ้าเปันมาย ข้าแพงสีกับข้าพะเจ้าก็ล้างแก่มกันปามม้องปามอ้าย ข้าพะเจ้าดีใจเมื่อคิดถ้อยคอามหวังอันจิบงามอ่า แพงสี ซึ่งรักข้ามเกิดของตินดังมีคอามคิดยากสร้างแปงให้มันจิบดีมีหน้า

แต่แล้วคอามดีใจของข้าพะเจ้า ก็ป่รูมมาเปันคอามเส้าใจ เมื่อเหลือกตาไปพ้กับเสาซาวสี่ต้มที่ยังกองยู่บ่อมเก่า เมื่อพ็บอ่า ของไม้ที่มายคูผู่เก่าซักซอมไทบ้าม ตัดแล้วซ่อยกันเอ็ากองรูมลากแก่มากองไว้เดิมโรงธรูมมัน ยังเปันของไม้ยู่ดีเก่า

ข้าพะเจ้าบ่ะขับธิตต่ไปอีกแล้ว แต่อ่าจอดมันไว้หน้าโรงธรูม แล้วนั่งสงบสติอาธิมเพื่อไว้อาลัยให้แก่คอามเก่าของโรงธรูม ไว้อาลัยแก่มายคูผู่เก่าที่จากโลกไปแล้ว เพื่อสำนึกเถิงบุมคุมของเพื่ม ข้าพะเจ้าคิดธอดบิดธรูมแต่เก่า ๆ ที่เพื่มให้เล่าอั้มใจจื่ได้อ่า

"บุมคุมของคู เพื่มอีกูลูกสิดทุกสำ
เพื่มให้ร่ำธรูมรู้วิชา..."

พู้ม แพงสี สาวมายคูเดักม้อยบ้ามเร็ ย่างปมมากับเดักม้อยลูกสิด ซึ่งลางคนก็มุ่งเสื้อบ่มีกะดุม เอ็าผากันแล่น ซ่องกันออกไปทุกทิดทาง เพื่อ

ກັບຄືນສູ່ຍ້ອເຮືອນ

ຄູບາອົງນຶ່ງຍ່າງ ຜ່າຂ້ຶຝຸ່ນໄງ່ຕິນເດັກນ້ອຍໝູ່ນັ້ນໄປຢ່າງສງົບ ສງ່ອ່ມ ສີຜ້າຄຸມເຫລືອງເຣືອງຮຸ່ງຢູ່ກາງຂ້ຶໄງ່ ທີ່ເກີດຈາກການແລ່ນ ຊ່ອງກັນແລະຢອກລ້ກັນຂອງເດັກນ້ອຍ ມັນເປັນພາບທີ່ຊອນສັງເວດຍິ່ງ ນັກ ມັນບ່ຄືແຕ່ກ່ອນ ປາງເມ່ືອຂ້າພະເຈ້ົາເປັນເດັກນ້ອຍລູກສິດ ຂ້ າ ພະເຈ້ົາຈ່ືໄດ້ວ່າ ແຕ່ກ່ອນເຮົາເຫັນພຣະພ່ືກຸ ກ້ອຍ່າງມາ ພວກເຮົ າ ພາກັນນ້ັງຢ່ອງຢ້ ລ້ົງພຣະນ້ົມມ້ຶ້ນເພ່ືອຫ້ວແລະເປ່ັງອາຈາ ດັງກ້ອງຢູ່ໃນ ໃຈວ່າ “ສາທຸ ๆ !”

ດຽວນ້ີເດັກນ້ອຍຍັງແຕ່ເຂ້ົາບ່ມາດ່ຶງຈ່ອງຜ້າຄຸມ ໃຫ້ຄູບາໄປ ຫລ້ົມຝຸ່ນນ້ຳເຂ້ົາ.

ນາງຄູແພງສີ ຍ່າງແອເຂ້ົ້ามาหาข้าพะเจ้า แล้วถามข้ัม ພ້ອມກັບຍ້ົມອັນພ້ົມໃຈວ່າ

– ໂຫ້ ! ແມ່ນລ້ົມຫຍັງນ້ຳພັດໃຫ້ຍາອ້ຍ ລອຍມາຮອດບ້ານ ເຮ້ົານ້ີ”

ຄວາມປາກຂອງແພງສີ ບ່ທ່ອານທ່ີ້ມທ່ີ້ຍັງບ່ຈາງຈ່ືດໄປນ້ັນ

– ລ້ົມຄຶດຮອດ !” ຂ້າພະເຈ້ົາຕອບ

– ບ້ານນອກຄອກນາ ຈ່ັ່ງຊ້ຶກ່ຍັງມ່ືແນວເປັນຕາຄຶດຮອດຢູ່ບ?

ແພງສີ ຕ່ຄວາມລ້ົມ ຂ້ າພະເຈ້ົ ຍັງ່ຶມຢູ່ບ່ອນເກ່ົ້ແລະ ແພງສີ ກ່ຄ້ົງຍ້ົມດີປາກຈານ້ຳຂ້ າພະເຈ້ົ ຈ່ົ້ງບ່ຍ່າງ ໜ ີ ຈາກໄປ

– ເທິງຄົດຮອດ ເທິງເປັນຫ່ວງ !" ຂ້ພະເຈົ້າ ວ່າຈັ່ງຊຸ້ນ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ

– ບ່າ ! ແລ້ວ ບໍ່ມີຄຳວ່າຫວງກັບຫຶງ ນຳອີກເບາະ ?"

– ໂອ໊ະ ! ຄຳນັ້ນບໍ່ເລີຍ ແຕ່ມີຄຳວ່າ ສັງເວດແລະເສົ້າໃຈ ໃນສິ່ງທີ່ສາຍຕາໄດ້ພົບພໍ້ຢູ່ດຽວນີ້ !"

– ມີຫຍັງແດ່ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຍາອ້າຍ ສັງເວດແລະເສົ້າໃຈ ?" ແໝງສິຖາມ

– *ກະລອງຫລຽວຕາໄປເບິ່ງກອງເສົາແລະຂອນໄມ້ ຫມູ່ນັ້ນແດ່ເປັນຫຍັງ ?'* ຂ້ພະເຈົ້າວ່າ

"ມັນພ້ອມທີ່ຈະປ່ຽນສພາບມາເປັນໂຮງຮຽນ ຫລັງໃຫມ່ ຢ່າງງ່າຍດາຍຈົບງາມ ແລະແຫມ້ນຫນາຄາວອນ ຄ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຊຸເອົາໃຈໃສ່ ຕັດຮອນມັນ ເລື່ອຍບັກບາກມັນຫໍ່ມັນລະ"

– ຍາອ້າຍເວົ້າຄືນີ້ຍາຍແທ້ ຫາງກະຊອງບໍ່ອະນຸມັດມາໃຫ້ ຊິ ເອົາເງິນໃສມາຈ້າງຄົນເລື່ອຍມາຈ້າງຊ່າງປຸກ ?

– ອ້າວແລ້ວຊຸ້ນແມ່ນໃຜເອົາເງິນໄປຈ້າງຄົນຕັດ ຄົນລາກໃຫ້ ມັນມາກອງຢູ່ເດີ່ນໂຮງຮຽນນີ້ລ່ະ ?"

– ກະໄຫບ້ານເຮົານີ້ລະລົງແຂກກັນ !

– ແລ້ວແມ່ນໃຜລະນຳພາເອົາເຈົ້າ ?" ຂ້ພະເຈົ້າຖາມອີກ

– ดิเรัดเต้ ผู้เก่า ดรูอมีเผ็มย้ายไปแล้อ !”

– แล้อดรูอมีแม่นใผเป็นดิเรัดเต้ ?”

– กะ เอ้ แพงมีละ !” แพงสีตอบอาย ๆ

– อ้อแล้อ แพงสี บ่ดิดสางต่ให้สำเรัดบ่ ? เอ๊าเป็นไทอื่ม เอ๊ายังสามาดเอ้าจูงใจไทบ้านเฮาให้ลิงมีลิงแรงได้ แล้อแพงสีกเป็นลูกบ้านมี เกิดอู่บ้านมี พ่แม่พี่น้องกอู่ฝั้ไท บ้านเฮารู้จักรักแก่นแพงสี แห่งได้มาเป็นดิเรัดเต้ ผอกไทบ้านกย่ิงยอมรับนับถืยู่แล้อ อ้ายอ่าพูงแต่อ้าปากอื้มห่มีมล่ะ เจ้ากจะได้รับดอามร่อมไม้ร่อมมือเป็นย่างดี แพงสีหุบปากไอ้เรัดหยัง? หลือ่า ธัฤษามจ่ายเงินเดือนเป็นด่าจ้างมาสอนเดักน้อยกอุฟ้นสอน แต่เดักน้อยให้มันสมกับเงินเดือนอุ้นเขาะ ?”

– ยาอ้าย อุมาร้ายมาอ่าแพงเรัดหยัง” ? แพงเป็นแม่ยิง แล้อกะหากอกมาเรัดกาม ยังใพ่ต่อูกยังบ่ก้าอกปากในสิ่งใหย่หลองจั่งอุ้นดอก !

– ยังใพ่มีละดิ อุได้มีอ่าธักอูกธักพ้าที่ธักอาอุบคู!

– *แพงเคียดิดู่ยุดิกัม แต่บ่ก้าอกปาก* ย้ามมันบ่ได้ผิม ย้ามบ่มีดินเอื่อถื ย้ามผู่เถ้าผู่แก่หือะอัม !

– อุ้นกะดิแล้อ ถ้าแพงบอกอ่าเคียดิด ต่ไปมีแพงอุต้องลิงมีเลีย อ้ายมีละอุเป็นผู่ทำอิดที่อกสูงสมับสมูม และเป็น

ກຳລັງໃຈ ຖ້າແພງຍັງເຊື່ອຖືອ້າຍໃນຖານະທີ່ອາວຸໂສກວ່າ ກໍຈົ່ງເຊື່ອວ່າ ອ້າຍນີ້ລະຊິເປັນແຮງນຶ່ງ ນອກຈາກແຮງຂອງແພງແລະຊິເປັນສຽງນຶ່ງ ເພື່ອຊ່ອຍສຽງຂອງແພງໃຫ້ດັງແຮງຂຶ້ນ ອ້າຍມາຖ້ຽວນີ້ ກະວ່າຊິຢູ່ຈັກເດືອນນຶ່ງ ຫວັງວ່າຈະມີເວລາຊ່ອຍເວົ້າຊ່ອຍແຮງໃນຂັ້ນຫຳອິດ ເພື່ອໃຫ້ອຽກການກ້າວໄປດ້ວຍດີ !

– ໂອ້ ! ຊຸ້ມກະດິລະຕີ ມ໌ຣ໌ ຂໍໂທດເດີ ຂໍເລົ່າກັບໜ້ເລີຍ ຄືວ່າແພງເຮັດບຸນຂຶ້ນເຮືອນໃໝ່ ຍາອ້າຍຕ້ອງໄປໃຫ້ໄດ້ເດີ ແພງຂໍຊິເມຂອງກົມຖແລງຂ່າວມາງັນນຳ !”

– ແມ່ນອນ ອ້າຍຕ້ອງໄປ ແລ້ວເຮົາຊິຖືໂອກາດທີ່ພວກໄທບ້ານມາໂຮມກັນນ໌ລະ ເວົ້າຢັ່ງສຽງໄທບ້ານວ່າ ຊິພ້ອມພຽງກັນດີບໍ່ ໃນເຣື່ອງ ທີ່ເຮົາເວົ້າກັນມື້

– ເອີເວົ້າຈັ່ງຊຸ້ມກະໄດ້ ແຕ່ວ່າໃຫ້ຍາອ້າຍເປັນຜູ້ເວົ້າໄດ໊ !

ທີ່ສຸດແພງສິ ກໂຍນພາຣະອັນໜັກນັ້ນມາໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຈ້ຈົ ໄດ້ ແຕ່ມັນກໍເປັນຄວາມພູມໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍເຈ້ຈ

ຂ້ານ້ອຍເຈ້ຈະເວົ້າໃຫ້ສຸດຝີປາກ ເພື່ອຈູງໃຈຊາວບ້ານໃຫ້ອ່ອຍກັນສ້າງບ້ານແປງເມືອງ

ຂ້ານ້ອຍເຈ້ ຈະເວົ້າໃຫ້ ສົມກັບທີ່ ໃຈຄິດຮອດ ຄວາມລ້ຳຫລັງຂອງບ້ານເມືອງ ເພື່ອຈະປ່ຽນຈາກການຫລັບຝັນຂອງຄົນໃນຊາດ ໃຫ້ຕື່ນມຶ້ນຕາຂຶ້ນມາ ຮ່ວມໃຈ ຮ່ວມແຮງກັນ ສ້າງ

ສາພັທນາ

ຂ້ພະເຈົ້າ ລາຈາກແພງສີມາມ໊ມັ ພ້ອມກັບຄຶດຫາຖ້ອຍ ຄຳທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກ່າວໃຫ້ເປັນທາງຈູງໃຈຊາວບ້ານ

ຂ້ພະເຈົ້າຄຶດວ່າ ຈະຂ໊ຶນຕ໊ົ້ນຢ່າງຈັບໃຈວ່າ....

"ພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງລາວ ຜູ່ຮັກຊາດທັງຫລາຍ....

ຂ້ພະເຈົ້າ ຢາກຊວນໃຫ້ພວກເຮົາສງົບໃຈຈັກ ນິດນຶ່ງ ຄຶດທົບທວນເຖິງບ້ານເມືອງທີ່ຮັກຍິ່ງຂອງເຮົາ ພວກເຮົາມາພາກັນຄຶດຮອດວ່າ ແຕ່ກ່ອນເຮົາເປັນ ເມືອງຂ໊ຶ້ນ ເສ ົ ຽກາ ນ ົ ປົກຄອງໃຫ ັ ກັບພວກຕ່າງດ ້ ວ ເຮົາ ຜູ່ກົດຂີ່ເຮົາເດ ັ ຍ ັ ບ ົ ເຕ ັ ງກະເທ ັ ນເອ ົ າເຮ ົ ືອແຮງຂ ັ ອງເຮ ົ າ ໄປເຮ ັ ດ ັ ອ ັ ງ ກ ົ ຫລ ັ ອ ັ ງໂດຍທ ົ ີ ່ ເຮ ົ າ ບ ົ ່ ເຕ ັ ມໃຈ ແຕ ົ ່ ວ ົ ່ າ ຜ ົ ນຂ ັ ອງ ມ ັ ນ ກ ົ ຍ ັ ງ ດ ີ ທ ົ ີ ່ ວ ົ ່ າ ເຮ ົ າ ໄ ດ ້ ມ ີ ເ ສ ັ ້ ນ ທ ັ ງ ຄ ະ ມ ະ ນ າ ຕ ິ ດ ຕ ່ ໍ ກ ັ ນ....

ແລ ້ ວ ບ ັ ດ ນ ີ ້ ເຮ ົ າ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ກ ະ ຣ າ ຊ ເ ປ ັ ນ ໂ ຕ ຂ ັ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ເ ອ ັ ງ ເ ຮ ົ າ ມ າ ຊ ່ ວ ຍ ກ ະ ເ ທ ັ ນ ເ ອ ົ າ ກ ໍ ລ ັ ງ ເ ຮ ົ ື ອ ແ ຮ ງ ຂ ັ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ ເ ອ ັ ງ ຮ ວ ມ ກ ັ ນ ໃ ຫ ້ ເ ປ ັ ນ ສ າ ມ ັ ກ ຄ ີ ສ ້ າ ງ ບ ້ ານ ເ ມ ື ອ ງ ຂ ັ ອ ງ ເ ຮ ົ າ ເ ພ ື ່ ອ ໂ ຕ ຂ ັ ອ ງ ພ ວ ກ ເ ຮ ົ າ

ເ ມ ື ່ ອ ເ ຮ ົ າ ມ າ ທ ລ ັ ອ ງ ເ ບ ິ ່ ງ ຢ ່ າ ງ ພ ິ ນ ິ ດ ພ ິ ຈ າ ຣ ະ ນ າ ແ ລ ້ ວ ໃ ນ ຍ າ ມ ທ ີ ່ ເ ປ ັ ນ ອ າ ຣ ະ ໜ ້ າ ສ ື ່ ອ ໜ ້ າ ຂ ວ ານ ຂ ັ ອ ງ ບ ້ ານ ເ ມ ື ອ ງ ຈ ັ ່ ງ ຊ ີ ້ ກ ານ ສ ຶ ກ ສ າ ຮ ່ ໍ ຣ ຽ ນ ຂ ັ ອ ງ ຍ ຸ ວ ະ ຊ ົ ນ ໃ ນ ຊ າ ດ ຄ ວ ນ ທ ີ ່ ເ ຮ ົ າ ຈ ັ ກ ຕ ້ ອ ງ ສ ົ ່ ງ ເ ສ ີ ມ ຄ ວ ບ ຄ ູ ່ ກ ັ ນ ໄ ປ ພ ້ ອ ມ ກ ັ ບ ກ ານ ປ ັ ບ ປ ຸ ງ ສ ັ ມ ມ າ ອ າ ຊ ີ ບ....

ข้าพะเจົ້າຄຶດແລ້ວຢ່າງມາຂຶ້ນຣົຖ ແລະນັ່ງ
ຄຶດຕໍ່ໄປ ເຖິງອະນາຄົດຂອງຫມູ່ບ້ານທີ່ຈະມີໂຮງຮຽນ
ງາມ ໂຮງຮຽນສອາດ ອັນເປັນຜົນງາມຂອງໄທບ້ານ
ມັນຄົງເປັນສິ່ງເຊີດຫນ້າຊູຕາ ຫມູ່ບ້ານຂອງເຮົາ ແລະ
ແພງສີ ກໍຄົງໄດ້ຊື່ວ່າເປັນແມ່ພິມຂອງຊາດ ທີ່ອະນຸຊົນ
ຄົນຮຸ່ນຫລັງຈະເຫີດຫູນໄປຫລາຍເຊື້ນຄົນ

ໂອ່ແພງສີ ! ຄູສາວຜູ່ອ່ອນຫວານ ແລະເຂັ້ມ
ແຂງຂອງໄທບ້ານ

ຂ້າພະເຈົ້າ ຄຶດຮອດແພງສີ ແລະຄຶດວ່າຄ້ຳ
ຫາກໂຮງຮຽນຫລັງໃຫມ່ເປັນຮູບເປັນຮ່າງຂຶ້ນມາແລ້ວ
ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັດເຄົ້າແກ່ໄປສູ່ຂໍກໍຄົງຈະດີ ຢ່າງພ້ອຍກໍໄດ້ຊື່
ວ່າເປັນຜູ່ຮັກຊາດຮັກບ້ານເກີດເມືອງນອນຄືກັນ ແລະເຂົ້າໃຈກັນ

ແມ່ນລະ ຂ້າພະເຈົ້າ ຄວນຊິ່ງສາມເຄົ້າສີ
ແກ່ໄປຂໍແພງສີ...

ບັນທຶກລັບ

ບ່າວໄສ

ໂດຍ

ທ້າວຍຸບມຸ #

ກ່ອນມີ້ກ່ອນມີ້ກະຮ້ອນ....
ມີ້ກ່ອນມີ້ກະຮ້ອນ....
ມາມ໊ວ່ານມີ້ກະຍັງຮ້ອນ....
ຕົກມາຮອດມື້ນີ້ແລ້ວ ກະຍັງຮ້ອນອີກຢູ່!
ມື້ອື່ນ ມັນກະຄົງຈຸຮ້ອນຄືເກົ່າ....
ແລ້ວມື້....

ແຕ່ສຳຮັບມື້ນີ້ມັນຮ້ອນ.... ຮ້ອນເປັນພິເສດ ຮ້ອນເອົາແທ້ ເອົາວ່າ ຮ້ອນຈົນເຮັດໃຫ້ເຮົາບ່ຢາກເຮັດຫຍັງ ຮ້ອນຈົນຖ້າມີ ເຣື່ອງ ນ້ອຍໆກະຄືຈຸເຮັດໃຫ້ເປັນເຣື່ອງໃຫຍ່ໄດ້ງ່າຍໆ ຮ້ອນແບບນີ້ຖ້າມີເງິນ ຊື້ເຄື່ອງເຮັດອາຍເປັນມາຕິດເຮືອນ ຫລືແມ່ນໝາກປຸ່ນລົມຫັນດາກະຄືຈຸ ວິເສດ....

"ເຊົ້າ!"

ບອກໂຕເອງໄດ້ຫັນທີວ່າ "ບ່ຕ້ອງຄິດ...."

ເຮັດການຫ້ອນເໝີດຈຸວິດ ແບບບ່ຊື້ຫຍັງໃສ່ທ້ອງກະຄືຈຸບ່ ມີຫາງດອກ.....

ອາກາດມື້ນີ້ມັນຮ້ອນ ຮ້ອນຈົນຢາກຮ້າຍຢາກຕີໄປໝົດທຸກ ແມວໝູ້ນທລະ.... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ເຝືອໃຫ້ຝົນ ທີ່ບ່ມາບົດບັງແສງຕາເວັນ ໃຫ້ຈັກດີ.... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ລົມໃຫ້ແລ້ງ ທີ່ຮອດຍາມແລ້ວ ຍັງບ່ພັດມາ ....ບາດຍາມໜາວເອົາດີແຫ້ງ.... ຢາກຮ້າຍໃຫ້ຮອດບ້ານທີ່ມັນຫລັງນ້ອຍຈົນ

ข่มิข่อมอุ้มแถด.... ยากร้ายใช้อันเอลาที่ตกมาเป้นเดือมห้าร้อม ผิอก....ส฽งแม่เพิ่นจิ่มยู่หลังข้าม....กะจิ่มเรื่องร้อมคิกันบั้นละ....

"จั่งแม่นมันร้อมเอ๊ากะด้ากะเด๊฽ม้ ฟ้าถิมมีกะดาย.... ร้อมแบบนี้มันอุ่ข่ตายกัน เพิ่ดเมืองผู้มหาค้น ?"

ที่จิงเราะได้ยินเพิ่นจิม แบบนี้มาตั้งแต่เราจิ่ดอาม ได้ผู้มละ หลิ อาดอุ่ตั้งแต่เราข่หันจิ่ดอามกะเป้นได้ แล้วอาภาดเมืองลาว มันกะร้อมแบบนี้ มาแต่ใด แต่ไล แต่กะข่เห้น ใผตาย แล้วแม่เพิ่นกะจิ่มแบบนี้มาเลื่อยๆ จิมว่าเราติกใจคิดอ่า มันเป้นปีจั่งไร !

มีอาภาดมันร้อม.... ร้อมจิมบั่ดับใช้เรามานั่งตากลิมบั่งเว๊าเรือม.... นั่งด่าดอามร้อมยู่ในอิกในใจจิมดอามร้อมเรัดให้เราหลับเอ๊อยไปเหิงเติบ.... ติ่ขึ้นมากะย้อมส฽งดินร้องอุ่แก้วเป่า....

บ่า ! แก้วเป่าเรากะมีหลายเติบ เอ๊าไว้กะข่มีปโยดหยัง ดันขายได้ 80–90 กะอุ่ได้ทีมอาเป้นย้อมใด๊ !

เราคิด.... ตัดสินใจร้องดินอุ่แก้วเข้ามาติกลิงธาดา .... ตอมดินอุ่แก้ว อุ่พิจาก ตาเราโลดเสือดไปเห้น ป้มปิกสีแดงเท่าๆหิอนึ่งเป้นป้มแบบขันหิกดอามจิ่ดอามจำทำอยงมั้นแหละถิมยู่ก้นกะต่าใหย่ของดินขายแก้ว เราจับขึ้นเบิ่ง เห้นอ฽มไปแต่

สิบชาอใบ กะเลียะอ๊ะ เร๊าจ่ายค่าปมแต่ชาอกิบ เพาะมันเก๋า แล้อ อี๋ตามมันเล๊ากะไปคุ้ยเอ๋ๆจากกะถังอ๊ะเหย๊อ มาล้าๆ.... เอ๊ดฝุ่น ออกจากป๊กป๊มดีแล้อ เร๊ากะปีดพ้าห่าอีดออกอ่านแก้ร้อมใมลองเบ่ง....หางใมมีขันหีกด้อยลายมือแบบคิมลาอ ที่บ่เก่ๆ ฝรั่งปามใดอ่า....

1 กันยา ฝง.

มีมี๊ ออกไปกินเข๊าร้านแลอหม้าป้าม....

บักสิง เดกน้อยเรือมใก้—แมะนำให้รู้จักคิมงามมางมี่ๆ... มางจุ๋จันหอม.... ได้ยินหอ๊ดแหออ่า หอมเร๊ดกามขาย อาหามยู่แถอโรงจุ๋เมใมเมืองๆ.... หอมยั๊มกะงาม.... ตาหอมกะหวาม.... เมื่อพังหอมแร่งงาม.... หอมงามไปเพ๊ดทุกบ่อมหั๊นแหละ....

มีมี๊ อาหามแซบที่สุด มีมี๊ 3 คิม หอมเร๊าและบักสิง เร๊าจ่ายค่าอาหามกับเค๋องดื่มไปเพ๊ด 600 กีบ....แลกกับหามรู้จักคิมงาม เร๊าอ่าบ่แพงเลีย....

อูยต๊ายตาย.... เร๊าลืมมัดมางจ้ำ....มางจุ๋มาร้านมี๊อีกบ่มี๊อม มะ....

2 กันยา 69

มีคิมมี๊ มอมหลับๆตื่มๆ....มาหลับแจบเอ๊าตอมเกือบ

แจ้ง.... ฝันว่าได้กอดหอม.... ฝันไปหลายอันหลลายแมว.... ฝันโลๆเลๆ.... ฝัน.... จันอาบน้ำตอนเช้า....

อึดมอนเมื่อย จันต้องบำธุงทายด้อยไข่ลอกไปตั้ง 4–5 พ่นอย ติ่มอิตามินเบัฐอิกสองแก้อ....

เบิ่งโมงเที่อทำอึดเปันเอลา 9. 30 . . . เที่อที่สอง 9. 35.... เที่อสาม 9.40.... เบิ่งเที่อที่สิบห้า 11.59.... ปานใดมีอุได้เลิกทาม....

มั้ม หอมมากับพุ่มสองคัน.... หอมร้องเร้าไปกินมำ ....คามลังเดียรักแท่นระหว่างหอมกับเร้าหลายอั้น.... หอมยิ้มให้เร้า เร้ายิ้มให้หอม จันเมื่อยเอันดาง.... มั้ม เร้าจ่ายไป 800.... ก่อมจากเร้ามัดหอมเบิ่งอุเม โรงใดกะได้ มื่อ้มแลง....

3 ทันยา 69 (7.00 โมงแลง) :

มั้มเปันอันที่ด.... เร้าอาบน้ำแต่งโตย่างสุดใจ.... เร้าถ้ายู่จักสิบห้ามาที่ หอมกะมารอด

จันหอม แต่งโตแล้วแร่งติ่มงาม งามกว่าตอนใส่อุด เรัดอกตั้งสิบสองต่.... กะโปงหอมกายหัวเอ่าอั้นเมือตั้งคึบ จันหัวใจเร้าหักหามปานติกยิม.... เสื้อหอม กะใส่บ้างบาง.... บางจิม เกือบเร้าเห็นอุอด....

หอมกับเร้านั่งอุ้นเทิง.... คิมบ่แพ้น.... อุเมบ่รู้อ่าเปัน

เรื่องแบบใด เพาะเราทับหอมบ่สมใจเบิ่ง....

ค่ำมื้ เราจ่ายอิก 950....

ทามะเทบ... ทะรุนายิงสอมให้ลืกเป้า ทมายให้ล้ำไวผู่ๆแก่ห้อม....

4 ทันยา 69

พ่ำห้าโมง เปาะ เราโดดออกจากห้องเรัดกามมาถ้า เอาจันหอมจ้อมห้ายธิดจักไปกินม้ำพากมาอยู่ทางแบ่ง แล้วเลิย ไปนั่งคุยกันยู่แคมท่าอัดจัน ผู่คนธูสึกบางตา.... แล้วพอกเรา กะกับมากินอาหามในเมืองอิกเลักน้อย.... มื้จ่ายอิก 900.... ยากบอกให้ใผผู้นึ่งธูเด้อ่า เราธักจันหอมเข้าแล้ว.... ธักแบบ หลิงเลิยละ ! ! !

5 ทันยา 69

มื้จอมจันหอมไปหล้มหาดดอมจัน.... จุ่มันเผ้า.... พากหัน กินกันจินอิ่มตางเช้า ตอมจุกับจันหอมยังจอมกินอาหาม ยู่หั้นอิกจ้ำ.... ตอมย่างล้ามอ้อ เราลองจับมือจันหอม.... จันหอม บ่อ่าหยัง แต่ยืกเราค่อยๆ.... จันหอมยืกบ่เจับจักถี.... จ้มแหก จุเช้าเมือง เราลักดิมแกมันหอมได้เหื่อนึ่ง.... เหื่อสองขัก แหักจุ เบิ่งมาทางกะจิก มันย้มๆ เราเลิยอาย....

มื้ จ่ายไปอิก 650.

6 กันยา 69

ม้กันตามมัด 5 โมงแลง.... ซอมจันหอมกีมเข้ากีม เบิ่งยู่แถอพองถ้วง.... หังซอยหังซ่อ เธ้าเม้าหลับคาตักจันหอม เหิงแหกซี้จิมธอดเธื่อม....

มื้ จ่ายอีก 1.400....

7 กันยา 69

มื้อันที 7 เงินเดือมเธ้า 10.000 พิดก้งธอมหัง ของเก่าที่ห้อมไว้.... ยืมจากคิมธู้จักไว้อีก 3.000 เธ้าเอ้าดอก ร้อยละซาว ถามคิมธักแพงซื้มไปปามา กะจ่างมัน !

ม้จันหอมตอมเพม เหมันเธ็ดตาแดง ฯ หอมบอกว่า แม่เจ็บบ่มีเงิม เธ้าเลียจ่อยไป 2.000 เธ้าดูติมจันหอมจิมสุด หัวใจ หอมถึงมื้เธ้าไปกำไว้.... ธู้สึกมีดอามสุกย่าปลาด.... ปลาดอี่หลิ !!!

8 กันยา 69

มื้มีขายโมงยู่แอมไป 10.000 แล้วซื้แมว 2.000 ใส่ แมวบ่ดีปามใด แต่ว่าธูบจิงมันดีๆกัม คันบ่สังเกดกะดีจิบ่ธู้

ม้จันหอม จันหอมบอกว่า ให้ทาบ่อมมีดๆคุยกันดี กว่าไปไภๆ.... เธ้าเลียฆาจันหอมแอะเธื่อมม้อยยู่ใสกะจ่าง....

โจกจ่อย.... แกันจันหอม หื้อมหอม

ໂຊກ.... ຈັນທອນ ມີຂ້ແມງວັນຢູ່ເອິກນຳ

ໂຊກ.... ເຮົາໄປສົ່ງຈັນທອນກັບບ້ານເກືອບສອງໂມງກາງ ຄືນ ແລະນັ່ງຈົດບັນທຶກຢູ່ນີ້ກະເກືອບເປັນລົມແລ້ວ.... ເງິນເຮົາເຫລືອ ແຕ່ 2.000

9 ກັນຍາ 69

ຕອນເຊົ້າ ໄປຖ່າຍເບົາຮູ້ສຶກເຈັບໆແສບໆ....

ຕອນບ່າຍ ຮູ້ສຶກເປັນໄຂ້ດົງໜາວໆຮ້ອນ ໆ....

ເຮົາຕ້ອງຂາດການ.... ຢູ່ເຮືອນ....ຂນະທີ່ຂຽນບັນທຶກນີ້ ຮູ້ ສຶກຂັດເຫງົ້າຂາ ເປັນຫຍັງຕອນໃດກະບ່ຮູ້.... ຮູ້ສຶກແສບທຸກເທື່ອທີ່ຖ່າຍ ເບົາ ແລວກະຖ່າຍດຸອກຊຸ....

10 ກັນຍາ 69

ເຮົາບ່ຢາກໄປຖ່າຍເບົາເລີຍ.... ປວດແສບຈົນເຫລືອທົນ.... ໂອ້ຍ ເທວະດາຟ້າດິນ.... ເງິນກໍໝົດ !

★ ★ ★

11 ກັນຍາ 69

ຕອນເຊົ້າເຂາະຂອດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໄປຂາຍ ແລ້ວໄປຫາໝໍ ໝໍບອກວ່າບ່ເປັນຫຍັງ ນອກຈາກສັກຢາແລະໃຫ້ກິນຢາ.... ແຖມຫ້ານ ກິນຕົ້ມໄກ່ແລະ ฯลฯ ບ່ຮູ້ວ່ານັ້ນຜິດຫຍັງ ?....

....*18 ກັນຍາ 69*

ดรอมี้ เฮ๊าดีแล้ว.... ขายสัยค่แม่ฮ๊ใให้ไป 17.000 กว่าหีบ.... พ่อะมุยาดให้หีมได้ทุกแมอ....

ตอมเฮ้าไปเธัดหาม.... ตอมเผม บ่ก้าไปพับจันหอม .... ตอมแลงจันหอมมาถ้ายู่พ้าโธงหาม.... เธ๊าเลียเป๋ดออกหาง หลังโธงหาม เพาะย้ามติดไอ้จากมาง่อก....

....23 *ทันยา 69*

จันหอมกับเธ๊าบ่ได้พ้กันอีกเลีย.... บักสิงอีกมั้นแหละ โตหาม มาฮอมไปห่อรอบุมอัดพองด้อง... ม่อมกันจันเดิก... หีม เหล้าเม๊าเบ๊อจันธอดบ่ายโมงหางคืม...

บักสิงฮอมไปห่อรลเธือมพู่แฤบมั้นแฤบมี้... มันมีดแด่ ผะสมกับดอามเม๊าแด่ เธ๊าเลียบ่ธู้เป้นเธือมใผต่ใผ... บักสิง ฮุกหลังเธ๊าเฮ้าห้องม้อยๆมีดๆ ห้องมื่ง... เธ๊าดอาไปเป๋ดไฟ... เกือบ "ฮ๊อก" ตาย... จันหอมมั้นเอง... มางแล่นเฮ้ามากอดเธ๊า ... ต่อ่าต่ะามเธ๊าเป้นหามใหย่... หาอ่าเธ๊าทำลายแล้อ ถีมพี คี พู คีพา...

เธ๊าฤงคืมอ่า มางเธัดให้เธ๊าเจับปอดยู่เป้นอาทีด สองอาทีด... มางบ่เฮื่อ... มางห้าเธ๊าพีสูด... เธ๊าติกลิ้ง เธ๊าหวัง ฮิฮ้ามางให้ตาย ฮิฮ้าแบบเลือดเย้นๆ... แต่จันหอมหีมกว่าเธ๊า หีมกว่าที่เธ๊าคีด... เธ๊าเลียติมอ๊มมาเป้นตอมเฮ้า พ้โตเองยู่

ບາຣ໌... ເງິນບໍ່ມີຕິດຖົງສັ້ງ... ເອີ... ມີ 50 ກີບ ຢູ່ໜ້າໂຕະເຄື່ອງແປ້ງ... ດີຊິແມ່ນຈັນທອມເຈຕນາລືມໄວ້ໃຫ້ເປັນຄ່າຣົດເມື້ອເຮືອນ...

27 ກັນຍາ 69

ບັນທຶກທີ່ຮັກ.... ຕໍ່ໄປນີ້ ເຮົາຕ້ອງເຊົາບັນທຶກ ເພາະເຮົາມອນລຸກບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ ໂອບີ... ຫມໍບອກວ່າ ເຮົາເປັນຝີຫມາກໍ່ວງ... ຕ້ອງຄ້າກາມຜ່າຕັດ... ຫມໍວ່າ ມີຫວັງໄດ້ ໄປທ່ຽວທາງພາກເຫນືອຂອງຍີ່ປຸ່ນຄັກໆ....

★ ★ ★

ເຮົາເປີດຫນ້າຕໍ່ໄປ ແຕ່ບໍ່ຜາກົດມີ ໂຕອັກສອນອຸດໃດ ພາສໃດ ຜາກົດຢູ່ອີກ ເຮົາກະເລີຍຈົນໃຈ ບໍ່ຮູ້ສິສ່ັງຄຶນໄປໃຫ້ ໃຜໄດ້ ຈັ່ງຂໍຮ້ອງໃຫ້ຍາອ້າຍ ປາໄນພິມລົງໃນ້ປຶ້ມຫົວນີ້ໃຫ້ ຄ້ໍາໃຜໄດ້ອ່ານແລ້ວຮູ້ສຶກວ່າ ເປັນບັນທຶກຂອງໂຕເອງ ກະມາຮັບເອົ້ໄປຂຽນຕໍ່ໃຫ້ມັນສຸດໄດ້ ໂລດ....

ຢ່າອິດແມ່ບັນທຶກຫລາຍ !!!

ใส่ชื่อว่า "บักโอก"

ຄໍ
ເພິ
ເປັ
ນ
ສິ
ບ

ໂດຍ ປາໂມ

ອີ່ແສງມັນເອົາຜົວອີ່ປຸ່ມໄດ້ປີປາຍແລ້ວ
ມັນມີເງີນປຸກເຮືອນແຄວສອງຈຸ້ມໃຫ້ຄົນເຊົ່າ
ມີເງີນຈື້ຣົດອີ່ເຕ໋ໃຫ້ເຂົາແລ່ນຕັກຈີ....ມີ້ກໍໄດ້ ຄ່ເຊົ່າອີກ
ເງີນອີ່ແສງບ່ອົດ....
ແຕ່ວ່າມັນບ່ຕ້ອງເຮັດຫຍັງ ຜົວອີ່ປຸ່ມ ມັນຫາ ມາໃຫ້

ອີ່ແມ່ແລ່ນຊື້ແລ່ນຂາຍຈຸ໋ຕາຍ ຍັງບ່ໄດ້ພໍ່ຫ໋ໍ່ເລັບມັນ
ດຽວນີ້ພໍ່ມີຖ່າງນັ່ງກັອກເຊ້ົ້າກັອກແລງ
ເຕ໋ົ້າກະບ່ໄຫລ
ຕຸ້ມກະບ່ໃສ່
ກະຖ້ງໃຫຍ່ກະບ່ລົ້ງ
ຄອງກຶນແຕ່ນ້ຳອີ່ແສງຜູ່ດຽວ....ມັນເປັນລູກເພ໋ົ້ມ
ລູກຕິດເພ໋ົ້ມມາແຕ່ເມັຽເກ໋ົ້າ
ມາເອົາກັບອີ່ແມ່ຢູ່ຫ່ຳ ງ່ອນຈັ່ງໄດ້ຂ້ອຍ.... ກະແປ ວ່າອີ່ແສງ ເປັນເອ໋ົ້ຍຂ້ອຍ ແຕ່ວ່າເປັນລູກຄົນແມ່
ແຕ່ກ໋ົ້ອພໍ່ກັບອີ່ແມ່ຕ໋ຳກັນຄູ່ນ໋ົ້ ອີ່ແສງບ່ຖືກກັບແມ່ຂ້ອຍ
ຄ໋ົ້ວ່າຫັ້ນແຫລະ ຂອງວ່າແມ່ນ້ຳກັບກັບລູກຜົວ ມັນກະຕ້ອງ ກ໋ົດຕ້ອງຂ໋ົ້ມກັນແດ່

แต่ອີ່ພໍ່ເລົ້າแพงลูกเลົ້າ

เลົ້າอ่าถูต็มมัน เป็นทำพ้าสะผัดสะพอยกะพ้แรงแล้ว ยังจุดำจุป้อยขอขี้สีไฟมันหยังอีกแท้

ข้อยบ่รู้เลิกรู้ต็มม้ำเพิ่มดอก

แต่คาอีแสงเป็นสาวข้อยกะยังม้อยปู่ พอมมัน ข้อย ธรมปู่ห้องที่สองม้อย ອีแสงพอมอ้มสาวใพ่

ลางเทื่อข้อยเหันมันเอาส้มเท่า ๆ ไปยักไอ้เหง้าก้วย ข้อยมาบอกอีแม่อ่าอีแสงเอาส้มถุม ไปจี้บอกบ่อม ให้อีแม่ เอามาพ็อกเบิ่งบาดใดละแม่นส้มเลือด

อีแม่จิ่งจุขี้ดธดแธง เบิ่งเอ้าเทิ่งด่าเทิ่งป้อยสำปาปี บ่จักอี ข ท....พ่ ต

ค้าพ่ถืออีแสงมา

เธ็องก่เลียถังข้มคับทีบพ้อ้มมัม.....อีแม่ด่าอ่า มัม ใหย่ทึม.... พีทึม.... ล้า ๆ ส้มเลือดเจ้าของมันก่บ่จักติบจักล้าง เอาไอ้จุบไอ้รองเทื่อพ้าเป็น จุาดค็มจังไรบ่จักแพงของ....จุอม เบิ่งโลดคันมันบ่ทุกธอดม็กะดูกเอ้าพ้ พุ้มมะ

อีแสงคือเทิ่งดธดเทิ่งอาย

ข้อยเหันมันไห้สะอ็มทีบ ๆ เอ้าแลงธอดบ่ทึมดักนอม ไห้ปู่ในเธือนต่อกจิมเดิกดีแต่อ่าม้มมีพ่เมืออธงบ่มาคันมาจั่งใด

ภะได้เบิ่งอี่พ่สะแดงบ๊ดขาดพะบู้ดัท ๆ โลด

แล้วม๊ลุมมา....

ค๊อุแม่นอี่แม่ล๊มสู่เล๊าฟังหลีใดม๊ละ สฮงคู่ธักคู่แค้ม สองเท้าเพ็มอุ่มอิ่มกันสองค๋นในเธือมตอมก่อมมอม ได้ยิน พ่พ๊ด แพอ่า

"แม่มันตายพ่แธงแล้ว ข้อยเอ๊ากับเจ้าภะให้เจ้าอุ้ม ตอ่าเปันแม่แทม แมออันใด ๆ อุดีอุงามภะบอกสอมท๊กท๊มเอ๊า แถ่ อันม๊ร้อยม๊มันเอันบ่เอ๊าบ่จากันจักเทื่อ อ้าปากใส่มันยาม ใดละแม่นทางห่ามายามก่อมโลด...เธ็องปะจำเดือมปะจำดาภท๊ม ภะดีกัม....เจ้าเด้! เจ้าเดียเปันโลดเบาะ..อี่แสงมันภะดีกัม เจ้า เปันแม่เจ้าภะบอกมันละบ่ อันม๊ขยังท้าแต่ด่าเอ๊าโลด"

"โย๊อ! มันภะสิมบ่ด่าแถ่ท๊มแทลภะจั่งได้ด่า"

สฮงอี่แม่ทฮงข๊มค่อย ๆ

"โตเปันลูกแม่ยิงมะเอ๊ย ไปมาอุ๊กลิกอุ๊กลิมปามกอาง แพงของมันภะบ่เปัน ข้อยละบ่อ่างอุเอ๊าม่า"

"ใผมันอุเปันมาแต่ในห้อง เอ๊าดีเจ๊าบ่เดียเปันมา ก่อมหลาย ข้อยอ่าเปันเลือดห่าอิดบ่จักอ่า เทิงอายเทิงต๊ม สั่ม เฮันภะบ่! ย่าไปด่ามันอิกอุบอกใส้ จักพ้อยละมันอุเลียเปัน คินเป๊เต๊เป่เต่ไปเลียแร่งอุยากห๊อเธ๊า"

ເຮືອງອີ່ແສງຄືນນັ້ນຈັກເພີ່ນລົມຫຍັງກັນຕໍ່ອີກບໍ່ຮູ້ ຂ້ອຍ ນ້ອຍຫລັບໄປກ່ອນ ຍັງຄຶດເສັ່ງດາຍຟັງຢູ່

ຂ້ອຍຢູ່ຫ້ອງທີ່ສອງນ້ອຍ....

ອາຍຸຄ້ຳພໍດີສິບປີ ອີ່ແສງລົ້ມຂ້ອຍຫ້າປີ ມັນເປັນສາວແລ້ວ ຂ້ອຍຍັງນ້ອຍຢູ່ ແຕ່ວ່າກະແກ່ແດດບໍ່ແມ່ນຂອງດ່ອຍ

ອ້າຍຫຶດຜັນວ່າໃຫ້ຂ້ອຍແນວນີ້ເລີ້ຍ ๆ

ອ້າຍຫຶດຜັນນີ້ເປັນລູກປ້າຜົ່ງ ເອີ້ຍກັກຂອງອີ່ແມ່ ເຮືອນ ເລົາຢູ່ຄຸ້ມເໜືອ ເລົາກາຍມາຫາງຄຸ້ມຂ້ອຍຢູ່ເລີ້ຍ ๆ ຍາມໂຮງຮຽນ ພັກຂ້ອຍມັກໄປໃສ່ເບັດຜຽກນຳເລົາ... ຂັດທ້ຽເຮືອໃຫ້ ຂ້ອຍບໍ່ມັກໄປ ນຳອີ່ພໍ່ຊັ່ງເລົາມາມພາປັ້ນເຂົ້າ

ເວົ້າເຮືອງຫ້ວເຂົ້າອີ່ພໍ່ນີ້ຫົ່ນເປັນຫົ່ນ

ຂນາດຄູບາຕິກອງແລງ ເລົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຕືອງວ່າຊຸພາກົມງາຍ ໃຜຊິແຂວນຫ້ອງນຳເລົາໄດ້

ໄປນຳອ້າຍຫຶດຜັນແຄມແດ່

ຫ້ວໜ້ອຍນຶ່ງເລົາພາກົມໂລດ ປາເບັດເລົາກະບໍ່ແໜງພໍ່ຂ້ຽງ ๆ ນ້ຳຈີ ๆ ກົມມັນເຕັ້ມມັກ ຂ້ອຍລັກຄຶດຕົບມືໃນໃຈວ່າ

"ແນວນີ້ມັນຈັ່ງແມ່ນຄົນຫາຢູ່ຫາກົມ ແນວອີ່ພໍ່ມັນລະແມ່ນ ຫາອຶດຫາຢາກ"

ໂຮງຮຽນເປີດ (ມັນກະຍັງຢູ່ບ່ອນເກົ່າບໍ່ໄປໃສດອກ) ອີກ

ขาดมีຂ้อยได้ຂົ້ນຫ້ອງ ຢู່ຫ້ອງທີ່ສອງໃຫຍ່

ພອມມັ້ມີອີ່ປຸ່ນມາບ້ານເຮົາສອງຄົນ ອີ່ປຸ່ນມາກັບເຈົ້ານາຍ ແລ້ວມາຈັບເອົາຄົນ....ຈ້າງຄົນຖາງ ຈ້າງເອັດມັ້ນເອັດມີ ເບິ່ງພວກອ້າຍ ບ່າວບ້ານຂ້ອຍພາກັນຫລຸໄປເອັດລູກຈ້າງອີ່ປຸ່ນບັກຫລາຍ ๆ ຄົນ ຖ້າ–ແມ່ນຂ້ອຍເປັນບ່າວກະຊຸໄປຄືກັນແຫລະ ຂອງວ່າໄດ້ເງິນແລ້ວ ກາມກໍ ເອັດມີໂມງ....ອ້າຍທິດຜັນກະໄປ ຕໍ່ມາແມ່ຍິງກະໄປເອັດນ້ຳແດ່ ລາງ ຄົນເອັດຄ້ອກນ–ເອັດຊຸກຜ້າ ເບິ່ງເຮືອນ ແລ້ວອ້າຍທິດຜັນເລີຍພາອີ່ ແສງໄປຝາກກາມນ້ຳນາຍອີ່ປຸ່ນຜູ່ມາໃໝ່ ເລົ່າວ່າຜູ້ມີເພິ່ນຊຸມາຕັ້ງບ່ອນ ລ້ຽງໄກ່

ຍາມມື້ພັກ ຂ້ອຍມັກໄປຫລົ້ນເປັນໝູ່ອີ່ແສງ

ໄປເບິ່ງລົກໄກ່ອີ່ປຸ່ນ.....ເປັນຕາອອມຊອມນ້ຳເອົາແຫ້ເອົາວ່າ ພາສາວ່າບ່ອນໄກ່ຢູ່ກະປຸກດີກວ່າເຮືອນໄທບ້ານເຮົາ

ເພິ່ນເອົາໄກ່ນ້ອຍມາຫລ້ຽຍຫລາຍ ເບິ່ງຊິງຄືຊິຫາກ່ແຕກປ້ ເຫັນຍັງຢ່າງບໍ່ທັນແຂງເທື່ອ ໄກ່ເປັນຮ້ອຍເປັນພັນຫາແມ່ຕຸ້ມ ຮອດບໍ່ມີ ຂ້ອຍຍັງເຄີຍຄິດຖຶງມັນ....ອ້າຍອີ່ປຸ່ນໃຕ້ກະຕຽງໃຫ້ເບິ່ງ ມັນມາຈຸ້ມກັນ ຢູ່ວ່າຊ້ານ....ມັນຄືຊິອຸ່ນ....ເທິງຕາມເທິງໄກ່ນ້ອຍບໍ່ມີແມ່ ກະເລີຍໃຫຍ່ມ ໃຫຍ່ເວັນ....ໄກ່ນ້ອຍຢູ່ເຮືອນຂ້ອຍເບາະໄລ່ເລັ່ຽກັບໄກ່ອີ່ປຸ່ນ ຫາພວມ ຮ່ວມຂັນ ໄກ່ບ່ອນອີ່ແສງໄປເອັດກາມນ້ຳເພິ່ນເອັດໃດວ່າໄຂ່ແລ້ວ ເບິ່ງ ໂຕໃດວ່າຊ້ານໃຫຍ່ພ້ຳນວ່າທ່ານ ຂົນແດງສີດຽວກັນໝົດ ໄຂ່ແຕ່ລະ

พ่อยให้อ่าส่ำไข่เปิดเอ๊าโลด

เทิงมาเพิ่นเอ๊าไก่หลายแมอมาลัฐงอีก

ข้อยฝากได้แมอไก่เพิ่น อ๊นให้อี่แสงฮ่ำให้ยู่ตั๊งปีจ๊น ข้อยได้อั๊นห้องที่นั่งค่อยได้ให้หามสองโต ผู้นั่ง แม่นั่ง

ข้อยแพงฮองข้อยพ่ำปามพ่อยตา

ข้อยไปตัดไม้ไผ่มาสามแตะเอ๊ดคอกฮังมันไอ้ บ่ให้ยู่ปิมกับไก่ลาด

แบกมาจ๊มข่าดำข่าแดง ออกห้องแม่มา ข้อยยังบ่เคียเอ๊ดหยังเป็นต่อมเป็นอันจักเทื่อ มิเทื่อมั๊ละ ฮองว่าข้อยเป็นลูกฮายดอ มีองสามดินกะมีแต่แม่ยิง ใผ ๆ กะแพง บ่ท้าใจ้องกข้อยหลาย แร่งอี่พ่ากต่ยากให้ข้อยได้เป็นมายเลียดุมให้ธรมแต่ลังสี องกอื่นบ่ดองกินม่ำข้อย

ข้อยบ่จ่างจ๊ผ่าไม้เหลาเจ๊นสามแตะ

กะแม่มอ้ายกิดผันมาเอ๊ดจ่อยจ๊นแล้ว

ผักแต่ได้ไก่มาข้อยต๊มเด็กลุกเช้า ฮอมเกือไก่ ย้ามมันจ่อย

อี่แม่ดีจ๊นตาเล้าเลียมาบ่า

"ฮอบเบิ่งไก่บักอันนี้มันจ๊เป็นด้อยเฮ้าตายเพาะแม!"

ข้อยเลิกไรองธรมมาหมั๊นหมั๊น....

เสั฽ใจหลาดจิมกั๊มน้ำตาไว้บ่ยู่ เลียย้อย ออกมาพิบ ๆ

อื่นา มัองผู่หล้าข้อย มันไปลักไขผักตู ลอก ไก่บักโอกเลียแล่นอกไปให้ ธิดตักอิยฺยุบ มุ่นอุ้ยปุ้ย

อี่แม่อ่าอี่ตาโอเฝ้เล้าใอ้ค่าไก่ให้ข้อยพันห้า

เงินห่นั้นข้อยบ่อี่มั๋ยั๋ยอยน้ำดอก ข้อยเสั฽ดายไก่ข้อยหลายกอ่า เหลือใจพ่ยากไปเผ้าธิดคันมันถิ้ม ถิแต่ว่าข้อยได้ไอ่ไปฝักแด่แล้วอาวกอ่าพ่อย จั่งอ่าได้แมวมันล้฽งแผ่ลูก แผ่หลามเท้าผองด฽อนี้....บักโอกตายแล้ว อี่โตแม่มันกะยังไอ่ยู่บ่ขาด แต่อ่าเอ้าฝักบ่เป้นโต

อ้ายอี่ปุ่นผู่เล้าเอ้าไก่ให้ ถิอุดูถิมข้อย เลียเอ้าบักโอกลายแมวมาใพ่ให้ข้อยอิก

มีข้อยไปเอ้าบักโอกลายโตใพ่นำอ้ายอี่ปุ่นมั้น มิแมวต่างตาข้อยยู่แมวนึ่ง

แต่ข้อยบ่ได้ใส่ใจ บ่ได้เอ้าให้อี่แม่ฟัง

จิมลุนมาอิกหลายเดือนข้อยจั่งธู้อ่า อันแมวมันต่างตาข้อยมั้นแม่นหยังกันแท้

ข้อยจิ่ได้คักแม่อ่า....

ອี่แสงสั่งให้ข้อยไปเอ๊าไก่โอกลายโตใฒ่ มำอ้ายอี่ปุ่ม ตอนเลิกโรงธรม

แต่ความยากได้กับความถีใจของข้อยแรงหลายเลีย ฟาดฮาดโรงธรม สั่งพู่เอ๊าอี่เกดดอบมายดูอ่าเจับหัว

ตั๋งที่แท้แม่นยากไปจอบเฝ้าเอ๊าไก่มำอ้ายอี่ปุ่ม พอมมันข้อยยู่ห้องที่นั่งให้ฮิเสังแฮกแล้วละ

เรื่องแบบอ่ามันกำมีรู้ปู่องรู้แปอยู่แด่ แมอข้อยกะคิม แก่แดด พู่ยู่ห้องดรอกันใหย่เตันสาวรุ่นอี่แสงกำบ่อ๊ด พอกมัน เอ๊ากันแต่เรื่องยู่เฮรัลิมผู่บ่าว ลางเทื่อพู่ตูข้อยกำไปจอบเบิ่ง เฮ๊าลิมกัน มาโรงธรมแล้วมาเยี๊ยเฮ๊า

อี่เกดมื้แหละโตกาม

ข้อยเห็นมันกอดกับอ้ายสอมยู่เฮรังเรือมมัน.....อ้าย สอมมื้เล๊าเปันมายพาสายู่นำพอกอี่ปุ่ม ไหตูข้อยเอ๊ามาใส่ใยมัน ยู่โรงธรม มันเลียไล่เอ๊าไม้ขันหัดเหลักโอกหือข้อยจิมโม

ข้อยบ่ฮาดอก

ของว่าข้อยเสือกใส่ใยมันก่อม สิมแล้วละมันโอก หือโมให้เปันที่ธะลึก

ข้อยไปดองเอ๊าไก่ดินเปันดินบ่เห็นใผ.... มีแต่พอก เทือไก่นั่งจุ้มหือลิมกันยู่สองสามคิม

ອ້າຍສອນ ມາຍພາສາຊິ່ງຜົມພຣະເອກຊິເມ ທ່ານັ້ນກະບໍ່ເຫັນ

ຖາມຫາອີ່ແສງກັບອ້າຍອີ່ປຸ່ນຜູ່ເປັນມາຍລ້ຽງໄກ່ ພວກນັ້ນບອກວ່າ

ຢູ່ເທິງເຮືອນ

ຂ້ອຍເລີຍວ່າຊິໄປຫາເອົາເອງ

ຂ້ອຍຍ່າງຊິໄປເຮືອນອ້າຍອີ່ປຸ່ນ ພວກນັ້ນບໍ່ຈັກເວົ້າຫຍັງກັນ ຫົວອີກແອກໆຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຄິດໃສ່ໃຈ ໃຈຂ້ອຍມັນຄິດຢາກໄດ້ແຕ່ໄກ່ ແພວດຽວເລີຍບໍ່ໄດ້ຫົວຊາວ່າຂະເຈົ້າຫົວຂວັນຫຍັງ.... ຫລືວ່າຫົວກັນສົ່ງຂ້ອຍຂາດເຊັ້ນເບາະ ?

ຣົດຊິບອ້າຍອີ່ປຸ່ນກະຢູ່ຫັ້ນ.... ຣົດຄີບອີ່ແສງກະຢູ່ຫັ້ນ

ແຕ່ວ່າເຮືອນອັດຜັກຕູໃສ່ກອນທາງໃນ.....ແປວ່າ ຄົນຕ້ອງຢູ່ທາງໃນ ຄິດໄປຄິດມາເທິງເຕີບຂ້ອຍເລີຍຕັດສິນໃຈເອົ້ນອີ່ແສງ

ເອົ້ນຈົນຄໍຊິແຕກ ຈັ່ງວ່າໄດ້ຍິນສຽງຂານ

ມັນຢູ່ໃນຫັ້ນແຫ້ ໆ ຈັກແມ່ນມັນເອັດຕາຍອັນເລີຢູ່ ໃຫ້ເອົ້ນດົນເປັນດົນ ຂານແລ້ວກະອີກຕັ້ງເທິງຈັ່ງມາໄຂຜັກຕູໃຫ້ ມັນຮອດບ່ອນຫົວອອກມາຊ້ຳ ຂ້ອຍຂົ້ນໄປຫາມັນເທິງເຮືອນ ເຫັນມັນພວມມ້ຽນ

บ่อมมอมอ้ายอี่ปุ่มปู่ ผิมหยุ้งพ่ำมอ่าธังมิกกะบาเอ๊าโลด ถาม มันว่า "มิอเอ๊ดหยังปู่" มันว่า

"กูกำลังอ่านลังสือหล้นไปหล้นมาเลียหลับ"

คือแม่นคามมันปู แมอว่าอยกบ่มีหยังหลาย

อ้ายอี่ปุ่มธักมัน ให้เงินเดือมแพง ๆ แต่งแต่อยก ง่าย ๆ ให้เอ๊ด ไปตลาดมาค้อกิน เบิ่งเธือมแปงปัดบ่อมหลับ บ่อมมอม แล้วก็พิเก่ห้ม แต่งกินส่อมหลายอ้ายอี่ปุ่มก็มาขุ่อย เล๊าว่าขุ่อยแอบให้อี่แสงมันเอ๊ด คันเก่งแล้วจิ๊ขึมเงินเดือมให้อีก....

เอ๊าพ้มเงินเดือมแล้ว

ของอี่แสงยังหลายกว่าเงินเดือมจ่าหวังขุ้า

จ่าหวังเปันปูลิดมาจิมเท้าเกือบส่าอี่พ่ เงินเดือมยังมีห่สียเจ๊ดพันปาย

อี่แสงได้ตั้งว่าขาอพัน

มันว่ามันเต็มหลับย้อมมอมอ่านลังสื ข้อยกะบ่ได้ใส่ใจเปันแมอื่น แต่ก็ต่างตาปู่ว่ามันเปันหยังจั่งติดถุมเส๊อบ่เอิ่งกัน ขะเส๊อขุ้อมกะบ่เกาะ ม้อยมึ่งขุ้ามับแมบหุบเอ๊าโส้งสลิบ อุ่งกอง เอาะเยาะปู่ติมตรงอ้ายอี่ปุ่น หลิว่ามันกับอ้ายอี่ปุ่มจิ...จิมอม ?

คามยากได้ไก่แรงกว่า ข้อยเลียบ่ได้คิดหยังไปหาง

มัม...แล้วอ้ายอีปุ่มจ้ำพอมงิมส่องเบิ่งไฮ่ฟักปู่ตู้ในห้องมืด ข้อย กะเลียเอ๊ือว่าอีแสงมันเค็มหลับไปอีหลิ

มาสะเถิอกคิดรู้ว่าจั่งใด ๆ มีมันกะต้อง แม่มอีหลิ เอ๊าพี้....ตั๊งหลายเถือม

มารู้ว่าอีแสงกับอ้ายอีปุ่มมีหยังกันก่อนว่า มันมัม.... ข้อยมาแต่ไปเบิ่งอุพอกเสังแอกได้....เพันอีพ่ผูกสอกอีแสง แล้วเอ๊าแส้หวายหอดเอ๊า ๆ จินอีแสงฝักท่อโต....มันบ่ให้พ่ความสงสะอันกะบ่มี แต่ว่าข้อยเพันน้ำตามันย้อยปากลิงราดแก้ม... ตาอีแสงแดงกิดลิด เทิงไฮ่มูมจินบ่มีบ่อมเบิ่ง.... อีพ่หอดแส้ลิงหลังมันอยู่จินเท้าผองค่ำมืดจิดตาค่อยเอ๊า แฮมยังมาบอีแสงอีกว่า

"แต่มันไปมิงย่าได้มาเอ็นกูเป็นพ่อกเดือดาด อีอุาดพา...! ให้เอ๊าเอิงห้องไฮ่แล้วเอ๊าอุเบิ่งมิงบ่. ..มิงอุเอ๊าลูกบ่มีพ่มาให้พ่แก่มิงมีหอาค้ากัน ล้องมิงมาพ่แรงแล้ว ใหย่มามิงยังอุหาเท๊ามาใส่หัวกูอีก..อีฉิ่นบ่ได้กิน พังบ่ได้รองมั่ง...เลือดท้อมดองอกูยอมให้พากินดีกว่าเอ้ย !"

อีพ่เทิงด่าเทิงจ่ม สมเล๊าเจับใจยู่ดอก พองล้องต่อมเตาะต่อมต้อยมาแต่ผัดมีแม่ตายปะ....พ่ใหย่มาเป็นสาอยังบ่เตมคัก ไปให้เอ๊าหลิมมานหางแล้วเด๊ อีพ่โมโหจินบ่กินเข้าแลง ส่อมอีแม่เอ๊าพ่ำใจ ได้ยินเล๊าหยันม้าพ้าอีพ่ต่มว่า

"อีนี้ได้ว่าแล้วมันจิผิดคามปากไปใส ข้อยเบิ่งมันละต่างตาพ่แรง...เบิ่งไปเบิ่งมาเป็นจิดลิดแสดแหลด บ่ดีบ้ามเฮ็าเฮ็าโลด"

"ย่าหยันใด่...จักพ่อยละ...!" อีพ่ร้ายอ้ม ยังบ่หันที่อีแม่จิได้สุดคามเว้า "โดดแม่ใผมันจิดรอจิดันไปโลด...ไป๊.. ย่ามายู่ก้องฆายคาเรือนกู มึงได้ยินบ่อีแสง ?"

ข้อยคิดดูต็มเอ้ยสุดห็อใจ....มันเป็นเอ้ยคิมแม่กะแท้ยู่ แต่ว่ามันกะดีม่าข้อย บ่เคียลัรอเคียหล่าย...เพ็นรอยแส้ฟิกเป็นดูเลือดย้อยห่อดิง.....เพ็นม้าตาเอ้ยยย้อยยาดลิงใส่แผ่นแป้น ม้าตาข้อยกะไหลจุมออกมาบ่รู้เมื่อ

อีพ่ย่างออกไปหางพ้าเรือน ไปจุ๊เหล้ามากิมโจกบักใหย่เพื่อแก้โมโห...อีแม่กำพอมหาเฮ็าให้พอกม้องกิม ข้อยอ็ดดูต็มบ่ได้เลียลักไปแก้เจือกผูกสอกให้เอ้ย.... มันหลอแมมเบิ่งพ้าข้อย แสงตาเส้า ๆ ดีจิยากบอกว่า "ขอบใจ" แต่บ่ปากแล้วสรงสะอ็มกำแรงอ็มสิมเจ็บสิมอาย. ...พ่แก้แขมสอกออกได้อีแสงคาทอดข้อยพ่ปามว่าลูกน้อย ๆ ที่พอมหือมิมได้กิมแม่มาหา....พ่ะองข้อยบ่คอมเลียว่าจิข้าติบิโบยอีแสงมันโพดปามมี้.. .. อีแว่นเรือนฟากกันมันกะมีลูกนำพอกธ็ดไม้ พ่แม่มันกะบ่เห็นว่าข้าว่าแกงดีมี้

"จิก" ອີ່ແສງເອັ້ນຊື່ຂ້ອຍສຽງສັ່ນ ๆ ປົນສະອື້ນ *"ພາ ກູໄປຫາອ້າຍສິດາແດ່ ມັນມືດກູບໍ່ກ້າໄປຜູ້ດຽວ"*

ມັນພາຍເຖິງອ້າຍອີ່ປຸ່ນຜູ່ຈ້າງມັນເອັດກາມນຳ ຊຸ່ແຫ້ເລົ້າຊຸ່ ໂຍຊຸ່ດະ ແຕ່ໝວກຂ້ອຍເອົ້ນຍາກ

ຂັດກົກລົ້ມເລີຍປ່ຽມຊຸ່ເລົ້າວ່າອ້າຍສິດາ

ຂ້ອຍບໍ່ປາກຫຍັງມີແຕ່ດຶ່ງອີ່ເອ້ຍລຸກຂົ້ນ ແລ້ວພາກັນຈອບ ຢ້ອງລົ່ງຂັ້ນໄດທາງຊານຝົ່ນ ລັດອອກທາງຫລັງສວນ ແລ້ວຄ່ອຍໂຄ້ງ ເຂົ້າທາງຮ່ອມມາຕົກໃສ່ທາງໃຫຍ່.....ອີ່ແສງກຳມືຂ້ອຍແໜ້ນບ່ຍອມວາງ ແລະບໍ່ປາກ ມີແຕ່ສຽງສົ້ນມາສຸດທາງ ຈົນເຖິງທາງແວ່ໄປເຮືອນອ້າຍ ອີ່ປຸ່ນຂ້ອຍຈຶ່ງຖາມມັນວ່າ

"ນຶ່ງໃຫ້ອ້າຍສິດາຫລົ້ມນິລູກຊັ້ນເປາະ ?"

*ມັນບໍ່ຕອບແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ ຈຶ່ງນີ້ແປ່ວ່າມັນງຶກ ຫ໊ວຢູ່ໃນໃຈ...*ຂ້ອຍບໍ່ຕິມັນດອກ ເຖິງຈັ່ງໃດ່ມັນກະເປັນເອ໊ຍ ຊ້າຍັງ ເອັດດີ່ນຳຂ້ອຍ ແຕ່ກົກເຖິງປາຍບໍ່ເຄີຍຜິດບໍ່ເຄີຍຊັ່ງຫຍັງມັນ.....ແລ້ວ ເອັດໃດ່ວ່າຂ້ອຍຊຸ່ລືມບຸນຄຸນມັນລົ່ງ

ຄຶ່ມນັ້ນອ້າຍສິດາເອງກໍ່ພ້າເສົ້ານ່ຳປາມຫຍັງ ເລົ້າຊອກເອົ້ນ ອ້າຍສອນ ນາຍພາສາ ແລ້ວກໍ່ພາກັນມາຫາຍ່ກ່ອນບ້ານ ໃຫ້ພາມາ ເຮ໊ອກຕູຂ້ອຍ ອີ່ແສງບໍ່ປາກມານ່ຳຢ້ານອີ່ນ່ຕີ໊ອີກ ແຕ່ອ້າຍສິດາບອກວ່າ ບໍ່ຢ້ານເລົ້າຕີ໊ຊຸ່ໂດເປັນ ເລົ້າຊຸ່ບໍ່ຍອມໃຫ້ອີ່ນ່ຕີ໊ອີກເປັນເດັດຂາດ

ອ້າຍສອນແປຄວາມເວົ້າອ້າຍສີດາໃຫ້ຍາພ່ຍ້ານຟັງວ່າ

"ນາຍໂຍຊິດະ ໄດ້ຫລິ້ນສາວແສງຈັນຈົນມານ ພໍ່ຜູ່ສາວຕິ ສາວແສງຈັນເລີຍລັກພີອອກຈາກເຮືອນມາກັບນ້ອງຊາຍ ຍາພ່ໍກໍຮູ້ຈັກ ເຮົາຕ່ວ ? ບັດນີ ໂຍຊິດະເລົ້ວ່າຢາກຂໍນ້ຳຍາພ່ຍ້ານ ໃຫ້ຊ່ອຍໄປເວົ້ານ້ຳພ່ສາວແສງແດ່ວ່າ ເລົ້ຊິຂໍແຕ່ງດອງກັບສາວແສງ ຖ້ວ່າທາງພຸ້ນບ່ ຂັດຂ້ອງ ເລົ້ຊິບ່ຂໍ້ຖືມຂໍປະ ເຖິງຈັ່ງໃດສາວແສງກໍມີລູກແລ້ວ ປ່ອຍ ໃຫ້ຂ້ຳຕິກັນຫລາຍ ພໍດີພໍ່ຮ້ຍຈັກພ່ອຍເລີຍຊິຫລຸລູກອີກຊ້ຳ"

ເພີ່ນອະທິບາຍກັນ່ຢູ່ຍືດຍາວ ມີແຕ່ຄວາມຜູ່ເຖ້ຳໂບຮານ ຂ້ອຍບ່ຊ່ຳງຈ່.... ມາຮອດເຮືອນຂ້ອຍກໍລົມຄວາມຂັດຖຽງກັນ່ຢູ່ດົນເປັນ ດົນ ອ່ແມ່ຂັດຢາດໄດ້ຄ່າດອງແພງໆ ຮ້ອງເອົ້ານ້ຳອ້າຍສີດາຕ້ັ່ວ່າຫ້ແສນ ເລົ້ວ່າເຮັດໃຫ້ເລົ້ເສັຽໜ້ຳເສັຽຕ່ວ່ານັ້ນ ຈົນຍາດຊິຊ້ຳອ່ພ່ຕັດບົດວ່າ

"ຈັ່ງໃດມັນກໍເປັນໄປພໍ່ແຮງແລ້ວ ຫາດ່ໃຫ້ເຂົ້ເອົ້ກັນໂລດ ແຕ່ງພ້ໍ່ນ້ອຍແຮງດ ຄ່າດອງຄ່າຫຍັງກູບ່ວ່າດອກ ເງິນມັນບ່ມ້ໍ່ຊ້ຳກູຄືນ ໄດ້ດອກ"

ເຮ່ືອງກະຄ່ອຍແລ້ວກັນໄປ.

ລຸນມາອີກສິບກ່ວ່ານ້ ຈັ່ງໄດ້ເອັດດອງອ່ແສງ

ຫ້ຳອິດວ່າຊິເອັດດອງກ່ອນນັ້ນແລ້ວລະ ແຕ່ຄ່ອ່ແສງມັນ ເປັນໄຂ້ ອ້າຍສີດາພ່ເມ່ືອ ປ່ວ່ຢ່ອຽງຕ້ັ່ວ່າທ່ິດຈັ່ງເຊ້ົ.... ທ່ານໜ່ບອກ ວ່າລູກໃນທ້ອງມັນເກ່ືອບບ່ລອດແລ້ວ ຄັນບ່ໄປໂຮງໜ່ມ່ືຫວັງເສັດຄັກໆ.

ดูอมีอีแสงม่ามีเป้มดี ใผๆ กะหุ้มย้อๆ หุ้มอุ้มมันพ่ปามว่าเป้มเทวะดา อีแม่แร่ๆโตกาม สำคัม.... ต่าก็คือว่าถ่ามันป้อยเอ้าป้อยแลง ดูอมีอีแสงจุ๊มิก เป้มมิก จุ๊กาถ่าว่ากาขาว อีแม่กะว่ามำโลด ว่าจุ๊มเกาะ พอมมันมานกางถ่าว่า "มันเอ๊ดขายหน้าขายตา".... ขัดมันมีเงินมา ดูอมี๊ ถ่มหำลูกมันสูด ๆ.... มิกะอีแสงกู.... มันกะอีแสงกู.... ข้อยแท้กะว่าบ่ฆ่าง....ดีเอ้ามาแล้วหนิละ แมอว่าอีแสงมันถีมำข้อยตลอดมา ข้อยกะต้องรักมันคืม สิมเป้มลูกพ่ดูอกัน กะจั่งแม่ม.... ข้อยมีเงินมีโอกาดได้ไปธูมตู่ยู่ในอูงกะแม่มเงินพ่อ้ายเอ๊ยอีปุ่มผัวอีแสงดอก ฆาอีแม่กับพ่เจ้าจุ๊มีปันยาสิ่งข้อยธูม....

จุ้บ่พ่....ลุมมาอิก อีแสงล้มดวามม้อย สู่ข้อยฟังว่า เหตที่พาให้มันต้องเสังสาวเสังใต ให้อ้ายสิถาหำอิดกะแม่มย้อมไปอำเจาะอ้อมวอม ขำใก่ปักโอก กับอีแดงคู่มันให้ข้อย.... กันเอมข้อยมำยากได้ใก่จ๊มอ่าพามพาให้เอ๊อยต้องสูมเสังพธ๊มจาธีย้อม.... ธักน้ำใจอันสอาดบ๋ธิสุดของเอ๊อย ที่ยอมเสังแม่มตั้งแต่พธ๊มจาธีจำยิงมีงมีได้แก่เหื่อดูอในจิ๊ด พูงเพื่อตอบสมอางดวามยากอันบ่มีสาระหยังเลียของม้องฆาย.... เอ๊อยยอมเอ๊าใตแลกกับใก่

มาให้ข้อย....แต่ภะถิไปแนอม่ำ.... อี่แสงได้ทับอ้ายสิดาภะถิแล้ว เลาเงินเดือนหลาย.... ดันแม่มเอ๊าผ๊อคนลาวเธ๊าป้ามมันมาขอม ขายมูมแม่กินข้าบ่ธู้

ย้อมใก่ขักโอกเป้นเหด ลูกอี่แสงออก มาข้อยเลยใส่ชื่อหลิ้นให้มันว่า "ขักโอก" เพื่อเป้นอะนุสอนแห่งกามเสังสละอันสูงสุด ของเอ๊ือยแล้วข้อยสาบานกับต๊อเองว่า จะตั้งใจธ์ม ให้ดีที่สุดเพื่อเป้นปะจักพิยานว่า ข้อยรักและถูกถึมอุมอุบในน้ำใจของเอ๊ือยผู้นี้ จิมบ่มีพาสา อุเถใดๆในโลกนี้ จะมาธ์มบันยายให้ลืกต้อง รู้สึกอันตามความแท้จิง ในหิวใจและลำนึกของข้อยได้....

⁂ ภะยาภลองเบิ่งจุ๊ ๆ มื๊แหละว่า ถ้าแม่มเธ็อง

ก่ฐอภับผู่ฐายแล้อ แม่ยิงจุ๊สลอภภอภฐอภธิด

ยาภอ่ามมำบ่ ฐุ้มดอภ !!!

ธู้ว่า แม่ยิง เสือ–ภ แมอมื๊ เลิยจ้อยบ่เอ้าหยัง

ฐ้ำ !!!

จ๊อภ ๆ ๆ ! แม่ยิงพ้าบ่อาย !!

ɐɹɐʞɐɯ ɹɐʇɔɐɹɐ ɹɐʇɔɐɹɐ

ຄໍ ເຮືອງຂອງທົ ກ ມ າ ກ

ບ ້ ານ ໃ ໝ ຂ ວ າ ມ ງ ອ ຍ

ດວງຈ ໍ ປາ

ເຊົ້ານີ້ ນິຄົນຫຸ້ມໄປທີ່ກົກຂາມງອຍທາງຫາງ ບ້ານອີກແລ້ວ ຈາມພຸດທາ ຈຸ່ງຄຶກ ປົດຈາກທະຫາມ ເພາະເສັ້ງຂາຫມ້ອຍນ້ຳ ເກີດມີໃຈມາມະຢາກຣາມກົກ ຂາມປລາດຄູ່ບ້ານກົກນັ້ນ ຄົງຕັ້ງໃຈຈະເຮັດຂຽງໃຫ້ ເມັ້ຽໄປຂາຍໃນວຽງ....ລາວອ້າງວ່າກົກຂາມກົກນີ້ ຢູ່ຕິດ ແຄມນາລາວ ຕໍ່ຜີປ່າຊ້ຳ ລາວຈະຄືວ່າ ເປັນກັມສິດ ຂອງລາວກໍຄົງບໍ່ຜິດປ່າມໃດ ຄືວ່າ !

ກົກຂາມກົກນີ້ ຕາມເຖົ້າແກ່ພໍ່ແມ່ເລົ່າສູ່ຟັງວ່າ ມັນມີອາຍຸ ແກ່ກວ່າໝູ່ບ້ານທີ່ຫາກໍ່ມາຕັ້ງນີ້ຊ້ຳ ພວກເພິ່ນມາຕັ້ງບ້ານດົງຈະເຫັນກົກ ຂາມມີຮູບປລາດ ເກີດຢູ່ເທິງໂພນນ້ອຍ ໆ ຈຶ່ງເອົາຄຳເອີ້ນກົກໄມ້ກົກນີ້ ມາເປັນຊື່ບ້ານວ່າ "ໂພນຂາມງອຍ"

ມັນເປັນກົກຂາມສົ້ມພໍດີ ຍາມຖອກໃບ ຄົນກໍເອົາໃບອ່ອນ ມັດຖົ້ມລົງຕົ້ມສົ້ມປາດ່ ຍາມໜ່ອຍກໍກິນສົ້ມໜ່ອຍມັນ ເປັນກົກໄມ້ຂອງ ບ້ານ ໃຜຢາກເກັບຢາກເອົາໃບເອົາໜາກມັນບໍ່ຕ້ອງຂໍກັນ ຖືວ່າລູກບ້ານ ໂພນຂາມງອຍທຸກຄົນ ເປັນເຈົ້າຂອງ.... ຍາມຫາມຜີໄປປ່າຊ້ຳ ແມ່ຍ່າ ແມ່ຍິງ ກໍໄດ້ອາສັຍຮົ່ມ ຈຸ່ງເມັ້ຽຍາວຂອງມັນເປັນທີ່ບັງແດດ. ພວກ ເດັກນ້ອຍມັກຂົ້ນຫລົ້ນ ຕົກເຈັບໄປກໍຫລາຍຄົນ ເພາະກົກມັນເມັ້ຽຂົ້ນ ງ່າຍມີງ່າຫລາຍ ຂາມກົກນີ້ ບໍ່ສູງພໍ້ກສົມອາຍຸຂອງມັນ ເພາະລຳຕົ້ນ ຂອງມັນຫັກຫົບຣາບໄປນຳແມ່ດິນ ຖ້າມັນບໍ່ຢູ່ເທິງໂພນສູງແດ່ ກົກຂອງ

ມັນກໍອາດແຣະພົ້ນດິນໄປເລີຍ. ມັນເປັນກົກຂາມງອຍແລະບ້ານນີ້ ກໍມີຊື່ ວ່າ ບ້ານໂພນຂາມງອຍ ນຳມັນ.

ຈາກພຸດທາ ກໍຮ່າວຄິດອອກເຣັດ....ແຕ່ໃຜກໍຫ້ານລາວບໍ່ຟັງ ຈົນເຫົ້າວ່າບຸກຄຸນສຳຄັນຜູ່ນຶ່ງມາຮອດ. ຮ້ອງໂວ້ຍ ໆ ມາແຕ່ໄກວ່າ :

– *ແມ່ນບັກໃດ່ມັນຊິຝົນຂອງກູຫວາ ?* ອ້າຍທິດ ມາກເວົ້າລາມປາມແບບຄົນເມົາອ້ແອ້ ຕາຂອງລາວລຸກແດງເປັນຕາຢ້ານ ພວກເດັກນ້ອຍແຕກໜີ ໜຍັບທາງໃຫ້ລາວ ຜູ່ໜາຍໃຈຈະຟັນກົກຂາມ ກໍເຊົ້າຄ້າງ ເອົາຄ້ານຂວານຄ້ຳຂີ້ແຮ້ ສັກຄະແຍກ ໄປນັ່ງລົງດູດັນມາ ໜ່ ໆ ພ້ອມນັ້ນແດດກໍບ່ທັນກ້າ ຕາເວັນຫາກໍໂດ່ງຂຶ້ນ ພໍ່ຕ່ປ່າຍໄມ້ທາງ ດົງແດງຟາກໜອງ.

– ມັນເປັນຂອງນຶ່ງແຕ່ນ້ີເທິ່ງ ທິດມາກ ? ຈາມພຸດທາຈຸ່ງຮຸ່ນ ຣາວຄາວດຽວກັນ ຖາມອອກມາ ຢ່າງບ່ຕົກໃຈປານໃດ ແຕ່ຈົ່ງມີຄວາມ ສົນໃຈໃນຄວາມປະສົງຂອງທິດມາກຫລາຍກວ່າ ເພາະລາວໜີຈາກບ້ານ ໄປທະຫານເປັນຄົນເປັນດີ ກັບມາເທ່ືອນ້ີກໍຄືຮູ້ສຶກວ່າ ແມ່ນຫຍັ ໆ ມັນໄດ້ປ່ຽນແປງໄປຫລາຍ.

ທິດມາກ໊ືນຄ້ຶງນຶ່ງຢູ່ຕ່ໜ້າຄົນພິການຂາ ຮ່າງກາຍຂອງລາວ ຍັງບຶກບຶນລ້ຳສັນ ແມ່ນວ່າຜົມຢາກມີເສັ້ນຂາວແຊມອອກມາແລ້ວ – ຫລາຍຄົນວ່າທິດມາກຜົມຫງອກໄວ ຍ້ອນມີພຍາດ ແຕ່ບ່ມີໃຜຮູ້ວ່າ ພຍາດຫຍັ ກໍເຫັນລາວ ແຂງແຮງດີ ບ່ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍນຳໃຜຈັກເທ່ືອ.

ຫິດມາກແມມໜ້າ ຈາມພຸດທາຄາວນໍ້ງ ແລ້ວກໍ່ມີຮອຍຍັ້ມ ສົ້ມເພດຜາກົດຂຶ້ນໃນສີໜ້າ – ແລະແລ້ວທັງຜູ່ໃຫຍ່ແລະເດັກນ້ອຍທີ່ທຸ້ມ ມາເບິ່ງເຫດການ ກໍ່ໜັ້ນໃຈໂລ່ງ ຫົວຍຸ້ມແຍ້ມໃສ່ກັນຢ່າງເຂົ້າໃຈ ເມື່ອ ຫິດມາກນ້ັ່ງແປະລົງຂ້າງ ໆ ຈາມພຸດທາ ແລະບອກສຽງໜັ້ນ ໆ ວ່າ:

– *ຕັ້ງແຕ່ເດືອນໜ້ ອອກໃໝ່ສອງຄ່ໍ ປີກາຍນີ*

ເປັນອັນວ່າ ຫິດມາກ ມາລາຍເກ່ົ ໃຜຢາກຟັງນິທານຈຸ່ງ ລາວເວົ້າຊ້ໍາຊາກກໍ່ຢູ່ຟັ່ງ ໃຜບ່ໍ່ຢາກໄດ້ຍິນອິກກໍ່ໜີເມືອ – ຕາມເຄີຍ.

ຕ່ໍ່ໄປນ້ີ ແມ່ນເຫດການອັນເກີດຂຶ້ນຢູ່ບ້ານໂພນຂາມງອຍ ປ່ານນ້ີ ດົນນານແລ້ວ....ແຕ່ຫິດມາກ ຝັ່ງໃຈແຕ່ວ່ານ້ັນແມ່ນປີກາຍນ້ີ...

* * *

ປີນ້ັນ ຂ່ າວບ້ານໃດ ກໍ່ບ່ໍຂົມຫົວລຸກທ່ໍ່ຢູ່ບ້ານ ໂພນຂາມງອຍ...ເວ້ົາກັນຢູ່ເປັນປີກໍ່ບ່ໍອົ່ມປາກ. ຂອງວ່າ ຢູ່ດີ ໆ ພ່ໍ່ບ້ານໃຈພະ ກໍ່ຄຶກພວກຈ້ັ່ໄຮໃຫ່ປ່າຈັບໄປຂ້ າ ຫາວ່ເພ່ິນເປັນໃຈຝ່າຍຣັຖບານ !

ໂຢ້ວ ! ເກ່ົາວ່ອຍັ ປີເວ້ົ ເຮົາກໍ່ລົ່ມມີບ້ານ ມ່ີເມ່ືອງ ເມ່ືອງກໍ່ມ່ີເຈ້ົ້ານ່ີນາຍ ບ່ໍ່ເຂ້ົ້າກັບພວກເພ່ິນ ຈຸ່ໄປເຂ້ົ້າກັບຜ່ີຫາ ເຂ້ົ້າກັບພວກເຂ່ົ້ານ້ັນຫວະ ?... ເຂ້ົ້າເຫາະແມ້ ຈຸ່ໄດ້ກ່ັ້ຍເປັນກະບ່ົດຂ່ັ້ຍຈຸ່ດໄປຈຸ້ ຄ່ ເຂ່ົ້າເຮ່ັດຢູ່ຄູ່ນ້ີ້ແລ້ວ ຈ້ັ່ງວ່ໄດ້ ລ່ົ້ດອນຈອນປ່ໍ່ຢູ ມ່ີ

ຄວາມສມຸກສະບາຍມາແຕ່ໃສ ? ຫ ? ແລ້ວແມ່ນໃຜ ລະ ? ແມ່ນໃຜ ມັນຊິຢາກເຂ້ົ້າເປັນຝ່າຍເຂົ້ານະ – ຂໍຄຸາມແດ່ ?.

ເຮ່ືອງຍາ່ໍ້ບ້ານຖ໊ືກຂ້າ ຟັນເປັນຕ່ອນ ກິນຫ໊ົວໃຈພວກເຮົາ ລູກບ້ານຢູ່ເປັນເດ໊ືອນ ແຕ່ພວມເອົ້າສ໊ົບເພ໊ົ່ມມາຈູດເຜົ້າ ລູກບ້ານກໍຮ້ອງ ໄຫ້ຮ່ຳໄຮນ້ຳແຊ ໆ ໃຜກ໊ໍຈ໊ົ່ມວ່າ : *"ຄົ໊ມຄ໊ິຕາຍ ຜູ້ຂ໊ີ້ຮ້າຍຍັ"*

ພວກໄທບ້ານໂສກເສ້ົ້າອາດູນມ້ຳ ຫ໊ົວໜ້າບ້ານ ບ່ໍ່ຄະນາມັບ ໄດ້ສຸດເສ້ົ້າສຸດສລ໊ົດ ຂອງວ່ໍ່ເດ໊ືຍຢູ່ຊຸ່ມກຸ່ມເປັນນ້ຳເພ໊ົ່ມມາຫລາຍຟ້ໍ່າຫລາຍ ປ໊ີ ເພ໊ົ່ມພ້ໍ່ເຮ໊ັດແຕ່ແມ່ວຈ໊ົບ ໆ ດ໊ີ ໆ ພ້ໍ່ລ໊ົງງ້ານເຮ໊ັດຫ໊ົມຫ້ໍ່ງເຂ້ົ້າບ້ານ ຈ໊ົມໂອໂຕ້ແລ່ນໄດ໊ ຂຸ໊ດຂຸ໊ມປ້ໍ່ຢູ່ໜ້ອງຕ໊ົ່ມສ໊ົບກ້ວ່ໍ່ຂຸ໊ມໄວ້ລ໊ົງກ໊ົມຂ້ໍ່ ມ້ໍ່ແຫ້ງ ເຮ໊ັດຕ້ໍ່ງວ໊ັດໃໝ່ ກ໊ໍ່ສ້ໍ່ລ້ໍ່ໂຮງຫ໊ົມ ວ່ໍ່ແຕ່ເພ໊ົ່ມອອກປ້ໍ່ກ ກ໊ໍ່ມ໊ີ ຜູ້ພ້ອມໂຄບ ໆ ໂລດ ເຈ້ົ້ານ້ໍ່ຍຫ້ໍ່ງວ້ໍ່ງມ້ໍ່ ໂອ້ຍໄດ້ຮ໊ັບຄ້ໍ່ຳຍ້ອງຍ໊ໍ່ສ໊ໍ່ ຣະເ໊ີນວ່ໍ່ ໂພນຂາມງອຍມ໊ີ ມ໊ໍ່ະເປັນໝູ່ບ້ານໂຕຢ່ໍ່າງ ຂນ້ໍ່ດຣ໊ັຖບ້ານຕ໊ັ້ງ ງ໊ົບປ້ໍ່ະນ້ານ ສ້ໍ່າງໝູ່ບ້ານພ໊ັທນ້ໍ່ອ໊ົ້ມ ຍ໊ັງຕ້ອງສ້ໍ່ງຄ໊ົ້ນມ້ໍ່ສ໊ຶກສ້ໍ່ເຮ໊ັດສ໊ຖ໊ິຕ ກ້ານຈ໊ັດຕ໊ັ້ງຂອງໂພນຂາມງອຍ ນ້ຳໜ້ໍ່ບ້ານ – ປ໊ີກ່ອນນ໊ັ້ນ ຍ້ໍ່ານ້ໍ່ບ້ານເຮົ້ ກ໊ໍ່ຖ໊ືກເຊ໊ີນໄປ່ຮ໊ັບທ້ລຽນກ້ານຊ້ອບ ຢູ່ບຸນທ້ານທ້ລ້ວງ ເພ໊ົ່ມກ໊ໍ່ຊ໊ັກ ຮູບຂ້ຍ້ານ້ານ້ຳແຜ່ນບ໊ັກໃຫ້ຍ່ ນ້ານ້ອ້ຍຝ້ານ້ເ໊ືອນ ດ້ານ້ພ໊ົ່ດ໊ີນ້ານ້ຕ້ານ້ຍ ນ໊ັ້ ສ໊ົ່ງສ້ານ້ານ້ນ໊ັ້ນ ໃຜທ້ລ້ຽວເຫ໊ັນຮູບກ໊ໍ່ອຸ໊ດໂທ້ອຸ໊ດທ໊ັ ພ້ວກແມ່ຍ໊ິງໃຫ້ວ່ໍ່ ໄຫ້ຍ້ອຍ ໆ ໄດ້ວ່ໍ່ດ໊ົ່ມ ຜ່ອ໊ງກ໊ໍ່ວ່ໍ່ *"ໂອ້ຍ ເຈ໊ົ້ເ*ຮ*ືອ*ມ*ຈ*ັ*ກ*ວ*ໍ*ສ*ັ*ງ

ทอมจั่ใด จิมไปอุ๊ทรูบไว้ – เบิ่งพุ้มม่ะ แมอ่า ดิมอุเตาะาดแล้ว เบิ่งตาลาวแม้ เส๊า-เส๊า !” ข้า พัถ่า

ขุอ่าทยังแต่ไทบ้านอุ๋งจั่งรักพักดีมำเพิ่มมั้ม อันโลภ เส้ำก๋าย แม่มแต่ *ทิดมาท* อุ๋งก๋นโดดยาทอมบ้านมาเปันห่ใด ปีย่างบ่เดียด้ามเทงก๋ปรูมไป. ทิดมาทผู้มีใหย่หล๋ม *บ่าวเคิ๋ง* ลูกอายก๊ทยาทอมบ้านตั๋ง 5 ปี แต่ย้อมธรูมพังสีข้า มามได้เมรู ก๋เลียเปันบ่าวอาทัม มีสัยบ่เข้ำอาตาทันแต่ปางแตกบ่าวเลียมา รอด ขอดแล้ว ธรูมแล้ว ก๋ยังดีเก๋า เธ๊ดทยังก๋ย้ามแต่ทันล๋ม เสังอ่วงทัม อาดาดทัม – ฬาผู้สาวม้องมุ่งไปตัดฟืมก๋ยาดฟืมทัม ไปอั๊มก๊กเดัง ก๋ยาดว่าเดังทัม....รอดที่สุด ขันลิมสาว ก๋ไปมักสาวผู้ดรูอทัม !

ทิดมาทเสังปรูบ เรื่องผู้สาวมี้ล่ะให้ บ่าวเคิ๋ง เพาะบ่าวเถิงผู้พุ่มกว่าก๋เปันเบิ่งกว่า อีกทังก๊ธิยา ห่าทางก๋จิบเจือ สิมเปันลูกหัวพ้าบ้าน พ่แม่อิบธิมมาดี ส่วม ทิดมากมั้ม อาสัยว่าทลักถามพักแพ้นกว่าพู่ไทบ้าน พ่แม่ก๋คิม ฮีตักมักได้ลูกก๋เปันคิมถ่อยพาล มักบังบรูดผู้ที่อ่อมแอกว่า จิม ติดเปันสันดาม....ทิดมากอุ๋งบ่าวเถิง พ่ยากป้อยแอ่งให้บ่าวเถิง ตายเปันหิม ไปแต่ดิม ค่อยอุได้สิมปาถนาแด่ – เพาะเมื่อใด

ທີ່ບ່າວເຖົ້ງຍັງເປັນຄົນໂຫ້ໂລ້ຢູ່ *"ສາວບົວແດງ"* ກໍຄົງບໍ່ມີສາຍຕາ ສຳລັບທິດມາກເລີຍລ່ະ....ດີທ່ເປັນສາຍຍາດກັນໃກ້ ๆ ທິດມາກຈົ່ງເອົາ ຄວາມເປັນພີ່ນ້ອງນັ້ນລ່ະ ເປັນຂໍ້ອໄຕ່ຫຽວໄປມາຫາບົວແດງ ຈົນຫ້ອ ຂັ້ນໄດເກືອບຊຸບໍ່ມີຍາມແຫ້ງ !

ແຕ່ປາມນັ້ນ ຍາກວມບ້ານຕາຍ ທິດມາກ ກໍ ຍັງສະເທືອນໃຈບໍ່ແມ່ນຂອງລ່ອຍ.... ເພິ່ນຄິເຖິນກ່ວາທິດມາກ ຊຸຖືເອົາຄວາມຣິສຍາບັງບຽດບ່າວເຖົ້ງ ມາເປັນແນວຫຍ້ຫຍັນຄອບຄົວນ້ ຕົ້ນ. ຜັດແຕ່ນັ້ນມາ ຈົ່ງຜາກົດວ່າ ທິດມາກອ່ายยากมาเปันมิด ทับ ແມ່ແລະນ້ອງ ๆ ຂອງບ່າວເຖົ້ງນ້ສົນຄວນ

ແຕ່ບ່າວເຖົ້ງອົດຢູ່ໃນບ້ານໂພນຂາມງອຍ ຕ່ໄປອີກບ່ໄດ້ ທັງທ່ພວມນັ້ນ ເປັນໜ່ອມຄາຜ້າເຫລືອງ ບ້ອຍເຣັດບຸນຕັກບາດເກັບດູກພໍ່ ແລ້ວ ທິດເຖົ້ງກໍຫາຍໂຕໄປປ່ານຜີຍັກ ໃຜກໍ່ຄິດວ່າ *"ໂອ້ຍ ບັກຂ້ ສູດ ແມ່ກັບນ້ອງໄຫນ້ໍາພ່ຈົນໃຈຊຸຂາດແລ້ວ ຊຸ້ຍັງມາ ໃຫ້ພວກຂາເຈົ້ຮ່ໍາໄຮນ້ໍາມ້ງຢູ່ນ້ !*

ທິດມາກນັ້ນ ຄິດຕ່ໍາໜ້ຕ້ຽນຄູ່ອະຣ້ຫລາຍຢູ່ ແຕ່ກໍ່ລັກນ້ ແຮງໃຈຍ່າວ ບາດນ້ລ່ະ ຊຸບ່ນ້ມານມາຜ່ໍາ....ເອ້ ! ບົວແດງ !

ຫລາຍຄົນເດ໊ວ່ໍາ ບ່ໍາວເຖ້ງ ຄຶກພວກປ່ໍາ ມາ ລັກເອົ້ໂຕໄປ.

ບ່ໍ່ອົດແຕ່ຜູ້ຊຸ້ວິຈານ ໄປຕ່ໍາງ ๆ ນ ๆ ພວກໄຫບ້ານຕ່ໍາງ

ກໍຊ່ວນຊ່ວຍແມ່ໝ້າຍພໍ່ບ້ານ ລູກຜູ້ຫລ້າກໍສອງຂວບ ຈຸໃຫຍ່ ກໍມີ ແຕ່ແມ່ຍ່າແມ່ຍິງນຳກັນ ເສຽຜົວແລ້ວຄິດວ່າຊິໄດ້ເພິ່ງລູກຊາຍກົກເປັນ ເຮືອເປັນແຮງ ກໍພໍດີໄປມີດຈ້ອຍ ບໍ່ຮູ້ຊ້ຳວ່າເປັນຕາຍຮ້າຍດີ.

ທິດມາກມີແຮງໃຈຫລາຍ ຄືນງາມຍາມແມ່ນ ກໍລົ້ມລົມສາວ ຜູ້ຊ້ຳຜ່າຍໜີ ທິດມາກ ກໍຍອດນັກເລງໂປ່ໝົດໝູ່ບ້ານແຖວໂພນຂາມງອຍ ດົງແດງ ທົ່ງຊ້າງ ຄັນລົ້ມລົມສາວໃດ໋ແລ້ວມີບ່າວບັກໜ້າອຶ່ນໃດ ຊິກ້າ ມາເສັງ !

– ອ້າຍມາຫລົ້ນນຳຊິ ກະບໍ່ວ່າຕວາແດງ ? ທິດມາກຢັ່ງສຽງ

– ໂອ້ຍ ອ້າຍທິດ ກະດາຍ ອ້າຍນ້ອງກັນ ຢ່າກມາກະມາ ຊິເວົ້າແນວອຶ່ນເຫາະ.

ນ້ອແດງທັງເວົ້າທັງຫົວດ້ວຍໃຈຊື່ ແມ່ນວ່າ ທິດມາກພຽນ ເວົ້າລົມມາເປັນປີ ໆ ນ້ອແດງຍັງຄິດບໍ່ເຖິງດອກວ່າ ອັນທີ່ແທ້ແລ້ວ ທິດ ມາກຢາກໄດ້ນ້ອແດງ ເປັນເມັຽດອກ ບໍ່ແມ່ນຊິຢາກຕົບຫົວຫລົ້ນແລ້ວ ເອົ້ນ ອ້ີແດງ ໆ ຄືແຕ່ກ່ອນ ແມ່ນວ່າທິດມາກຊິອາຍຸລຶ່ນນ້ອແດງຕັ້ງສິບປີ ກໍບໍ່ເຫັນເປັນບັນຫາໃນເມື່ອ ທິດມາກກໍອ້ອຍ່າວສົດ ໆ ຜ່ານການຂອດ ຮຽນມາແລ້ວຕາມປະເພນີ ເຊ້ືອທາງທິດມາກກໍເປັນພໍ່ – ແມ່ເຖ້ົານ້ອແດງ ນັ້ນເປັນນ້ອງສາວຂອງແມ່ເຖ້ົາທິດມາກຄັນເອົາກັນກະຈັກຊິຜິດຜິໂຕໃດ໋.. ແຕ່ນ້ອແດງກໍທຳທ່າບໍ່ຮູ້ວ່າອ້າຍມັກໂຕ ແມ່ນດີ ມີເຣ່ືອງໜຍັງກ່ຽວກັບ ບ່າວເຖິງກໍແມ່ນເອົາມາປຶກສາ ອ້າຍຊ້ຳ ຄອຍຢາກດຶງເຂ້ົາຫາກັນ ໃຫ້

ຖືກກັນ ຕາມພາສາແມ່ຍິງບ່ມັກ ໃຫ້ຄົນໃກ້ກັນອາດາດແຄ້ນຍ້ອນແນວ ຕາຍ ๆ ຖືທິດຖືມານະຜັ່ງໃຈແຕ່ດາວຍັງເຍົ້າວັຍ ຟຸ້ມ !

ຈົນບາດນີ້ ບ່າວເຖິງໜີໄປແລ້ວ ທ່າທີສາວບົວແດງກໍຍັງ ຊື ๆ ຢູ່ – ຊິໃຈໜັກແໜ້ນພໍປານໃດ໋ເດ ຫຽວລົມຄູ່ຄືນ ມັນຊິມ້ົມໍ່ແອ່ ບ່ ? ທິດມາກເຂ້ົາຂ້າງໂຕເອງໄວ້.

– ອ້າຍທິດໂຕໄປ ມັນກະສັ່ງຫວາລ່ະ ແດງ ? ບ່າວຜູ່ອ້າຍ ຖາມດຽງ ๆ ເບິ່ງ ຊອມຫາຫົນທາງປະຈາມຄວາມບ່ດີຂອງຄູ່ແຂ່ງຈັກ ໜ້ອຍ ຊິໄດ້ຖືເປັນຄວາມຜິດຂອງມັນ *ວ່າບ່ເປັນລູກຜູ່ຊາຍຕ໋ະ ໃຫ້ສາວຄ້ົນມາເປັນປີ ຈົນໃຫ້ນ້ົມຊ່ຳ ວ່າບ່ວ່າເຖິງບວດ ແລ້ວກໍ່ຄົງບ່ຽດ. ມັນມາໂຕນຫນີ ບ່ຮູ້ຕົ້ນປາຍສາຍ ເຫດແບບນີ້ ກະແມ່ນຊ່ົວ ບ່ສົມກັບບົວແດງຊິເຈ໋ືອ ມັນອິກຕ໋ໍ່ໄປຕ໋ີ*....ທິດມາກ ຄິດແລ້ວກໍ່ໝ້ໃຈ ໃນແຜນການຂ້ົນຫ໋ໍາອິດ ຂອງຕົນ.

ແຕ່ແລ້ວ ຄໍາຕອບຂອງບົວແດງນາງ ກໍ່ເຮັດເອົາທິດສເດ໋ືດ..

– ສ້ັງລະບໍ ອ້າຍທິດ ສິກຢູ່ອັດແລ້ວລາວມາແວ່ຂ້ອຍກ່ອນ ຈ່ັງໄປ” ບົວແດງເວ້ົາຊ໋ົ່ມ ๆ,

– ເຈ້ົາຢ່າເວ້ົາໄປທ່ງໃດເມ໋ືອ້າຍທິດ ລາວບອກໃຫ້ອ໋ໍາໄວ້ກ່ອນ!

ທິດມາກໃຈເຕ້ັນ ສູນກໍ່ສູນ ຢາກຮູ້ກໍ່ຢາກຮູ້ ປລາດໃຈ ສົນໃຈແລ້ວທ້ັງເສ້ັຽໃຈ

– ມັນສ້ັ່ງວ່າແນວໃດ ? ທິດມາກສວຍໂອກາດຕ໊ອດກ້ັມເຂ້ົ້າ.

– อ่าลาอุไปแก้แค้นแทนพ่อลาอ แล้วจั่งอุกับมาเอ้าข้อยอุ้มละติ.

– อ่าให้ข้อยอ็ดสาถ้าอ่าอุ้ม – ท่ใด่ปีกะให้ถ้า" สยงของอี่สาอ ใจเดัดพักแพ้นแจ่มแจ้งบ่มีสั่มเฟือม

บา บักเคิง ! บักจ้ำไรไฟไหม้ ! มีงอุไปตายหงใด ก็ยังมาผูกมัดห็อใจเฮ็าไว้ยู่ มีงดีมีสีปาหวิเสดแท้ บักเผด. บาดภูม่า หลังดาเรือมเกือบจุกัม มีงมาอื้มลิมเกือบคุ่ดิม ภูยังเลียแค้มใจ พ่ยากข้ามีงถิ้ม เพ้มีงโดดพีไปปามค้มมีโหด ภูก็สอ่างหาด อ่าอุเพ็ดมาม อุใด่ได้ ! เสือกมาสั่งเสัยกัม ใช้คำสัมยา....อี่ผู่ยิงพ้าโง่ก็เอื่อ !" ห็ดมากสูมยู่พ็บ ๆ.

อ็ดกั้มโหสะจิดเอ็าไอ้ พ่ยู่ แม่นจั่งใด่ ห็ดมากอุโหดร้ายตุบตับกับค้มหังด้าย แต่ต่พ้าแม่ยิงที่ติมปักใจพายแล้ว ห็ดมากก็ปรุบดี เสือที่ลัรงให้คุ้มแล้วมีล่ะ ยอดหิดเลับ หิดค้มเปั้มผู่จิบผู่ดี ปากจาก็มีม้ามอมอุอมฟังพ่แล้วยู่.

– เธ้ดใด่ โตอุถ้ามั้มไหอล่ะ แดง ท่ามั้มถีกจับถีกข้าไปแล้วเด้ อุบ่ด้างธ้าม เธ้ดเต็งเป็งยู่บ่แล้ว ? แสเอ้าเปั้มดอามยอกไปสา

บ็อแดงห็อสยงอ็ม ๆ ในธูค่.

– ค้างกะค้างแหละอ้ายพิด บ่ได้ทันฉาดมื้อยังฉาดพ้าเด้!

ฟัง ! ใจมันเดือดขาดะมาดใด๋ !

พิดมากโจะดามลืมไอ้ขันก่อม มื้ใหม่กะหรอไปมาหา สู่ คิดอ่า *ดวามพะยายามยู่ใสดวามสำเร็ดต้องยู่ขัน* ยังคิดต่ไปอีกว่า ข้อแดงจุขึมถ้าต่ไปดีมปานใด แมอ่าข่าวคาวพิดเถิงรอดบ่มีมา. ทามที่ลูกชายกอมบ้านเก่าหายสาบสูมไปจั่งจุ้ม ทางทามก่สืบสอมยู่ เมื่อให้รู้ชัดเห็ดจิง อ่าบุกดีมผู่เสัรู ไปมื้ไปกะทำผิด สิมคิบกับพวกสัตรูบ่ หลือว่าไปทำดามดีดามชอบอันใด

แต่ตามใจพิดมากแล้อ มันจุไปแก้แค้นผีห่ากันแมอแมอใดกะตาม คันมันโตมไปหาทางเอ๊า กะแปอ่ามันเป็นะบิดชาด ทางทามคิงจะปะกาดจับโตมันใมบ่ดีมมื้ล่ะ !

เอลาภายไปอีกหลายเดือม สุดที่ พิดมากมำข้อแดง บ่ละสายตา บ่มีห่าอ่าพิดเถิงจุข่าวมาธอดสาวฐ์ – จิมอ่า...ก่อม ยามมาพ้อยมื่ง *สาวไข* แม่ของข้อแดงเกิดไปมักมามหามร้ายกับคีมไหต่างผู่มื่ง จุ่งมาเลาะขายยาหลอง ยาจิม มาล้งแกว่มโพนงามงอยหลายเดือม. *มายสุพัม* อายุชากันกับสาวไขสีมม้าสีมต่อม. ยิงพ้ายไวสาวใหย่ ทางจุได้เอียไว พ่มาค้าเรือมคันบ่ได้ ลาวก่เลียเอ๊าเองสา สู่เข้าสู่ขอมันกันดีบดีพ่สามเท้าสี่

ແກ່ຕາມປະເພນີ.

ພໍ່ໃໝ່ຂອງບົວແດງ ຫາເງິນພໍໄດ້ກິນ ຮັກສາອາຊີບເດີມ ຂອງລາວນັ້ນລະ ເພາະລາວວ່າບໍ່ເຄີຍເຮັດມາ ພວມມ້ຳພໍດຳຂຽວ ໆ ລາວກໍອອກເງິນຈ້າງໄທບ້ານລົງຊ່ວຍ ທິດມາກກໍໄປໄຖ—ຄາດໃຫ້ ບົວແດງກັບແມ່ເປັນຜູ່ດຳ ປີນີ້ເຮືອນບົວແດງ ຊົງຈະມີເຂົ້າເຫລືອກິນຢູ່ແດ່ ໄທບ້ານທັງຫລາຍ ຕ່າງກໍຊອມເບິ່ງ ຄວາມສຳພັນຂອງບ່າວພີ່ສາວນ້ອງ ໂຈດຂານກັນວ່າ *ອອກພັນສາມີ ແມ່ມາຍມາກ ຄົງຈະຊໍ ບົວແດງໃຫ້ລູກຊາຍ ເຮັດຄອງໃຫຍ່ ກິນກັນສາມປີ ສາມຄືນພຸ້ນແຫລະ ຈັ່ງຊີສົມຄວາມຮ່ຳຄວາມມີ ຝ່າຍ ຊາຍແລະສົມກັບທີ່ທິດມາກ ຫມາຍປອງດອກໄມ້ງາມ ດອກນີ້ມາເດີມ !*

ແລ້ວດຳມາ ບົວແດງຫ້ຳງຕ່ຳແມ່ຕ່ຳຜ້າຝ້າຫລາຍສິບວາ ຈົນ ຄົນຊ່ຳ. ທິດມາກເອງກໍອິດຕື່ນໃຈບໍ່ໄດ້ ຄິດວ່າບຸນເຂົ້າປະດັບດິນແລ້ວ ນີ ຊີຟ້າວຂໍ ເພື່ອໃຫ້ບົວແດງຫຍິບເສື່ອຫັນ !

ແຕ່ແລ້ວ ວັນນຶ່ງ ເຫດການອັນທິດມາກ ແສນຊີເຈັບປວດກໍເກີດຂຶ້ນ

ແລງນັ້ນ ທິດມາກ ຈອບນ້ຳຫລັງບົວແດງໄປ ຄື ເຄີຍເຮັດ ຂອງວ່າຫາທາງແຕ່ຊີເຂົ້າລົມບໍ່ວ່າເຊົ້າແລງຄ່ຳ — ນີ້ບົວແດງຫາບຄຸໄປ ໜອງ ເພື່ອຫັດສອນຖົ່ວຄ່ຳ ໆ ໃຈຊໍ່ອຊໍ່ມບອກອີກວ່າ ຄັນພໍຊຸມໄດ້

ກໍຢາກຊຸມ ນ້ອແດງນາງ ເປັນຕາຮັກ ເປັນຕາຊຸມໄປທຸກບ່ອນ ແຍງ
ມາຈົນເອິກຊຸ ແຕກຕາຍແລ້ວ !

ຄ້າງຖ້ວດ ໝໍ່ດີພອມໃບຕົບ ດອກຫລຸດກົບ ອອກຝັກໝໍ
ຈູມຈໍ ເດືອນສິບນີ ນ້ອແດງຄົງເກັບບໍ່ຫວາດບໍ່ໄຫວ ທິດມາກຄິດວ່າ
ຄັນນ້ອແດງເມື່ອຂາຍຖ້ວຍງ ຊິຂໍໄປນຳ ຫາຊື້ເອົາຂອງເດ່ືອງໃຊ້ສຳ
ຣັບດອງ ຊື້ຄ້ຳຈັກສອງບາດຝາກໄວ້ ເງິນບໍ່ພໍກໍຂໍແມ່ໆຄົງບໍ່ຂຶ້ນພໍຄວາມ
ຖ້າແມ່ນເພ່ືອລູກໄມ້ຜູ້ນີ !

ສຽງນ້ອແດງຫວິດນ້ຳໃສ່ເບ້ຣຖ້ວ ຈູຫລ້າດັງຊວາດ ໆ ນ້ອ
ແດງດຸບ່ແລ້ວບ່ຖອຍຊື້ແຫ້ລະ ໃຜກ່ຈ່ຶງຢາກໄດ້ເຮັດເມ້ຽ ແມ່ຍ່າ ກໍອ້ຳ
ແຂນຖ້ຳຣັບຂວັນ !

ຄາວນ່ຶງ ປ່າໄມ້ທ່ຽງແຄມຮົ້ວຕິດດົ່ງ ດັ່ງຄວາກ
ຄາກຂ້ຶນ ທິດມາກກໍ່ຕື່ນ ຄັນແມ່ນໝູປ່າມາລອມ ທິດມາກກໍ່ຈະສແດງ
ລວດລາຍ ພະເອກໃຫ້ນ້ອແດງ ໄດ້ເຫັນໃຈຍ້ອນບາດນີ້ລ່ະ....

ແຕ່ບ່ແມ່ນ....
ບ່ແມ່ນຫມູປ່າ....
ແມ່ນຄົນ !
- ບັກເຖ້ຽ !

ບ່ - ທິດມາກບ່ໄດ້ຮ້ອງອອກໄປດອກ ລາວຈອບນິ່ດຢູ່ປ່ານ
ຕາຍ ເຫັນຄູ່ອະທິມາ ຈັ່ງໜ້ຳຂນາດນີ້ແລ້ວ ທິດມາກຊ້ຳຄິດຖອຍຫລັ່ງ

ປາກຈອບເບິ່ງວ່າ ມັນຊິເຣັດຫຍັງກັນດີກວ່າ ຊູ້ເກົ່າສາວແກ່ເຂົ້າ ບົວ ແດງກໍມັກເປັນຫຸ່ນຢູ່ແລ້ວ ດັນແມ່ນມັນຊິຮ້າຍແຮງຂນາດ ຈັ່ງຈະເຂົ້າ ສູ້ຊິງເອົາ ຫິດນາກ ກະໂດງກາມ

– ບົວແດງ" ສຽງບ່າວເຖົ້າຮ້ອງໃສ່ຊູ້ ສາວງາມງວກໄປນຳສຽງ ວາງຄຸນ້ຳຄວ້ຳລ່າງ ງ່າງ ແຕ່ປາກມິດ ບໍ່ມີສຽງຂານ ແສງຕາທໍ່ນັ້ນ ທີ່ລຸກ ວາບ ມີຄວາມຕື່ນໃຈ ສົນໃຈ ບ່າວເຖົ້າແລ່ນເຂົ້າມາຄິ ອຸໂຈມກອດເອົາຊູ້ ແຕ່ແລ້ວ ກໍຈັ້ງໂຕໄວ້ ຈັບແຕ່ມືບົວ ແດງ ຈູງແວ່ໄປຫາຂອກຮົ້ວບັງພຸ່ມໄມ້.

ຜູ່ຈອບເບິ່ງ ກໍນຳຈອບເຂົ້າໄປບ່ລະສາຍຕາ.

– ອ້າຍຕັ້ງສ່ຽງ ມາຫາແດງ" ບ່າວເຖົ້າວ່າທັງຫອບທັງເສົ້າ

– ແລ້ວໜ້ໍ ອ້າຍເຖົ້າໄດ້ກິນແລງມາແລ້ວຫວະ ຂ້ອຍຊິໄປຫາ ແມ່ວມາໃຫ້ປັ້ນນ້ ?

– ບ່ຕ້ອງດອກ ແດງ ອ້າຍບ່ຢາກກິນຫຍັງຫັງນັ້ນ ຂໍ່ມາເຫັນ ໜ້າແດງກໍພໍ.

ທັງສອງແນມຕາກັນບ່ວາງ ເບິ່ງກັບເບິ່ງ ຄືຈັ່ງຊິຊອກຫາ ຄວາມປ່ຽນແປງຂອງສິ່ງໃດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງແຕ່ກໍບ່ມີ ບົວແດງກໍຍັງເປັນ ບົວແດງຜູ່ຊື່ ບໍ່ຣິສຸດ ຣັກດຽວໃຈດຽວ ແລະບ່າວເຖົ້າກໍຍັງຄົງຝັງໃຈ ແພ້ນກັບສາວຊູ້ ຢ່າງບ່ມີຫລຸດລາ.

– ແດງຄິດຮອດອ້າຍແດ່ບໍ່ – ມັນຈັກເດືອນແລ້ວໜ໊ ທີ່ອ້າຍໜີໄປ ອີ່ແມ່ອ້າຍເປັນແນວໃດ ແດງກະໄດ້ໄປມາຫາສູ່ລາວບໍ່ ທໍ ?

– ກະໄປ ໄປອອຍເພິ່ນຢູ່ເລ໊ອຍ ໄດ້ຫຍັງກະສົ່ງຍົ່ມບໍ່ຂາດ.

– ແດງເອ໊ຍ ເຈົ້າມາດີນໍາອ້າຍແທ້ ບໍ່ຫັນໄດ້ກັນ ເຈົ້າກະເຣັດນໍາແມ່ອ້າຍປ່ານແມ່ນພໍ່ແມ່ນແມ່ –

– ບໍ່ເປັນຈັ໊ນດອກ ອ້າຍເຖ໋ງ ຂ້ອຍກະຄິ໊ດຮອດເຈົ້າໄວ້ຫັ໊ນລະ ເຮົາສັນຍາກັນແລ້ວ ປານຜົວເມ໊ຽກັນກະວ່າແມ່ນແສນວ່າກາຍເຮົາຈໍຕ້ອງຢູ່ຫ່າງກັນ ໃຈເຮົາກະ ມັດຕິດກັນໄວ້ແລ້ວເດ້–ອ້າຍ ແມ່ອ້າຍເຖ໋ງກະຄິ໊ແມ່ຂ້ອຍນໍ. ພວກເດັກນ້ອຍເຂົ້າກໍຮັກເອົ້າຂ້ອຍເປັນເອ໊ອຍຊ່ໍ ຄົນ. ອ້າຍເຖ໋ງບໍ່ຕ້ອງເປັນຫ່ວງຫາງ ເຮ໊ອນເຈົ້າເດ໊ ວ່າແຕ່ອ້າຍເທາະໄປທຸກຍາກລໍາບາກຈັ່ງໃດ໋ບໍ່ບອກ ໃຫ້ແດ່ຫວາ ໃຜກະເປັນຫ່ວງ !

– ອ້າຍບໍ່ທຸກບໍ່ຍາກປານໃດດອກ ແດງ ອ້າຍໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ສໍາຄັນ ແຕ່ເວລານ໊ີ້ອ້າຍຈໍາເປັນຕ້ອງລ໊ີ້ຊ່ອນຢູ່ລາກ່ອນ ເພ໋ື່ອຊ໊ືບໃຫ້ຮູ້ໂຕການໜອນບ່ອນໃສ້ຄົນໄຫເຮົານ໊ີ້ຈັ່ງໃດລ່ະ – *ໃຫ້ນ້ັນເຮົານ໊ີ້ລ່ະ ເປັນໃຈໃຫ້ເຂົ໋ານາເອ໊ົາອ໊ີ່ພໍ່ໄປຂ້ ມັນຂາຍຈຸ໋ດ !*

ບ່າວເຖ໋ງເວ໊ົາແຮງຂ໊ົ້ນ ຕາມອາຣົມແຄ້ນ ທິດມາກຜູ້ລ໊ີ້ຟັງກໍຈົ໋ມຕົກໃຈຕ໋ື່ມຄິດຢ້ານ ບ່າວເຖ໋ງສົ໋ງໃສ່ໂຕກໍປານນ໊ັ້ນ ແຕ່ແລ້ວກໍປົ໋ງຕົກວ່າ ຄົນຊາຕມັນເກ໋ັ່ງແທ້ ມັນຕ້ອງສ໊ືບໄດ້ ໂຕຜູ່ທໍຣະຍົດຄົດໂກງ

ອີ່ຫລີ້ນ ເຮົາບໍ່ຮຸ້ສຸດແທ້ແລ້ວກະບໍ່ຕ້ອງຢ້ານ – ແລ້ວຫົດມາກໍຈອບ ຟັງ ຈອບເບິ່ງຕໍ່ໄປ.

ບົ່ວແດງສ້ອນຄວາມວ່າ :

– ອ້າຍເຖິ້ງ ໄປຢູ່ແຕ່ໃນປ່າ ລ້ຳ່ອນຢູ່ ເຮັດໃດຊິຮູ້ວ່າໄຫ ບ້ານເຮົາຜູ່ໃດ ເຂົ້າເປັນໃຈຫາງເຂົ້າ ?.

– ກະຊັ້ນແລ້ວແດງ ໄປຢູ່ປ່າຫັ້ນລ່ະ ເພື່ອຊິຮູ້ໂຕກາມມັນ ເພາະມັນເຮັດວຽກໃຫ້ເຂົ້າ ມັນກະຕ້ອງອອກໄປສົ່ງຂ່າວເຂົ້າແດ່ – ແຕ່ງເຈົ້ານາຍຫາງເຮົາ ອອກມາຖາມທຸກສຸກສີ່ປ້ານ້ຳສາວດຸຈັ່ງຊ້ຳ ດົນຈັ່ງໃຮ ມັນກໍຕ້ອງອອກໄປຮາຍງານເລ້ຍຊັ້ນລະບໍ ເພື່ອເອົາສົ້ນຈ້ຳງຮາງ ອັນເດ້.

– ອ້າຍເຖິ້ງໄປຢູ່ໄກແທ້ຫວາ ?

– ບ່ ອ້ອມແອ້ມບ້ານເຮົາແດ່ ຟາກດົ້ງພຸ້ນກັບຂ້ານພູ ໜ້ຳ ນັ້ນແລ້ວ ເລາະຢູ່ບ່ເຊົ້າ –

– ແລ້ວກະບ່ມາໃກ້ມາກາຍ ເຂົ້າ" ສາວຕ່ໍ່ວ່າຊົ້ງນ້ອຍໃຈ

– ຮ ! ເຂົ້າມາເລ້ຍ ມາຈອບຢູ່ໜ້ເກືອບຄູ່ ໂຕຫາກບ່ຮູ້"

– ຫ ! ຄົນຊອກກ່ຳໄຮ ມາຈອບເບິ່ງເຂົ້າ ! ບົ່ວແດງຫຸບ ແຂມຊາຍຊູ້ຢ່າງແສນງອນ

ແລ້ວບ່າວເຖິ້ງ ກ່ລຸກລາຈາກໄປ. ຂະເຈົ້າບ່ໄດ້ປະພ໊ຶດສົ່ງ ໃດເສ້ຽກາຍ ແລະຂັດຕ່ໍຣະບຽບປະເພນີ ຫົດມາກຍັງງ໊ຶດໃຈບັກຄູ່ອາ

ຄາດ ອ່ານັ້ນບ່ເຫັນອອດອອຍເອົາກຳໄຮຈາກຊົ້ນໜັງເປັນຕາກິນຫັ້ນແດ່ ພໍເປັນກຳລັງໃຈໃນການພັດພາກ *ແຕ່ແລ້ວ ທິດມາກກໍຄິດໂອ້ ວ່າ ບ່າວເຖົ້າກໍຄົງຈະຮັກບ໊ວແດງຢ່າງທ່ຽງແທ້ນັ້ນລ່ະ ຈຶ່ງບ່ຄິດລູ່ລ່ານ່ຳເປ່ຽຫລິ້ນ ແຕ່ລາວເອງກະທ້ອມ-ຄິດ ຈຸ່ວ ໆ ໄປຄາວນຶ່ງ ແຕ່ເລີກລົ້ງໄປທິດມາກກໍບູຈຸາບ໊ວ ແດງໄວ້ທີ່ສູງ, ຍິງສາວກໍປ່ຽບຄືດອກໄມ້ ຄ້ຳຮັກຄ້ຳ ແພງກໍຄວນຄຸນອນ ເພາະເມື່ອໃດຄຶກນຶເກົ່າແລ້ວ ກໍນິ ແຕ່ຈະໄຮ້ຄ່າ ຫລຸດຣາຄາ...*

ຕ່ແຕ່ນ້ໍໄດ້ພ້ກັບບ່າວເຖົ້າເປັນທາງລັບ ບ໊ວແດງກໍນັບນິ້ວ ທິ ທິດກັນທິດມາກຂຶ້ນມາ. ແຣກກ່ ກໍບ່ອກອ້າຍເມືອ ບ່ໃຫ້ຢູ່ລົ້ມ ອ້າງ ວ່າບ່ສະບາຍ ແຕ່ທ້ີແທ້ແລ້ວ ໃຈປະສົງຢາກຟ້າວເຂ້ົາສ້ອມນອນກອດ ຜ້າຟ່າຝັນຫາຊາຍໃນດວງໃຈຕ່າງຫາກ.

ຕັ້ງແຕ່ແມ່ເອົາຜ໊ວມາ ບ໊ວແດງຕ້ອງແຍກຫ້ອງມານອນຢູ່ ສ້ອມນ້ອຍ ໆ ບ່ອນເຊ ຽ ຕ່ເຮ ືອນຄົວ ຝາປະຕູຈະອັດກໍຮອດບ່ມ ີ ບ໊ວແດງ ບ່ຄ່ອຍໄດ້ມ ີເວລາລົມກັບແມ່ຫລາຍ ຄັນດົນ ໆ ຫລ ືໃດ ລົມ ຝົນ ສາດປ ຽກຫ ້ອງ ບ ໊ວແດງ ຈ ຶ່ງຄ ິດພ ້ ຜ າຣ ົບ ເ ຣ ື ່ອງຝ າປ ະຕ ູ ສ ້ ອມນ ຳ ແ ມ ່ .

ແມ່ກໍ ອ ້ າ ງ ແ ຕ ່ ວ ່ າ :

— ພ ່ ມ ຶ ງ ກ ໍ ບ ່ ໄ ດ ້ ຢ ູ ່ ຟ ັ ່ ງ ຊ ໍ ້ ຟ ັ ່ ງ ຂ າ ຍ .

ແ ຕ ່ ຄ ວ າ ມ ຈ ຶ ງ ແ ລ ້ ວ ເ ວ ລ າ ພ ່ ຢ ູ ່ ພ ່ ກ ັ ບ ແ ມ ່ ກ ໍ ມ ີ ແ ຕ ່ ເ ຂ ້ ຳ ສ ້ ອ ມ

ນອນ ລົມນ້ອຍກັນຢອກຫົວອົກອັກ ລາງເທື່ອແລງງາຍຮອດບໍ່ທ່ອງ ເອົາແຕ່ບົວແດງ ຈະຊອກຫຍັງມາໄວ້ເຮັດໃຫ້ກິນ.

ພີ່ນ້ອງ ລາງຄົນມັກເວົ້າສຽດບົວແດງວ່າ :

– ອີ່ແດງ ເອີ ແມ່ນ້ຳຫັນ ຈັ່ງແມ່ນເນົ້າ....ນໍ້"

ບົວແດງບໍ່ເຂົ້າໃຈດັກ ແຕ່ກໍດຽດຕາງແມ່ພໍສົມຄວນ ຫາກ ແມ່ບໍ່ຊິ່ງຈະສົນໃຈເຣື່ອງປາກໄຫບ້ານປານໃດ ແມ່ຫຽວເຂົ້າອຽງນຳຜົວ ເພີ່ນດຸ ນຸ່ງສົ້ນເສື້ອແມວຕ່າງຕາ ບົວແດງສັງເກດເຫັນວ່າ ແມ່ມີຮອດ ແມວຫາປາກຫາແກ້ມປານສາວນ້ອຍໄຫໃນເມືອງ.

ເດີຍມເກົ້ດັບ ທິດມາກມາຂໍ ບົວແດງປະຕິ ເສດ ! ຫາມມາຫລອນຢາມຂອງບ່າວເຖິງເຫື່ອນັ້ນ ສ້າງຄວາມຫວັງ ໃຫ້ແກ່ສາວງາມຫລວງຫລາຍພາຍມາກ ບໍ່ຕໍ່ແຕ່ທິດມາກຈະຫຽວອອນອົກ ຈົນເຫົ້າອອກພັນສາ ບົວແດງກໍຖືຫາງປະຕິເສດ ບໍ່ຕົກລົງປົງໃຈ !

ທິດມາກົນກ່ຽວເຂົ້າ ຝາດເຂົ້າຊ່ອຍ ຈົນເອົາເຂົ້ານ້ຳມເລົ້າ ແລ້ວ ບົວແດງກໍຍ້າວ່າຄຳເກົ່າ

– ບໍ່ອ້າຍທິດ ຂ້ອຍຂໍນຳ ຂ້ອຍຂໍຖ້າອ້າຍເຖິງ !

ຝາປະຕູຫ້ອງສ້ວມບົວແດງ ກໍຍັງບໍ່ມີຄົ້ເກົ່າ ແຮ່ງບົວແດງກັບແມ່ດຽວນີ້ມີແຕ່ຄວາມຂັດໃຈກັນ....

– ນຶ່ງກະຖ້າໃຫ້ບັກເຈົ້າຊີວິດເຖິງ ນຶ່ງມາເຮັດໃຫ້ລະແມ້ປັກຕູ ສ້ວມ ເອົາໄວ້ເປັນຫ້ອງສູສູ່ກັນສາ ! ແມ່ເວົ້າແດກດັນໃສ່ ເມື່ອບົວແດງ

ປ໋ກສາຢາກເຮັດຝາປະຕູຫ້ອງ. ແມ່ຍ່ອມບໍ່ພໍໃຈທີ່ລູກສາວດື້ດ້ານ ສຸດ ແຕ່ແມ່ປ້າໃຫຍ່ມາລົມມາອອດ ເອົາມີກເອົາໃຈ ບົວແດງກໍ່ບ່ຍອມເປັນ ໄພ້ເພິ່ນ !

– ບັກທິດມາກນ່ະ ມັນອາສາເພ໋ດມ໋ງຮູ້ບໍ່ ວ່າແຕ່ຕອບຕົກລົງ ຊິເອົາມັນມ໋ໃດ໋ ມັນຊິຕໍ່ເຊ໋ງຫາງໜ້າ ຂັ້ນສ້ອມດອງ ຢ່າວ່າແຕ່ປັກຕູ ດ້ານຝາແມ້ ອັນນ໋ລະເອົາແຕ່ຮູໂຕ – ພີ່ນ້ອງໃກ້ກັນປານນ໋ ມ໋ງຊິເຮັດ ໃຫ້ເຂົ້າຊ໋ງກູອ້ອມບ້ານບໍ ?

ແມ່ຢູ່ເຂັ້ມຂ໋ງວຂອດບົວແດງ ຮ້າຍເຊ້ົາດ່າແລງ ແກ້ມຄ່ຳ ເຊ້ົາ ມີແຕ່ຄວາມສ້ົມຄວາມເຄັ້ມໃສ່ຍ້ອນລູກສາວບ່ຍອມເອົາຜົວ.

ແມ່ມີແຕ່ອ້າງວ່າ ຖ້າບົວແດງ ບ່ເອົາທິດມາກ ພີ່ນ້ອງຈະ ຊ໋ງໝິດບ້ານ ແຕ່ແມ່ບ່ທລ໋ງວເບ໋ງເໝດເຈ້ົາຂອງແດ່ວ່າ ທຸກວັນນ໋ ໄທ ບ້ານເບ໋ງແມ່ ຄ໋ເບ໋ງໄທອ໋ນໄທໄກໄປແລ້ວ !

ຄ໋ນນ໋ນ ແມ່ຄ໋ງດ໋ຟດຄ໋ງດຟາດ ໃຫ້ລູກສາວ ແລ້ວກໍເລີຍ ພາໂລໝ໋ໄປ໋ງນເຮ໋ອນດີ ມ່ໍຕູ້ສາ ຫ້າຍບ້ານພຸ້ນ ເພາະວ່າຜົວເພ໋ນກໍໄປ ຫາ໋ງ ບ່ຊ໋ງຊິຕ່າວ.

ບົວແດງຂົດໂຕເຂ້ົາໃນຜ້າຝາຜ໋ນຫນາ ລ໋ມ ຫນາວພັດເຂ້ົາປະຕູຫວູດ ໆ ຈ໋ນໄດ້ຫນ໋ນຫນ້ົເຂ້ົາບ໋ງ ໃນຜ້າຫ່ົມ

– ເປັນຕາຍຮ້າຍດີ ກໍຂໍ້ຄ້າອ້ຍເຄ໋ງກ່ອນເທາະ

ມ໊ຫມ້ອຸລົມອ້ຍທິດ ດີ ໆ ໃຫ້ລາວເຊົ້າທ່ວງເຊົ້າໃຍ" ບ໊ວແດງ ບອກໂຕເອງ ແລ້ວກໍ່ຫມ້ອຍຫລັບ ທ່ານກາງ ຄວາມຫມາວເຢັ້ນຂອງຣາຕຣີທ່ີ່ມືດມົດ ໃນເດືອນຍ໊ີ ແຣມ....

ຊວດຮູ້ເມ໊ື່ອ ຍິນສຽງຝົນລົງພ໊ຣໍາໆ ຝົນເດືອນຍ໊ີ ດັນບ໋ໄດ້ ຜ້າຝ່າໜາອຸ່ນປານນ໊ີ ກໍ່ດ໊ງສ໋ັ້ນໜາວຕາຍແລ້ວ ພ໋ໍ່ມ໊ືນຕາ ກໍ່ລ໊ືມ ຫຍ໊ງ້ຜ໊ິດປ໊ກະຕ໊ເກ໊ິດຂ໊ຶ້ນໃນຫ້ອງນ້ອຍ ຜ໊ກ໊ດເງ໊ົາດໍ່ານ໊ືດ ນ໊ືນຫ໊ືມກ໊ັມມ໊ໃສ່ ຄ໊ງ້ກ໊ະໃຕ໊ບ໊ວແດງແຂ໊ງ ບ໊ວແດງ ນ໊ືນຕ໊ອອກກ໊ວ໊ງ ເປ໋ົ່ງໃຫ້ ລ໊ັກແລ້ວກໍ່ແຂ໊ງຈ໊ົນຮ້ອ໊ງ ບ໋ໍ່ອອກ ເງ໊ົານ໊ັ້ນຢູ່ໃກ້ໆ.... ຜ໊ິຫລອກ ! ! !

ບ໊ວແດງຢ້ານ ແລະຂ໋ມ່ເ໊ກ໊ນກວ່ໍາຈະຮ້ອ໊ງ ເ໊ປ໋ນສ໊ຽງອອກມ໊ໍ່ໄດ້ ມ໊ງ້ນອນໂຕແຂ໊ງ ເງ໊ົານ໊ັ້ນຫລຸບ ນ໊ັ່ງລ໊ົງເຕ໊ັ້ງ.... ມ໊ັນແ໋ມ່ນລ໊ົມ !

ຊ້ໍາເ໊ກ໊ນໄປ....ບ໊ວແດງຍ໊ັງຮ້ອ໊ງບ໋ໍ່ຫ໊ັນອອກ ຮ່ໍ້ງໃຫ໋ຍ່ ບ໊ກ໊ບ໊ມ ນ໊ັ້ນເ໊ຕ໊ັ້ງດ໊ົງບ໊ວແດງໄວ້ ມ໊ືມ໊ັນອ໊ັດປ໊ກ ກອດປ້ໍາ໊ຫ໊ັ້ງຜ້າ໊ຫ໊ົ່ມ.... ບ໊ວແດງ ຟ໊ດຈ໊ົນແຮ໊ງຫລ໋ອ໊ຍ....ໃ໋ນ໊ຄ໊ວ໊ມ໊ມ໊ດ ທ່ານກ໊ງ້ສ໊ຽງ໊ຝົນຮ໋ໍ່ໍາພ໋ ອຸ່ ໆ ບ໊ວແດງ໊ດ໊ົ່ນຣ໊ົມຕ໋ໍ່ສູ໋້ເ໋ທ໋ົ່ານ໊ີ່ແ໊ຮ໊ງ໊ຍ໊ົ່ງຈ໋ະ໊ມ໊ີໃ໊ຫ໊ ແ໋ຕ໋ ຫ໊ັ້ງ໊ຮ່ໍ້ງ໊ຍ໊ັ໊ກ໊ຫ໊ັ້ງ໊ຜ໊ໍ້ຝ໊ໍ້ກ໊ໍ້ຍ໊ເ໊ປ໋ນ ພ໊ັ໊ນ໊ທ໋ະ໊ມ໊ໍ້ກ໊ໍ້ນ໊ກ໊ິ໊ດ໊ຂ໊ວ໊ງ ກ໊ໍ້ນ໊ຕ໋ໍ່ສູ໋້ເ໋ພ໋ໍ່ອ໊ອ໊ິ໊ສ໊ຣ໊ະ໊ພ໊ໍ້ບ໊ມ໊ັ໊ນ....

ແລ້ວບົວແດງ ກໍສູນເສັຽມັນ....ອິສຣະພາບ ຈຸ່ງຫມາຍເຖິງຄວາມສາວອັນມາງຫວາງແພງໄວ້ ຄ້ອຍ ເຖິງຜູ້ດຽວ !!!

– ຢ່າປາກໄປໃສແດງ" ສຽງມັນຊຸ່ມບອກ ໃນຂນະທີ່ບົວແດງ ຍັງຕື່ນສເດີດຂວັນໜີ ສະຕິບ່ເຕັມຄືນມາເມື້ອດຶງ....ສຽງນັ້ນ ! ອະນິດຈາ ບົວແດງເກືອບຮ້ອງອອກໄປວ່າ *"ພໍ່"*...ແຕ່ທັນຄິດຄໍາແຫນໄດ້.

– *ເຈົ້າ....ເຈົ້າມາຈຸ່ວຄິຫມາແທ້ ມາຂົ່ມເຫັງເອົາ !*

ບົວແດງບ່ເສັຽນ້ໍາຕາພ່ຍົດ ມັນແຄ້ນ ເກືນທີ່ນາງຈະເວົ້າ ອອກເປັນຄໍາຄົນໄດ້ !

– ຮ່ຳ ຢ່າປາກດີຫລາຍ ! ພ່ໍ້ານ້ໍາໃຈຕ່ໍາ ເບິ່ງຊິ່ງບ່ຢ້ານ ຢ້ານເກງວ່າສິ່ງທີ່ມັນເຮັດລົງຈະເປັນພັຍເລີຍ ບົວແດງຫາກ໋ຈະຄິດພ້ວ່າ ແມ່ບ່ຢູ່ ແມ່ຄົງບ່ທັນມາ ນາຍສຸພັນ ມັກຜານຜູ່ຍິງ ຈຶ່ງມາສວຍໂອກາດ ໃຫ້ ! ໄປທາງສັ່ງວ່າຈະບ່ມາ ແຕ່ແລ້ວກໍລັກມາກົມປາມ້ອຍຂອງແມ່ ! ອະນິດຈາ ! ແມ່ນຈະຮ້ອງອອກໄປໃຫ້ຄົນມາຊ່ວຍ ກໍມີແຕ່ຈະຂາຍໜ້າ ໂຕເອງຫ່ໍ້ນັ້ນ.

– ບົວແດງ ນ້ໍງຮູ້ບ່ວ່າ ແມ່ນ້ໍງເປັນໃຈໃຫ້ນ້ໍງເອົາທິດມາກພ່ໍ ແຮງແລ້ວ ຖ້າເຊື່ອຄວາມກູດ ໆ ກູອາດຊ່ວຍໃຫ້ນ້ໍງຫລຸດຈາກບັກມາກ ໄດ້ – ຖ້າເອົາບັກເຖິ້ງຂອງນ້ໍງ"

ນາຍສຸພັນ ສເນີຄວາມຄິດໃໝ່ ເພື່ອຈະໃຫ້ແຜນການຂອງ

ມັນດຳເນີນສດວກຕ່ໄປ.

ນ້ອແດງຂົມຕົງລຸກ...ບ່...ນາງມີຄວາມນ້ອໝອງແລ້ວປານນ້ ຍັງຊິມີໜ້າໄປຫລອກລວງອ້າຍເຖິງຜູ່ປະເສີດເລີດຄົນຢູ່ຫວ໊ະ — ຕາຍຊ໊ະ ດີກວ່າ...

ເມື່ອນ້ອແດງບ່ປາກ ນາຍສຸພັນກໍໄດ້ຫາງ ມີປຽບ ສເນີ ແນວໃໝ່ລອງເບິ່ງ.

— ກູເຫັນໃດ໋ ມ໊ືງອອກໄປພ້ັກເຖິງຢູ່ສວນຖ໋ວ — ຫລ໊ືງ ຢາກໃຫ້ມັນຕາຍໄວ ກູບອກຫະຫານໄປຈັບມັນຍາມໃດກະໄດ້ !" ຫ່ມ້ັນ ນ້ອແດງກະຮ້ອງກ໊ານຢ່າງຕົກໃຈ

— ໂອ ບ່...ບ່...ອ້າຍເຖິງ...ເຈ້ົາຢ່າເຮັດຈັ່ງຊ້ັນ..." ສຽງນ້ອ ແດງອ້ອນວອນ ຢ່າງຍອມແລ້ວ ທຸກສິ່ງຢ່າງ...ເພ໊ືອອ້າຍເຖິງຄົນດຽວ !

ຍອມພ໋ມ້ ຍອມຕົກເປັນນາງທາສ ສນອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງມັນ !

ຍອມ ເພາະຢາກຢູ່ໄປໂດຍບ່ຕ້ອງເຂ້ົາພາຂວັນ ກັບອ້ຍທິດມາກ ! ແລະຍອມເພາະບ່ຢາກໃຫ້ອ້ຍເຄ໋ືງ ຄ໋ືກຈັບ....

ຍອມ....ນ້ອແດງຍອມທຸກຢ່າງ....!

ມີຫຍັງອີກແດ່ໃນໂລກ ທ໋ີລູກຜູ່ຍິງຜູ່ຮັກດຽວ ໃຈດຽວຄ໋ືນ້ອແດງຈະເສ້ັຽດາຍຫ໋ ສ໋ິງທ໋ີສູນເສ້ັຽໄປໃນ

ເທ໊ອນ໊ ? ໂດຍ ຈຳ ເພາະ ແລ້ວ ເສ ັ ງ ໃຫ ້ ແກ ່ ຈ ຸ ຍ ຜ ູ ້ ນ ິ ສ ັ ກ ເປ ັ ນ ຜ ົ ວ ຂ ອ ງ ແ ມ ່ .... ເ ສ ັ ງ ໄ ປ ດ ້ ວ ຍ ກ າ ມ ກ ົ ດ ຂ ີ ່ ລ ົ ້ ມ ເ ຫ ັ ງ ເ ອ ົ ້ າ ແ ທ ້ ໆ

ແຕ ່ ບ ົ ວ ແ ດ ງ ກ ໍ ຕ ິ ກ ຢ ູ ່ ໃ ນ ສ ພ າ ບ ນ ້ ຳ ຖ ້ ວ ມ ປ າ ກ ເ ຮ ັ ດ ແ ນ ວ ໃ ດ ນ າ ງ ກ ໍ ຕ ້ ອ ງ ຖ ້ າ ໃ ຫ ້ ໄ ດ ້ ລ ົ ມ ຕ ່ ໍ ປ າ ກ ກ ັ ບ ຂ ່ າ ວ ເ ຖ ິ ງ ກ ່ ອ ນ ອ ່ າ ຈ ະ ແ ກ ້ ໄ ຂ ເ ຫ ດ ກ ານ ແ ນ ວ ໃ ດ ເ ຖ ິ ງ ແ ມ ່ ນ ອ ້ າ ຍ ເ ຖ ິ ງ ຈ ະ ຜ າ ງ ໜ ່ າ ຍ ບ ົ ວ ແ ດ ງ ອ ່ າ ມ ີ ຣ າ ຄ ີ ດ າ ວ ແ ລ ້ ວ ບ ົ ວ ແ ດ ງ ກ ໍ ບ ່ ປ ะ ສ ົ ງ ຈ ะ ທ ອ ງ ສ ັ ນ ຍ າ ແ ນ ວ ໃ ດ ຈ ะ ຂ ໍ ທ ລ ິ ກ ທ າ ງ ໃ ຫ ້ ລ າ ວ ຢ ່ າ ງ ທ ີ ່ ຕ ິ ນ ເ ປ ັ ນ ຝ ່ າ ຍ ມ ີ ເ ດ ະ ກ ັ ນ ຫ ລ າ ຍ ກ ວ ່ າ ...

ບ ົ ວ ແ ດ ງ ຕ ້ ອ ງ ຖ ້ າ ລ ົ ມ ກ ັ ບ ຂ ່ າ ວ ເ ຖ ິ ງ ...

ແ ຕ ່ ໃ ນ ຂ ນ ะ ທ ີ ່ ຄ ້ ຍ ຢ ู ่ ນ ี ้ ม ายสุพันก ็ ม ี ว ิ ธ ี ย ิ ะ ก ิ น ต ับ บ ัว แ ดง ต าม อ ำ เ พ ิ ่ ใ จ - ม ัน ม ี ผ ย ะ ม าย ิ ะ ใ ห ้ บ ัว แ ดง ย ้ า ม .... ข ่ า ว เ ค ิ ง ไ ด ้ ร ับ อ ัน ต ร าย เ ค ิ ง แ ก ่ ช ี ว ิ ต .

ແ ມ ่ ນ ຈ ั ่ ง ใ ด ๋ ບ ົ ວ ແ ດ ง ก ็ ส ูญ ส ิ ้ น ท ุ ก ย ่ า ง ອ ัน ຈ ัก ເ ປ ັ ນ ຄ ວ າ ມ ພ າ ก ภ ูม ใ จ แ ล ้ ว ข ่ ย ่ า ใ ห ้ ข ่ า ว เ ถ ิ ง ต ้ อ ง ส ูญ เ ส ี ย อ ี ก เ ท ๊ อ ะ ! ບ ົ ວ ແ ດ ง ຕ ิ ก ເ ປ ັ ນ ฝ ่ า ย ส ม ย อ ม พ ่ ำ ใ น ท ุ ก โ อ ก า ด ท ี ่ ม ัน ห า ท า ง ม า ล ่ ม เ ห ั ง เ อ ົ า ม ำ ม า ง !

* * *

ใ ม แ ล ง อ ัน ร ้ อ ม เ อ ๊ ะ แ ล ง ม ่ ำ ๆ ข อ ง ต ้ ม เ ด ื อ ม

ທ້ຕ໋ມ ທິດມາກຊຶ່ງຍັງຫຽວມາອອມມາໜ່ຽວບ໊ວແດງ ຢູ່ເປັນປະຈຳ ພ໋ກ້ວຂາມ໊ມຂັ້ນໄດເຮືອນຂ໊ັ້ນມາ ກ໋ໄດ້ຕົກອົກຕົກໃຈຈົນຕາຕ໋ ຕ໋ສພາບ ຂອງບ໊ວແດງ ຊຶ່ງຖືກແມ່ມັດສອກຂັດຫລັງ ນັ່ງຂົດຄູ້ຢູ່ໜ້າຫ້ອງນ້ອຍ ພ້ອມທັງໄມ້ຕາມນ້ອຍໃນມືລາວກ໋ຫວດລົງສຸດແຮງແຕ້ມ.... ທັງດ່າທັງ ປ້ອຍບ໋ມີຄຳໃດຈະເອົາມາປຽບໄດ້.

– ອ໋ີລູກບ໋ມັກດີ – ອ໋ີ...ມ໋ງໃຫ້ມັກໃດ໋ເຊ໋ງຈົນມີລູກຫ໋ ? ບອກ ມາແມ້ ຫລ໋ວ່າມັກເຖ໋ງມັນຕອດມາຫລອມ ?

ຫ໋ອິດ ຕ໋ຄວາມຮູ້ອັນໃໝ່ ທ໋ວ່າບ໊ວແດງມາມທາງ ທິດມາກ ກ໋ແຕ້ມ໊ມມາ ຈົນຢາກລົງເຮືອນໜ໋ໄປ...*ຍ໋ງຈຸເດຈ໋ວ ຍັງບ໋ມັກດີ ວອມຂ໋ແຕ່ງເອ໋ົາດີ ໆ ບ໋ມັກ....ໃຫ້ເຂ໋ົາເຮັດມາມທາງ !*

ແຕ່ປໂຍກຂອງບ໊ວແດງທ໋ເອ໋ີ່ຍເອ໊ອມຖ໋ງແມ່ອອກມາມ໊ນ:

– ບ໋ແມ່ – ເຈ໊ົາຢ່າປ້າຍສີໃສ່ອ້າຍເຖ໋ງ ລາວປະເສ໋ດເລ໋ດຄົນ ບ໋ແມ່ນລາວ ອ໋ີແມ່ ບ໋ແມ່ນລາວ..."

– ບ໋ແມ່ນມັນ ຈ໋ແມ່ນໃຜຊ໊ັ້ນ ມ໋ງບອກມາ ບັກໜ້າໜາໃດ໋.

– ມັນຄົນຈ໋ວ ອ໋ີແມ່ ມັນຈ໋ວຈົນມັນບ໋ຍອມຮັບຮູ້ລູກຂອງ ມັນດອກ. ຢ່າເຫ້ຂ້ອຍອອກຊ໋ືມັນເລີຍ" ບ໊ວແດງສະ໊ົ້ມໃຫ້.

ທິດມາກ ເຂ໊ົ້າໄປດ໋ງໄມ້ຕາມອອກຈາກມ໋ສາວໄຂ.

– ປະກ໋ອມມ້າສາວ ເວ໊ົ້າກັນດີ ໆ" ລາວວ່າຫ໋ມ໊ມແລ້ວກ໋ໄປ ແກ້ເຊ໋ອກໃຫ້ນ້ອງ – ຈູງມານ່ັ່ງນອກຊານໃຫ້ລົມເບີຍ.

ສອງບ່າວສາວ ອ້າຍນ້ອງລົມກັນຢູ່ເດິກ ສາວໄຂພໍໃຈທີ່ ທິດມາກທຳທ່າຈະເຂ້ົາໃຈກັບລູກສາວໂຕ ຟ້າວຫລີກທາງໃຫ້ເຂົ້າລົມກັນ *– ຜູ້ຊາຍລາງຄົນກໍມັກ ຈົນຍອມກົມຂອງເຫລືອເຂົ້າຢູ່ ດອກ* – ນາງຄິດແລະພາວະນາຂໍໃຫ້ທິດມາກຮັບເອົ້າບົ່ວແດງທັງທີ່ມານ ທາງນີ້ທ້ອນ. ຈະບ່ໍຕ້ອງໄດ້ອາຍບ້ານເມືອງເພີ່ນຫລາຍ. *ເອົ້າກັນໄດ້ 6 ເດືອນອອກລູກ ກ່ຍັງດີກ່ອນ ຈະຕ້ອງອອກໂດຍບ່ໍ ທັນມີຜົວ !*

ທິກມາກອຍເອົ້າຄວາມເວ້ົາບົ່ວແດງຢູ່ດົ່ນ ຢາກໃຫ້ບອກ ແຕ່ບົ່ວແດງກໍໄດ້ແຕ່ວ່າ :

– ຂ້ອຍບອກບ່ໍໄດ້ ອ້ັຍທິດ ຂ້ອຍບອກອອກ ໄປຄໍາເຮ ງວອ້ັຍເຄົ້ງຈຸ ຶກຈັບໂລດ ຂ້ອຍຂໍ ຍອມອາຍ ຍອມຫມົດທຸກແນວ ເພ່ືອບ່ໍໃຫ້ລາວ ຶກຈັບກໍພໍ.

– ຄັນຊັ້ນ – ແດງກະຕ້ອງເຂ້ົາພາຂວັນນ່ໍາອ້ັຍແຫລະ ພໍ່ບ່ໍໃຫ້ ອາຍໄທບ້ານ ອ້ັຍບ່ວ່າດອກໃນເມ່ືອວ່າ ໂຕກະ ຶກເຂົ້າກຸມເອົ້າບ່ໍ່ແມ່ນ ໂຕສມັກໃຈເອງ ແມ່ນບ່ໍ ?

ບົ່ວແດງ ກ້ົມຂາບຜູ່ມ ີສັກເປັນອ້ັຍດ້ວຍຄວາມຮູ້ສ ຶກຕ ້ມ ຕັນໃຈ.

– ອ້ັຍທິດມາກ ມ ີບຸນຄຸນຕ່ໍຂ້ອຍຫລາຍແທ້ ໆ ເຈ້ົາຊ ິຊ່ວຍ ຂ້ອຍຈົນໃຫ້ຄົນນ ິນທາເຈ້ົາຊັ້ນຫວ ັ ? ໃຈຂ້ອຍແທ້ ຂ້ອຍຢາກຖ້ົາອ້ັຍ

ເຖິງກ່ອນ ລາວວ່າຈັ່ງໃດລະຈັ່ງຊິວ່າ....

ທິດມາກໄດ້ແຕ່ສະອື້ນໃນອົກ.... ເບິ່ງດູ້ໃຈບົວ ແດງ ! ຂນາດມີລູກມາມຫາງກໍຍັງບ່ຢາກຍອມ... ຕ້ອງ ຄ້ເອົາລໍາເວົ້າຊາຍຊູ້ຜູ່ຮັກຝ່ງໃຈເສັ່ຽກ່ອນ...!

ເຊ້ົາມ໊ົ່ມ່ໍ ເຫດການທ່ີບ່ມ່ີໃຜເດ່ົາອອກກໍເກ່ີດຂ້ົ ! ມ

ຮ່າງຂອງບົວແດງ ຫ້ອຍຕ້ອມແຕ້ມຢ່ໍ່ງ່ໍ ຂາມ ງອຍຂ້ົງຜ່ີປ່ໍ ຈ້ົ. ອ່ີສາວໃຈເດ່ົ ເອ່ົ ຜ້ົ ແພ ຂ່ີ ດຍາວ ຜູ ກ ຄໍ ໂຕ ເອ ງ ລ ໂລ ກ ຕ ອ ມ ຂ ້ ອ ມ ແ ຈ ້ ! ໄ ຫ ບ ້ ານ ຜ ູ ່ ນ ໍ ່ ງ ໄ ປ ໝ ັ ກ ແ ຕ ່ ເດ ກ ເ ລ ຍ ໄ ປ ໝ ້ – ແ ລ ້ ວ ຄ ວ າ ມ ກ ໍ ຊ ່ ໍ ກ ັ ນ ປ ານ ດ ິ ມ ຊ ິ ຫ ລ ົ ່ ມ ! ໃ ຜ ໆ ກ ໍ ຄ ົ ງ ບ ່ ໍ ດ ູ ນ ້ ໍ ຂ ັ ສ ຈ ັ ນ ພ ິ ລ ໍ ກ ພ ິ ລ ້ ໍ ເ ມ ່ ໍ ຮ ູ ້ ວ ່ ໍ ບ ົ ວ ແ ດ ງ ມ ັ ນ ແ ຂ ວ ນ ຄ ໍ ໂ ຕ ເ ອ ງ ຍ ້ ອ ມ ມ ີ ລ ູ ກ ມ ານ ຫ າ ງ – ສ າ ວ ຜ ູ ່ ດ ີ ມ າ ເ ສ ັ ່ ຽ ຊ ່ ! ມ ັ ນ ຄ ົ ງ ບ ່ ໍ ກ ້ ໍ ຊ ິ ຢ ູ ່ ສ ູ ້ ໜ ້ ໍ ໃ ຫ ້ ໄ ຫ ບ ້ ານ ໄ ຫ ເ ມ ົ ອ ງ ເ ພ ່ ໍ ມ ຮ ຸ ່ ນ ຮ ໍ ! ສ ່ ໍ ໄ ຊ ຖ ົ ໍ ດ ງ ້ ໍ ອ ັ ສ ຈ ັ ນ ຫ ົ ວ ໃ ຈ ລ ູ ກ ສ າ ວ ... ເ ບ ິ ່ ງ ດ ູ ຂ ນ າ ດ ທ ິ ດ ມ າ ກ ມ າ ດ ິ ນ ໍ ່ ຊ ິ ເ ອ ົ ່ ໍ ທ ັ ງ ມ ານ ມ ັ ນ ກ ໍ ຍ ັ ງ ບ ່ ໍ ຍ ອ ມ ... ຕ ່ ໍ ມ ່ ໍ ດ ິ ນ ໍ ່ ບ ່ ໍ ດ ິ ນ ໍ ່ ຂ ່ ໍ ່ ວ ເ ຖ ິ ງ ເ ລ ີ ຍ ກ ັ ບ ມ ່ ໍ ບ ້ ານ ໄ ດ ້ ພ ່ ໍ ຍ ຫ ລ ັ ງ ທ ່ ີ ທ ່ ໍ ງ ກ ານ ໄ ດ ້ ຈ ັ ບ ກ ຸ ມ ເ ອ ົ ່ ໍ ໂ ຕ ມ ່ ໍ ຍ ສ ຸ ພ ັ ນ ຄ ິ ນ ສ ະ ພ ັ ດ ສ ະ ພ ອ ຍ ຈ ຸ ່ ໍ ງ ເ ປ ັ ນ ໜ ອ ມ ບ ່ ໍ ອ ມ ໃ ສ ້ ໃ ຫ ້ ພ ່ ໍ ບ ້ ານ ເ ກ ່ ໍ ່ ຖ ຶ ກ ຂ ້ ໍ ່ – ແ ມ ່ ນ ວ ່ ໍ ່ ບ ່ ໍ ່ ຂ ່ ໍ ່ ວ ເ ຖ ິ ງ ຈ ະ ບ ່ ໍ ຮ ູ ້ ຕ ົ ນ ເ ລ ິ ກ ໜ ່ ໍ ່ ໍ ບ ່ ໍ ່ ໍ ໍ ໍ

ເສັ່ງອົກເສັ່ງໃຈຫລາຍ ລາວຜູກພັນຢູ່ກັບກົກຂາມງອຍ ນີ້ຢ່າງປລາດ....ລາວຫວງມັນ ລາວແຍງມັນ ບໍ່ຍອມໃຫ້ໃຜມາຟັນມາປ້າໄດ້....ມື້ບົວແດງຕາຍ ແມ່ນລາວເອງ ທັນແລ່ນມາກ່ອນໝູ່ ມາໂອ້ມເອົາຮ່າງໄຮ້ວິນຍານຂອງ ບົວແດງ....ແກ້ຜ້າຜູກຄໍ ອອກດ້ວຍມືຂອງລາວເອງ.... ລາວມັກເລົ່າເຮ່ືອງ ພິສດາມໃຫ້ຄົນຟັງເລ້ືອຍ ๆ ວ່າ ລາວພໍ້ບົວແດງຢູ່ງ່າຂາມງອຍນັ້ນ.... ບົວແດງຍໍ້ມືມົບ ແລະເວົ້າວ່າ....ອ້າຍທິດ ເຈົ້າມີບຸນຄຸນຕໍ່ຂ້ອຍຫລາຍ....

ທິດມາກ ຄືຊ່ືຮູ້ດີວ່າ...ລາວມີບຸນຄຸນຕໍ່ບົວແດງຈັ່ງໃດ ? ຂອງວ່າ....

* * *

ຄືນນັ້ນ ທິດມາກນອນບໍ່ຫລັບ ບໍ່ຢາກເຫັນ ສາວຜູ້ລາວມັກຕ້ອງຄຶກແມ່ຕົບຕີຮ້າຍດ່າຕໍ່ໄປຄືນ ລາວ ຈ່ຶງໄປຫາບົວແດງອີກໃນຕອນທ່ຽງຄືນ ເອ້ັນປຸກຄ່ອຍ ๆ ຢູ່ກ້ອງລ່າງ ແລ້ວບົວແດງກໍລຸກອອກມານ່ັງງອຍນອກຊານລົມນໍາ.

– ອ້າຍມາຂ່າວບົວແດງ ຢ່າຕົກໃຈຫລາຍເດ້ ! ທິດມາກເວົ້າ ສຽງສັ່ນຟ້າວ

– ຂ່າວອ້າຍເຖ່ິງຫວາ – ອ້າຍທິດ ? ບົວແດງຊ່ຶມສຽງຕ່ືມເຕ້ັ

– *ເອ້ີ – ມັນ....ມັນຄຶກຂ້າ....ບົວແດງ.... ເຂົ້ມາ*

ເອົາມັນໄປຕໍໜ້າຕໍ່ຕາອ້າຍ....ອ້າຍ....ຢ່າກປ່ອກມັນວ່າ.... ບົວແດງຢ່າກພໍ້ ມັນ....

ບົວແດງນິດຈັ່ງງັ່ງໄປຄາວນຶ່ງ ໃນຄວາມມືດ ຂອງຄືນອອກໃໝ່ອ່ອນ ໆ ນັ້ນ ທິດມາກໄດ້ຍິນແຕ່ ຄຳເວົ້າສັ້ນ ໆ ຂອງບົວແດງວ່າ :

– ໄດ້ແລ້ວ – ອ້າຍທິດ ໄປນອນສາ ມື້ອື່ນພໍ້ ກັນໃໝ່ !

* * *

ບໍ່ມີມື້ອື່ນສຳຮັບບົວແດງ ຄຳວ່າບ່າວເຖົ້າຄຶກ ຂ້າ ພຽງພໍແລ້ວສຳຮັບການຕັດສິນໃຈໃນເທື່ອນີ້.... ທິດມາກ ກາຍເປັນຄົນບ້າ ໆ ບໍ ໆ ຂີ້ເຫລົ້າ ເມົາຢາ ເປັນໂຕຕລົກປະຈຳບ້ານໂພນຂາມ ໆ ອຍ ຕໍ່ມາ ເທົ້າທຸກວັນນີ້ ແລະມັກຈະເລົ່າເຣື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຄົນ ຟັງຈົ້ຳຈາກ ທັງອ້າງອີງວ່າ ແຕ່ແມ່ນເດືອນຫ້າ ປີກາຍນີ້ ທີ່ບົວແດງຕາຍ....ດັ່ງທີ່ໄດ້ບັນຍາຍມານີ້ແລ້ວ.

แก่... จับหอม

* โดย.... ปาโม *

"ในแรงท่วงแห่งกามพูมอ้อมโตเองของโลก ย่อมลากแก่เอาทุกสิ่งอันของทัมชาดอันยิ่งใหญ่ให้แล่นพูมไปนำ"

ข้าพะเจ้าเชื่อดั่งนี้ เชื่อว่า ทัมชาดที่พูมอธมปรุมไปก็ย่อมลากเอา อาธิมความใฝ่ฝันของสัตว์มะนุดให้แล่นเตินไปนำความใฝ่ ของมันและจะต้องแล่นเตินอยู่เฉินนั้น บ่มีหยุดเชิ เพาะโลกอันกว่วง เทือบโหงยนี้ ก็ยังจะพูมอิมแหอกผ่านเอหาทินไปเฉินนี้บ่มีเชิ.

— แม่นอยู่ว่า จิตมะนุดจำต้องปรุมอยู่เลื้อย ๆ โดยต้องโอมอ่อมผ่อนตามอะนุโลมนำสิ่งห้อมล้อมอ้อมข้างแต่ข้อยเชื่อที่สุดว่า มันสมองที่มีอุดิมกามพันคิง บุกคินผู้มีเฮันชีวิดอันคักแม่แล้ว บ่ว่าแต่ทัมชาดอันลึกลับของโลกนี้เลย ที่บ่สามาดปรุมแปงเอาได้ แม่นแต่อะอะสามแห่งความเปันอยู่ของชีพนี้ ก็มาปรุมสิ่งหอังของเอาบ่ได้"

จันหอมเคียถรงข้าพะเจ้าแมอนี้ เมื่อเรายังอยู่ในสะถามสึกสาแห่งดรงกัน

จันหอมเปันคินที่มีลาธิมเผัดร้อน ลิมนำพูบ่ได้คิน แต่ถึกคำกันดีกับข้าพะเจ้า

สายตาอันชื่สัดต่มะนุดชาดและพันคิงในความหวังยังจ้องแมมข้าพะเจ้า อยู่ในความจื่จำ และกามตอบโต้อันลึมได้

ຍາກນັ້ນ ກໍຍັງຄົງດັງກ້ອງຢູ່ໃນໂສດປະສາດຊຶ່ງຫາຄວາມວິປະລາດບ່ ໄດ້ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ

"ແມ່ນຢູ່" ຂ້າພະເຈົ້າມັກຖຽງຕົນ ຄົງຈະເປັນເພາະສັນດານມັກຂັດຄໍຄົນ "ແມ່ນຢູ່ວ່າຄວາມຫວັງຂອງຄົນບ່ປ່ຽນ ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ ຫັນຊາດ ຍັດຢູ່ໃຫ້ນັ້ນ ມັນມັກບ່ກົງກັບສິ່ງຫວັງຂອງແຕ່ລະຄົນ ແລະ ຄວາມຫວັງແມ່ນວ່າສູງສົ່ງປານໃດກໍຕາມ ຈະບ່ຫັນເທຫັນຊາດວາສນາ ໄດ້ເລີຍ ! ເບິ່ງແຕ່ສັ້ວຽນເປັນຫຍັ ?"

ຂ້າພະເຈົ້າໝາຍເຖິງເພື່ອນຍິງອີກຜູ່ນຶ່ງ ຊຶ່ງມີຢ້ວເຮືອນໄປ ແລ້ວ "ລາວຕ້ອງການລູກກົກເປັນຜູ່ຊາຍ ແຕ່ມັນກໍຍັງເກີດມາເປັນຜູ່ ຍິງແລະເມື່ອບ່ໄດ້ກໍຍັງຫວັງເອົາໄວ້ຕື່ມອີກວ່າ ຂໍໃຫ້ຄົນຕໍ່ໄປເປັນຜູ່ຊາຍ ກໍໄດ້ ຍັງບ່ຮູ້ວ່າຜົນເປັນແນວໃດ ?"

"ຜິດຫວັງອີກຕາມເຄີຍ ! ນ້ອງນີ ພວກຂ້ອຍໄປຢາມຢູ່ ໂຮງໝໍ ອອກຜູ່ທີສອງເປັນຍິງອີກ ແຕ່ເຖິງວ່າຫັນຊາດຊ່ຍັດເອົາຄວາມ ຜິດຫວັງມາໃຫ້ເຮົາຫລາຍເທົ່າໃດ ຄວາມຫວັງຂອງຄົນໃຈເດັດດ່ຽວແຫ່ງ ຮຸນແຮງຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ ໂຕຢ່າງສັ້ວຽນທີ່ເຈົ້າເວົ້າ ນ້ອ ລູກສາວຜູ່ທີ ສອງເຮັດໃຫ້ລາວຢາກໄດ້ລູກຊາຍແຮງຂຶ້ນໄປອີກ ເຈົ້າຮູ້ບ່ວ່ານ້ອງນີ ສັ້ວຽນເວົ້າຫຍັງນ່ໍາຂ້ອຍແດ່" ຈັນທອມຖາມທັ ງ ໆ ທີ່ຮູ້ດີວ່າ ຂ້າພະ ເຈົ້າບ່ອາດຕອບຄໍາຖາມນັ້ນໄດ້ "ສັ້ວຽນຫວກວ່າຜູ່ທີສາມຈະຕ້ອງເປັນ ຜູ່ຊາຍຢ່າງບ່ຕ້ອງສົງໄສ ! ແລະກໍຈັກຕ້ອງເປັນດັ່ງນັ້ນ ເພາະຕາມຫັນດາ

ໂລກຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງໂລກຕ້ອງໃຫ້ສິ່ງໃໝ່ ໆ ແກ່ຜູ່ຢູ່ອາສັຍມັນ ເລ້ອຍ ໆ !”

ຈັນທອມເຊ່ືອແມ່ໃນຄຳເວ້ົາຂອງໂຕເອງ ເຊ່ືອແມ່ວ່າໂລກ ນ້ັຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງ ເຊ່ືອແມ່ວ່າ ຄວາມປາຖນາອັນແໜ້ນໜຽວຄົງ ທ່ີ ເຖ່ິງຈະມີຜົນຮັບທ່ີຜິດພາດຊ້ຳອີກກໍຕາມ ນ້ົ່ງມັນຕ້ອງນ້ັບນ້ັ່ງທ່ີ ທ່ັງເອ້ົາໄວ້ຢ່າງບ່ໍຕ້ອງສົງໄສ

ຈັນທອມເພ່ືອນຍ່ິງຂອງຂ້ານ້ະເຈ້ົາເຊ່ືອຈ່ັງຊ້ັນ ແລະບ່ໍເຄ່ີຍ ປະລະຄວາມເຊ່ືອນ້ັ້ນເລ່ີຍ

“ໃນແຮງທ່ອງແທ່ງການໜູນອ້ອມໂຕເອງຂອງໂລກ ຍ່ອມ ລາກເອ້ົາທຸກສ່ວນຂອງທ້ັນຊາດອັນຍ່ິງໃຫ່ຍ່ໃຫ້ແລ່ນໜູນໄປນ້ຳ”

ຂນະທ່ີເຮ້ົາເວ້ົາກ້ັນເຖ່ິງເຮ່ືອງຄວາມຫວ່ັງ ທ່ີບ່ໍປ່ຽນແປງ ເມ່ືອສມ້ັຍທ່ີສ່ັງອຽນມີລູກສາວຄົນທ່ີສອງໃນວ້ັຍສຶກສາຂອງຈັນທອມແລະ ຂ້ານ້ະເຈ້ົານ້ັ້ນ ເຮ້ົາເປ້ັນມ່ິດທ່ີເຂ້ົ້າໃຈກ້ັນຕລອດມາ ເຖ່ິງວ່າຄວາມເຊ່ືອ ຂອງເຮ້ົາຈະບ່ໍຄ່ືກ້ັນກໍຕາມ

ເຮ້ົາ...ປ່ າງນ້ັ້ນອາຍຸຫ່ າກວ່ າເລ່ີຍຊາວປ່ີມາໄດ້ໜ້ອຍດຽວ ແລ້ວຄວາມສຳເຣ້ັດໃນຊ່ີວ່ິດ ກ໋ໍໜ່ າກເຮ້ົາອອກຈ່ າກກ້ັນ ເຂ້ັ້ນຊ່ີວ່ິດທ່ີແຕກຕ່ ່ າງກ້ັນ ແບ່ ່ ງເສ້ັ້ນທ ່ ່ າງໃຫ ່ ່ ຍ ່ ່ ຈອມເຮ ້ ົ ່ ່ ອອກ ແຕ ່ ່ ວ ່ ່ ່ າ ເມ ່ ່ ອ ່ ່ ງຂ ່ ່ ອ ່ ່ ງເຮ ້ ົ ່ ່ ່ າເປ ້ ັ ່ ່ ນເມ ່ ່ ອ ່ ່ ງນ ້ ອ ່ ່ ຍສ ່ ່ ັ ່ ່ ງຄ ່ ່ ົ ່ ່ ມ ່ ່ ຢ ່ ່ ູ ່ ່ ໃນ ່ ່ ອ ່ ່ ິ ່ ່ ງ ່ ່ ຈ ່ ່ ໍ ່ ່ ກ ່ ່ ັ ່ ່ ດ ທ ່ ່ ີ ່ ່ ຄ ່ ່ ັ ່ ່ ບ ່ ່ ແ ່ ່ ຄ ່ ່ ບ ່ ່ ໜ ່ ່ ້ ອ ່ ່ ຍ ດ ຽ ອ ເ ຖ ່ ່ ິ ່ ່ ງ ເ ຮ ້ ົ ່ ່ ່ າ ຈ ະ ບ ່ ່ ໍ ່ ່ ໄ ດ ້ ່ ່ ພ ົ ບ ປ ະ ກ ້ ັ ນ ແ ຕ ່ ່ ທ ່ ່ າ ມ ເ ປ ້ ັ ນ ໄ ປ ເ ຮ ້ ົ ່ ່ ່ າ ກ ໍ ຍ ່ ່ ອ ມ ຮ ູ ້ ກ ້ ັ ນ ໄ ດ ້

ຂ້ານະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຈັນທອມ ຍັງຢູ່ໃນໂລກດຽວກັນກັບມະນຸ
ທັງຫລາຍ ຍັງຢູ່ດ້ວຍຊີວິດທີ່ແລ່ນນຳແຮງຖ່ວງຂອງໂລກໃຫຍ່ນີ້ ແລະ
ທີ່ສຸດ ຈັນທອມຍັງຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອວ່າ ຄວາມຫວັງຕ້ອງສົມຫວັງຈັກ
ມື້ໜຶ່ງຈົນໄດ້

ເຮົາຈະບໍ່ມີວັນພົບກັນອີກ ເຮົາຈະບໍ່ມີໂອກາດໂຕ້ຖຽງກັນອີກ
ເທິງໝົດນີ້ບໍ່ແມ່ນວ່າຍ້ອນເຮົາຫລີກລ້ຽງໜ້າກັນ ບໍ່ແມ່ນການຕາຍຈາກ
ກັນ ແລະກໍບໍ່ແມ່ນການລືມໄລຄວາມເກົ່າຄວາມຫລັງ ແຕ່ແມ່ນຍ້ອນ
ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາບໍ່ຄືກັນ ອຸດົມການຂອງເຮົາຕັ້ງໄວ້ຕ່າງກັນ

ແມ່ນຢູ່ວ່າ ຂ້ານະເຈົ້າເອງກໍເບື່ອໜ່າຍໃນສັງຄົມອັນເນົ່າ
ບູດຂອງໂລກແຫ່ງຕັນຫາ ແຕ່ຂ້ານະເຈົ້າກໍພຽງແຕ່ເບື່ອໜ່າຍ

ຈັນທອມຄິດວ່າຈັກໜຶ່ງຜົດຕິການອັນບໍ່ຊອບ ດ້ວຍເຫດຜົນ
ນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກກຳຈັດລ້ຽງໃຫ້ສ້ຽງສູນໄປ

ຂ້ານະເຈົ້າເຫັນວ່າ ເມື່ອໃດຫັນມະຖືກເອົາມາເອ້ໄວ້ພຽງ
ເພື່ອຄວາມຈົບງາມຂອງຮູບຊົ່ງຊໍ ໆ ເມື່ອນັ້ນຄວາມໂສໂຄກຂອງສັງຄົມ
ກໍຈັກຍັງຕົກເປັນຟົນຖ່ານອັນອ່ອນແອຕໍ່ໄປ

ຈັນທອມເຫັນວ່າ ສາສນາຈູງຄົນດີໄປສູ່ທາງຊີວິດທີ່ດີໄດ້
ແຕ່ຄົນສລາດບໍ່ໄດ້ແປວ່າຄົນດີສເມີໄປ ແລະຄົນດີຫລາຍຕໍ່ຫລາຍຄົນ
ທີ່ໂງ່ກໍມີ

ຄວາມເຊື່ອຂອງປວງຊົນດຽວນີ້ ບໍ່ແມ່ນຄວາມເຊື່ອທີ່ຫລ້າ

ຫລັງອີກແລ້ວ ເຂົ້າຈະບ່ຍອມດື່ມກິນຫລ້ານຢາເລີຍ ເມື່ອຫາກຍັງບ່ລົ້ມ ໝອນນອນສາດ ເຂົ້າຈະຫັນມາເສບແຕ່ເຄື່ອງດອງຂອງເມົ້າຫ່ໍນັ້ນ ເພາະ ມະນຸດເປັນສັດໃຈຮ້ອນ ຕ້ອງການສະສານທີ່ອອກຣິດຫັນຕາເຫັນ ເຂົ້າ ຈະບ່ດູດດື່ມໃນພຣະທັມຄຳສອນຂອງພຣະສາສດາເລີຍ ເພາະຄວາມເປັນ ຣະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງທັມມະ ມັນປະຕິບັດຍາກກວ່າສິ່ງທີ່ຕັນຫາບີບໃຫ້ ເຂົ້າຕ້ອງການ ສະນັ້ນເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ສັງຄົມແລ່ນນຳຄວາມແຮງຂອງ ໂລກແຫ່ງຕັນຫາບ່ໄດ້ ການຈັດຣະບົບໃຫ້ມີຣະບຽບອັນເດັດຂາດເປັນ ສິ່ງຈຳເປັນທີ່ສຸດ”

ຈັນທອມຄຶດເຫັນແນວນີ້ແລະມຸ່ງຫວັງຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະເຫັນຣະ ບົບໃໝ່ທີ່ສັນສ້າງຣະບຽບອັນເດັດຂາດໃຫ້ມີຂຶ້ນ

ແຕ່ຫລາຍຄົນຫົວຂວັນຈັນທອມ ຫລາຍຄົນຄຶດວ່າຈັນທອມ ປ່ວງ ກໍສົມດອກເພາະແມ່ຍິງສາວແຕ່ໃດ ໆ ມາ ມັກຈະບ່ມີການອອກ ຄວາມເຫັນ ບ່ມີການໃຊ້ສິດແລະສຽງໃນການປົກຄອງ ແມ່ນແຕ່ຄູ່ຄອງ ກໍຖືກຈັດຫາໃຫ້ແລະກໍຈຳຕ້ອງຮັບເອົາຢ່າງຂຶມບ່ໄດ້

ຈັນທອມເປັນຕົວຢ່າງແຫ່ງຄວາມປ່ຽນແປງຂອງເພດຍິງໃນ ບ້ານເມືອງຂອງເຮົາ ຈັນທອມ [ຖ້າໂຊກຂອງລາວມີ] ຈະເປັນຜູ້ປຸກ ໃຈສັຕຣີເພດ ໃຫ້ລຸກຂຶ້ນມາຕໍ່ສູ້ກັບບຸຣຸດເພດ ເພື່ອເນຣະມິດຣະບົບ ສັງຄົມອັນໃໝ່ອ່ຽມ ແລະດີເລີດໃນຄວາມຄຶດຂອງຕົນ

ຈັນທອມເຄີຍບອກວ່າ

"พุทสาสมา เป็นพ฽งธากยาโบธานที่ใช้ฝึมถึมกึม และอาบหาโดยที่พ่ผู่เท้าเจ้าะอ฽งธากไม้ จะบ่มีคามธู้ก่฽อกับ โตพยาถและโธกพัยเลีย คามบัวเอิมห่มัม ที่นำคามสำเธัด มาให้เอ้าผู่เท้าพ่ยา คามบัวเอิมห่มันที่ถึมเจับได้สอ่างเอ้าจาก คามเจับปอด เธ้าจะป่อยให้คามบัวเอิมมามีอิทิพึมเพื่อคาม เป็นจิงบ่ได้ สาสมามีหลักปะติบัถที่ดิงามก่จิงยู่ แต่มันจะเป็น ผึมก่ต่ผู่ที่เชื่อฟังมันห่มั้ม ถ้าผึมกันปาก็ถเป็นจิงเธ้าก่ถึง จะมี บาบหลาย โดยกามปะป่อยให้เถักน้อยฮึด เติบใหย่ฮึนมาพ้อม กับมีสัยอันเสื่อมเสั฽ เธ้าถึงจะบาบพักหากยังฮึมป่อยพอกลูก นอกลอกให้มีชิอิดยู่ได้ โดยกามกะทำที่ชั่อช้า เธ้าถึงจะบาบ พักถ้าปะป่อยให้ถึมอับปีจังไธ สร้างโตฮึ้มมาเป็นมามสังถึม... พุทสาสมาเป็นหลักกามอันดิงาม ที่บ่เปิดโอกาดให้ถึมชั่อ...หลัก กามที่ทันสมัย จักต้องมีแบบแผมอันเป็นฮ้บังคับที่ตายโต !"

เทิงพึถึ เป็นคามเห็นและเหดผึมของจันทอม ที่ ฮ้าพะเจ้าบ่เห็นดีม่า แม่มยู่อ่าจันทอมมีอิสธะพาบในกามคิดอ่าน แต่ฮ้าพะเจ้าก่มีสิดในกามตอบโต้ถึกับ ฮ้าพะเจ้า จิ่งโต้ถ฽งกับ จันทอม

มับอ่าเป็นมีสัยอันจิบงามแมอม่ง ของจันทอม เทิง แม่มจะบ่เห็นดีม่า แต่ก่ยังป่อยโอกาดให้เอ้า ให้โจมตีคาม

ຄິດທີ່ຕົນເຫັນວ່າດີແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າຈັນທອມບໍ່ເຊື່ອຖືເຫດຜົນ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າເລີຍ ເພາະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊັກເຫດອ້າງຜົນນັ້ນ ຈັນທອມ ຍົ້ມອອກມາຢ່າງຈອງຫອງ ແລະໃນທີ່ສຸດກໍເວົ້າຖົ້ມທ້າຍໄວ້ຢ່າງແຫລມ ຄົມອີກວ່າ

"ສິທເສຣີພາບຂອງປວງຊົນ ບໍ່ແມ່ນການກະທຳຕາມອຳເພີ ໃຈຂອງບຸກຄົນ ຄຳວ່າ ເສຣີ ກໍຄືການອອກແຮງແລະໄດ້ຮັບຜົນຕອບ ແທນທີ່ທ່ຽງທັນ"

ອະນິຈາຈັນທອມ ເພື່ອນຍິງແລະສັຕຣູພາຍເລກນຶ່ງ ໃນ ຄວາມຄຶດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຄວາມຫວັງຂອງຈັນທອມຈະຕ້ອງຄອຍຜົນ ສຳເຣັດຂອງມັນຕໍ່ໄປອີກດົນປານໃດ ອຸດົມຄະຕິຂອງຈັນທອມຊິຕ້ອງ ເປັນພັນຕລອດການ ເພາະຕາມຫລັກຄວາມຈິງອັນຫລີກບ່ພົ້ນຂອງໂລກ ຂອງສັງຄົມມະນຸດ ມັນມີຢູ່ວ່າ ຄວາມທ່ຽງທັນໃນກໍຣະນີໃດ ໆ ກໍ ຕາມ ບ່ຜາກົດມີໃນໂລກເຮົານີ້ເລີຍ ຄວາມສເມີພາບເປັນພຽງທິສດີ ໃນແຜ່ນເຈ້ຍ ຂ້າພະເຈົ້າບ່ຢາກຕຳໜິຄວາມຄຶດຂອງຈັນທອມເລີຍ ແຕ່ ຢາກຄັດຄ້ານວ່າມັນເປັນໄປບ່ໄດ້ ແລະມັນກໍເປັນໄປບ່ໄດ້ໂດຍແນ່ແທ້

ຂ່າວສຸດທ້າຍ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບກ່ຽວກັບຈັນທອມມີວ່າ ນາງກຳລັງເປັນໂຕແທນຂອງສັຕຣີລາວທີ່ກຸງປັກກິ່ງ ໃນນາມຂອງຂບວນ ການປະເທດລາວ ດຽວນີ້ເຮົາຢູ່ຫ່າງໄກກັນແລ້ວ ເຮົາບ່ມີໂອກາດໄດ້ ໂຕ້ຖຽງກັນອີກແລ້ວ

ຂ້ານ້ອຍເຈົ້າຄິດວ່າຈັນທອມອາດຈະພູມໃຈ ໃນຕຳແໜ່ງໜ້າທີ່ ຜູ້ນຳຝ່າຍຍິງຂອງລາວແດ່ ຈັນທອມອາດຈະຍິ້ມຢ່າງອີ່ມໃຈວ່າ ຄວາມຫວັງຂອງນາງໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແຕ່ຄວາມຈິງນັ້ນມັນເປັນຄວາມອັບປາງໝ່າຍໜ້ຍ່າງໜ້າສົມເພດຂອງຈັນທອມ ມັນເປັນພຽງບັນລັງຂີ້ກ້ວ ຫາສິ ຫອງຄຳອັນເຫລື້ອງເຫລື້ອມຊໍ ໆ

ຈັນທອມຜູ່ເດັດດ່ຽວ ເພື່ອນຍິງຜູ່ເຂັ້ມແຂງຂອງຂ້ານ້ອຍເຈົ້າ ຄົນດີທີ່ໂງ່ງົ່ມນຳສິ່ງລວງໂລກ ສິ່ງມີຄ່າທີ່ຫາໄດ້ຍາກ ສຳລັບຂ້ານ້ອຍ ໆ ຂອງເຮົາ ຈັນທອມຜູ່ໜ້າເສັຽດາຍ ເຮົາຄົງໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັນແຕ່ໃນອະດີດທ່ໍ່ນັ້ນ ເຮົາຄົງພົບພ້ັກັນໄດ້ແຕ່ໃນມະໂນພາບແຫ່ງຄວາມຊົ່ງຈຳທ່ໍ່ນັ້ນ

"ໃນແຮງທ່ວງແຫ່ງການໝູນອ້ອມໂຕເອງຂອງໂລກ ມັນຍ່ອມລາກເອົາທຸກສ່ວນຂອງຫັນຊາດອັນຍິ່ງໃຫ່ຍ ໃຫ້ແລ່ນໝູນໄປນຳ"

ອະນິຈາຈັນທອມ ສັຕຣູທ່ີ່ແສນຮັກຂອງຂ້ານ້ອຍເຈົ້າ

ອະນິຈາຈັນທອມ ຄົນດີທ່ີ່ໂງ່ທ່ີ່ສຸດໃນໂລກ

ນາງຕ້ອງການໃຫ້ນົກແກ້ວໂຕຂຽວງາມມີຄວາມສຸກ ແຕ່ກັບຫາວິທີທາງເອົາມັນມາຄຸມຂັງໄວ້ໃນກົງຂັງ

ນາງຕ້ອງການເຫັນຄວາມສຸກຂອງປວງຊົນ ໂດຍການຊ່ອຍຫາວິທີທາງບີບບັງຄັບໃຫ້ເຂົ້າຍອມຮັບເອົາແຕ່ສິ່ງທ່ີ່ຜູ່ນຳອຳນາດເຫັນວ່າດີ

ອະນິຈາຈັນທອມ ເຈົ້າຂອງດວງຕາອັນກ້າຄົມໃນອະດີດ ຜູ່

มีความหวังอันบ่ปรุมแปงและความหวังที่พ้าสิงสามของมาง จะต้องเปันพันตลอดกาม ดั่งดรอกับความหวังของสังอรม เพื่อมสาอรุ่นดรอกัน ที่เลือกเอ้ากามเร็อม แหมกามธรรม

เร้าเคียเอ้าเร็องสังอรมเมื่อเรายังยู่ในเอดร้อ สะถาบันดรอกัน สังอรมเคียหวังจะมีลูกชายตั้งแต่บีแต่งดอง ความหวังของสังอรมยังเปันพันตามเคีย กามคาดคะเมของจันหอมยังผิดพาดตลอดมา ข้าพะเจ้ายากพ้จันหอมอีกเท่อมึ่ง ยากฝากความเอ้าไปปักกึ่ง ยากให้จันหอมกับมาบ้านเกิด เมืองนอม

ข้าพะเจ้าคิดว่าจะอรับต้อมด้อยไมตรีจิดอันเก่า ที่เร้าเคียมีต่กัน ข้าพะเจ้าจะอรับรองด้อยกรูดของ พุทสาสนิกที่ดีอ่า จะบ่ช้าเต็มความผิดพาดของจันหอมที่แล้วมา ข้าพะเจ้ามีความสุกใจพรูงใดในถิ่นฐานบ้านเกิด กอยากให้จันหอมได้รับความสุกใจอันมั่น ข้าพะเจ้าได้รับความม่อนชื่นที่ได้สังสันกับเพื่อนฝูงเก่าๆกอยากให้จันหอมม่อนชื่นมำ ข้าพะเจ้ารักเพื่อนฝูงรุ่นราวคาวดรอกันทุกดินกอดีรักจันหอมบ่ได้ ถ้าเร้าจักได้พบกันอีกในอะนาคิด ข้าพะเจ้าจะเปันผู่ปอบใจเพื่อนผู่เดินทางผิดมั่ด้อยความอิบอุ่นที่พ้มีอยู่ ด้อยความอ่อนโยนที่บ่แม่มมายาและด้อยความดีใจที่เกิดขึ้น จากส่อมเล็กของหัวใจ

ข้าพะเจ้าจะบ่ค้นความเก่าของเพื่อน เพื่อให้ขัดใจ

ກັນອີກ ແມ່ນແຕ່ການທີ່ລູກຄົນທີ່ເກົ້າຂອງສັງວອນເປັນຜູ້ຍິງ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຈະບໍ່ເວົ້າ ເພາະມັນຈະແຫງໃຈດຳເຖິງຄວາມຫວັງຂອງຈັນທອມທີ່ເປັນ ໝັນ

ເຮົາຈະບໍ່ມີໂອກາດພົບກັນອີກເລີຍ ຖ້າຈັນທອມຍັງບໍ່ກັບໃຈ *ລັກລອບ* ເຂົ້າມາສວາມິພັກຕໍ່ຣັຖບານອັນຖືກຕ້ອງຂອງສົມເດັດພຣະເຈົ້າມະຫາຊີວິດ

ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ຄຳວ່າ *ລັກລອບ* ເພາະເຊື່ອແນ່ວ່າການກັບຄືນໂດຍເປີດເຜີຍນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ສຳລັບຂບວນການອັນຊົ່ວຊ້ານັ້ນ ແລະທີ່ເວົ້າວ່າຈັນທອມຕ້ອງເປັນຜູ້ກັບໃຈນັ້ນ ຍ້ອນວ່າການທີ່ຊີໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ ປ່ຽນໃຈໄປເຫັນດີນຳ ຈັນທອມນັ້ນມັນເປັນສິ່ງເຫລືອວິສັຍ ມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແລະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີ ທີ່ຈະຕັດສິນໃຈຕິດຕາມຈັນທອມໄປເພື່ອພົບປະກັນເລີຍ

"ໃນຄວາມກົມຂອງໂລກທີ່ໝູນວຽນໄປບໍ່ພັກເຊົານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຫວັງສິ່ງໃດເລີຍທີ່ເປັນຄວາມຫວັງອັນແນ່ນອນ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າມັນປາສຈາກຄວາມແນ່ນອນໃດ ๆ ແຕ່ວ່າມັກປຣາຊຈອງທອງທ່ານໃດບໍ່ຊາບສ້າງກົດເອົາໄວ້ວ່າ

"ທຸກຄົນຈະຢູ່ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຫວັງບໍ່ພ້ອຍກໍຫລາຍ ຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຫວັງກໍຕໍ່ກັບວ່າ ເຂົ້າຕາຍໄປແລ້ວຈາກໂລກນີ້"

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງບໍ່ຢາກເປັນຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວ ຕາມປຣັຊຍາຂອງ

ปธาธุท่ามมัม ๆ่งสำงคอามหอัง้ัมมาพฐงพ้อยมุ่งอ่า

"ในคอามบ่แม่มอมของโลกเธ้ามี้ หอังอ่าม้มุ่ง จัม หอมผู่เดัดด่ฐอในหาง๋ที่ผิด คิงจะหัมเหมาในหาง๋ที่ถูกกำเป้นได้ ข้าพะเจ้าเชื่อในหลักแห่งคอามป่ฐมแปง ย่างบ่แม่มอมของหัม ชาด ๆ่งหอังพฐงยากเหันคอามบ่แม่มอมแห่งอุดิมกามอันพั้นคิง ของจันหอม"

ขำให้คอามป่ฐมแปงจิ่งได้รับไธธุมะต่ไปเท้ม !!!

ทุสิมกันของข้าพะเจ้า ที่สะสิมและสันส้างมาแต่น้อย จิมใหย่...แต่พุ่มจิมเกือบเท้า หลือนิอาดจะมีมาแต่ชาดปาง ก่อมกิด ถ้าหากว่าจะมีหลายพ่เป้นแธงสิ่งยู้ใด ๆ ได้ ข้าพะเจ้า ยากขอ่อุทิดให้แด่...จันหอม ข้าพะเจ้ายากอะท์ถามให้จันหอมได้ ยิม จะแม่นโดยกามฝัม หลือรู้สึกสำนึกเอ้าเอง หลือย้อมคอาม อ่อมอกอ่อมใจกิตาม ขำให้ได้ยิมอ่า "คอามธักชาดและคอาม ใฝ่ฝัม ที่จะส้างสาพัทมาปะเทดนี้ บ่แม่นกามไปมั่งอ่ามอ้ะฐม โจมติดินในชาดยู่ต่างปะเทดพั้น แต่ว่าต้องมาโธมทันยู่ในถิ่น ถานอันเป้นบ่อมเกิดของเธ้าพี้"

"ข้าพะเจ้ายากขำออมให้จันหอมได้ยิมคอามนี้ !!!.

- ไกย -

* ถอกเทถ *

ซ่อย

เถ่ !

ซ่อย

เถ่ !

ມັນເປັນຄືນເດືອນມືດ.... ມືດ ມືດດຳສນິດ ແທ້ ໆ ຄືນນັ້ນ.... ຂ້ອຍສເດີດສດຸ້ງຕື່ນຂຶ້ນກາງເດິກ ຍ້ອນສຽງດັງອຶກກະທຶກ ຂອງສິ່ງນຶ່ງ....ໂງເງລຸກຈາກບ່ອນ ລູກ ນ້ອຍຂອງຂ້ອຍກໍໃຫ້ຟົດສນັ່ນຂຶ້ນ ຈົນຂ້ອຍຫລົງຮ້ອງວ່າ

"ຮອ້ຍລູກ ! ຟັງຟ້າຟັງໄຟແດ່ແມ້ ! ສຽງຫຍັງພຸ້ນ່ະ !! ແລ້ວຂ້ອຍກໍຫັນໄປປຸກລູກໃຫຍ່ທີ່ນອນຢູ່ໃກ້ ໆ ນັ້ນຂຶ້ນ "ລູກເອີ້ຍພາ ກັນລຸກເທາະ ຈັກແມ່ນເກີດຫຍັງຂຶ້ນພຸ້ນ່ະ".

ລູກຂອງຂ້ອຍທັງໝົດລຸກຂຶ້ນຢ່າງວ່ຳງ່າຍ.... "ແມ່....ສຽງອີ ຫຍັງກະດ໋ ?

ລູກຜູ່ນຶ່ງຖາມຂຶ້ນຢ່າງສົງໄສ.... ແສງໄຟສ່ອງມາຈາກຖນົນ ໃຫຍ່....ລອດເຂົ້າມາ....ຂ້ອຍພະຍາຍາມໃຊ້ສາຍຕາ ຈ້ອງແນມເບິ່ງ ສິ່ງ ທີ່ເຫັນຢູ່ທາງໜ້າ....ຫົນທາງຂາວຈ່ານຜ່ານ ຍ້ອນແສງໄຟຟ້າສ່ອງ....ຂ້ອຍ ຮ້ອງບອກລູກເທິ່ງໝົດວ່າ :

– ພຸ້ນ ພວກເຮົາເບິ່ງພຸ້ນ.... ມ້ຳລົ້ນຖນົນມາທາງບ່ອນເຮົາຢູ່ ນັ້ແລ້ວ..."

– *ນ້ຳຄ້ວມ*....ມັນຊິບ່ຖ້ວມບ່ອນເຮົາຢູ່ວ໋ະແມ່ !

ລູກໃຫຍ່ຂອງຂ້ອຍ ຖາມຢ່າງຫວັ່ນວິຕົກ....ແລະພວກນ້ອງໆ ກໍແຊວ ໆ ສຽງເວົ້າຈາກັນ ໄປຕ່າງ ໆ ນາ ໆ ຍ້ອນໃຜກໍບ່ເຄີຍເຫັນ.

ຂ້ອຍສັງເກດເຫັນຫລາຍເຮືອນໃຕ້ໄຟ....ຫົວຄົນໂຜ່ ອອກ

ມາເບິ່ງຢ່າງຕົກໃຈ....ເອີ ! ແຫ້ລະ....ໃຜ ໆ ກໍຕ້ອງຕົກໃຈ... ຕ່າງໃຈ ປລາດໃຈ ກັນໝົດຍ້ອນບ່ເຄີຍເຫັນນ້ຳໄຫລເຂ້ົາບ້ານຫລາຍປານນ້ີ...

— ພວກເຈ້ົາ ຢ່າຖຽງກັນຫລາຍເທາະ... ພາກັນພອນຈ໋ະ ມັນ ບ່ຖ້ວມຂ້ຶນຫລາຍດອກ !

ຂ້ອຍບອກລູກ ໆ ໄປຢ່າງປມາດ...

ຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍຂາດ ໝ່ເຮືອນທ່ີເຂ້ົາແຂ ງ... ຂາດຜູ່ຈະໃຫ້ ຄຳ ປຶກສາ...ລູກ ໆ ຂອງຂ້ອຍ ກໍຍັງນ້ອຍຢູ່ ບ່ ໝ່ຍ ິດ ຖ ິ ເອ ົ າ ເປ ັ ນ ທ ີ ່ ປ ຶ ກ ສ າ ໃຫ ້ ຄ ວ າ ມ ຄ ິ ດ ຄ ວ າ ມ ເ ຫ ັ ນ ທ ີ ່ ດ ີ ໄ ດ ້ .

ຂ້ອຍລ້ົມໂຕລົງນອນຢ່າງໝົດຫ່ວງ ເພາະຮູ້ວ່າສຽງ ອ ຶ ກ ອ ຶ ງ ນ ັ ້ ນ ເກ ິ ດ ມ າ ຈ າ ກ ນ ້ ຳ ທ ີ ່ ໄ ຫ ລ ເ ຊ າ ະ ຕ າ ມ ຮ ່ ອ ງ ... ໂ ຕ ມ ຈ າ ກ ບ ່ ອ ນ ສ ູ ງ ສ ນ ັ ້ ນ ເ ມ ື ອ ງ ລ ົ ງ ມ າ ບ ່ ອ ນ ຕ ່ ຳ ... ທ ່ ນ ັ ້ ນ !

ຂ້ອຍສດຸ້ງ ຕ ື ່ ນ ອ ິ ກ ຂ າ ດ ລ ຸ ມ ... ຍ ້ ອ ນ ສ ຽ ງ ຮ ້ ອ ງ ໄ ຫ ້ ຟ ົ ດ ແ ຊ ວ ຂ ອ ງ ລ ູ ກ ໆ ... ເ ມ ື ່ ອ ມ ຶ ນ ຕ າ ຂ ້ ຶ ນ ກ ໍ ຮ ູ ້ ວ ່ າ ເ ປ ັ ນ ເ ອ ລ າ ຮ ຸ ່ ງ ເ ຊ ້ ົ າ ແ ລ ້ ວ ... ແ ສ ງ ຕ າ ເ ວ ັ ນ ສ ອ ດ ສ ່ ອ ງ ມ າ ກ ະ ທ ົ ບ ກ ັ ບ ຜ ິ ວ ນ ້ ຳ ເ ປ ັ ນ ສ ິ ່ ງ ທ ີ ່ ງ າ ມ ຕ າ ຍ ິ ່ ງ ນ ັ ກ ... ຂ ້ ອ ຍ ຟ ້ າ ວ ລ ຸ ກ ຂ ້ ຶ ນ ທ ັ ນ ທ ີ ... ລ ູ ກ ໆ ພ າ ກ ັ ນ ເ ຕ ้ ັ ນ ຢ ู ່ ແ ຄ ມ ຊ ານ ຮ ้ ອ ງ ວ ่ າ .... “ ຈ ่ ອ ງ ໄ ວ ้ .... ຈ ่ ອ ງ ໄ ມ ้ ນ ั ้ ນ ໄ ວ ้ ດ ີ ໆ ແ ດ ງ ... ໃ ຫ ้ ແ ມ ่ ລ ົ ງ ໄ ປ ເ ອ ົ າ ! ” ລ ູ ກ ຄ ົ ນ ໃ ຫ ຍ ่ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ຮ ້ ອ ງ ... ຂ ້ ອ ຍ ແ ລ ่ ນ ອ ອ ກ ມ າ ... ຢ ่ າ ງ ຕ ົ ກ ໃ ຈ ເ ພ າ ະ ຕ ่ ໜ ້ າ ຂ ້ ອ ຍ ນ ั ້ ... ແ ດ ງ ລ ູ ກ ນ ้ ອ ຍ ຂ ອ ງ ຂ ້ ອ ຍ ດ ັ ້ ນ ແ ດ ่ ອ ໆ ຢ ู ่ ໃ ນ ນ ้ ຳ .... ຕ ົ ກ ໃ ຈ ສ ຸ ດ ຂ ີ ດ ... ບ ่ ຮ ู ้ ຈ ะ ເ ຮ ັ ດ ແ ນ ວ ໃ ດ ດ ີ .... ເ ພ າ ะ ນ ้ ຳ ໄ ຫ ລ ແ ຮ ງ ໜ ่ ສ ົ ມ ຄ ວ ນ ... ລ ູ ກ ນ ้ ອ ຍ ຂ ้ ອ ຍ ໂ ຊ ກ ດ ີ

ເຕີບທີ່ໄປເປີ່ຢູ່ໄມ້ຫລັກເສົ້ານັ້ນ....ຖ້າບ່ດັ່ງນັ້ນ....ໂອ໊ຍ ! ບ່ຢາກຄິດຕ່...

— ແມ່...ແມ່...ລົງມາເອົາເຮົາໄວ ໆ ແດ່...ເຮົາໜາວ...!

ແດງນ້ອຍຮ້ອງມາໃສ່ນ້ຳສຽງສັ່ນ ຍ້ອນຢ້ານແລະໜາວ ລູກອຶ່ນໆ ກໍມີສີໜ້າຫວັ່ນວິຕົກຈົນຂ້ອຍຕ້ອງເວ້ົາຂັ້ດຽບໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອບ່ໃຫ້ເຂົາຢ້ານ ຫລາຍໂພດໄປ.

ພວກເຈ້ົາບ່ຕ້ອງຢ້ານດອກ... ແມ່ຊິລົງໄປເອົາແດງນ້ອຍດຽວນ້ີ ລ່ະ !!

ຂ້ອຍຕັດສິນໃຈໂດດລົງໄປໃນນ້ຳຢ່າງອົງອາດກ້າຫ່ານ ຮວບຮວມກຳລັງເທິງໝົດລອຍຜ່ານ້ະແສນ້ຳໄປຫາລູກນ້ອຍດ້ວຍໃຈຮັກ ແລະສົງສານ....ເປັນຈັ່ງບຸນຂ້ອຍຊ່ວຍເອົາລູກນ້ອຍ ຂ້ຶນຈາກນ້ຳໄດ້.... ພວກລູກອຶ່ນ ໆ ພາກັນຕົບມືວ່າ ແມ່ເຂົາເກ່ັ....ຂ້ອຍແຍ້ມຫົວໃຫ້ລູກ ໆ ແລ້ວ....ວ່າ

ເຫັນບ່ແມ່ຊ່ວຍນ້ອງພວກເຈ້ົາມາໄດ້ແລ້ວ

ແສງແດດສີເຫລືອງຄ່ອຍແຈ້ງອອກ ໆ ແລະຮ້ອນຂ້ຶນນ້ອມໆ ກັບສາຍນ້ຳທີ່ໄຫລມອງຫລັ່ງລົ້ນຕຶ່ມມາເລ້ືອຍ ໆ ຂ້ອຍນ່ັງຢູ່ເຮ ືອນຢ່າງຜູ້ບ່ຮູ້ຈະເຮັດຈັ່ງໃດດີ....ສັ່ງເກດເຫັນຜູ່ຄົນສັບສົນໄຄ່ຍຶນ ລຸຍນ້ຳໄປມາຢູ່ບ່ຂາດສາຍ....ສຽງເຂົາຮ້ອງຖາມກັນວ່າ.

ລຸງເຂົາວ່ານ້ຳມັນຂ້ຶນອີກເປັນແມັດໆນຸ້ນໃດ

ຂ້ອຍກົ້ມລົງເບິ່ງຣະດັບນ້ຳກັບພົ້ນເຮືອນ ດ້ວຍຄວາມອຸກອັ່ງ ຍັງບໍ່ພໍ້ສິບເຊັນຊ້ຳ....ເພາະເຮືອນຂ້ອຍມັນເປັນເຮືອນຕ່ຳ.... ຂ້ອຍຫັນໄປບອກລູກວ່າ.

— ພວກເຈົ້າຖ້າຢູ່ນີ້ເດີ...ແມ່ຈະໄປຫາຄວາມກິນມາໃຫ້ !

ແລ້ວຂ້ອຍກໍໂດດລົງນ້ຳໄປ ເປັນເຊັ່ນນີ້ເອງ ທີ່ຄອບຄົວທຸກຍາກຕ້ຶຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍຫລາຍກວ່າໝູ່ ອາຫານບໍ່ໄດ້ມີ ເພື່ອໄວ້ຍາມຂາດເຂີນ ຂ້ອຍລ້ຽງລູກສິບສິບເອັດໄປ ເທົ່ານັ້ນ ພໍເຂົ້າໃຫຍ່ກ້ຳໜ້ຳບານ ເຂົ້າກໍໄປຫາຢູ່ຫາກິນເອງພໍກຸ້ມປາກ ກຸ້ມທ້ອງ...ຂ້ອຍລອຍນ້ຳໄປ...ເພື່ອຫວັງຈະຫາອາຫານບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງ...

ແຕ່ທ່ານທີ່ຮັກ ຜາກົດວ່າປະຕເຮືອນຫກບ່ອນອັດຕາຍສຳ ລັບຂ້ອຍ....ໝົດຫວັງທີ່ຈະເຫັ່ງຜູ່ອົ່ມໄດ້ແລ້ວ ກົ້ມໃຈລອຍຜ່າກະແສນ້ຳ ໄປຖນົນໃຫຍ່....ຄວາມຫວັງຢູ່ທີ່ຕລາດ...ແຕ່ວ່າ....ພໍຂ້ອຍພົ້ນຈາກນ້ຳ.... ກຳລັງຈະກ້າວແລ່ນໄປຕາມທາງ

ພວກໝູ່ຄູ່ທັງຫລາຍກໍແລ່ນມາກັນເປັນສາຍ

ຂ້ອຍຮ້ອງຖາມອອກໄປວ່າ

— ອ້າວນັ້ນ ພວກໂຕແລ່ນປົບໜີຫຍັງມາ ?

ໝູ່ຜູ່ໃຫຍ່ຜູ່ນຶ່ງ ຕອບວ່າ

— ຕຳຣວດໄລ່....ເຂົ້າບ່ໃຫ້ເຮົາໄປຫຍຸ້ງໃນຕລາດ.... ເວລານີ້ ກຳລັງອຸ້ນວາຍເກີດອຸທຸກະພັຍ....ພວກເຮົາມັນສະພັດສະພວຍ ເຂົ້າຊິຈັບ

ไอ้ผิด !

แล้วพวกพี่ของข้อยเห็งผิดแล่นต่ไป.... ข้อยหันใจขาดใหย่ ๆ ออกมาด้อยความเมื่อยอ่อม...ความหือกำลังท่แรกแผงธิด.... ข้อยคิดเปันห่วงลูกน้อยหังสามย่างบอกบ่ถืก.... *คือเมือ....ย่างน้อยลูกกำจะได้ถูกนิม*....คิดย่างนี้แล้ว ข้อยกำบ่ายพ้ากับบ่อมยู่...กะแสน้ำปากิดอ่าแรงอื้นและเล็กเกือบท้อมหือ....เกือบตายดิกน้ำหลายเหื่อ.... แต่ย้อนความมีมานะและแรงรักท่มีต่ลูก เรัดให้ข้อยมีเรื่อแรงลอยผ่ากะแสน้ำ อันผัดผันปั่นป่วนมันไปได้ย่างเกือบบ่ลอด.... หลายเหื่อข้อยได้ยินสองแผดร้องย่างตกใจ....สองร้องขอความช่อยเหลือซึ่งกันและกัน... เรัดให้ข้อย มีกำลังใจอื้น....เผื่ออ่าบางหือาจขอความช่อยเหลือจากคนเล่านี้ได้แด่ !

ข้อยสังเกตเหันอ่า มีเจ้าพ้าท่รัถบามมาช่อยบ่ะชาอุ้ม....ดึงคนออกจากเรือม.... ช่อยอ้นเคื่องของต่าง ๆ เพื่อให้พ้นพันน้ำถ้วมเหื่อนี้ ....เหอะบุดเหอะดา....ข้อยใจชื้นอื้น....ฟ้าวลอยน้ำมุ่งพ้าไปหาลูกหันที....

แต่แล้ว ข้อยกำต้องตกใจสุดขิดเมื่อลอยน้ำเข้าไปใกเรือม กำได้ยินสองร้องไห้ดังยู่ฟิดลมั่นคับทีบ คิงมีเหดร้ายย่างใดย่างมึ่ง เกิดอื้นเปันแม่ ข้อยคิดแล้วปีนอื้นเรือมย่าง

ເມື່ອຍອ່ອນ....ແປ້ນເຮືອນຈຸ່ມ້ຳແລ້ວ.... ເດ່ືອງຂອງເລັກ ໆ ນ້ອຍ ໆ ຖືກນ້ຳພັດພາໄປໝົດ ລູກອັນເປັນດວງໃຈຂອງຂ້ອຍ ພາກັນຂົ້ມຢູ່ບ່ອນ ສູງ....ພໍເຫັນໜ້າຂ້ອຍມາລູກກໍແລ່ນມາໃສ່....ອະນິຈາລູກຂ້ອຍ ເຫລືອຢູ່ ແຕ່ສອງເທົ້ານັ້ນ....ຜູ່ກາງເສັຽໄປໃສ....ຂ້ອຍແຄ້ນຂົ້ມໃນອົກ....

– ນ້ອງເຈົ້າເດ້....ຂາວ ?

ຂ້ອຍຮ້ອງຖາມ ແລະຢ້ານຄຳຕອບທີ່ມັນຈະເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈ ຂ້ອຍຢຸດເຕັ້ນ.

– *ແມ່....ນ້ອງມັນ....ໂດດລົງວ່າຈຸເອົາຂອງກິນໃຫ້ ນ້ອງແດງ*....ພໍດີນ້ຳໄຫລມາແຮງ...ມັນໂລດຈົ້ມ....ບ່ໂປໂລຫົວຂົ້ນອີກ ຊ້ຳ....ແມ່...ເຮົາຫີວ...ນ້ອງແດງນ້ອຍກະຫີວ !

ຂ້ອຍນ້ຳຕາໄຫລອາບໜ້າ... ເວນກັນຂ້ອຍເອີ... ລູກນ້ອຍ ຂອງແມ່... ບ່ຄວນເລີຍ... ຍັງນ້ອຍແທ້ ໆ ບ່ຄວນຈະອາຍຸສັ້ນເລີຍ... *ຄວາມຜິດຂອງແມ່ເອງ ທີ່ປ່ອຍປະລະເລີຍລູກ ໆ ໃຫ້ ຢູ່ແຕ່ລຳພັງ*....ວິນຍານຂອງລູກຢູ່ບ່ອນໃດ... ໄດ້ໂຜດຍົກໂທດໃຫ້ແມ່ ດ້ອຍເຖີດ !

ຂ້ອຍຈັດການເອົານົມໃຫ້ລູກກິນ... ລູກນ້ອຍໜາວສັ່ນຍ້ອນ ປຽກນ້ຳ...ດູຕົນລູກໜ້ໃຈຢາກຂາດ...! ຄວາມຫິວແຮງຕົ້ມຂົ້ນຈົ້ມແສບ ໃສ້...ເລີຍເພ່ນມາແລ້ວແຕ່ດົ່ນ ປະຊຸມໃນແຖບນັ້ນ ພາກັນອົ່ຍບ ໜ້ເປັນສ່ວນຫລາຍ ເພາະເປັນເຂດນ້ຳແຮງ...ອີກເທ່ືອນ້ຶ່ງ ທີ່ຂ້ອຍຕັດ

ສົມໃຈປະເຮືອນນ້ອຍໄປອີກຢ່າງຈຳໃຈຈຳຈາກ.

ພາບຫາມຈຣາຈອນ ເທິງຖນົນຫລວງເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍ ງຶດງ້ ອັສຈັນໃຈຍິ່ງນັກ...ນ້ຳລົ້ນຖນົນແຮງປານນີ້ ຣົດລາກໍຍັງຫຽວກັນບໍ່ຂາດ ສາຍ...ແມ່ນຂະເຈົ້າມີວຽກອັນໃດຫລາຍກະດ້...ຂ້ອຍສົມໃຈນຳເຈົ້າໜ້າທີ່ ນ້ອຍ ໆ ທີ່ໃຊ້ຄວາມພຍາຍາມຊ່ອຍເຫລືອທຸກຄົນ...ສັງເກດເບິ່ງເຂົ້າເຮັດ ວຽກຢ່າງເຕັມອົກເຕັມໃຈ ແລະພາກພູມໃຈ ຂ້ອຍໄດ້ຍິນຄົນເອົ້ນພວກ ນັ້ນວ່າ *"ສະກຸດ"* ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຈັກດອກວ່າສະກຸດແປວ່າຫຍັງ...ຮູ້ແຕ່ ວ່າ *ພວກຂະເຈົ້າມາຊ່ອຍເຫລືອປະຊາຊົນ ດ້ວຍຄວາມ ເມດຕາກະຣຸນາ ຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ*....ສຽງຮ້ອງຂໍ ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຢູ່ໃສ...ພວກຊາວໜຸ່ມທີ່ຊື່ສະກຸດນັ້ນ ກໍຈະແລ່ນໄປ ທັນທີ ຂ້ອຍເບິ່ງເຂົ້າປະຕິບັດງານຢ່າງຊຸ່ມຊົ່ມ... ເອີ ນໍ ຂະເຈົ້າຊ່າງມີ ມະນຸສຍະທັມດີແທ້ ໆ... ມີເຫື່ອນຶ່ງທີ່ຄົນຫຽວທາງຜູ່ນຶ່ງຂີ່ຣົດຈັກຜ່ານ້ຳ ມາ...ບັງເອີນຣົດໂຕນຫລຸມ... ເລີຍເຊລົງຂ້າງທາງ... ກະແສນ້ຳທີ່ໂຕນ ແຄມທາງລົງສູ່ຮ່ອມໃຫຍ່ນັ້ນແຮງ ພໍຈະເດັດຊີວິດຄົນໄດ້...ສຽງຄົນຮ້ອງ ນຳເປັນແຊວ ໆ ຈົນຂ້ອຍຫລົງຮ້ອງອອກມານຳ... ສະກຸດໃຈກ້າສອງ ສາມຄົນແລ່ນມາຢ່າງຣະມັດຣະວັງ...ຜູ່ນຶ່ງແກ່ວງເຊືອກລົງໄປໃຫ້ຜູ່ປະສົບ ອຸປຕິເຫດ ຊຶ່ງລົ້ມຄຸບລົ້ມຄາບຫ່ວງຣົດຈະໄຫລນ້ຳ... ແລ້ວອີກຄົນນຶ່ງກໍ ສາວເຊືອກລົງໄປນຳ... ທຸກ ໆ ຄົນເບິ່ງການປະຕິບັດງານຂອງຂະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ... ແລ້ວສະກຸດໃຈກ້າຜູ່ນັ້ນກໍໄປຊ່ອຍຄົນເຄາະຮ້າຍ

ດົງຣົດ...ເອົາສົ້ມເຊືອກຜູກແລ້ວຊຣົດຂຶ້ນພ້ານ້ຳ... ແລະຂ້ົມສູ່ທາງຫລວງ ໄດ້ຢ່າງປອດພັຍ... ຂ້ອຍໂລ່ງໃຈນຳ... ບາດນີ້ເຖິງທີ່ຂອງຂ້ອຍແລ້ວ... ຂ້ອຍຊິເຂ້ົາໄປຂໍຄວາມຈ່ອຍຈາກພວກສະກຸດທີ່ມີໃຈເມດຕາເລ້ົາມ້ີເອງ... ພໍຂ້ອຍຫຍັບເຂ້ົາໄປໃກ້...ກໍມີຣົດຈິບຄັນນ່ຶງແລ່ນມາຊ້ຳ ໆ... ພະຍາຍາມ ຈະຫລີກທາງໄປ...ຣົດໄຫລລົງດ້ອຍຢ່າງບ່ເປັນທ່ຳ ຖອຍຄືນກໍບ່ໄດ້... ຮ້ອມເຖິງສະກຸດອີກຕາມເຄີຍ... ພວກເຂົາພາກັນແລ່ນໂຫ້ໄປຫາຣົດຄັນ ນ້ັນທັນທີ...ໂດຍບ່ມີໃຜຈັກຄົນຫ້ໍອຊາ ເອົາໃຈໃສ່ນຳຂ້ອຍຊຶ່ງຢືນຢູ່ໃກ້ໆ ນ້ັນເລີຍ...ຂ້ອຍໄດ້ແຕ່ຄອຍ...ຫວັງຄອຍ ແລ້ວຄອຍຫວັງອີກ... ຄອຍ ໃຫ້ເຂົາຈ່ອຍຄົນອ່ືນ ໆ ແລ້ວ...ແລ້ວກັນມາສົນໃຈນຳຂ້ອຍ ຊຶ່ງແລ່ນນຳ ກ້ົມຕ່ອງເຕາະຕ່ອງຕ້ອຍ...

ເຂົາຄົງສັງເກດເຫັນວ່າຂ້ອຍແລ່ນນຳແຕ່ເທ່ິງ ລາງຄົນກັນ ມາເບ່ິງດ້ວຍແສງຕາແກມສົງໄສ... ແຕ່ພໍຂ້ອຍຊິອ້າປາກອອກຂໍຮ້ອງ... ເຂົາກໍເປັນອັນກັນໜ້ານ້ີໄປສົນໃຈກັບຜູ່ອ່ືນ...ຂ້ອຍນ້ອຍໃຈເປັນທ່ີສຸດ... ຫລຽວໄປທາງໃດກໍພົບແຕ່ເຂົາຈ່ອຍກັນຂົນເຕ່ືອງໜ...ເພາະນ້ຳບ່ມ້ີທ່າວ່າ ຈະລົງ...ຫລຽວໄປສຸດຊ່ືວ່ານ້ີແຕ່ນ້ຳ...ເຮ ືອນ້ອຍເຮ ືອໃຫຍ່ ແລ່ນວົນ ວຽນຂົນຂອງໄປມາບ່ຂາດສາຍ...

ເບ່ິງແມ້....ໃຜ ໆ ກໍຫນ ີຕາຍກັນ.... ເຂົາຊິປະໃຫ້ ຂ້ອຍກັບລູກນ້ອຍຕາດຳ ໆ ຕາຍນ້ຳຊ້ົນເບາະ ? ພວກສະກຸດເຫລ້ົານ ັ້ ຍັງປະຕິບັດໜ້ານ ້ີຂະເຈ ້ຍ່ າງສ ່ຽງຕ ່ຊ ີວ ິດ...

ข้อยอ็ดบ่ไหวอีกแล้ว... ความหิวโหยที่มีมาแต่ทางคืน...จิมเถิงเอลาบ่ายล้อยค่ำปานมื้...โอ่...ลูกน้อยของแม่ ..ปานมื้บ่รู้อ่าจะอยู่กันย่างใด...น้ำแหมที่จะนำความอุ่มเยื้นอุ่มอีกอุ่มใจมาให้กับนำความเดือดร้อน... หิวอีกข้อยก็เร่งร้อนคืมีไฟหลายใหย่สุมอยู่... อะมีจาอ่างบ่มีใผหลงอเพิ้น ความทุกของข้อยจักพ่อยเลีย...ในมาที่มื้เอง ข้อยก็ตัดสินใจร้องออกไปด้อยน้ำสงสำมงแหบแห้งสั้นเอ้นเป้นตาสิมเผดอ่า...

– อุ่อยอะน้อยแด่...น้ำกำลังอุต้อมเธือมอะน้อย...

– ...อุ่อยแด่...อุ่อยไปเอ้าลูกอะน้อยออกมาให้แด่ !

บ่เป้นผิม บ่มีผู้ใดแล่นมาอุกถามข้อยเลียอ่า "เธือมเจ้าอยู่ไส ? ข้อยอุไปอุ่อย" คือในความคิดหวังของข้อย... มีลางค้นที่หงอหางหลงเสือดตามาเบิ่งข้อยด้อยความปลาดใจ ข้อยยุดเอ้าย้อมอ่อมใจ...อ็ดเมื่อยย่างบอกบ่ถูก... *แล้วจั่งโก่งคอร้องใหม่....เรักสงเป้นหน้าอี่ต้มที่สุด....*

– *อุ่อยแด่...อุ่อยข้าน้อยแด่...น้ำพวมอุต้อมลูกอะน้อยตาย...อุ่อยแด่...อุ่อยแด่ !* ร้องออกสุดแรงมื้....พ่สุดสง ข้อยเองเถิงกับสะดุ้งสุดโต...ย้อมเจ็บขั้นแอว...

– เหงั้ง ๆ ๆ....เหงั้ง ๆ ๆ...!

– *เสะ เสะ อีหมาเร้งอวย... มาร้องตาย*

ຫຍັງກະດ້....ສຽງຫຍັງກະບ່ໄດ້ຍິນ !" ສຽງຮ້າຍດ່າ ດັງຂ້ົມໃກ້ ໆ ໂຕຂ້ອຍ...ປາກ ທີ່ພວມຈະອ້າອອກຂໍຮ້ອງຄວາມຈ່ອຍເຫລືອຕ້ອງຫຸບລົງ ແລ້ວຫັນໃດຂ້ອຍກໍຕ້ອງຕິດໃສ່ສີຕີນ ເພື່ອໃຫ້ພົ້ນຮັສມີຄ້ອນຂອງອ໊ຕາ ມັນ ທີ່ແກວ່ງມາໃສ່ບັກແອວຂ້ອຍ...ກັມເວນຂ້ອຍເອີຍ...ມະນຸດນໍ້ມະນຸດ ຈ່າງບ່ເຂ້ົາໃຈພາສາສັດເອົາເສັຽເລີຍ...ຂ້ອຍນ້ໍາຕາໄຫລອາບໜ້ົາ..ຄວາມ ເຈັບຄວາມປວດທີ່ຖືກເຂ້ົາຕີ ຍັງບ່ທ່ໍຄວາມແຄ້ນ...ຄວາມຫ່ວງທ່ີ ຕ່ໍລູກ...ເຮ່ືອແຮງໝົດໄປ... ຂ້ອຍປ່ອຍໃຫ້ໂຕເອງໄຫລລ່ອງໄປກັບກະແສ ນ້ໍາ ທ່ີພັດພາເອົາຊ໊ີວ໊ິດລູກຂ້ອຍໄປຍັງແດນແຫ່ງຄວາມເສ້ົາ ລູກຮັກ ຂອງແມ່ ຖ້າບຸນມ໊ີ...ແມ່ຄົງໄດ້ຊາກສົບຂອງລູກ...ເອ໊ີນ...ອຸທຸກະພັຍ... ຈ່າງໂຫດຮ້າຍທາຣຸນທ່ີສຸດ...ຂໍຝາກຄໍາວ່າ "ຈ່ອຍແດ່...ຈ່ອຍແດ່" ໄວ້ ແກ່ມະນຸດທຸກຄົນ... ຂ້ອຍເອງຂໍລາທ່ານໄປກ່ອນ *ແມວ່າຂ້ອຍ ເປັນຫມາບ່ມ໊ີປອກຄໍ ເຄ໊ີງຢູ່ໄປກໍຄ໊ົງບ່ພົ້ນເທສບານມາ ຈອກຄ້ອງໃສ່ລ້ົ້ວກໄປຂັງໃຫ້ອ໊ິດເຂ້ົ້າຕາຍ ຢູ່ຄອກຫລັງ ຄ້ຍກາຝາເປັນແມ່ແທ້ ອ໊ີຫລ໊ິ...*

ຕິແຕ່	ເປັດໄກ່ດ໊	ເຕັ້ນຕອດຕຳຂາ
ແມ່ນບໍ່	ມີແມ່ກົ້ມ	ບໍ່ທ່ອມອົ້ມມາໃກ້
ຕິແຕ່	ຄວາຍບັກເລຮ້າຍ	ຮາວສອມເຈົ້າບໍ່ຖິ
ຕິແຕ່	ແມງມີຮ້າຍ	ຕົ້ມສົ້ມບໍ່ຮ່ຳເພິ່ງ

ເພື່ອປະມິດຕົ້ມໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສິລະ ທີ່ວ່າ ອະທິມາທາມ ຂອງເພິ່ນບໍ່ໃຫ້ລັກມັ້ມມີນັກປຣາຊຫລາຍທ່ານ (ບໍ່ກ່ຽວກັບາຣຸບັນດິດ) ແມະນຳວ່າ

"ເມື່ອເຫັນຊັພສິນເງິນຄຳຂອງຜູ່ອື່ນ ຈົ່ງປົ່ງໃຈຄິດເສັຽວ່າ ມັ້ມແມ່ນກ້ອນອິດກ້ອນຫິນ"

ຄິດດັ່ງນີ້ແລ້ວເອົາໄປຊ໊ະ ຈັກກ້ອນສອງກ້ອນ ເຈົ້າຂອງເພິ່ນກະຄິບໍ່ວ່າຫຍັງໄດ໊ເມາະ ມ້າພ້າກ້ອນອິດກ້ອນຫິນລ້າ ໆ !

ທ!ງ!

ໂດຍ

#

ປ!

ໄ!

"อ้ายพัม ! อ้ายพัม !"

"ทอๆพัม !! รอ้าย ทูแตกเจ๊ีบ่ได้ยิม หวๆ ข้อยร้อๆ ?"

เร๊าตื่มจากอารัม เลื่อมลอยๆอากไปหาๆ สยๆเอ็มด้วยจิดที่มีโหสะอ่อม ๆ

เร๊าบ่ได้ตื่มและตกใจย้อมสยๆเบั่งอำมาดมันม่ที่เมัดงาดำแต่อ่าเร๊าตื่มย้อมดอามอัดเดื่องใจตามหัมดาที่ "เมัอ" อื่งดอมจะหวาม แต่กับมาส้มกับเร๊า

"เจ๊า เหมันตำตาอ่าข้อยมั่งโหมโห้ยู่พี้... มีหยังกะอ่ามาโลดอุ้มตอ่า...จำเปันหยังอุ๊มาร้องใช้อำมาดกับข้อยจั่งอี้ !"

เร๊าคิด โต้ตอบยู่ในใจ ก่อมสิ่งสยๆตอบเล็อย ๆ เยัน ๆ ออกไปอ่า

"เอ๊ ! ได้ยิมแล้อ ยากเอ๊าอ่ากอ่าหยังกะเอิม กำลังถ้าฟัง !"

"ได้ยิมเรัดใดอ่ามั่งเสียมั่งยู่คิดบ่มีหัอใจแท้..กะยังอ่าข้อยยากถามเจ๊า น้องอุ๊มาแต่เมืองฝรั่งตอมบ่าย เจ๊าอุ๊บ่ไปรับน้องนำข้อยอุ้มเบาะ...คันอุ๊ไปบ่เหมันห้างเดื่อๆ หลือ่าเจ๊าบ่สิมใจบ่ดีใจที่น้องข้อยมา"

หิงแก้วกับเร๊าเอ๊ากันได้ สิบปายกับจักปีแล้วกะ

ຈັ່ບ່ຄັກ....ເອົາກັນຕັ້ງແຕ່ທົ່ງເງິນຍັງ ຫາກ໋ຮຽນຢູ່ວິທຍາລັຍປີທີສອງ.... ສິບປາຍປີກ໋ມັບ່ອ່າຄົມເຕີບ.... ຄົມຈົມວ່າທົ່ງເງິນໄປຮຽນຕ່ຢູ່ເມືອງນອກ ເມືອງນາໄດ້ປະຶນຍາຕຣີ ຊິເອົາມາອວດຢູ່ດຽວນ້ີ ๆ ນ້ີແລ້ວ...ປານນ້ີ ຍົນຂ້ົນຈາກບາງກອກແລ້ວຍັງກ໋ບ່ຮູ້ ຄືຊ້ຳຂ້ົນແລ້ວລະ ຍັງອີກບ່ຮອດຊົ່ວ ໂມງ ກະຮອດອຽງຈັນແລ້ວ ຖ້າວ່າບ່ຜິດຈາກເວລາໃນຕາ ຣາງການ ຍົນ ຄືສູ່ເທ່ືອ

"ເອ! ໄປກະດີ ແຕ່ກ໋ບ່ຟ້າວເທ່ືອຕ່ວ ? ຍັງອີກຕັ້ງເກືອບ ຊົ່ວໂມງ"

ເຮົາຕົກລົງ ເອົາ ຫ໋ກ໋ມ່ານເປັນການຕັດບັນຫາພ້ອມກັບເບ່ິງ ໂມງຢູ່ແຂນ ສຽງຂອງທົ່ງແກ້ວກ໋ຈ່ຶງຄ່ອຍອ່ອນ ๆ ລົງ ແລະມີຮອຍຍ້ົມ ສົມຫວັງບານເຕັມໃບໜ້າ

ເຮົາຮູ້ນິສັຍທົ່ງແກ້ວດີ....

ເຮົາຮູ້ແລະຮູ້ມາເດ໋ມແລ້ວວ່າ ທົ່ງແກ້ວມັກ ຕາມໃຈເຈົ້າຂອງ....ເປັນຄົນເຫັນແກ່ໂຕ....ເຫັນແກ່ໄດ້....

ນິສັຍແບບນ້ີເຮົາບ່ມັກ

ບ່ມັກຢ່າງແຮງ ແຕ່ກ໋ເສັຽໃຈ.... ມັນຫລ້ານ້ັນສວາຍໄປ ໝ໋ ແຮງແລ້ວ ຍ້ອນວ່າ ສ່ິງເຫລ່ົານ້ີ ເຮົາຫາກ໋ມາຮຽນຮູ້ແລະຮູ້ຄັກແມ່ເມ່ືອ ທົ່ງແກ້ວກ໋ລັງຖ໋ືພາລູກຜູ່ຖ້ອນສອງ

ຖ້າຮູ້ກ່ອນນ້ີ ຄືຊິດີ ແຕ່ເຮົາກ໋ບ່ມີໂອກາດໄດ້ຮູ້...

ເວ້ົາເຖິງກ່ອນກິນດອງ ແຮ່ງບ່ມີທາງຮູ້ໄດ້ເລີຍ...

ກ່ອນກິນດອງ ກັບດຽວນີ້ ຫົງແກ້ວເປັນຄົນລະຄົນ...ຕ່າງ ກັນປານຟ້າກັບດິນ...ປານຂາວກັບດຳ...

ແຕ່ກ່ອນ....

ສມັຍຍັງເປັນສາວ ເຮົາເຄີຍຄິດວ່າ ຖ້າໄດ້ເມັຽຄືຫົງແກ້ວ ຊີວິດນີ້ ເຮົາຈະບ່ຕ້ອງຮ່ວນຮົນຊອກເຊາະສແວງຫາກຳໄຮເສດເຫລືອ ເພ່ືອຊີວິດຈາກ ທາງອ່ືນທາງໃດອີກເລີຍ...

ເຖິງຈະຜ່ືອສີອ່ຳຖ່ຳໄປພ້ອຍນ່ຶງ

ແຕ່ວ່າຫົງແກ້ວກໍກ້ຽງເກົ່າ ສົດໃສ ແລະເບີກບານຢູ່ຫຸກ ຍາມ...ເຮົາມັກດອກໄມ້ສົດທ່ ໆ ກັນກັບທ່ີມັກຜູ່ຍິງ ຊ່ຶງມີຄວາມເບີກບານ ວາງຢູ່ເທິງໃບໜ້າຫຸກຍາມ...

ຂ້ ນ້ີອາດຈະແມ່ນຄວາມເຫັນແກ່ໂຕຂອງເຮົາ

ຄຶກ ບ່ຄຽງ !

ແຕ່ວ່າກະມີໃຜແດ່ລະ ທ່ີບ່ມັກຄວາມເບີກບານ ?

ຫລືຍັງມີໃຜມັກຄົນຕາຍແລ້ວ ?

ຫຸກສ່ິງຫຸກຢ່າງກ່ໍຄ່ອຍ ໆ ແປ່ງປ່ຽນຜັນປ່ຽນໄປພ້ອມກັບເວລາ ...ເວລາຊ່ຶງເຮັດໃຫ້ຫົງແກ້ວ ແຕ່ກ່ອນກັບຕາຍມາມີນິລັຍຄິດຽວນ້ີ ຈົນ ເຮົາອ່ອນຈິດອ່ອນໃຈເປັນກະດັກ...

“ເອີ ເວລາ !”

"ໃນເມື່ອປ່ຽນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າຮູບຫັນ ຫລືນາມຫັນໄດ້ ຈັ່ງຊີ ເປັນຫຍັງບໍ່ລອງປ່ຽນໃຫ້ເຮົາ ມີເມັ່ຽທີ່ບໍ່ແມ່ນຫົງແກ້ວ ເບິ່ງແດ່....?"

ເຮົາເຄີຍຄິດຕັ້ງຄຳຖາມແນວນັ້ນຫລາຍເທື່ອ

ຫລາຍເທື່ອແລະຫລາຍເທື່ອ...

ແລ້ວໃນທີ່ສຸດຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນສຸດ ເຮົາກໍມີເມັ່ຽທີ່ບໍ່ແມ່ນຫົງແກ້ວ ຕາມເຄີຍຄິດຢາກລອງໄດ້ນັ້ນແທ້ ໆ

ຂ່ອຍມຮັບດ້ວຍໃຈຊື່ວ່າ ຣະຫວ່າງ ໃໝ່ກັບເກົ່ານັ້ນ ມັນ ຕ່າງກັນຫລາຍ...ຕ່າງກັນຈົນຈ່ອງດຶງຈິດໃຈເຮົາໃຫ້ເຫີນຫ່າງອອກຈາກຫົງ ແກ້ວໄກໄປເລ້ຍ ໆ...

ແລະດຽວນີ້...

ຈິດຂອງເຮົາກັບຫົງແກ້ວໃນດ້ານຄວາມຮັກ...

ເຖິງຈະຢູ່ຫ້ອງຊາຍຄາດຽວກັນ

ກິນເຂົ້າຮ່ວມໜາ ແລ້ວນອນຮ່ວມຫ້ອງດຽວກັນ

ກໍຖືໄດ້ວ່າ ຢູ່ຫ່າງໄກກັນຄົນລະຟາກໂລກ

ເຫດຜົນທີ່ໜາໃຫ້ສະໜາບເປັນແນວນັ້ ກໍເນື່ອງມາຈາກຫົງ ແກ້ວເອງ

ຫົງແກ້ວເປັນຫົງ...

ເປັນຫົງທີ່ສູງສັກ ແລະບໍຣິບູນດ້ວຍສົມບັດພັສຖານ

ເຮົາເອງກ່ອນນີ້ບໍ່ມີຫຍັງ...

ບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ຄວາມຫວັງໃນອະນາຄົດ

ທໍ່ທີ່ເຮົາມຶນຕາອ້າປາກຂຶ້ນມາໄດ້ດຽວນີ້ ຊໍ່ວ່າ...

ທົ່ງແກ້ວມີສ່ວນດຶງແກ່ຂຶ້ນມາກໍ່ວ່າແມ່ນ

ຊໍ່ສຽງອຶດທີ່ພົນຂອງພໍ່ເຖົ້າມີຫລາຍພໍ່ທີ່ຊໍ່ ສະທ້ອນຜົນມາ ຮອດລູກເຂີຍ ໃຫ້ໄດ້ຂຶ້ນຍົດຂຶ້ນຊັ້ນໄວກວ່າປົກຕິຫັນດາຢູ່ແດ່...

ແລະອາສັຍອຳນາດໜ້າທີ່ ຊໍ່ງກ້ວໜ້າຂຶ້ນໄວລຶບ ໆນີ້ ເຮົາ ກໍ່ມີທາງໄດ້ເສດເຫລືອເກີນເລີຍຢູ່ບໍ່ຂາດ...

ໄດ້ບໍ່ຂາດກໍ່ຈົ່ງເຫລືອຈ່າຍພໍ່ເສີມສ້າງຖານະ ໃຫ້ລອຍລ້ອຂຶ້ນ ມາຍັງຖ້ານທີ່ສູງກວ່າແຕ່ກ່ອນ

ສູງກວ່າແຕ່ກ່ອນຫລາຍ ຈົນຂນາດວ່າເຮົາເອງບໍ່ເຄີຍຄຶດ ຝັນວ່າ ຊໍ່ໄດ້ດີມີສຸກເຖິງປານນັ້

ດ້ວຍເວລາເທິງໝົດ ທີ່ປ່ຽນແປງເຮົາຈາກສະພາບ “ໜາບ່ ມີປອກ” ຈົນກາຍມາເປັນ “ໜາເກົ່ກຖານ”...

ທົ່ງແກ້ວ ກໍ່ປ່ຽນແປງໄປນຳ ຈົນເປັນຄົນລະຄົນ ແລະ ຄວາມປ່ຽນແປງຂອງທົ່ງແກ້ວເທິງໝົດນີ້ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາ ຫົນບໍ່ໄດ້ ຫລີກົນໄດ້ ກໍ່ຫົນຢູ່ຢ່າງແສນທໍ່ຣະມານທໍ່ຣະກັນ

ຫລາຍເທື່ອ ທີ່ເຮົາພຍາຍາມປຽບທຽບ

ຣະຫວ່າງ *ທົ່ງແກ້ວ ທີ່ເປັນ “ເມັ່ຽ”....*

และ *"เมีย" ที่บ่แม่นทิ้งแท้ๆ*

ผิมกะคือว่า น้ำพักของความรักสเน่หา อุ้งปิกติกะสี ทย้อม ๆ ไปทางใหม่ยู่แถ่แล้ว แร่งถิ่มพักลิ่งไปอิก

กะเปนหยังอุบ่เปนจั่งอุ้น ?

ในเมื่อว่า ขนะที่ฝ่ายมึ่ง กำลังหลิ่งไหลเมิ่งใจว่าถิ่ม เปนทิ้ง...ออดยิ่งจองหอง และพิ่นหยามข้ามพ้าผือปามว่า ผือ มิพ้าที่ยู่แต่พฮงย่างดฮอ คือเปน...

"ผือ"

แล้วอิกฝ่ายมึ่ง มอบม้อมถ่อมถิ่ม.....ให้กฮดเทิดทูม ม่ปามว่า *ผือ* เปน *หมิดทุกสิ่งทุกย่างในอุโอก* ลางเท่อ...

ม่รอดยามหาพาเข้าแลง ทิ้งแท้ มักอุบอกว่า "อ้ายพัม บ่ต้องให้เดักม้อยเอ๋าแต่งความกิม เทิ่ง โตะแหละม่ ข้อยยากไปกิม ไก่ย่างไฟแดง ม่ะ !!!"

หลิ่บ่ะ....

"อ้ายพัมจิ่บ่ว่า อาทิดมิเทิ่งอาทิดเจ้ายังบ่หันได้พา ข้อยไปเบิ่งอุเมจักเท่อ"

คันอุ้นกะ....

"พาข้อยไปเบิ่งอุเมเธ่องมิแด่ เธ่องมิ*มิดอุยบัมอุ*า

สะแดงเปันเรื่อง *สุดท้าย*

เราจื่ได้ว่าเรื่องสุดท้ายของมึดอุยบันอุาที่เราเคียผา ทิงแก้วไปเบิ่งมี้ คือุธอดสิบเรื่องแล้อ บ่จัก...

กำระมิ ผู้มีอุบ่เกิดมีอ้นให้เราผุดผัดใจเลย ถ้าหาก อ่ามีใดเราไปมอมเรือมผ้น...

เรือม *แผง* ตันกำ...

ฟังแต่อุกำใจอุ่นอ้นมาผ้แรง...

แผงบ่คึกับทิงแก้อ ในอ้ใด ๆ เลย

ยู่เรือมของแผง อุ่งกำแม่มเราบี้ละอุอกเงินปุกให้ยู่ *ทุกย่างแม่มเราเปันใหย่*

ถ้าอ่าเสาใด เราไปธอดแลงแถ่ แผงกำจะถามอ่า

"ต่าย! ย..าย คืออ่ามาค่ำแท้ แผงเกือบอ่าอุบ่แต่ง ดอามกินถ้าแล้อละ กินเอ้าบ่มี ย...ายมั่งนำ แผงบ่ยากก"

ดอามเอ้าแมอนี้ถ้าแม่มทิงแก้อ กำต้องอ่า

"คิบ่แจ้งล่อยมา ?"

กับแผงมันถ้าเราถามอ่า

"ทิดผ้าอ้ายอุไปร่องทิง แผงยากได้หยังบ่ ?"

แผงกำจะเอ้าสงงม่อม ๆ ดอาม ๆ จับใจอ่า

"แผงบ่ก้าสั่ย...าายดอก แต่ห่นี้ย..าายกะผิดนำแผง

ทลายพ่แรงแล้ว จักพ้อยไทเรือนใหย่เพิ่นจิ่อ่า ย.. ้ายอิมมาคูม
ร่ำให้แต่แพงเพิ่นจิร้าย ย. . ้าย"

คิดเบิ่งดู๊ เอ๊าเดักม้อยกอ่าตั้งจักปี เอ๊ายังธู้จักเทง
อ๊กเองใจ...บาดห๊อโต ผ่านโลกมาจิมพ่แรง คันแม่นเร๊าไป
เมืองนอก เมืองนาคิมมาบ่มีของต้อม แมอใดก่ต้องแอัด ๆ
ใส่โลดอ่า

"ไปเทิงเตื๋อ แหอนเผัดจักอ๋ง ด้ามสองสามร้อย
โดลา ธอดบ่จิ๊ติดติดมีมาให้ หลือเอ๊าเงินไปถิมอี่ใดยู่พุ้นอีกจ้าบุ๋"

แมออ่าคิมต่างกัน มันจั่งต่างกัน

คิดไปคิดมา หลือจิบ่ไปธับ ทิงเงินมันจ้าบ่ ?...

บ๊ะ ! อ๊ดสาไปเหาะไป๊ จิด้ามพังแม่ยิงเจ๊อจาดสกุม
ทิง จิ่มใส่หู บ่ไปคือจิบ่แล้วดอก เพิ่นจุ้มใหย่ เจ๊อใหย่
ใจมึ่ง จ้ายังคิดห่องแพง
เหมันบอกอ่า คองม๊ออกยู่ หลือจิออกมามอันบ่จัก
บ่ได้ไปจอบเบิ่งสามมั๊นแล้ว

"อ้าว ธ ! อ้ายพัน ใสอ่าจิไปคือเสียยู่ ?"

คิดได้ห่นั๊นสอง มางพระยาทิงแก้อก่ดัง ฟิดสนั่มอั๊น
ดับทีบ และยังบ่ทันที่เร๊าจิได้ตอบอ่าพอมจิมุ่งเดื๋อง สองทิงแก้
กหลุหลั่งเปันน้ำไหลไฟไพ้มาอีกอ่า

"ลือบ่ยากไปดอกมั่มีมี เพิ่นลาเมียกัมลูก"

"แม่นหยังเกาะหิ้ง ?"

เราถามออกไปด้วยความคิดสับสนจนควบคุมไว้บ่อยู่

"กะอือให้แม่นหยังอีก ดันบ่แม่น อีแพงตายอดอมอ้ายเจ้า มันเกิดมานหัวอีนั้นมาปะจานเจ้าให้โลกได้รู้แล้วอ่าเจ้าลักนอกหมักนอกใจอ้อยมาแต่เหิ้ง !!!"

"หิ้ง ! เจ็กไปรู้มาแต่ใส ?"

"อือไปรู้มาแต่ใส มื้เม จดหมายบันยายรัก"

หิ้งป้อมเจ้ยาวแผ่นน้อย ถือมาเกือบถึกหน้าเรา....

ตอนนั้น จักว่าสีหน้าท่าทางเราเป็นจั่งใด ขอกบ่ถึก ฟ้าอลุกล้ลุกล้น คุบเจ้ยย่ ๆ มัน ขึ้นมาผื่อออกอ่าน

"ย....ว้าย พันสุดปูอา....

แพงกัมลูกแล้วแต่บ่ายมื้อานมื้ ดอย ย....ว้ายกิบ่เหมันจักเหื่อ.... ยากให้มาเหมันหม้าลูกอายว่าลือพ่อหลายปานใด....ดงอมื้ยังยู่โรงหม่อ...."

แพง ดอย ย...ว้าย.

อ่านสุดก็มีสงถีบดัง *"ป้าง ๆ"* ขึ้นอ้อมกันสองขาด เราหลงออับไปทางสงนั้น ก่อนความคิด

ເຫັນຫົງແກ້ວຢືນຢູ່ໄກບ່ໍ່ວ່ໍາ ໜ້ໍາເຄ່ັ້ງຄຽດບູດບ້ຶ້ງເປັນຍັກ ເປັນມານ ມືເທິ້ງສອງກໍ່ຳດ້ຳມ໊ືດແໜ້ນຈົນສັ່ນເຊັ ... ຮູ້ສຶກສຽວປ໊ຳບ ເຂ້ຳໄປໃນຫ໊ົວໃຈ ແລະແລ້ວ ຮູບໜ້ຳຂອງຫົງແກ້ວ ກ໊ໍລ໊ົບຈ່ຳງຫ່ຳງໄປ ເຫລ໊ືອແຕ່ເງ໊ຳມ໊ົວ ໆ ແລ້ວກ໊ໍມ໊ືດມ໊ືດ...

ໂອ່...ລູກຂອງແໜ່ງເປັນຜູ່ຊ່ຳຍ...

ເປັນຜູ່ຊ່ຳຍຄ໊ືບ໋ໍ...

ຄວ່ຳມຄ໊ຶດໃນວ໊ິນ່ຳທ໊ີສຸດທ້ຳຍ ແວ໊ັບເຂ້ຳ່ຳໃນສ໊ມອງຂອງ ເຮ໊ຳວ່ຳ

"ຂ໋ໍ... ຂ໋ໍຢ່ຳໃຫ້ລູກຕ້ອງ໊ມ໊ີຕ໋ອມປ່ຳຍຊ໊ີວ໊ິດຄ໊ືບ໋ໍ ເລ໊ີຍ !!"

ແລະແລ້ວ...

ກ່ອນ໊ທ໊ີທຸກສ໋ິ່ງທຸກຢ່ຳ ຈະຢຸດສະບັ້ນລ໊ົ່ງປ່ຳມ ວ່ຳໂລກເທ໊ິ່ງໂລກເຊ໊ົ່ຳໜ່ມູນ... ປ່ຳມວ່ຳສະພ່ຳບແລະສັພ-ສ໋ິ່ງ ໜ໊ັ ປ່ວ ໃນໂລກນ໊ີ້ສ ລ່ຳຍໄປໃນ ອ ະ ຍ ັ ມ ທ ັ ນ ຕ ່ຳ...

ເຮ໊ຳກ໊ໍຮ້ອງດ້ວຍສຽງແໜ່ບແໜ້ງຈ່ຳບຫ ໊ົ ອ ອ ກ ມ ່ຳ ໄ ດ ້ ຄ ຳ ຄຽ ວ ່ ຳ ....

"ຫົ !"

ทมาทไม้ปลาด

ส่ยอลาอกับส่ยอไท มั่งจุ้มแฉอกันในอ๊งสุธาบาม ตามปิกติ มั้มั่งสาละพาเธราทันจิมพิดเธื่องลิม อ้ายส่ยอไท เลียสามออดถือมตามนิดสัยคันไทอื้ออดทันถ้าทันดาว่า....

เอ้าฟามลาอม่ะไอ้ห่ากูลู้พิด แต่พูดออกสยงไม้ดีหอ๊ะ! อีหลิเบาะ ? ชั้นกูชิเอ้าคามลาอให้มั่งแปเถื้

เอิเอ้า อ้ามาเลีย ลับลอง !

พากกะทัน มั่งว่าแม่นหยัง ?

พุดซา แม้นบ่ ?

เอิ แล้วพากมัด เถ้ ?

สับปะรด....

พากมั้ ?

อมุม.... ฯลฯ

พากแบ้ม ?

เอ.... ไอ้ห่าอันมีกูจำไม้ด้ายหอ๊ะ ! ต้มมันเปมยังไงที ?

ต้มมันปากดี ๆ ว่าขม หางกิกเปมอิม ๆ ทั้มท้ !!!

อ้ ๆ คิดออกแล้ว ดูเพื่อมว่ากูเดียกิมมาแล้วที่มั่ง!

อ้ายส่ยอไทว่าย่างล่ยมไทล แล้วก็มีสยงโห่ร้อ ! ติดตามมา ระ—ร่า—ร้า !!!

กะอ่าบ่ฮ่าๆ !!

* โดย อิมหิรา *

ເຮົາຍ່າງເຂົ້າໄປກະຊວງ ດ້ວຍຄວາມຕື່ນໃຈ ຢາກພໍ້ອ້ຍຄຳສວັນ

ເຮົາເລືອກມາເອົາຕອນ ເກືອບ 9 ໂມງຄືຊິພໍດີ ເພາະຄັນ ມາເຊົ້າກວ່ານີ້ກໍຢ້ານລາວບໍ່ທັນມາ ຄັນມາສວາຍກໍຢ້ານລາວມີຮູກໄປ ກ່ອນແລ້ວ ຈະບໍ່ພໍ້ ຮອງວ່າດຽວນີ້ ລາວເປັນນາຍໃຫຍ່ແລ້ວ

"ໂຮງການລາວຄືຊິ "ຄຶກຄັກ" ນໍ ຊາແຕ່ເຖົ້າມາຫລັງເຮົາ ເຄີຍຄິດສເມີ່ວ່າ ຄັນອ້ຍຄຳສວັນເປັນນາຍບ່ອນໃດ ບ່ອນທັນຕ້ອງມີ ລີມືອັນໂລດ ເພາະລາວເປັນຄົນເອົາຮູກເອົາການ"

ເຮົາຄິດພ້ອມກັບກ້າວເຂົ້າໄປໃນໂຮງການ ປລັງຕົ້ງສາມ–ສີ່ ຄົນນັ່ງອ້ອມໂຕະ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຕໍ່ໜ້າຫ້ອງບ່ອນມີປ້າຍຕິດວ່າ "*ຫ້ອງອະທິ ບໍດີ....*" ອີກຜູ່ນຶ່ງກຳລັງຈັບຟອຍຫຽມກວາດພື້ນດິນກາໂຮ ຢ່າງຊ້າໆ ແບບແຂມຄ່ເມ່ລ່ອຍ.

ກວາດແບບນີ້ ສົມພໍ້ຝຸ່ນມັນຈຶ່ງບ່ຍອມອອກ ແລ້ວສີອັນ ສົດໃສອັນດັ້ງເດີມ ຂອງດິນກາໂຮມັນຈຶ່ງຖືກຂົ່ມຂູ່ບີບເຕັ້ງໃຫ້ຢູ່ກ້ອງຝຸ່ນ ຫັ້ນ ! ສົ້ນຂອງໂຮງການຍ່ອມຖືກຍ້ອມໃຫ້ເປັນສີເສ້ົາໝອງໄປ...

ເຮົາຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກນັ້ນບ໊ດນຶ່ງ ຖາມໄດ້ຄວາມວ່າ"*ອະທິ ບໍດີ*"ບ່ທັນມາ ແລ້ພວກນັ້ນກໍມ໊ດໄປ ເຂົ້າເຈົ້າເຊົ້າລົມກັນເພາະເຮົາ ຍັງຢືນຢູ່ຫັ້ນ ເຂົ້າເຈົ້າເບ່ິງເຮົາໃນຖານສົງສັຍ (?) ເຮົາບ່ຈັກຊິເຮັດ ຫຍັງ ຍ່າງໄປຫ້ອງຖັດກັນໄປ ຊຶ່ງປະຕູໃຂຢູ່ ເຮົາເອົາມ໊ເກາະຂອບປະ

ตูไอ้แล้ว ป่อมพ้าเอ๊าไปหวังยากให้ใผจักดีมใมเจัด–แปดดีม ที่กำลังยืมอ้อมโตะยู่ทันพ้ามาทางเราแด่...แต่กำผิดหวัง....อะเจ้า กำลังลิมกันมือ...

ชายสองดีมออกมาอุ่มกันมอกอ๋ง :

– โตอุเอาข่เดือมมี้ ?... ดันข่เอากันยากได้ เพาะแม่อุแอกันลูก

ผู่นึ่งอุ่มค่อย ๆ แล้ว...ผู่ถูกถามตอบว่า :

– เอ๊-โตเอาอะอั้น เดือมพ้าเราจั่งอุเอา...พ่ดีเดันม้อย เอ๊าโรงธรม อุเอาไปตัดเด่องอุ๊ปมให้เอาแด่...

แล้วอะเจ้า กอธรมสลากไปถิ่มจิกกัน เธรา ม่อมอุ่มต่ไป...

– ใผอุเอาเลกใดแด่ ข้อยอุฟ้าอไปขายทางอื่ม...

สาวนึ่งร้องใส่พู่

ทำอิดเธ้ายังข่เอ๊าใจ ดวามพายของลาว แต่ต่มา เมื่อมีสรงวิพากวิจามเธื่องเลกเบิไท และข่อุ๊กันมื่มัน... เธ้าจึ่งเอ๊าใจ อ่าลางดีมขายบัดเบิ...

บ๊า ! โรงกามเป๊มรอดข่อมเธัดหวย ขายเบิไปหละหวั๊ะ ! เธ้าตัดสินใจเคาะปะตู “ก๊อก ๆ” สองสามขาดเพื่อธรุกดวามสินใจจักพ่อย – มางนึ่งเบิ่งจิ่งอุเป๊น

ສມຽນອະທິບໍດີ ອອກມາຫາເຮົາ – ເຮົາບອກຄວາມປະສົງຂອງເຮົາໄປ ແຕ່ລາວກໍຕອບໄດ້ພຽງແຕ່ວ່າ *"ອະທິບໍດີຍັງບໍ່ທັນມາ"* ເພາະ ລາງເທື່ອກໍມາເຊົ້າ ລາງເທື່ອກໍມາສວາຍ – *"9 ໂມງປາຍພຸ້ມລະ"* ພັດວ່າ !

ມື້ນັ້ນກໍ 9 ໂມງພໍດີ ເຮົາຊິຖ້າອີກຈັກບໍດ – ຫລິ້ນມະຍັງ ໄດ້ – ເຮົາແຫ່ງຢາກພ້ອຍຄຳສອນຕື່ມຂຶ້ນອີກ

ນາງນັ້ນຍ່າງອອກຈາກເຮົາໄປຊື່ ๆ – ລາວໄປນັ່ງຢູ່ໂຕະ ຕໍ່ ໜ້າຫ້ອງອະທິບໍດີ ແລ້ວດຶງລົ້ນຊັກເອົາຜ້າຂຶ້ນມາແສ່ວລອດລາຍ *"ປວງ ເດີກຣ໊ວ"* ເລີຍຢູ່.

ເອ້ ! ສມຽນນີ້ກະແມ່ນບໍ່ຊ່າງລົ້ມນຳແຂກຄົນຫລົ້ນຂັ້ນປລັ ຕົງນ້ ! ຖາມຄວາມ ກະຕອບຄວາມ...

ເຮົາເລີຍນັ່ງລົງຕັ່ງອ້ີເບາະໜ່ອຍນຶ່ງ ຫ່າງຈາກໂຕະສມຽນ ປະມານສອງ–ສາມແມດ.

ນັ່ງລົງແລ້ວບໍ່ມີແມວເຣັດ...ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືປຶ້ມຕິດມືມາອ່ານຈັກ ຫົວ...ໂຮງການນີ້ກະດາຍ ບໍ່ມີໜັງສືພິມລາວຫລິ້ຕ່າງຊາດໄວ້ໃຫ້ແຂກຄົນ ອ່ານຂ້າເອລາເລີຍ.

ດາວນຶ່ງໄດ້ຍິນສຽງຍິງສາວລົມກັນ ຍ່າງອ້ົມ ๆ ອອກມາ ຈາກຫ້ອງຖັດໄປ ຟັງໄດ້ຄວາມວ່າ ຂະເຈ້ົາຊິລົງໄປກິນເຝ – ນາງ ສມຽນທີ່ກຳລັງນັ່ງ ແສ່ວຜ້າກໍແຫ່ຂບວນອອກໄປນຳ.

"ໂຫ້ ! ລົງໄປເປັນໝູ... ແລ້ວໃຜຊິຢູ່ເຝົ້າຫ້ອງການ..."
ເຮົາຄິດພ້ອມກັບຢາກຮູ້ ລອງໄປສ່ອງເບິ່ງຫ້ອງນັ້ນ ກະບໍ່ມີໃຜອີ່ຫລີ !

ເຈົ້ານາຍກະບໍ່ທັນມາ-ລູກນ້ອງກະບໍ່ຢູ່"ແມວບໍ່ຢູ່ຫນູເຕັ້ນ" ເປັນທັນຕາ !

ເຈົ້ານາຍກະແມ່ນອ້າຍຄຳສອນ ເຮົາມີ້ຕ່ອລະ !

ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ ທີ່ລາວຊິປ່ຽນອຸດົມຄະຕິເກົ່າ ໆ ໝົດແລ້ວ?

ລືວ່າຊິປ່ຽນໄປແລ້ວອີ່ຫລີກະວ່າບໍ່ຊ່ວງ ?

ອ້າຍຄຳສອນ ຊິໃຫ້ຄວາມຜິດຫວັງແກ່ເຮົາຂນາດນີ້ຫວະ ?

ຕອນເຮົາຮູ້ຈັກກັນຢູ່ເມືອງນອກລາວເຄີຍເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກວ່າ ຊີວິດຄື ຄວາມຫວັງ – ຄວາມຫວັງທີ່ຈະເຫັນປະເທດຊາດລາວກ້າວໜ້າ...

ລາວເປັນນັກສຶກສາຮຸ່ນໃຫຍ່..ໄປຢູ່ເມືອງນອກ ດົນກວ່າເຮົາ ຕອນນັ້ນລາວໄດ້ປະລິນຍາຕີ ແລະຂໍຮຽນຕໍ່ເອົາປະລິນຍາໂທ ເຮົາຫາກໍ ໄປແຕ່ຮຽງ ໄປເຂົ້າປີທີ່ນຶ່ງ ໃນມະຫາວິທຍາລັຍດຽວກັນ.

ລາວເປັນນັກສຶກສາຜູ້ທຳອິດ ທີ່ມີອຸດົມຄະຕິ ຄືກັນກັບເຮົາ ເຖິງແມ່ນເຮົາເປັນສາວນ້ອຍຜູ່ຍັງດ້ອຍໃນເຣື່ອງປະສົບການ ແຕ່ເຮົາກໍ ມີອຸດົມການ ຍຶດຖືເອົາໄວ້ເປັນຫລັກແລ້ວ.

ເຮົານັບຖືແລະເກີດຄວາມບູຊາໃນໂຕອ້າຍຄຳສອນ ຍ້ອນ ລາວເປັນຜູ່ໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມຄິດໝັກແໜ້ນ ເພື່ອນັກມາສັ່ງສົນລາວ.

ຄວາມສນິດສນົມຂອງພວກເຮົາທັງສອງຕອນນັ້ນ ມີຫລາຍ

ຂ້ນ ຈົນເຮັດໃຫ້ໝູ່ຄູ່ພາກັນເຍ້ຍ່ວ່າພວກເຮົາເປັນຊູ້ກັນ ແລະຄວາມຈິງ ກໍມີຢູ່ແດ່ ແຕ່ພວກເຮົາຍັງຮັກສາຣະດັບມິຕພາບໄວ້ – ກະວ່າບໍ່ຊ່ວ.... ຕອນຮວມແລ້ວພວກເຮົາອາດຈະ...ເຮົາຍັງເຄີຍຄິດຫວັງໄວ້ຈັ່ງຊັ້ນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ແລະເຂ້ົາໃຈເຖິງອຸດົມຄະຕິ ອັນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງກັນແລະກັນ ຊຶ່ງມີຢູ່ວ່າ *ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຊີວິດຂອງພວກເຮົາເປັນຂອງສັງຄົມ.* ສະນັ້ນ ເມື່ອເຊື່ອຈັ່ງຊ້ ກ່ອນຖ ເອົາເປັນໜ້າທີ່ຂອງໂຕເອງທີ່ຈະຍື່ນມ ເຂ້ົາຊ່ວຍແກ້ໄຂ ປັບປຸງສິ່ງໃດທ ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກເຮົາ ອ້າຍຄໍາສອນຮັກຄວາມສເມ ພາບ ແລະເປັນຄົນເອ ເຟື ໝູ່ຝູງດ ລາວເປັນຄົນສລາດ ຢາກຮອບຮູ ກວ້ ໂກຍຫາຄວາມຮູ້ໃສ່ໂຕ ມ ຄວາມສົນໃຈໃນສິ່ງຕ່າງໆ ຫລາຍອັນ ລົມນໍ ລາວໄດ້ຄະຕ ດ ໆ ເຖິງນັ້ນ...ລາວເປັນຄົນທ ່ມ່ າສັນລະເສີນຈັ່ງຊ້ ່ ! ລາວມັກສ ້ ຖາມເຮົາກ ່ ຽວກັບຊ ວ ດ ຄ ່ າຄອງຊ ບຢ ່ ູ ວ ຽງເພາະ ຈາກໄປດົນ ຈ ່ ງບ ່ ຄ ່ ອຍຮ ້ ູ ຂ ່ າວ ການປ ່ ຽນແປງທ ່ ໃ ່ ດ. ຕອນນັ້ນເຮົາ ເວ້ົາໃຫ້ລາວຟັງວ່າ ຍັງ ຝ ດ ເກ ່ າ *ເງິນເດືອນຂ້ຣາຊການບໍ່ພໍກິນດ ເກ ່ າ ລາງົ ນຕ ້ ອງຊ ອກຫາວ ທ ຕ ່ າ ໆ ຂ ນຂວາຍ ຫາລ ້ ຽງຊ ບ ຈະໂດຍວ ທ ທ ຈ ຣ ດ ຫ ສ ຈ ຣ ດ ກ ຕ ນ ແ ຕ ່ ໂອກາດອ ນວຍ.*

ຄ ດມ າຣ ອດຄ ວ ນ ນ ກ ນ ບ ່ ອ ນ ນ ້ ເຮ ກ ອ ດ ຄ ເ ພ ນ ພ າ ຂ ອ ງ ຊ າ ຍ ສ ອ ງ ຄ ນ ທ ອ ອ ກ ມ າ ຊ ມ ກ ນ ແ ລ ະ ສ າ ອ ຮ ້ ອ ງ ຂ າ ຍ ເ ຂ ໃ ນ ໂ ຮ ງ ກ ນ

ทอ่างกัมบ่ได้. ทามลองอิบอยู่บ้านเฮามันเปันร้ายหลายกอ่าเก่า ตอ่าถอยั้ ! เถิงขมาถอ่าข้าธาอุทาม อันผู้น้อยต้องหาอายเบิ หลันหอยกันย่างบ่ยำเกงต่กัดพาย.

กัดพายกำกัดพายทะแม้มั้ – ดันดินบ่ได้กินเฮ้า– มัน กำจะตาย – ดันตายแล้ว ใผอิมาแต่ง – ธัสาและใอ้กัดพาย ล่ะ ?

เรายังจ่ได้อีกตอนนึ่ง อ้ายคำสอนเดียถามเราเธื่อง *"โมงลาว"* พอกเราพายเถิงโมงมาทาม – เราตอบลาวไปอ่า *ยังดีเก่า* เอาแต่ผู้อิไปอิเมือบ่เปันธะบอบ.

ลาวถามต่ไปธอด เธื่องเฮ้าเธัดทามอ่ายัง *หลิ้ม พักหลิ้มพวก* ยู่ดีเก่าบ่ ?

ยังดีเก่า ! เอาลูกหลานฝากเฮ้าเธัดทามหัง ๆ ที่ รู้อ่าบ่มีคามธู้ ในด้านนั้น ๆ...เปันมาแต่สมัยพ่จั่งใด่ สมัย ลูกก่เปันจั่งอั้นละ !.

เราบอกลาวไปตามได้ยินได้เหันมา.

อ้ายคำสอน นั่งฟังเราเอ้านิด ๆ แล้วก่สแดงคาม คิดเหันออกมาย่างพักแพ้นอ่า :

"ลันอ้ายได้เปันมาย อ้ายอิบ่ให้เธื่องหมู่ นิมิต่ไป คามเปันธะบอบและมาธะยาดในโธงทาม จะต้อง

ຮັກສາກັນໃຫ້ເດັ່ງດັດ ຖ້າເບິ່ງໂລດເດ້ ! ດັນເຮັດດີແຕ່ເກົ່າມາຫລັງ ອີກ ເຮົາຈະບໍ່ພໍ້ຄວາມຈະເຮີນແມ່ນອນ. ອ້າຍຈະຕ້ອງອົບຮົມສັ່ງສອນ ລູກນ້ອງ ໃຫ້ຮູ້ຈັກຮັກວຽກງານ ແລະມີໃຈຢາກປັບປຸງໂຕເອງ...

ຈັ່ງວ່າ ເຮົາວ່າ ດັນໂຄງການໃດໄດ້ລາວໄປເປັນນາຍມີຫວັງ ກ້າວໜ້າ.

ຕອນນັ້ນ–ເວົ້າອິຫລິເຫາະ–ເຮົາໜາວະນາຢູ່ໃນໃຈວ່າ ສາທຸ! ຂໍໃຫ້ລາວໄດ້ເປັນເຈົ້າເປັນນາຍ ສົມປາຖນາທ້ອນ.

ຕອນລາວມາວຽງ ເຮົາຫາກໍຢູ່ປີທີສອງ.

ເຮົາຮຽນຈົບປຣິນຍາແລ້ວ ຕໍ່ເອົາວິຊາຄູອີກປີນຶ່ງ.

ເຮົາບໍ່ໄດ້ພໍ້ອ້າຍຄຳສອນ ຮວມທັງໝົດເປັນເວລາ 3 ປີ ແຕ່ ໃນຣະຍະນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຕິດຕໍ່ກັນທາງຈົດໝາຍ.

ເດືອນແລ້ວນີ້ ກ່ອນມາ ເຮົາໄດ້ຂຽນບອກລາວມາວ່າເຮົາ ຮຽນແລ້ວ ແລະຈະມາວຽງ ເຮົາສົດຽງ ໆ ອອກໄປວ່າ ຢາກໃຫ້ລາວ ຊອກວຽກຊອກງານຊ່ອຍ. ລາວກໍຟ້າວຕອບເຮົາໄປໂລດວ່າ *"ມາໂລດ ມາເຮັດນຳອ້ຍ"* ແຕ່ອົດແປກໃຈບໍ່ໄດ້ ທີ່ບໍ່ເຫັນລາວເວົ້າຮອດ ເຣື່ອງຄອບຄົວເລີຍ ຫລືລາວຍັງຄອງຄວາມເປັນໂສດຢູ່ ? ແລ້ວເຮົາ ກໍສ້າງຄວາມຫວັງຕ່າງ ໆ ຂຶ້ນໄວ້ຫລາຍເມອ...

ກັບຄືນສູ່ສະພາບຄວາມເປັນຈິງ...ໂຮງງານນີ້ມືດ !...

ເຮົາໂລດນັ່ງຝັນຢູ່ຜູ້ດຽວ ເປັນດົນເປັນນານ – ເຮົາຢ້ານ

เธ้าหลิงทะฉองแล้วละ โธงทามอ้ายคำสอนต้องข่เป้นแมอม้ แม่มอม ! คิดแล้วก่ออ่ายพ้าอ่าจะถามมางสมธมมั้น เพื่อ ความแม่ใจอ่าอ้ายคำสอนเป้นอะหิข่ดิ ยู่ต้มแท้.

แต่โตะสมธมก่ยังหอ่างเป่าอู่.

เธ้าหลธอเบิ่งโมงอู่แฮมได้เกือบ 10 โมงแล้ว–ไป ทิมเผียงข่มาทัน !

เธ้าคิดยากไปห้องน้ำ ย่างเลียไปหางก้าห้องสุด เห็นป้ายติดอู่ปะตูอ่า "*ห่านยิง*" อีกปะตูนึงใส่อ่า "*ห่านฉาย*" โท้ ! ลาวเธ้าจะเธิมหลายเติบแล้ว ! แต่ม่เข้าไป หางใน

มันไกจากความจะเธิม ของห้องน้ำสมัยใหม่เอ้าหลาย ทิมเพ็นสะเอ็อม ของความสิกปิก ในอิดหลิ้มจิดอันหัน สมัยเบบนั่ง แต่เห็นมิธอยเกิบเป้อมยูบอู่เหิงข่อมนั่ง ข่มีทาม อิบธิมอีหิใจ้อิดนี้ให้ผู่ข่รู้ข่มี? เธ้าทับออกมาและคิดอ่าจะเมือ สาดอก เกินข่เป้นผิม.

แต่แล้วก่เลียม่ดีสอมทับ *อ้ายคำสอน*อู่หางออก เธ้าจิ่ลาวได้ดี เถิงลาวจะผ็อดำไปแถ่และม่อ้ม

"ทัสมอม" ลาวธ้องค่อย ๆ ติ่ม ๆ...

"มาแต่มิ้เหิงม้อง ? ข่เห็นขอก อ้ายจิได้ไปธับ"

ລາວຜາຍມືຊວນເຊີນເຮົາຍ່າງໄປເຂົ້າຫ້ອງ ອັນເປັນຫ້ອງສ່ວນໂຕຂອງລາວ ມີປ້າຍບອກວ່າ *"ອະທິບໍດີ"*

ພາຍໃນຫ້ອງ ຕົກແຕ່ງງົດງາມທັນສະໄໝ *ໂຕະເຮັດການ ອອກແບບຄືປະເທດນອກ ມີເຄື່ອງອຸປກອນຢ່າງດີວາງໄວ້ເຕັມ ຄັດມາມືຊຸດຮັບແຂກໄມ້ອັດຢ່າງດີມີພົມປູພື້ນໃໝ່ອ່ຽມ* ອ້າຍຄຳສວັນ ຍ່າງໄປ *ໄຂຈັກເຮັດອາຍເຢັນ ດັງອື່ມ*...ແລ້ວແຕ່ງໃຫ້ເຮົານັ່ງລົງຊາລັ້ງຊຸດງາມນັ້ນ

"ນ້ອງມາຮອດ ສີ່ໂມງແລງອາມື້ ບ່ທ້າຍກມາ ເພາະບ່ຢາກໃຫ້ຍາອ້າຍເດີກອຽກເດີກການໄປຮັບ" ເຮົາບອກລາວດ້ວຍຈັ່ງເຮົາຄິດໄວ້ຈັ່ງຊັ້ນແທ້.

ອ້າຍຄຳສວັນ *ຫົວຢ່າງອາຣົມດີ* ອັນນ້ຳລະຫ໌ລາວປ່ຽນແດ່ ແຕ່ກ່ອນ *ເຄ່ັ້ງຂຶມ* ແຕ່ກໍ *ສຸພາບ* ສຽງຫົວຂອງລາວຂະນະນີ້ບົ່ງບອກວ່າ *ເປັນຄົນມີອາຣົມສມຸກໂປກຣາ* ແລະເຫັນວ່າທຸກຢ່າງເປັນຂອງ *ຫລິ້ນ*....ດັ່ງໃນປໂຍກທ໌ລາວວ່າ :

"ໂອ໊ຍ ອຸເປັນຫຍັງ ສຳຣັບນ້ອງອ້າຍມີເວລາສເມີ ມີວຽກຫຍັງກະປະໄປໄດ້ລະຕີ !"

ເອ໊...ຫລ໊ວ່າ ລາວກ໋ຖືກສີຂອງສັງຄົມແບບລາວ ๆ ເຮົາປ່າຍເອົາແລ້ວ ! *ສັງຄົມແຫ່ງຄວາມຫລິ້ນ ຄວາມກົມກັ້ມ ນ໋ະ*....ແລະເພ໋ືອຈະໄດ້ຫລິ້ນ ກົມນ່ອນກັນຕາມຊຳບາຍ....ໃຜບ່ມີຊອກ

ທາງຫາ...ບ່ໄດ້ມາທາງຊອບກໍເອົາທາງໂລບລ້ອ...?!

— ນ້ອງກິນຫຍັງແລ້ວຍັງ ໄປ ອ້າຍຊິພາໄປກິນເຝີຮ້ານທີ່ແຊບທີ່ສຸດໃນວຽງຈັນ ແລ້ວຕອນທ່ຽງຈັ່ງໄປ *ກິນເຂົ້າຕັມດາວວຽນ*" ເວົ້າສຸດອ້າຍຄຳສວັນກໍລຸກຂຶ້ນ ສແດງທ່າທາງໃຫ້ຮູ້ວ່າຈະໄປດຽວນັ້ນ.

ຣິຄຍີ່ຫໍ້ແພງ ແບບອອກໃຫມ່ ຕິດປ້າຍ ເຫລືອງ ມີໂອ໋ເຝີມ້ຳປະຈຳ ພາເຮົາແລະອ້າຍຄຳສວັນ ແລ່ນອອກຈາກໂຮງການໄປກິນເຝີ....

ເອີ ອ້າຍຄຳສວັນ ກໍເປັນໄປຄືໝູ່ຜູ່ອື່ນ ແລ້ວຕ່ານ້ໍ!

ເອົາຣົຖທລວງ ພາຜູ່ສາວໄປກິນເຝີ !....

ຂນາດອ້າຍຄຳສວັນ ຜູ່ມີອຸດົມຄະຕິໝັກແໜ້ນ ຢາກສ້າງຊາດ...ຍັງເປັນໄປໄດ້ຂນາດນ້ໍ...

ຈ່າວ່າຜູ່ອື່ນ ທີ່ບ່ມີອຸດົມການໄວ້ກິນເດ້ ຊິພ໋ຣາວໃດ...

ເຮົາບ່ຢາກຄຶດເລີຍວ່າ ອ້າຍຄຳສວັນ ເລືອກກິນສິ່ງອື່ນແທນອຸດົມການເສັຽແລ້ວ....!

* * *

ຫລັງຈາກນ້ໍນັ້ນ ເຮົາກໍຫຽວມາຫາອ້າຍຄຳສວັນຢູ່ໂຮງການອີກ ເພື່ອຢາກຮູ້ຈັກລາວຫລາຍຂຶ້ນໃນເຣື່ອງວົງການຂອງລາວແລະເພື່ອບາງທີເຮົາພ໋ຈະເຂົ້າຮ່ວມໄດ້... ອ້າຍຄຳສວັນແນະນຳວ່າເຮົາຄວນ ຝັກຝ່ອນຈັກເດືອນນຶ່ງຈັ່ງມາເຣັດ ນຳລາວພ໋ແຫລະໂລດ ຖ້າບ່ມັກບ່ອນນຳ

ລາວ ລາວຈະຝາກນຳໝູ່ຂອງລາວຢູ່ກະຊວງອື່ນ ໆ ບໍ່ອົດບໍ່ຢາກ ແຕ່ ຜູ້ຊິຮັບເອົາ ຫະແໝມວ່າລາວເອີ່ຍປາກ ບ້ຳ ! ເຮົາບໍ່ແຈ້ງໃຈນຳຣະ ບົບການ "ຝາກ" ແລ້ວລະ. ອ້າຍຄຳສອນກຳລັງຈະໃຊ້ອົດທິພົນສ່ອນ ໂຕກ່ວ່າໄດ້...ທັງ ໆ ທີ່ເຮົ້າແຄ້ງໃຈໃນທ່າທີ ແລະຄວາມປ່ຽນແປ່ງໃນ ອຸດົມການຂອງລາວເຮົ້າກໍ່ຍັງໄປມານຳລາວແດ່ຢູ່ ຈົນມີສຽງດັງທ້ວວ່ຽງ ວ່າພວກເຮົ້າຊິເອົ້າກັນໃນໄວ ໆ ນີ້ ຄວາມສນິດສນົມຂອງພວກເຮົ້າອາດ ເນື່ອງມາຈາກຫລາຍແມວ ເຮົ້າຮູ້ຢູ່ແກ່ໃຈວ່າເຮົ້າເຫງົ້າ ເຮົ້າຍັງເປັນ ໂສດແລະຕ້ອງການໝູ່ເພື່ອນ ອ້າຍຄຳສອນກໍ່ຕິດຕາມເຮົ້າເກືອບຕລອດ ເວລາ ຜູ່ຍິງເປັນແມວນ້ຳເອງ ລາງເທ່ືອກໍ່ຄິດຫລົງອິດຖຶ່ງຜູ່ຊາຍທີ່ມາ ເຮັດດີນຳໂຕວ່ານ້ຳເປັນຄວາມຮັກອັນແທ້ຈິງ ລາງຄົນຄິດໄດ້ກ່ອນກົ້ນ ດອງກໍ່ປ່ຽນໃຈໄດ້ໃໝ່ ແຕ່ອີກລາງຄົນກົ້ນດອງໄປແລ້ວ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າໂຕ ເອງບ່ໄດ້ຮັກ ພຽງແຕ່ຖຶ່ງມຸ ໆບັນຫາຕ່າງ ໆໃນຊີວິດຄູ່ຈຶ່ງເກີດຂ້ຶ້ນ...

ອ້າຍຄຳສອນເຄີຍ ຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮົ້າໝັ້ນກັບລາວ ເພື່ອຄວາມ ແນ່ໃຈຂອງລາວເອງ. ສຳລັບເຮົ້າເອງ—ໝັ້ນຫລືບ່ໝັ້ນມີຄ່າທ່ຳກັນ ລາວ ຍັງບ່ພໍ່ໃຈທີ່ເຮົ້າໄດ້ບອກໄປຈັ່ງຊັ້ນ ຈົນເຮົ້າໄດ້ບອກຄວາມຈິງໃຈ ຂອງ ເຮົ້າໃຫ້ລາວຟັງວ່າ ລາວເປັນຜູ່ຊາຍທີ່ເຮົ້າຈະຄຶດຫາກ່ອນໝູ່ ຖ້າເຮົ້າຈະ ມີຄູ່ຊີວິດ ແລະເຮົ້າກໍ່ກຳລັງຄຶດຢູ່ດຽວນ້ຳ ເຮົ້າບອກລາວວ່າ ພວກເຮົ້າ ຄວນເບ່ິງກັນໄປອີກກ່ອນ ລາວຈັ່ງເຊ້ົາຂ້ຽວຂອດເຮ່ືອງຫ້ວໃຈເຮົ້າອອກ ໄປໄສ່ຕ່ໄສກັບລາວຕາມລຳພັງ ຈົນມ້ຶ່ງເຮົ້າມີໂອກາດໄປຢາມເຮ ືອນ

ลาว ๆึ่งเป้น *"วิลล่า" ของหลวๆปุกให้ข้ำราอุกาม อุ้มปันยาอุ้มคืลาวอู่.*

พายในเรือนหลังใหย่ (โฆด) สำลับอายโสดคืลาว ติกแต่งด้อยเค็องเรือนราคาแพๆ และมิริสนิยมสูๆ มิแอร์ดับความร้อม–ห้องรับแขกปูพื้ม–สิดฮวกันกับปูอู่ห้องกามของลาว มิร้ามบาร์ ตั้งยู่แจนึ่ง และแก้วเหล้าฝรั่งย่างดิลฮมยู่เทิงร้ามนั้น ดอกไฟแบบลี้อ้นลี้ลังกามี...*มันเป้นเรือมมะนุด เจ้ สำราม หันดานี้เอๆ*

ความมหัยดั อัดริ์ ของอ้ายคำสอนั้นไป ใสหมิดแล้อ ?

แม่นหยังดึงมันเข้าป่าไปแล้อ ? บัดนี้เป้นที่แม่ใจแล้อ อ่าอ้ายคำสอนั้นเลือกเอ้าความสุกของร่างกาย...แหมอุดิมคะติอันสูงส่งดีแต่ก้ำ.

ทุกเทื่อที่เราเห้นความฟูมเฟือยของมะนุด เราเส้า เราเหงาใจ และคฮด...คฮดใต้ใผกะได้...ดั่งกับอ่า *วัดถุอันงิดงาม หันสมัยที่ตั้งเอ้ยู่นั้น เป้นมะจิกให้เราส่องเห้นพาบความอิดยาก เฮ้นใจลองอุวิดลิม อิกจำพวกนึ่งที่ลืกลืม*

และเทื่อนี้ อาธิมของเราทำลังฟื้นขึ้นพายใน สิพ้ำ

ມິດອຶມ...ເຮົາຍ່າງໄປຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າ ບາຣ໌...ໂຕແຂງດ້ວຍຄວາມ *ຄຽດທີ່ບຸກຄົນຜູ່ເຮົາສັດທາເດິມມາມມາປ່ຽນເປັນເຊັ່ນນີ້.....* ເຮົາບໍ່ທັນໄດ້ສັງເກດວ່າອ້າຍຕຳສອນເຂົ້າມາຫາເຮົາແຕ່ຍາມໃດ ລາວເອົາມືມາຈັບບ່າໄຫລ່ພ້ອມທັງຈຸ໋ມໃກ້ ๆ ຫູເຮົາດ້ວຍສຽງອ້ອນວອນອ່ອນຫວານວ່າ :

ທັສພອມ... ອ້າຍຮັກນ້ອງເຫລືອທີ່ສຸດ.... ອ້າຍພ້ອມສເມີທີ່ຈະຈັດການກິນດອງກັບນ້ອງ...” ເຮົາບໍ່ປາກ ຢືນໃຫ້ລາວຈັບບ່າຢູ່ຈັ່ງຊັ້ນ ລາວຈຶ່ງໂອບແຂນລາວເຂົ້າກອດເຮົາໄວ້ ເຮົາບໍ່ໄດ້ສະແດງຄວາມບໍ່ພໍໃຈຫລືທຳທ່າຈະຟົດຜີຈາກອ້ອມກອດຂອງລາວ.

ລາວກອດເຮົາແໜ້ນເຂົ້າ ອາຣົມເຮັ່ງຮ້ອນຕາມປະສາຂອງສັນດານຜູ່ຊາຍ (ທີ່ກຳລັງຫິວ) ພ້ອມທັງຈຸ໋ມສຽງອ້ອນວອນອອກມາອີກ

— ຢ່າທໍຣະມານໃຈອ້າຍ ຕໍ່ໄປອີກເລີຍ ທັສພອມ ເປັນຂອງອ້າຍເທາະຄຶມນີ້ !

ວ່າແລ້ວລາວກໍທຳທ່າຈະພາເຮົານັ່ງລົງຊາລົງຊຸດງາມນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຖືໂອກາດຍູ້ໜ້າເອິກລາວອອກຄ່ອຍ ๆ ຈຸ໋ງລາວກໍຖອຍອອກໂດຍດີ ຈະຍ້ອນດ້ວຍຄວາມຄຶດວ່າ *“ຈະກິນເຢັ໋ມ ๆ”* ລະຄຶມນີ້ ຫລືຈະຍ້ອນເຫັນເຮົາເຮັດຈິງມີຄວາມປອງດອງກັບລາວຢູ່ແດ່... ເຮົາຖາມລາວອອກໄປດ້ວຍສຽງຫັນດາ..

“ອ້າຍຄຶດວ່າອ້າຍເໝາະສົມກັນກັບນ້ອງແລ້ວບໍ ?” ເຮົາ

ถามมีมัยเพื่อยากให้ลาวคิดคึมหลังอ่าเฮาเปันผู่ยิงแบบใด *ลาวควมรู้ถือว่าเฮาคับทับลาวสมัยแต่ก่อ ย้อมว่าเฮามีอุดมทามค้ายคือกัน....* บ่แม่นย้อมหยังอื่น... ลาวคือลืม อุดมทามพิดแล้วละ จึ่งเอ้าออกมาย่างยากพูมใจว่า :

"ผู่ยิงที่มามักอ้ายมีบ่อด พ่แม่ขะเจ้าอุยกให้ล้า ๆ กมี แต่อ้ายบ่ยากเอา ลางคึมงามแต่บ่มีสิมบัดความรู้หยัง ม้อง มีความรู้สูง รูบโสมก็อดได้ เฮาเพาะสิมกันดีที่สุด อ้ายมีพ้าที่ทามสูง พ่ที่จะให้ความสุกแก่ม้องตามความพ่ใจของม้อง โดยที่ม้องเองบ่ต้องเรัดทามก็ได้ ถ้าม้องปะสิงจั่งซั้น อ้ายขอรบรอง"

อา ! อ้ายคำสอนั้น แม่มแต่ลืมหายใจเข้าออกของลาวก็เปันหาสของอัดถุไปแล้ว

ความเหมาะสมในสายตาของสังคม
หน้าที่การงานดีและเงินเดือน
ที่หมายจะเอามาสมองความสุขส่วมใต
มีอยู่ในจิตใจของลาวดอกรึนี้ ! มีแต่สิ่งที่
ลาวเอิ้นว่า "ความรัก"

ลาวรักเฮาย้อมเฮามีความเพาะสิมต่างหาก ถ้าความเพาะสิมนั้นพิดไปเด้—ความรักจะมีอยู่บ่ ? เฮาพิดกำลังใจที่จะป่รุมแปง

ຄວາມຄິດຂອງລາວແລ້ວລະ !

ອ້າຍຄຳສອນ ຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້

ຈັບມືເຮົາຂຶ້ນທັງສອງດ້ວຍທ່າທາງຮ້ອນຮົນອີກ ເຮົາເຂົ້າໃຈ ເຈຕນາຂອງລາວດີ ຈຶ່ງເວົ້າອອກໄປຕາມຄວາມຄິດເວລານັ້ນວ່າ :

— ຖ້າອ້າຍປາຖນາແຕ່ພຽງຮ່າງກາຍຂອງນ້ອງ ອ້າຍກໍຈະໄດ້ແຕ່ຮ່າງກາຍຂອງນ້ອງຫໍ່ນັ້ນລະ... ນ້ອງອາດຈະເປັນເມັຽຂອງ ອ້າຍໃນຄືນນີ້ຫລືຄືນໃດກໍໄດ້ ແຕ່ນັ້ນຊື່ນີປໂຍດຫຍັງຂຶ້ນມາ ໃນເມື່ອນ້ອງກໍເປັນຜູ່ຍິງສມັຍໃໝ່ ພໍ່ທີ່ຈະຖືວ່າການເສັຽໂຕໃຫ້ອ້າຍເປັນເຣື່ອງບໍ່ສຳຄັນ ແລະການເປັນເມັຽອ້າຍຈະບໍ່ເປັນສິ່ງຜູກມັດ ໃຫ້ນ້ອງໄປຜ້ອງກິນຄອງກັບອ້າຍ ຫລືອ້າຍຜ້ອງກິນຄອງກັບນ້ອງ ຖ້າສົມມຸດວ່າ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມຮັກແທ້ຕໍ່ກັນ ອຸດົມຄະຕິທີ່ອ້າຍເຄີຍຍຶດໝັ້ນ ອ້າຍກໍລືມມັນແລ້ວ (ແລ້ວ ເຮົາກໍເວົ້າເຫດການ ອັນເຮົາໄປເຫັນຢູ່ໂຮງການລາວໃຫ້ຟັງ) *ແລ້ວນ້ອງຢາກຄາມອ້າຍວ່າ ອ້າຍມີຫຍັງເຫລືອໄວ້ໃຫ້ນ້ອງນັບຖືແລະພາກພູມໃຈ ໃນໂຕອ້າຍ ໃນໂຕອ້າຍໃດ ບໍ່ແມ່ນຍົສສັກເງິນຄຳອັນເປັນສິ່ງນອກກາຍທັ້ນ ?*

★ ★ ★

ໂອ ! ສາທຸ—ຂໍ່ຢ່າໃຫ້ອ້າຍຄຳສອນຕອບວ່າ ເຮົາກັບລາວເໝາະສົມກັນ ບໍ່ຈຳເປັນຈະມີຄວາມຮັກຄວາມນັບຖືອັນເລິກເຊິ່ງ... ເຮົາຢ້ານ ຢ້ານລາວຕອບແບບນັ້ນ ເພາະຖ້າລາວຕອບແບບນັ້ນ ກໍໝາຍຄວາມວ່າ

ແລ້ວເຮົາຈຶ່ທົນໄດ້ຈັ່ງໃດ ຄ້ວ່າໃຕເອງຄຶກ
ຝາກເຂົ້າປະຈຳກະຈວງໃດກະຈວງນຶ່ງ ໃນຄາມຄົນພິ
ເສດ.... ແລະມີຈຶ່ວິດຢູ່ເພື່ອເປັນດອກໄມ້ເອ້ປະດັບ
ໜ້າ ຂອງອ້ຍຄຳສວັນທໍ່ນັ້ນ.... ອຸດົມຫາມເຮົາຈະເອົາ
ເຈ່ືອງໄວ້ໃສ ?.... ວ່າບໍ່ຈ່ຳ....ກະວ່າບໍ່ຈ່ຳ !! ຄັນເຮົາ
ເກີດຫົນອຸດົມຄະຕິໄປບໍ່ໄດ້ຄືໜູ່.. ກະໃຫ້ມັນຮູ້ຈ໊ະ !

* ພาสิกถ้ำ

ສัจจัง ເอ อัมมะตะ อาจา

ความสัจจิง เข่ำสิ่งที่บ่ตาย

แต่คำผู่มักเว้าเปิดเผียความจิง (โพด)

มันเหันที่อุตอ้งตาย

* ພาสิกปิ่ม

ทัมจาดะ: ม้าเย่ำปาอ้อม ม้าร้อมปาพ่าย

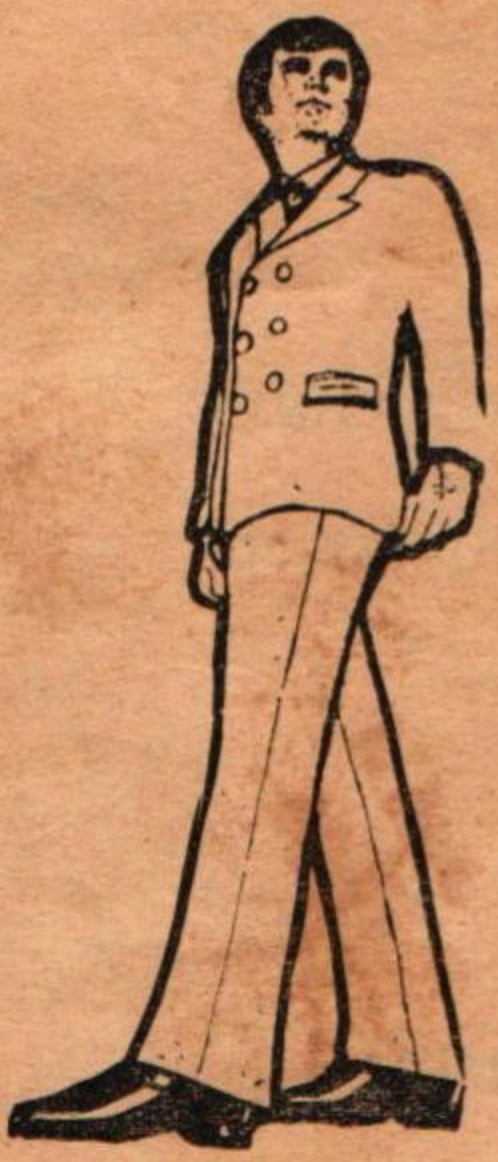
ทามเมืองๆ: ม้าร้อมปาเข่ำ ม้าเย่ำปาตาย

* ພาสิกแป่

คำสอม: คิดก่อมจิ่งเว้า

คำเตือม: คิดดัก ๆ แล้วธิบเฮ็าเว้า

ยังบ่แต่ง..

แต่งอีก

โดย

ปาโม

ເຂົ້າໂຮງຮຽນປີນີ້ຂ້ອຍຢູ່ "ແຕກມື່ນາມ"
ຄວາມລາວແທ້ ໆ ຈັກວ່າຈັ່ງໃດບໍ່ຮູ້ ຂ້ອຍກະ
ລາວຄືກັນ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນໃຜພາເອີ້ນຈັກເທື່ອ ຂ້ອຍຮູ້ຢູ່
ດອກວ່າຊັ້ນທີ່ຂ້ອຍເຂົ້າຮຽນໃໝ່ນີ້ ແມ່ນປີທີສາມ ຫລືປີສຸດທ້າຍຂອງ
ພາກມັທຍົມພາກປາຍ

ພວກຂ້ອຍເຂົ້າ ໂຮງຮຽນຕົ້ນເດືອນ "ອິກຕົບ"
ຄວາມລາວແມ່ນເດືອນຫຍັງນໍ? ປົດ "ດິກຸອນແມ"
ເບິ່ງກ່ອນ....ພົບ ໆ ພລົບ ໆ....ໂອ ໂອ....ໂອ

ເຊເຕ....
ອົກໂຕ....ອົກໂຕບເຣິ....
ໂອ໋ ! ເດືອນຕຸລາ

ພວກຂ້ອຍເຂົ້າໂຮງຮຽນຕົ້ນເດືອນຕຸລາ....
ມື້ເຊົ້ານີ້ ຂ້ອຍໄປໂຮງຮຽນເປັນມື້ທຳອິດ....
ໝູ່ພວກ ກະພວກຫ້ອງດຽວກັນປີກາຍນີ້ແຫລະສ່ວນຫລາຍ
ມີໝູ່ໃໝ່ແດ່ກະແມ່ນພວກເສັງ "ບັກ" ຕົກກັບພວກທີ່ *ເຈົ້າມາຍຝາກ*
ຝ້ງກັນ ເຂົ້າມາຕື່ມ.

ຮູ້ວ່າເພີ່ນຝາກກັນໄດ້ແນວນີ້ ໃຫ້ພໍ່ຂ້ອຍໄດ້ເປັນອາດຍາ
ເຈົ້າມາຍນຳເພີ່ນຄືຊິດ....ນ້ອງຊາຍຂ້ອຍຜູ່ເສັງຂົ້ນ "ເຊີກ" ຕົກຄືຊິ
ບໍ່ໄດ້ໄປເຂົ້າໂຮງຮຽນຈ້ຳຍາກ....

ปีมีข้อยอยู่ *"แตกมิ่มาม"*
เถิงปายปีข้อยกะห้างห่าเสัง *"บัก"*
ข้อยอุ๊เสังให้มันได้เหิง *"บักลาว""บักฝรั่ง"*...
ข้อยอุ๊ตั้งใจธรูมสุดฮึด กิลา มาธิ อุบ่ก่รอยหยังผิด....
เอ้าเถิงกิลาข้อยเกิ่งยู่แมอดรอ ดี *"เต้มลำ"*
อันเธ็องเต้ม ๆ ลำ ๆ มี้ พอกผู่เฒ้าผู่แก่จักเป้นจั่ง
ใดบ่รู้ หากมีตายตั้งแต่ต้องตีพอกข้อยเอ้าโลด....บ่จักหยังว...
แมอพอกข้อยซ้ำถือ่า เป้นหามออกทำลังกายเมาะ...
หล้มเพ้งร้อมๆ ร่อมกันธรง ๆ เพื่ออุ้ม แล้วๆ กะกึมเข้าแอบ
มอมหลับสอาง....ดีกว่าไปแล่มอ้อมต่องอ้อมเด็ม..,แบบมี้เมื่อย
หันใจสี้ปู่สี้ย่าล้า ๆ หาคอามเผ็ดเผ็มจเธ็มใจ เมื่อดรอบ่มี....
อาพอกผู่เฒ้าหลายกะบ่ได้ ฮองว่าเกิดคิมละสมัย....
กำมักใผมักมัน.... ดีแมอ พอกผู่เฒ้า*เจ้ามายมักออกหา*
หล้มสาวกินต้มไก่ กอมใจใหบ้ามมอกหมู่มี้ บ่
เหันอุมิดีหยัง เอิเป้ยมำหลังโคบ ๆ บ่รู้เมื่อ
ยังว่าโตลักอีก.

ขาดพอกข้อยเต้มลำกัน พอกข้อยเต้มยู่แต่ในหมู่ใม
อ้างพอกข้อยได๊ บ่เคียว่าอุไปกอมผิกกอมใจพอกอื่ม
เหันแต่พอกเจ้ามายอ้ายบ่าวเติ่มมั้นแหละ....

ยากมาเต้มม่ำพอกะข้อย

ได้จับแอวบายมีพู่ผู่ยิ่งของพอกะข้อยแล้วดีอีม่อมใจ ออมอ่อม...ลางรายย้ามลืมธอดลูกธอดเมีย

กะอ่างบ่อ้ำเอิกตายใต้เอิาลิงอ่าอเบิ่งจักดีมแด่...

ข้อยอีอ้ายอธรมไปแต่ทีวีปี

ไปจ้างธรมพิเสดติ๋ม ให้มันสุดใจ มันอีเสังบ่ได้กะให้มันรู้อะอ่าข้อยอวย....

เรื่องเสัง *"บักลาว"* ข้อยดีอีได้ยู่ดอก พอกธุ่มอ้ายอะเจ้าเสังบักปีก่อน ๆ นี้ เอ้าสู่ฟังอ่า *"บักลาว"* เสังบ่ยาก.... ขาดเอ้า *"อีธาม"* กับอาจามดีมลาอแร่งง่าย.... ดีปี แล้วนี้ อะเจ้าสอมสู่ฟังอ่า *"ม้าม"* ลาอเพิ่มถามอ่า

"ในเมืองลาอ ดธอมีเจ้าเหมือ่า มีมักปาดผู่ใดแต่ง อัมมะคะดีลาอ หลายที่สุดและมีอีสธงที่สุด"

พ่อที่ถีกถามเลียตอบแบบยิกหางผู่เถ้าอ่า

"อะม้อยกะบ่อ็ดเหมือใผแล้อ มอกจาก ยาพ่"

"ม้าม !! ดีกแล้วลูก ! เมืองเฮามันหาดีมอีสีมใจพาสเฮียก ใผ ๆ กะอวดอ้างแต่ความธู้ต่างปะเทด....ดี! เจ้ารู้จักติดตามอัมมะคะดีลาอต่ไปเมิ !!"

เฮาว่า ยาพ่ผู่เพิ่มเปัน *"ม้าม"* และมีอุ่เทียบติ *ฝรั่ง* ผู่มีเทือบขึ้นเอิก ย้อมคำตอบแบบแทงใจดำมั้น แล้วกะเลย บ่ถามหยังต่ไป

ข้อยบ่เอื่อถอกว่าความจิงอุเปันดีอ่ามั้นอ่ะหลิ.... พอกะเจ้าดีอุเว้าเยียกันหลิมอุ่ ๆ หลิจั่งใดบุ๋ !!!

ข้องอุต้องเสังให้ได้ในปายปี...

สำคันที่สุดแม่น *"บักฝรั่ง"*... ท้าข้อยได้ *"บักฝรั่ง"* แล้ว ข้อยกำมีสิดอ่ *"บวักอุ"* ไปธงมต่ *อุยมิ แวกอุเต ยู่ฝรั่งเสด....*

พู่ข้อยลางคิม เฮาธงมไอไปเมืองฝรั่งแล้วกะหลาย คิม เทือบอุได้ *"ลิสอุวั"* แล้วกะมี....

ลิสอุวั....ลิสอุวั...

เว้าแต่ความฝรั่งปิมหลาย กะย่ำมผู่อื่มบ่เฮ้าใจเลีย อุปีด *"กิมอุอมแม"* ลองเบิ่งก่อม...

*ลิสอุวั....ลิสอุวั....*โอ๋ ! แปว่า *ปะริมยาบัด...*

ข้อยกะเลียบ่รู้อีกดีเท่าพันแหละว่า *ปะริมยาบัด* มีมันแปว่าร่ามันแม่นหยังๆ....

สิมมุดว่าพ่รอดปายปี...

แล้วข้อยกะเสัง *"บักฝรั่ง"* ได้...

ຂ້ອຍກະຕ້ອງແລ່ນເຕັ້ນ "ເຮັດເດີມັ" ຂໍ "ບວກຈຸ" ໄປຮອມເມືອງຝຣັ່ງ...

ໝູ່ຜູ້ຂະເຈົ້າຮູ້ຈັກທາງໃນດີ ຊຸບຊຸບນິມຫາກັນວ່າ "ຢູ່ເມືອງເຮົານັ້ນໃຜຂໍຫຍັງ ໆ ກະຕ້ອງຕິດຕາມແລ່ນເຕັ້ນເອົາເອງ ຄັນບໍ່ຊັ້ນ ເຣື່ອງຫຍັງນຶ່ງກະນອນຢູ່ "ຕີຣິວ" ຫັ້ນແຫລະ ນອກຈາກວ່າ ເປັນລູກເຈົ້າຫລານນາຍບຸ ເດີ ງ່າຍແດ່"

ກະຍັງວ່າເມືອງເຮົາສ່ຳພີເພາະມັນກະສ່ຳນ້ຳແຫລະ !!!

ສົມມຸດວ່າຂ້ອຍເສັງ "ບັກ" ໄດ້....

ເຮັດເດີມັ ຂໍ ບວກຈຸ ຂຶ້ນໄປ....

ແລ້ວເພີ່ນຕອບລົງມາວ່າ "ບວກຈຸ" ບໍ່ມີ

ໂອ້ຍ ! ຂ້ອຍບໍ່ຢາກຄິດເຖິງຕອນນີ້ !!!

ເຖິງຕອນນັ້ ຂ້ອຍຄືມີຄວາມຮູ້ສຶກພໍປາມວ່ານ້ຳຜ່າລົງມາກາງໃຈຂ້ອຍນັ້ນແຫລະ....

ສູ່ປີ ໝູ່ເຮົາໄດ້ໄປກັນຕຶດ ໆ

ພໍຣອດຍາມຂ້ອຍຢູ່ "ແຕກນີ່ນາມ" ເສັງ "ບັກ" ໄດ້ແລ້ວ ບ່ໃຫ້ໄປ...ຂ້ອຍຄືຈຸໂມໂຫເປັນຟົນເປັນໄຟຂຶ້ນມາໂລດ...

ແຕ່ວ່າ...

ຢ່າງຫລາຍ ຂ້ອຍກໍຄືຈຸເຮັດໄດ້ແຕ່ໂມໂຫ ຢູ່ຜູ້ດຽວ...

ຄືຈຸບໍ່ມີໃຜມາເດືອດຮ້ອນນຳຂ້ອຍດອກ....

"ปะห้วๆ ?"

ข้อยกะคือบ่ท้าฮอมพู่เธัดอีกมั้นแหละ ย้ำมเพิ่มใช้อำมาดกัดพาย จัดกามจับกุมคุมขัง พ่ให้เดิกให้เสัยเอลา หาทางแล่นเตั้นไปธยมทางอื่ม....

เถิงแม่มยังพ่มีทางอื่มยู่แด่

ย่างน้อย ข้อยกคิงป่อยข้าอาละอาดยู่หลายมื้เติบ... ข้อยอาดอุตเลิดเปิดเปิงไปห่อทิบ เบิ่งจักพักมึ่ง ก่อมที่อุสงบสะติอาธ์มให้เปั้มปิกติลิงได้

ลางเทื่อ ข้อยอาด ด่าระ ด่าธาม....

ย่างเลาะมะโลมะเล ไปห่อเมืองย้อมคอามเสัยใจ... พ้หยังกิดหูกิดตาแด่ กะอุด่ามั้นไปพ้ดโลด

ใผอุเธัดหยัง ?

กะยังว่า ข้อยเสัยใจ บ่ได้ "ยวกอุ" ไปธยมต่ยู่ฝธังส์....

...เพั้นธิดข่ำยเหลืองไปจอดยู่มำร้อมำสอม...

ข้อยกะอุด่ามั้นยู่ในใจ "พวกสวยโอกาดเอ๊าธัด หลองมาใช้ สำงปโยดส่อมต๊อ"

....เพั้นข่ำยมำร้ามเจัก ธยมโตลาอบ่ถึก ข้อยกะอุด่าฝากไปใส่สะพาธาอุบัดดิด...ใผบอกบ่อุอกมึ่มตาเบิ่ง...ใผบอก

บ่แก้ไข มือตายเธ็ดหยังยู่มำตั้งแต่ ภามลิบชุ่ผูเฮ้าธิจมาอัมมะคะถิให้พ่ได้พิมทึมทันออก....

....แมมเหันอีโกะ อีจังมอัยคะมองพ่สิบห้าสิบหิกเฮ้าห่อสำมะเลเทเมินำบาธ์ ตอกสุธาฟาดมาธิ ฮ้อยกะจุ๊ด่าพอกบ่มีสมองดองเมือง.... บ่อางแผมข้องกันบันหาเย้าอะจุ๋ม.... บ่มืนตาเบิ่งสังคิมเม้า ๆ ที่ชุพาให้อะมาค็ดของจาดจิบหาย

"แม่จ้างเตันเมือง"

"ห็อห่ำปันกะเฮ้าห่อบ่ำห้อย และบ่ำอึม ๆ ได้"

หลิบมีกิดพายเปันเด็องมีจันเบาะ ?

แล้วผู่แทมพากันเธ็ดหยังยู่ ?

เอ๊ ! ผู่แทม มีผู่แทม !!!

...ผู่แทมฮ้อยกะจุ๊ด่า

ผู่แทมมือตาย ตั้งแต่ต่สู้เพื่อผินปโยดส่อมติอ...สมัทได้ขั่บ กะลิงมะติ๊นเงินเดือมเจ้าของ ปุบโลด....

ผู่แทมเมืองเธ้ามี !

แล้วจาทนั้น กะออกกิดพายให้ผู่แทมมีเบ๊ยบำมานทึม แล้วกะสเมิ่อะมุมัดเงินติดตั้ง "แฮร์" ใส่สะพามูมค่าเกือบจาอล้านกีบ !

ผีห่ากึม...บ่เคียเหันเมืองใดเฮ้าเธ็ดกัน...

ยามโคสะมาหาสอๆไปผู่แทม มั้มม่า.... ดิ๋อ่าเอ้าใช้เปิบใจม่ำแท้...

"ข้าพะเจ้าเปันห่วงคามทุกสุกของพ่แม่พี่น้อๆ"

"ข้าพะเจ้า สมักเพื่อรับใช้พ่แม่พี่น้อๆ"

"ข้าพะเจ้า จะต่สู้เพื่อปะชาชุม...เพื่อส่อมรอม"

หลิ๋อ่าข้อยอิลอๆ ๆ ไปข่ืมธิดผู่แทมมาลิ่องเบิ่งว่าเพิ่นอิท้าเสอสละคามสุกส่อมติอเพิ่นให้ปะชาชุม ได้บ่ ?

เอ้าหลายแห่งโมโหหลาย

ลางเพื่อข้อยอาดอิด่ารอดพอกพ่ค้า

หลดารอดผายเสถุกดกะบรู

ด่าระด่ารามลามไปรอด พระสิงอิงคะเจ้า ที่ห่อหาบอกบัดบอกเบิ ขายพระขายกะตุดคาถา พู่มั้มแหละ.

พอกมี้ กะโตกามเรัดให้สังคม เสื่อมด้ามสิลทัมบ่แม่มของค่อย...

ลางอิ๋ รอดบ่ปากเอ็มอ่าพระจ้าชาหยามดอก

เรัดรอด สเมยาแฝด

แล้วกะบ่จักอ่า พอกโง่ ๆ มั้ม หลิงเชื่อแมอใด...

ถ้าแมมอ่าข้อยบ่ได้ "*บอกอุ*" เบิ่งเทาะ ข้อยอิด่าฟาดมันระรามให้เบิ่ง....

ຂ້ອຍຊິຢ່າງເລາະປະຈາມ ພວກຊາດຊົ່ວສ້ຣາດບັງຫລວງ ໃຫ້ຫ່ວເມືອງ....ໃຫ້ຄົນທ່ວເມືອງໄດ້ຮູ້ເບ້ືອງຫລັງຊົ່ວ ๆ ຂອງພວກມານ ສັງຄົມ....ຂ້ອຍຊິປະຈາມ ມາຍຜູ່ຊົ່ວມັນເປັນແນວໃດ....

ກະບ່ໍແມ່ດອກ ອ່າແລ້ວກໍດາຍ

ລາງເທ່ືອຂ້ອຍອາດຊິບ່ໍປາກວ່າຈາຂາມຫຍັງພ່ໍຄວາມຊ້ໍາດອກ ອັນມ້ີຄົດໄວ້ຊ່ ๆ

ພ່ໍເຖ່ືງຍາມນັ້ນມາອ່ີຫລິ ຢ່ໍາມ່ິດປາມຫອຍໄຂ້ກະບ່ໍຮູ້ ຂອງ ວ່າຂ້ອຍກະຮູ້ຢູ່ພ່ໍແຮງແລ້ວວ່າຢູ່ບ້ານເຮົາເມືອງເຮົາມັນອຸ້ມມັນອາຍ ເຈ້ົາ ມາຍເພ່ໍມຍັງແກ້ບັນຫາໃຫຍ່ ๆ ຣະດັບຊາດບ່ໍທັນແລ້ວ

"ບັນຫາຊ້ົພາປາຫູ ຢຽບຖ້ົມໄວ້ທັນກ່ອນ"

ຢ່ໍາຫາເອົ້ໄປກອມໃຈເພ່ໍມ.... ມັນເປ່ໍ້ມການລູ່ລ່ານ່ໍາເບ່ໍ້ຽ.... ຫຍຸ້ງສມອງເພ່ໍ້ນຫລາຍກະບ່ໍດ່ີ

ຫລ່ີຖ້ໍາຂ້ອຍບ້ໍ້ານ້ົມມາພ່ໍ ๆ

ເສ່ືອກໄປກ້ໍາເວ້ົ ດ່ີ ຄ່ິດໄວ້ມັນແທ້

ບ່ໍຕ້ອງສົງໃສ.... ເພ່ໍ້ນຕ້ອງຄ່ິດວ່າຂ້ອຍມ່ີທ່ິວການເມ່ືອງ... ເພ່ໍ້ນຕ້ອງຄ່ິດແນວມັນໂລດ ຊອມເບ່ົ ບ່ໍເຊ່ືອ !!!

ຄວາມຈ່ິງຂ້ອຍ ຍັງບ່ໍຮູ້ຊ້ໍາວ່າການເມ່ືອງແມ່ນຫຍັງ ?

ທ່ໍ້ຂ້ອຍຄ່ິດວ່າ ຊ່ິວ່ານ້ັ ເທ່ົງໝ່ົດ

ມ່ີຕ້ັງແຕ່ບັນຫາສັງຄົມ

ມີແຕ່ເຣື່ອງຂອງສັງຄົມລ້ວນ ๆ....

ແຕ່ວ່າ ຜູ້ໃຫຍ່ເພີ່ນຕ້ອງຫາວ່າຂ້ອຍມີຫົວການເມືອງຄັກ ๆ ແລ້ວເພີ່ນກະຕ້ອງສົ່ງນັກສຶບ ສາຍລັບອອກນຳກ້ົນຂ້ອຍ.... ສົ່ງກະສົ່ງ ໃນເມື່ອຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ສຸດໃຈຂ້ອຍແລ້ວພໍແຮງ... ຂ້ອຍວ່າຊິບ່ຍ້ຳນ ນັກສຶບດອກ.... ແຕ່ວ່າຖ້າເກີດມີນັກສຶບມານຳກ້ົນຂ້ອຍອີ່ຫລີ....ກະຍ້ຳນຂ້ອຍຂາສັ້ນໄປຕຶກັນ

ຍ່ຳລືມວ່າຂາສັ້ນ ມັນບໍ່ຕຶສັ້ນຂາ ກໍ !!

ຄົນເຮົາ ຄັນຂາສັ້ນແລ້ວມັນຫົວເຂົ່າອ່ອນ ປາມເປັ້ນເປ້ຽ ເປັ້ດໄຕ໊

ແລ້ວສົມມຸດວ່າຂ້ອຍເກີດໄປຍ້ຳນນັກສຶບຫົວເຂົ່າອ່ອນຕອນ ກຳລັງຢູ່ກາງທາງດ້ຳພໍດີ ລົ້ມຮອບລົງ ຊິບ່ຖືກຣົດຢຽບປາມໝາບ່ມີປອກ ດ໋ ຫວາລ່ະ ?

ຖ້າແມ່ນວ່າຣົດຢຽບຂ້ອຍ....ຂ້ອຍກະຊິຕີຕາງເຈັບຫລາຍ ๆ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້ານາຍເສດຖີຣົດງາມ ๆ ຊຸ່ງມາຫຸ້ມເບິ່ງຄົນຣົດຢຽບດູຕົນ.

ຂ້ອຍຊິເຮັດຕີ່ວ່າ ສລົບເພື່ອດໄປແລ້ວຟຸ້ມແຫລະ

ແລ້ວກໍ່ຄົງມີ ສຸພາບບຸຣຸດທຸກ ๆ ຈັກຄົນນຸ່ງແລ່ນມາໂຊມ ຂ້ອຍໄວ້ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກເມດຕາສົງສານເພື່ອນມະນຸດ

ສຸພາບບຸຣຸດ ອະນາຖາຜູ່ນັ້ນ ອາດຈະເງີຍໜ້ຳຂຶ້ນວ່ຶງວອນ ອ້ອນຂໍກັບເຈົ້ານາຍເສດຖີຜູ່ມີຣົດງາມ ๆ ວ່າ

“ອາດຍາຂນ້ອຍ ຂໍຫານເອົາຫ້ອນີ້ໄປສົ່ງໂຮງໝໍແດ່ເທາະ

ເພື່ອເຫັນແກ່ມະນຸສຫັນ....ຈັກລູກໃຜຫລານໃຜບ່ຮູ້"

"ໂອ ! ບ່ດ້າຍ ! ຣົດຂ້ອຍແຮ່ງຊວຍ ຫາແຕ່ນິມົນພຣະ ມາສູດອ່າງອາທິດແລ້ວນີ້...ຈັກພ້ອຍລະມາຕາຍໃສ່ຣົດຂ້ອຍພໍດີ'ຕໍ່ມຊວຍ'

ໝໍເສຖຖີອາດຊິຕອບອອກມາໃນຮູບນີ້ກໍໄດ້ ໃຜຊິຮູ້....

ກະຍັງວ່າ ມັນບ່ແມ່ດອກຄົນເຮົາ

ແລ້ວກໍບ່ແມ່ ວ່າຂ້ອຍອາດຊິສລົບໄປອີຫລີ ຍ້ອນຄຳຕອບ ແບບນີ້ ກະຍັງບ່ຮູ້

ມັນບ່ແມ່ດອກຄົນເຮົາ

ໃຫ້ມັນຮອດຍາມນີ້ສາກ່ອນຄ່ອຍເບິ່ງກັນ

ແລະກວ່າຍາມນີ້ ຊິມາຮອດກໍຕ້ອງຖ້າອີກ ເກົ້າເດືອນ ດຽວນີ້ຫາກໍແຕ່ເດືອນ *"ອົກຕົບ"*....

ເດືອນ *"ຸວງ"*.... ເອ້....ເດືອນ ๆ ๆ *ນິສຸມາ* ຟຸ້ມ ຂ້ອຍຈັ່ງຊິເສັ່ງ....

ຈັກຊິໄດ້ບ່ໄດ້ ກະຍັງບ່ຮູ້

ກະຍັງປ່ແມ່ຄືກັນ ແຫລະປ່ອນນີ້ກະດາຍ

ແຕ່ວ່າ ມັນດີໃຈຫລາຍໄດ້ຂຶ້ນຫ້ອງ "ແຕກມ໋ ມາມ"

ກະເລີຍຄິດຝັນຈິນຕະມາບ້າ ๆ ບໍ ๆ ໄປຊຸ້ມ ແຫລະ

ຍັງບ່ມີຫຍັງແມ່ນອນແຫ້ດອກ...

"ดอกจำปา"

ตอบ.."จิกหมายท้ายเหล้ม",

ໂผดได้เข้าใจว่า ทะบาดรักและรักท่ามผู้อ่ามทุกด้วมหม้า จึ่งได้โรมแรงกายและแรงสะติปัมยา พ้อมด้วยแรงใจทับ"ปาไม"ผู้อะมุจุา ทับอิกหลาย ๆ ค้ามในลอบด้าว แต่งแปงเรื่องและเหล้มปั้มขึ้นมาได้เป็นจุดทีสองมื้แล้ว....

ขอให้ทุกท่ามที่อ่าน และมักอ่านพังสีลาอได้รับดาม รักแพงโดยห่อเถิง....

ส่อมผู้ที่บ่มักอ่านโตลาอ....

อันมันก็จุ่อยบ่ได้.... ทะบาดมีแต่ดามรู้สึกสมเพดเอหมา ดูต้มจุาดยู่ในใจ ที่ท่ามเหล่านั้นบ่มีอาสมาพ่จุิได้จุิมดามแจบม้อของพาสาลาอแบบลาอ ๆ.... อันนี้ทะบาดบ่ได้เอ้าสจดหาบจ้าจุาสอย....

UN POINT, C'EST TOUT !

(อ่าฝรั่งเบิ่งจักแถอก่อม ย้ามลางค้ามบ่เข้าใจ และย้ามเพิ่มอ่าบ่แม่นลาอ !!)

ພວກກະບາດກະດີໃຈຫລາຍ ທີ່ມີ“ຫລາຍ”ຜູ່ຮັກຂຽນ“ຫລາຍ”
ຈົດໝາຍມາລົມນຳ....ເວົ້າອີ່ຫລີ່ວ່າ ອັນນີ້ ເຮັດໃຫ້ດີໃຈຫລາຍອີ່ຫລີ....
ບ່ວ່າ...ເຖິງຈົດໝາຍນັ້ນຊິດີຊິວ່າ ຫລີ່ຍອດຂ້ຽວຫຸ່ມຮ່ຳ....

ເວົ້າເລີຍ ! ມີຫຍັງວ່າມາໂລດ....

ຊິຂ້ຽນຕິ ບ່ວ່າ ຢ່ຳ ຂ້າໃຫ້ຕາຍ

ຊິບອກສອນບ່ວ່າ ຢ່ຳໃຫ້ຊ້ຳໄປອ່ານ ໄດ້ຫົມຄົນ

ຈົດໝາຍບັນດາທີ່ໄດ້ຮັບ ກະບາດກໍ່ເລືອກເອົາສ່ວນນຶ່ງມາ
ລົງພິມແລະຕອບໄວ້ລຸ່ມນີ້ ແລະທີ່ບ່ໄດ້ຕອບກໍ່ຢ່ຳເສັ້ງໃຈ.... ຖ້າໄວ້ເທື່ອ
ໜ້າຍັງມີອີກ ແລ້ວຊິຕອບຢູ່ດອກ....

■ ■ ■

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ມິຖຸນາ 1971

ຮຽນ ອ້າຍປາໄນ ທີ່ຮັກແລະນັບຖືຂອງນ້ອງ

ນ້ອງກໍ່ເປັນສະມາຊິກຂອງ*ເພື່ອນແກ້ວ* ແລະໄດ້ຕິດຕາມ*ເຣື່ອງສັ້ນ*ແລະ*ຄຳກອນ ກະວີຊາວບ້ານ* ຂອງອ້າຍຕລອດມາ ເວົ້າແທ້ ໆ ແລ້ວ ນ້ອງຕິດໃຈຫລາຍ ເຣື່ອງ *“ຊ່າງເຫາະເຂົ້າເປັນຜູ່ຍິງ”* ຂອງອ້າຍນັ້ນ ບາດມາໄດ້ອ່ານຢູ່ *“ກຸຍກິ່ນສາວ”* ອີກກໍ່ຍັງມ່ວນຄືເກົ່າ.

ນ້ອງໄດ້ຂຽນ ຈ.ມ. ມາຮົບກວນອ້າຍປາໄນ ຫວັງວ່າອ້າຍຄົງບ່ລັງກຽດນ້ອງສາວຜູ່ທີ່ອ້າຍບ່ຮູ້ຈັກດອກນໍ ເພາະອ້າຍກໍ່ເປັນນັກປະ

ພັນຊຶ່ດັ່ງ ນ້ອງສົນໃຈ ໃນປັ້ນແລະຄອບຄົວອ້າຍທີ່ສຸດ ຈຶ່ງໄດ້ຂຽນ ຈ. ມ. ມາຖາມ ຫວັງວ່າອ້າຍຄົງຈະເຮັດໃຫ້ນ້ອງແຈ່ມແຈ້ງຫົວໃຈ.

1. ອ້າຍເອງຍັງ*ໂສດ*ຢູ່ບໍ່ ?

2. ໜ້າຕາຂອງອ້າຍພໍສະແດງຊຶເມ ເປັນພະເອກໄດ້ບໍ ? ພໍຈະລົງຮູບຂອງອ້າຍໃຫ້ແຟນນິຍາຍຂອງອ້າຍໄດ້ບໍ ? ຫລືວ່າຢ້ານຜູ່ສາວບໍ່ມັກ ? ແຕ່ນ້ອງວ່າ ຊຶ່ອ້າຍດັ່ງແລ້ວປານນີ້ ເຖິງຮູບຮ່າງໜ້າຕາຈະເປັນຈັ່ງໃດ ຄົນກໍຍັງນິຍົມອ້າຍຢູ່ນັ້ນລ່ະ ອ້າຍບໍ່ຄວນອາຍເລີຍ.

3. ອ້າຍວ່າ "*ດອກເກດ*" ເປັນນ້ອງສຸດທ້ອງ ອາຍຸຫ່ໃດແທ້ ຢູ່ໃສ ນ້ອງຈະຂໍເປັນໝູ່ກັບເລົ້າໄດ້ບໍ ? ພວກອ້າຍມີເອ໊ຍນ້ອງນຳກັນຈັກຄົນແທ້ ? ອາຍຸຫ່ໃດແດ່ ? ຂໍໃຫ້ອ້າຍບອກຣາຍລະອຽດດ້ວຍ.

4. ພວກອ້າຍເປັນມັກປະພັນ ນຳກັນໝົດເຮືອນ ພາກັນແອບຮຽນມາແຕ່ໃສ ? ຫລືວ່າ ມີພໍ່ເປັນມັກຂຽນແລ້ວກໍສອນໃຫ້ກັນຢູ່ເຮືອນ ເພີ່ນຈະຮັບສອນຄົນອື່ນບໍ ? ສົມມຸດວ່ານ້ອງໄປຂໍຮຽນນຳ ນ້ອງກະຢາກເປັນມັກປະພັນຄືກັບອ້າຍປາໄມ.

5. ນ້ອງຢາກໃຫ້ເອ໊ຍ*ດວງຈຳປາ* ພິມເຮື່ອງຍາວແດ່ ເພາະນ້ອງເຄີຍໄດ້ອ່ານນິຍາຍເພີ່ນ ຫລາຍເຮື່ອງແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ອ່ານສຸດຈັກເຮື່ອງ ເປັນຕົ້ນເຮື່ອງ "*ເມັ່ງມ້ອຍ*" ທີ່ເພີ່ນຂຽນແຕ່ປາງນ້ອງຍັງນ້ອຍຢູ່ນ້ອງກໍເຄີຍຕິດຕາມ. ຕໍ່ມາກໍເຮື່ອງ "*ມາຣີ*" ຢູ່ "*ປ--ຕຸພູມ*" ກໍໄດ້ອ່ານແຕ່ບາງຕອນ ພໍເພີ່ນມາລົງ "*ສາວແພແຕກ*"

ใหม่ ๆ พังสือมีกำยุบจ้า ขำให้เพิ่มลิงปั๊มหัวใหม่แต่จะได้บ่ มีคันมักอ่านเรื่องยาวหลายยู่.

น้องขอถามหน่อละ หวังว่าอ้าย ป.ม. ไปสะมี โอ๊ะ.... บ่แม่น อ้ายปาไม คิงธับเอาน้องเป็นแฟนพังสือของอ้ายอุ่อมีธันดอม.

จาก "ดวงมะพา"
แห่งดิงโดก

P.S. อุ่นี้ เป็นมามสิมมุดของน้องเอง ถ้าน้องส่งบัดปะพันสิ้น ๆ มาให้อ้ายพิจาธะมา กำจะใจ้นามปากกานี้เลีย ขำให้อ้ายจ่ำอุ่ของน้องไว้ด้วย.

□

■ *ตอบ : น้อง "ดวงมะพา"* ดิงโดก

อาธัมชะบัดในจดพายของน้อง *ที่สเมิโตยาก เป็นน้องนั้น "ท้าวปาไมใหย่แต่ก้าง"* อุ่มใส่หูเอ็อยว่าตอบตางแด่ ได้น้องใหม่ เหันลายมีแล้วยากเหันพ้าจิมสั่นเจินอ่านพังสือบ่ออกธอย....เอิ่น–*ปาไม* แล้วกำลิงความเหันกันว่าให้ตอบน้องจั่งซี้ :

1. ผัดแต่มีเกิดมากะเป็นโสดโลด....เอ็อยจึ่ได้ว่าพ่อเคียโตมน้ำผู่สาวหลายเหื่อ แต่บ่เป็นจั่งบุน พ่แม่ผู่สาวจับยัดใส่ของติดสะแตมส่งกับคืนทุกเหื่อ.

2. ເອ໊ອຍວ່າມ້ອງໃຜ ເອີ! ນ້ອງດວງມະນາຄວນຊຸ໊້ເບິ່ງ ໂຕຈິ່ງໄດ້ໃນເຣື່ອງ *"ເມ່ືອສິ້ນຄວັນຫມອກ"* ຂອງ *"ເພ່ືອນ-ແກ້ວພາພຍົມ"* ຊຸໄດ້ບອກເຣັດຫຍັງຍາກ ຢູ່ຫລັງປົກນຸ໊້ກໍ່ມີ

3. *"ດອກເກດ"* ນັ້ນເປັນນ້ອງສຸດທ້ອງໃນຊຸດ *"ກຸຍ ກ໊ົ່ມສາວ...."* ແລ້ວມາຊຸດນຸ໊້ມ້ອງຄົງອ່ານພ້ ເຣື່ອງຂອງ "ທ່ົ່ງອຸບມຸງ" ອີກ ເຂົ້າຜູ້ນຸ໊້ເປັນນ້ອງໃໝ່ຊຸ໊້ງຍັງໃໝ່ຕ່ໍ່ສັງວຽນອັກສອນແຫ້ ?....

4. ກະເປັນທັມະດາ ທ໊ີ່ຕ້ອງ "ສ໊ຶກນໍ່າພ່ໍ-ກ່ໍ່ນໍ່າຄູ" ກ່ອນ ແຕ່ນ້ອງຮູ້ບ່ໍ່ ລາງເທ໊ື່ອມະນຸດເຮົ້າກໍ່ມີສັນດານດ໊ີ "ຈອງຕັກແກງ" ຕັກຢູ່ ຍັ້ງຊາດ ແຕ່ຫ້ານຸ້້ບ່ໍ່ວ່າແກງພ້ ນ໊ັ້ນ ຈາງເຄ໊ັ້ນ-ແຊບ-ນ໊ົ້ອ-ລ໊ືໃດ ??

5. ເອ໊ອຍເອງກະຢາກແຮງຢູ່ບ່ໍ່ຢອກ ແຕ່ວ່າ ໂອ໋ຍບ່ໍ່ຢາກ ຈາຊະພຍາມ ເກ໊ີດຊາດຖຽວເປັນລາວຈ້ອຍ! *"ສາວແພແຕກ"* ເຊ໊ີນນ້ອງຕ໊ິດຕາມອ່ານຢູ່ *"ຂວັນເຮ໊ືອນ"* ນ໊ັ້ນເນ໊ົ້ພອມຊຸ໋ມ່ວນ ສ່ວນ *"ໂລກນ໊ີ້ເປັນຂອງເຮົ້າ"* ກໍ່ລ໊ົ່ງທ໊ີ່ *"ພ໊ິມລາວ"* ແລ້ວ ຄ໊ິ ກັນ.

ອ້າຍປາໄມ ຂອງນ້ອງນ໋ັ່ງໃບ່ປາມ ຄົ້ນ ປ່ອງອ່ານ :

"ດວງມະນາ ๆๆๆๆ...." ເອ໊ອຍ ສົ່ງໄສ ອ່ານ ໃກ້ ເຂ້ົ້າ ແລ້ວ !!

ຄ໊ິ ກັນ

ດວງຈໍ່ປາ

สอันมะเฮด, อันที 16 ทันวาคม 1971.

ธฎม : ยาเอ๊ยถวายจำปา ฮาจามเร็ยสัม ที่มันสือขาบ

บ่ต้องบอกกะได้อ่า ม้องได้ติดตามผ่องามของยาเอ๊ยมาแต่สมัยใด แร่งได้เห็นยาเอ๊ยใหย่มาโรมเร็ยงสั้นคู่กับ *อ้ายปาไม* จั่งซี้แล้ว โอ๊ยบ่ยากเฮดหลาย!! แต่อ่ากะทันละกาละมำ เพื่อทำอิดทำก่ กะต้องมีผิดพาดแด่ ม้องกะเลียอ๊ดธฎมมาติชุมแด่บ่ได้ หวังร้อยปีเฮ็นเตมอ่า ยาเอ๊ยต้องตอบจิดพายของม้องก้านทำอิดมีเป็นแม่แท้ ถ้าบ่ดั่งนั้นม้องสิงสัยอ่าก้านมีจะเป็นก้านสุดท้ายกะบ่จัก เอ๊าละจะขำให้เอ๊ยตอบคำถามมีให้ตามแด่

1. ม้องอ่า *ธูปหม้าปก* เผ่นแต้มดีเร็ยง*ก่ฎวกับเผด*หลายโผด ม้องเข้าใจคอามพายของพอกยาเอ๊ยอยู่ดอก แต่ลางคิน ผู่เผ่นตาทายพากันคิดว่าเป็นป้ม*ปะเผดมั้น* กะเลียบ่ซื้ไปอ่านแล้วกะอ๊ดอ่าน . อันมีม้องยากให้เอ๊ยพิจาระมาใผ่เบิ่ง

2. ที่จิงแล้ว ที่ที่ม้องเห็นมา หลาย ๆพอกที่จัดพิมอ้นมา บ่เห็นอ่าจะหฎบกับของยาเอ๊ยยาอ้ายได้เลีย ป้มที่อ้มถ้าม้องจะยกอ่า เป็น *"มิ่งใมล้มอุ้ง"* กะดิงจะบ่ผิดปามใด

แม่นบ่? น้องคิดอ่าความคิดเห็นของโตเองถืกต้องแล้ว เพาะอ่าคันจิอ่าไปแล้วน้องกะมับอ่า โตเองเป็นมักอ่านผู้มั่งคิกัน (คิอ่าอ่านมันตะมิดตะมืออ่านตั้งแต่พระทันคำสั่งสอนของพระพุทเจ้าพ้งสาอะถาม, อันมะคะถิ ปอถัสาตลิงไปรอดถูมีขอกเบิพ้นละ)

3. ข้สุดท้ายนี้ เป็นความคิดความเห็นของน้องเอง ต่ยาเอ๊อยและยาอ้าย คือ่ายาเอ๊อยและยาอ้ายจะเรัดออกเป็น *ปะจำเดือน* หลือสองเดือนเลียจะได้บ่ หลือจะเรัดเป็น *มิตยะสาม รายเดือน* ไปเลียกย่ังดี น้องคิดอ่าคิงบ่สุดสีมีของพวกยาอ้ายยาเอ๊อยดอก.

เอ๊าละมีสบับนี้ น้องขอตีจุ๊มมาเท่านีก่อน และจะคอยท้าฟูดต่ไปอีก หวังอ่ายาเอ๊อยคิงบ่ปล่อยให้น้องคอยท้าอ่านปั๊มของเอ๊อยจ๊ม....

จากน้อง *"อุายมักอ่าน"*

■ *ตอบ น้อง "อุายมักอ่าน"*

เอ๊อยยอมรับอ่า *มีความสามาถ*อยู่พ้อยนึ่ง และกมีอยู่ *"หน้อยถอย"* อีหลิ ในเรื่องอืดๆ ยุมๆ พิมปั๊มออกมาเป็นเหล็มเป็นหิว เป็นเหื่อทำอืด มีมักอ่านสิ่งสามมาเป็นกำลังใจ (ส่วนหลายมีพากย่) หลายสิมดวม กำเลียสีปากๆ กะ

ດຽມດີ ຕ່ອ!!!

ນ້ອງນາບຄູ່ມາວ່າ ຄັນບໍ່ຕອບຊິຕັດຍາດຂາດມິດກັນ ແຕ່ຢ່າເຂົ້າໃຈວ່າເອ໊ຍຕອບນ້ອງ "ຊາຍນັກອ່ານ" ຍ້ອນຢ້ານເກງຄວາມນາບຄູ່ຫວານ ๆ ຂອງນ້ອງນັ້ນ ເອ໊ຍເລືອກຈົດໝາຍໃນຈຳນວນຂອງຜູ່ອື່ນຫລາຍ ๆ ຄົນມາຕອບ ກໍຍ້ອນວ່າ ນ້ອງມີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໃນທາງຕີນາແດ່ ຊັ້ນດອກ. ເອົາແຕ່ສານຍ້ອງຍໍກັນມາລົງຫລາຍຢ້ານຢ້ານເມືອງເພີ່ນວ່າ"ໜ້າໃຫຍ່ໂພດ" ຄຳຖາມຂອງນ້ອງເອ໊ຍຂໍຖແລງດງນີ້ :

1. ຂ້ ນີ້ ເອ໊ຍຮັບພິຈາຣະນາ ແລະຮັບວ່ານີລັກສນະຄິດຄວາມວິຈານຂອງນ້ອງແລະຂອງຫລາຍ ๆ ຄົນນັ້ນແຫ້. ເຮັດແນວໃດໄດ້ ນວກເອ໊ຍເປັນຜູ່ແຕ່ງ ແລ້ວໄປໄຫວ້ອານຜູ່ເພີ່ນເປັນຊ່າງແຕ້ມ–ແຕ້ມຮູບໜ້າ ປົກໃຫ້– ແປງແລ້ວແກ້ – ແກ້ແລ້ວແປງຢູ່ຫລາຍຮອບຄ່ອຍໄດ້ພໍຣາວນັ້ນ ຜູ່ແຕ້ມເພີ່ນອ່ານເຮົາບໍ່ອອກ ແລະເຮົາກໍເປັນແຕ່ຂຽນ ບໍ່ຊ່າງແຕ້ມ ໜ້າປົກນັນກໍເລີຍອອກມາເປັນຮູບດ໊ຕາເຫັນນັ້ນແລ້ວ....

2. ໜ້ອງນີ້ ເອ໊ຍວ່າ ນ້ອງຍົກທາງ.... ເອ໊ຍ! ຍົກຍ້ອງນວກເອ໊ຍໂພດແລ້ວລະ ເປັນຫຍັງວ່າ ຊິເອົາປົ້ມ ๆ ມາຫຽມຫຽບປຽບປຸນກັນບໍ່ໄດ້ ຂອງນັນຫຽບກັນໄດ້ ແຕ່ວ່າເມື່ອຫຽບໃສ່ກັນເບິ່ງແລ້ວ ຜົມນັນເປັນຈັ່ງໃດ ຄ່ອຍວ່າກັນອີກຕອນນຶ່ງຈັ່ງຖືກ ເອ໊ຍວ່າ ນໍ–ນ້ອງຜູ່ນັກອ່ານຕະພຶດຕະພື ?

3. ທຸກເຮ໋ອງທີ່ນ້ອງເວ້ົາ ເປັນໂຄງການ–ຢູ່ໃນໂຄງການ–

ดรอบีพอกเอ็อยโดย*มิยาพ์มะหาสีลา อิระอ์ฦส์* เปันหัว
โป่ ทำลัง*ยื่*มคำร้องขอะนุยาด ออกพังสือพิมรายเดือม ชื่อว่า
"ไผ่หมาม" สยับ สังคัมอิจาม – ถ้าแม่ม ผิบ่ะข้า ม้าบ่
ยรบ ทำให้น้องรีบห้อมเงินไว้จองโลด คือยังบ่ดิมดอก ส่อม
พอกเอ็อยและน้องนุ่งมักะรุมมำกัม จึ่งจ่อยกันจัดพิมอั้มมาเปัม
หัอเปัมเหลัมได้สองจุดกับมี้ ทำได้ขอะนุยาดหางกามเพิ่มตั้งเปัม
กุ่มมักะรุมแล้อ จึ่งยากอ่อมมายังน้องนุ่งลุงป้าม้าอาอ ลาอทุก
คัม ติดตามอู้มอู สั่งเสิมกันต่ ๆ ไปแด่ ถ้าคือว่า สิมคอมอู้มอู
หลือว่าแมอใดก่อว่าโลดเทาะ.

ดอวจำปา

□

ปาริ, อันที 10 มิถุมา 1971

ดอวจำปา ที่รักและคิดรอด,

ขอบใจหลาย ๆ ที่โตยังคิดเหันอ่าคิมยู่ไกบ้ามอี
หง่อมเหง้า เมื่อได้อ่านปิมโรมเร่องสันของโตแล้อ รู้สึกอ่า
หลอเหันสะพาบบ้ามเมืองได้ดีอั้ม คือความพอกโตอ่าหันแล้อ....
*ทิมทางเปันขุมเปันบอก เรือมส่อมโตหลังงาม
อึ้ม โรงหามหลวงเปื้อมเปิ เมังอีไพ้–ผัวเอ้า
เมังม้อย ลูก ๆ เปันจิกโกะ ริบโป้ ริบปี้* ของพู่มี้
มันเปันความจิงที่จิงที่สุดในโลก ใผ ๆ ก็เหันยู่ตำตา *แต่ก็*

ทาใผมาแก้ไขบ่มี ลางคົนได้ร่ำได้ຮูมมาพໍแรง ก็ยังมาหลิ้งไปมำพู่อีก เຮົาเหมันสะพาบคົนลาวมำกันยู่ต่างปะเทดพ้ม แล้ว แร่งคิดสังเวด ผาก็ดอ่าพวกะเจ้ามาเพื่อธัสาดอามัี ร้ายอันเก่าไอ้ เปันต้ม มักหลิ้มไพ้ก็พากันหลิ้ม หลิ้มจิมหลายคົน มักเอ้าใพ้เຮົาอ่า.... *มาย่ปาธิส เปันปีหลิ้มไพ้บ่เปันบ่ห่อมแม่ม !* เຮົาได้ยินแล้วพໍตับจุดตก คົนเຮົาจ่างเปันไปได้ธอดปานมี้ ดูออ่าได้ไปเมืองนอกเมืองมา จะไปร่ำธูมเอ้าแมอดี ซ้ำกับไปเอ้าเอลาอ่างมั่งหลิ้มไพ้กัน คົนข้ามเฮ้ามันมำ ! เอลาเปันเงินเปันคำแท้ ๆ....บาดคົนโต....บ่ยากเอ้าหลายมันพ่ายอีพ้า.

เຮົากะได้แต่รู้ฮู้แหละ แต่อ่าจุใพ้เຮົาสะท้อมมาบเรื่องอันใดต่าง ๆ ของพวกคົนลาวเหล้านี้ ออกมาเปันโตพังสี เຮົาบ่มีความสามาด ขໍใพ้โตเอ้าไปอ่าใพ้ฟังแด่ สำมวนโต ดี อ่าคักเตีบ (อีหลีใด่!) เรื่องมันกะเปันจั่งซี้ละ แล้วมีใดข้ามเมืองเຮົาจึ่งจะ*จเริม*ทางด้าน*จิดใจ*แด่ อันนี้ใผก็ยากแต่ร้ำยากแต่มี ทอบโกยเอ้าแต่สัมบัดพัสถาม—ทางด้านจิดใจธอดบ่ปับปุงกันเลิย ในปื้มหัวพ้าขໍใพ้ โตเอ้าเรื่องนี้หลาย ๆ ใพ้ทามแด่ เຮົาคิดอ่า เอ้าเล็อย ๆ คົนก็อาดสำนึกและป่ฮูมจิดใจไปมำได้.

เราลาลิมท่นีก่อม อุดฟ้าสิ่งไปพุ้มหลายแถ่ มักลึก สาหลายคิม สิมใจยากได้ไคอ่คิม เร็องค่าสิ่งบ่ต้องห่อง ห้อมิ่ง 250 กิบ มับอ่ายังถึกหลาย สำหลับพอกยู่ ปาธิ.

รักและคิดรอดโตสเมิ.

กองแก้ว ป.

□

■ ตอบ *กองแก้ว ป.*

พอกเราพากันพรมเรัดพรมก่หากแต่พ่เปันเว้า ๆ ขึ้น มา คิตาเหันมันแหละ ผู่คู่เอ้าพากยมายัด ถ....ปาก กะคิดถึ ใจ(อ่าอิหิอยุ้มเรัดใถอ่าอุดภาก ๆ ออกมาบ่รู้....) เราอ่าย่าพ้าว ย้องกันหลาย ลักอายผู่เพิ่นเปันมักปราถธาอุบันถึดแถ่ (*หลิ เพิ่มอิลักอายเราอยู่กะบ่รู้อ้ำถอกละ*).

คองถ้ายามใถให้มันเปันรูบเปันร่าง เปันเงินเปันคำ ขึ้นมาก่อม....ยามมันก่อมเทาะ แล้วถองจำปาของผู่อิแหงมถัง ให้คุงฟ้าพุ้มละ (อี๋ ที่ ๆ !)

พั่งผู่จ่มร่ารีร่าไรมา คิอิเอ้าใจพ่แรง – เรัดแมอใด ได้ พอกเรา *"เกิดอุเถถรอ–เปันลาอจ้อย"* อาตามัน กะติกใต้ถือแมอมีแล้อ – อันมีสัยขีดรด ที่ผู่คิมลาอนำไปแอบ สอมกันให้พอกต่างถ้าอเอ้าเหันมี ถิหลายตอ่า เราอ่าสิมพ่กันกำ จิ่งมันพ่กิน แต่สมัยก่อมกะแม่น*พอกต่างถ้าอ*มีแหละ*เอ้า*

ຄວາມເຣິຮ້າຍອັບປີສິກະບາມມາປູກມາຫວ່ານ ໃຫ້ແຕກ ກໍຫນໍ່ແຫນໆ ຢູ່ເມືອງເຮົາ. ບາດນີ້ແມ່ນຫີຄົນລາວນ້ ໄປສແດງ ບົດບາດໃຫ້ເຂົາຊົມ ເອົາລົງໄປ ໃຜໄປຢູ່ປາຣິສດົນໆ ກັບມາແປວ່າເຂົ້າ ຂົ້ນຈຸຽນໄດ້ນ້ – ເຮົາຫາຊິຮູ້ ເອ້! ເອົາ ໃຫ້ມັນເກັ່ງແດ່ຈັກແນວຫັ້ນ ເຫາະຄົນລາວ ເກັ່ງຫຍັງບໍ່ເກັ່ງ *ເກັ່ງທາງການພະນັນ !*

ການ*ພັທນາຈິດໃຈ*ໃນບ້ານເມືອງເຮົາກໍ*ຄິຊີ*ພວມ*ລ່ອຍ ເປັນ*ລ່ອຍ*ໄປ ອາດໃດອາດນຶ່ງຢູ່ດອກ ຊາເບິ່ງກະພໍຣາວນ້ັນແຫລະ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາກຸ່ມນັກຂຽນຄນະ *"ຫນາມໄຜ່"* ກໍມີໂຄງການໃນຂອງ ໝູ່ນ້ີຢູ່ ອົດໃຈໄວ້ເບິ່ງກັນດົນ ໆ *"ເອົ້ຍາວໄວ້ຄິຫົງຫາມເຕົ່າ"* ຊົ້ນແຫລະໝູ່ *"ຢ່າຢາກເຮັດອ້ຽ້ງບ້ຽ້ງຄິຮ້ຽ້ງຄາບງຫລາຍ"*.

ຂອບໃຈໝູ່ທ່ີອຸດໝູນ ຈຸນເຈ ແລະຂອບໃຈເຈ້ົາມ່ີນ້ອງນັກ ສຶກສາລາວ ຢູ່ປາຣິສ ແລະຢູ່ປະເທດອ່ືນ ໆ ຖ້ວນໜ້າ ທ່ີເປັນແຮງໃຈ ໃຫ້ ຄນະ *"ຫນາມໄຜ່"* ອົບອຸ່ນ.

ຂໍຮັບຮອງວ່າ *ຈຸບ່ລໍ່ຢຸ້ເດີນຫນ້ົາຕ໋ໄປ* ເລ້ົອຍ ໆ.

ດວງຈ໋ໍາປາ

□

ຄນະຈັດພິມເຣ່ືອງສັ້ນຈຸາປ,

ຂ້ານ້ະເຈ້ົາ ໄດ້ອ່ານໜັງສ່ືພວກທ່ານແລ້ວ ມ່ີບັນຫາສົນໃຈຢູ່ ຈ່ຶງຖ່ານມາດັ່ງທ່ີ່ທ່ານຫ້ົາຫາຍໄວ້ນ້ັນ ແຕ່ບ່ໍຮູ້ວ່າຈົດໝາຍນ້ີ້ຈະເຖ່ິງມ່ືພວກ ທ່ານບ່ໍ ຖ້ົາເຖ່ິງຈ່ິງກໍ*ຄິ*ງໄດ້ເຫັນຄ໋ໍາຕອບກັນບາດນ້ີ້ລະ.

1. ตามข้าพะเจ้าได้อ่านยู่ "ทุยทิ่มสาว ลาวผู่อุย" นั้น ผาทิดอ่าเรื่องทั้งหลายเป้นสิ่มีของปุกคิมผู่ดีงาว เข้าใจอ่ามีมักฮียมผู่ดีงาว แต่สะแดงอ่าเป้นหลายคิม แม่นบ่? เพาะสำนอนคายคือกันทุกเรื่อง บ่พ้าเชื่ออ่าพอกท่าม จะเป้นมักฮียมหมิดลอยคัว.

2. เทันผู่ใหย่บางท่าม ปะนาม มะหา สิลา อ่าเป้นคิมไหมเอาสัยถิ่มลาวยู่ เรื่องนี้ท่ามรู้สึกย่างใด? พอกท่ามได้ฮียมพาสาลาวมาแท้จิ่บ่? หลือว่ามาถัดเป้นลาวเอ้ิ่าย ๆ?

3. ถ้อยเหตใดพอกท่าม จิ่งฮียมแต่เรื่องไหบ้าม พอกคิมอุ้มต่ำ และใช้ความเอ้ิ่าย ๆ แท้ คิมอ่าม แล้ว จะได้ความรู้นำบ่? ดอมจะฮียมด้วยสับสูา ๆ แถ่? ยู่ในคมะพอกท่าม ก่มีรอดมะหา ดิดอ่าคิงจะพ่ได้ยู่ติบ่?

ติอุ้มมาห่มีละ หวังว่า พอกท่ามคิงจะตอบให้ชาบ เพาะอันนี้ก่สินใจฮ้องใจแท้ ๆ จิ่งถามมา.

จาก – *มักติอุ้ม* –

□

■ ตอบ ท่าน "*มักติอุ้ม*"

ท่าน "*มักติอุ้ม*" บ่ได้บอกจื่แท้กับบ่อมยู่มานำ จิ่งเป้นกามผิดมาระยาดยู่แถ่ แต่ว่า*ดอกจำปา* ก่บ่ดิดถือชาหา

ดอามหยังดอก ท่ามลิงจื่ไอ้ห้ายจ๊ดพายอ่า "*มักติอุ๋ม*" ส่อม ข้ ดอามในจ๊ดพายจ้ามีแต่ "*ติ*" บ่มี "*อุ๋ม*" กันเลีย อันนี้ *ดอางจำปา* ก่บ่ถือาหาดอามอีกนั้นแหละ และถ้าจะให้ถื ก่ยาก ถือ่าทาม "*ติ*" มีค่าห่ากับ "*อ่างผู้มาอ่อยต๊กแต่งแปง สัง ผิมงามของพวกเร็าให้ดีอี้ม*". และข่ได้เข้าใจให้ถือกต้องแด่อ่า ทามร้องข่ให้ท่ามมักอ่านอ่ามจ๊ดพายมาล้ม กันนี้แม่นหวังแมอดอ่อ ดี ยากได้รับดอามร่อมมือจากดินลาอม่า ดอ่อกัน เพื่อ*เปันหาง* เพื่อ*เปันแอ่วแยง*เบิ่งอ่าสิ่งที่เร็า เธ็ดไปนั้น *ได้รับดอามสิมใจ*แด่บ่ ถือใจ*ท่ามมักอ่าน* ผู้มีอุปาธะคุมแด่บ่. หลือ่า*บ่เปันอาดเปันอุ๋ง*พ่พ้อย (อุ้น ดอกเธ็องมันหั้นก่) *บ่แม่นทามห้ายหยังเลีย*.

ท่ามถามมาสามข้ *จุ่งดอางจำปา*ข่ตอบเปันลำดับดั่งนี้ :

1. ยากข่ให้ท่าน "*มักติอุ๋ม*" ทะธุมารับฟังไอ้ก่อนอื่นอ่า *พวกข้าพะเจ้า ที่มีโลดเจื้ออิงอามพ่แม่ อ่อกันนี้ บ่มักทามหลอกลวง บ่ปราถนาหลอกลวง บ่อ่าจะให้เปันฝ่ายหลอก หลือฝ่ายถือกหลอกก่ตาม* แล้วเมื่อมีจาธะมาให้เลิกลิงไปอีกก่บ่เห็นอ่าพวกข้าพะเจ้า*มีดอามจำเปัน* หลือเหดผิมอันใดอันนึ่ง ที่จะมา

ลวงโลกตามความเข้าใจของท่าน บ่จำเป็นอีหลิ – ท่านอาดจะบ่เชื่อว่า ลูกพ่อครูอกันมีหลายคนแต่งได้ แต่ดวงจำปาขอบอกท่านไว้ในคำตอบนี้พ้อมว่า สำหลับพวกข้าพะเจ้าลูกพ่อครูอกันนี้ เหมันว่าทานแต่งหมายสิพ่ราวมีบ่มีหยังลำบากเลย บ่แม่นเรื่องเหลืออิสัย–ทิงกันข้าม คือว่า ที่พวกข้าพะเจ้าแต่ง ๆ ออกมาเทิงผิดนั้น เป็นแต่พลาดบ่ำในสิบของความสามาดแท้ ๆ ท่านั้น. พวกข้าพะเจ้ายังกันความรู้สึกที่ยากอดมไว้หลายยู่ เพาะรู้ดีว่า สะพาบทานปัดจุบันบ่อำนวย. น้ำอังใส ๆ เย็น ๆ ยังบ่ยากกวมให้อุ่นเตื่อ ก่จึงว่าได้ พากันอดมแบบยิบ ๆ ยอม ๆ แมวมักแหละ.

2. ข้อความในกิดพายเรื่องสันจาด (มาตราใดเจิมค้นคว้าเอาเอง) กำบอกไว้แล้วว่า คนลาวอิสาม อุ่งอ้พยบเข้าอยู่ดินลาวก่อนปี 1959 ให้ถือว่าเป็นค้นลาวโดยสันจาด. อันยาพ่มะหาสิลา วิระวงส์ นี้ พากิดว่ามายู่เมืองลาวแต่คาอยังเป็นพระ มาสึกอยู่เมืองลาว ตั้งโรงรงมมะหาบาลิ ให้อ้างทามสาสมาลาวตั้งแต่สมัยที่ ดวงจำปาและท่านเอง(อาดเป็นได้) ยังบ่ทันได้เกิดพุ้น(บ่เชื่อเจิมสืบถามจากปากของพระสังอ้งคะเจ้า หลือเจ้ามายผู้ใหย่รุ่นเก่าๆ เบิ่ง)เอกราชเพิ่นก่ได้มีส่วนอ่อยกอบกู้ร่วมกับค้นลาว

ໝົດຊາຕ (ອັນນ້ຍາ*ໝ่ผู้แทน *อุ่ม อุมะนิกอม* แร่งรู้ดี) *ขໍ้ให้เพิ่มเปันลาว ม่าจักล้มบ่ได้แถ่หวา?* ท่าน "มักติจิม' สังว่ามาจิล้อมร้ออัดผักกะตูบ้านไว้คักแท้? ส่อมเรื่องพาสาลาว (*จิ๋ๆหยุ้งๆ ทันยู่ทุกมื้มี้*) ย่าว่าแต่ได้ร่ำรฮูมฮูมอ่านมาเลิย–เอ๊าว่าอยู่ในขั้น*สอมให้ทหมู่ได้ก่แล้วทัน* จิมักสะกิดตามสฮูๆ–ตามเค้า ได้ผิดทั้งเอ๊าโลด. ท่าน "*มักติจิม*" หาดาฝากต๊อเปันลูกสิดลูกหาไว้โลด จิรุ่งเรื่องเม็อพ้าอันนี้หอังดีดอกจั่งได้บอกไว้ให้รู้ปะดับสะติปันยา. (อะแรม!)

3. ดอามติหลิดอามเห็นฮองท่านข้ามี้ ลองเอ๊าไปคิดใหม่เบิ่งคัก ๆ อีกเทื่อนึ่ง แล้วท่านจิรู้เองว่า เข้าใจผิดรอด 100 % เลิย. ในป้มฉุดก่อนจะมีเรื่องฮองฉุมจิมทุก*จุ้มอันมะ*แต่บ่ต่ำลิ่งไปรอด*ขั้นขໍหาม* หลิขั้น "*บักแพ่ง*" และกบ่สูงเถิงขั้น*หม่พระวิงส์ อ่งกะสัก. ส่อมคะติ*ดอามรู้*มักปราด* (บ่ก่ฮอกับธาฉุขันดิด) หลายท่านอ่าไว้อ่า "คิมสลาดสามาดหาดอามรู้ หลิคะติสอมใจได้แม่นตั้งแต่จากพธิติกามฮอง*หมอมในกองอาจิม.*"

ตอบทันม่อนๆ สุดอีกสุดใจแมอมี้ ท่าน "มักติจิม" ลืจิบ่ "ติ" อีกดอกม่? หลิอ่าจั่งใดกะให้อ่า.

– ดองจำปา –

ວຽງຈັນ, ວັນທີ ກໍຣະກະດາ 1971

ເຖິງ *ປາໄມ* ແລະ *ດວງຈໍປາ*,

ພໍ່ລູງມາບເຫັນ ຊຶ່ຂອງໜັງສືແລະຮູບໃນໜ້າ ປົກ ທຳອິດລູງ ຄຶດວ່າຊິບ່ປຶດອ່ານ ເພາະເຫັນຊຶ່ແລະຮູບໜ້າ ປົກ ກໍຄຶດວ່າຄົງເປັນ ເຮື່ອງອ່ານຫລິ້ນລ້າ ໆ ຂອງໜຸ່ມສາວສມັຍໃໝ່ ຊຶ່ງມີບ່ອຶດບ່ຢາກໃນ ຕລາດໜັງສືອ່ານຫລິ້ນຂອງໄທ ແຕ່ມາຄຶດວ່າ ນີ້*ແມ່ນປຶ້ມລາວ ຄົມ ລາວຂຽນ* ເຂົ້າຊິເວົ້າແນວໃດກໍເລີຍລອງປຶດອ່ານເບິ່ງ ໄປເຫັນ*ຄຳ ນຳ*ຂອງ*ຍາພໍ່ມະຫາສີລາ* ແລະຜູ່ອື່ນ ໆ ອີກ ຈຶ່ງໄດ້ພຍາຍາມອ່ານ ຈົນສຸດເຮື່ອງ ຈົນຮອດ*ຄຳສາຣະພາບ*ຂອງ*ປາໄມ*ແລະ*ຈາກໃຈຈິງ* ຂອງ*ດວງຈໍປາ* ຈຶ່ງມາຮູ້ວ່າ *ປາໄມ*ແລະ*ດວງຈໍປາ* ກັບ *ດອກ ເກດ*ແລະ*ອິນທິຣາ* ທັງ 4 *ນັກຂຽນ*ນີ້ແມ່ນເລືອດເນື້ອເຊື້ອໄຂ ຂອງ*ຍາພໍ່ມະຫາ* ກໍເລີຍອົດເວົ້າບ່ໄດ້ວ່າ *ແນວໃດກໍແນວນັ້ນ* ຈຶ່ງຂໍຍ້ອງວ່າ*ບ່ເສັຽແນວ*.

ລຸງບ່ແມ່ນນັກຂຽນນັກແຕ່ງດີຍາພໍ່ຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ເປັ່ນ ນັກຕິນັ້ນພໍໄດ້ຢູ່ ຕິເປັ່ນແຕ່ງບ່ເປັ່ນ *ອັນນີ້ນັ້ນແມ່ນນິສັຍຂອງ ຄົນລາວ* ລຸງເຫັນມາຫລາຍແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ລຸງເອງກໍແມ່ນຄົນແບບນັ້ນ ຈຶ່ງຄຶດຢາກຕິຈັກໜ່ອຍ ແຕ່ເມື່ອອ່ານເບິ່ງຄັກ ໆ ຫລາຍ ໆ ເທື່ອແລ້ວ ພິຈາຣະນາເບິ່ງ ແມ່ນເຮື່ອງອ່ານຫລິ້ນກໍຈິງ ແຕ່ເຫັນວ່າ ຫລາຍເຮື່ອງ *ມີຄະຕິຢູ່ພໍສົມຄວນ* ລຸງກໍເລີຍບ່ຢາກຕິ ມີແຕ່*ຂໍເຕາະ* ໆ ຈັກ

ໜ່ອຍ ຄືເຕາະວ່າ ໜຸ່ມນ້ອຍບ່າວສາວສມັຍນີ້ ມັກພາກັນອ່ານໜັງສືນະ ວະນິຍາຍ ຊຶ່ງສ່ວນຫລາຍກໍແມ່ນ*ຫນັງສືໄທ* ເມື່ອມີ*ຫນັງສືລາວ* ເຊັ່ນນີ້ ເຂົາກໍຄົງພາກັນອ່ານໜັງສືລາວ ລູງຈຶ່ງຢາກແນະນຳວ່າ ເຮື່ອງ ທີ່ຂຽນທຸກ ໆ ເຮື່ອງຂໍ*ໃຫ້ມີສຸພາສິດແລະມີຄະຕິ ໆ* ເພາະ ທຸກວັນນີ້ *ອຸເມມາກັບຫນັງສືອ່ານຫລິ້ນ*ນັ້ນມັກເປັ່ນແບບຢ່າງໃຫ້ ໜຸ່ມນ້ອຍສມັຍໃໝ່ເຮັດນຳ ແລະສ່ວນຫລາຍກໍຢາກ*ນຳແຕ່ທາງຊົ່ວ* ເພາະທາງຊົ່ວມັນເຮັດ*ງ່າຍ*.

ແມວໃດກໍຕາມ ລູງຂໍສມັບສນູນ ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈວ່າ ແມວການຂຽນຂອງພວກເຈົ້າ ຕລອດທັງພາສາ ທ່ທີ່ຂຽນມາແລ້ວນີ້ ເຫັນວ່າພໍສົມຄວນແລ້ວ ຈຶ່ງຂໍສັຣເສີນມາດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ.

ຈາກ ລູງ

ຜູ້ນິຍົມ ຜົນງານຂອງ*ທ່ານອາຈານມະຫາສີລາ*

□

■ ຕອບ *ຍາລຸງຜູ້ນິຍົມຜົນງານຂອງທ່ານອາຈານມະຫາສີລາ*

ເກືອບນ່ –ເກືອບຍາລູງ ບໍ່ຄ່ດໜ້ ຄຳຂວັນ (*ເຈັ້ຍ໊ວະ ເອ໊ົາເງິນລາວ*) ທ່ີ່ວ່າ“*ລາວເຮັດລາວໃຊ້*” ນັ້ນໃຫ້ຫານ່ –ຍາ ລູງຮູ້ບໍ່ ມີລາງຄົນບໍ່ເຊ່ືອວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍເປັ່ນເອ໊ົ້ອຍ–ອ້ຍ–ນ້ອງ ຍັ່ນຫ໊ົວກັນອອກມາກະນີ

ແລ້ວພວກຂ້ານ້ອຍ ກໍຂໍນ້ອມສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ຍາລູງພ້ອມນີ້ ທ່ີກະຣຸນາອຸດໜູນຈຸນເຈ ຶ–ພວກລູກຫລານຈະມີຊ ົ ີວ ິດຢູ່

ໃນບັຣມະໂລກ ໃຊ້ປາຍປາກກາໃຫ້ເປັ່ນປໂຍດຕໍ່ບ້ານເມືອງ ແລະເປັ່ນອາຫານທາງໃຈ—ທາງສມອງຂອງພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງຮ່ວມຊາດໄດ້ ກໍ ແມ່ນຍ້ອນອຸປກາຣະຄຸນ ແລະຍ້ອນຄວາມຫວັງດີຂອງທ່ານນັກອ່ານ ທີ ຣັກແພງທຸກຖ້ວນໜ້າ. ຈັ່ງໃດກະ "ອົດສາລ້ຽງຄວາຍໂຊໄວ້ຖ້າທ່າຊຸ ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍ ລາງເທື່ອ ທ່ານບໍ່ຕົ້ມຍັງຊິໄດ້ໃສ່ໄຖບໍ່ຮູ້" ກະວ່າບໍ່ຊ່າງອັ ນກະດາຍ.

ຄຳແນະນຳຂອງຍາລຸງ ພວກຂະນ້ອຍຂໍຄຶໄວ້ທີ່ສູງ ແລະ ເມື່ອຕິດຕາມຜົນງານຂອງພວກຂະນ້ອຍຕໍ່ໄປ ຕໍ່ໄປແລະຕໍ່ ໆ ໆ ໆ ໆໄປ ຍາລຸງ ກໍຄົງໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແຫ່ງຊອດໃນເຈຕນາອັນດີງາມ ແລະສະອາດບໍຣິ ສຸດຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ ຄືວ່າຂັ້ນຕ່ຳອິດນີ້ ພວກຂ້ານ້ອຍພຽງແຕ່ຢາກຊິ ໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບສັງຄົມປັດຈຸບັນຂອງເມືອງເຮົາ ບໍ່ວ່າ ໃນທາງດີຫລືທາງຊົ່ວ ເຊື່ອວ່າ ທ່ານສາທຸຊົນຜູ່ຈະເຣີນແລ້ວ ດ້ວຍປັນຍາຈະຮູ້ຈັກເລືອກເອົາຄະຕິອັນດີຈາກແວ່ນແຍງນ້ອຍ ໆ ໂດຍ ເຈຕນາສົມມຸດອັນຜາກົດແລ້ວນັ້ນໄດ້ ສ່ວນສາມານຊົນຜູ່ຈະເຣີນດ້ວຍ ກິເລດຕັນຫາທັງຫລາຍ ກໍຂໍໃຫ້ມີອະເວຈີເປັ່ນທີ່ເພິ່ງໃນໂລກໜ້າ ພຸ້ນຫ້ອມ.

ຂໍຂອບໃຈໃນຄຳຍ້ອງຍໍຂອງຍາລຸງ ແລະຂໍໃຫ້ຍາລຸງຈົ່ງໄດ້ ຮັບຄຳຍ້ອງຍໍຈາກສັງຄົມ (ແບບປາຕາຍຂ້ອງເນົ່າຂອງ ເມືອງລາວ) ເຮົາດ້ວຍເທີ້ນ.

— ດວງຈຳປາ —

□ จากคำกอนจุด *"ทะวิจุเวบ้าม"* ในนิตยะสาร *"เผ็อมแก้ว"*

ท่วบท้าวปาไบ

ทะอิม้อยพุ่มปากท้า – อาธิมฝัม

■ ติกลิงใจจัดพิมอั้มเข่มเหลั้ม ตามสฐงธฐกธ้องฃองท่าน มักอ่าม

□ ด้านสำนอม – สาธะ ธับธองว่า... *แสบเฮ้ไปเถิง ทวง – เผัด – มัม – ทัมสมัย – ทัมค้ม* และ *ทัมโลก*

■ ย่าลิมจุ้ *"โธมคำกอม"* จุด *"ทะวิจุเวบ้าม"* ฃอง *"ปาไบ"*

ออกวางตลาดแม่นอมปายเดือม *"ตุลา"*

ເຮົາຮັກກັນບໍ່ໄດ້

...ມື້ແມ່ນຊຸ່ເຮ່ືອງສັ້ນຊຸ້ນຍອດ ເປ່ັນເຮ່ືອງເອກ ຊຸ່ງ

"ແລ ພູຜາເງິບ"

ເຈຕນາສ້ົມມຸດຂ້ຶ້ນດ້ວຍອາຣົມເສ້ົາສຸດເສ້ົາ ແລະຮັບຮອງວ່າ

ນ້ຳຕາຜູ່ອ່ານຈະຕ້ອງຊຸ້ມ

24/VII

ສ້ົນໃຈເຊ້ືນຊວນກອ່ານຢູ່ໃນ

"ຜູ່ຍ້ຳບ້ຳຜູ່ຍ້ຳ"

ຊຸ່ງຈະອອກວາງຕລາດໃນມ່ໍ ໆ ນ້ ີ

"ปาไม" ขอบอกว่า

■

▲ จะมาพบพักับท่านอีกแม่มอมในบ่ช้า ดีปายเดือม "ตุลา"

▲ พ้อมกับปั๋ม "โรมลำทอม" ฉมาดย่อมราคาเย๊า

แต่ *บริบูมด้วยสาระ*

★ *ปาไม* ★

▲ ใผ ๆ กำรู้อ่า แต่งกอมได้ *บ่มีใผติ* และ *บ่ให้ติใผ*

▲ มาขัดมื้ จะสมองสัทหาท่านผู่อ่านตามสองธรงกร้อง และ

ลองลอยกันมาถ้ม.

▲ ในธูบปั๋ม "*โรมลำทอม*" ฐูด "*ภะวิอุเวบ้าม*"

▲ พิมและขายเอ๊าเงินพ้อม แม่มอมบ่ผิดมักในปาย ๆ

เดือม "*ตุลา*"

– ติดต่อกับ –

“ ปาไม ” “ ดอกจำปา ”

ตลิกุ่มมัทธยมคมะ “ ทมามไผ่ ”

ทางจดหมายสั่ง...

ตู้ ป.ม. 230

เวียงจันท์ ประเทศลาว

ພິມທີ່ ປາກປາສັກ ການພິມ
9–11, ຖນົນຟ້າງຸ່ມ ວຽງຈັນ
(ທາງແຄມຂອງ)
ໂທຣ. 2262
ພ.ສ. ๒๕๑๔ ຫັນຍາ – 1/2000

ล.ว. 1971

2514
543
1971

ใสมหมัสสามแรง สามสีพีน้อง ท้องดียว

• ดอๆจำปา # ปาไม # อิงทีรา •

ขำบ่เสียหวังสิ่งใด มอทจากเจ้าสาวและปากกา
เพื่อเมระนึดบัธมะโลกลาว ให้เป็นแถม
แท่งความเบิกบานหัรสา

ดอๆ จำปา ปาไม อิงทีรา

ภาลุ้ใต้ดำพันสัมยาแกทันและทันหลังจาก

“ ทุยทีมสาว – ดาวผู้อาย ”

และก่อน

“ ทะเลอิอิด ”

ว่าจะโรมแรงทันต่สู้ต่ไปเทิงสังอยมอัทสอม

ที่แม่มอมและจะออ อางตลาดในบ่ำนี้ค่ำ

โรมดำทอมอุด “ ทะวิอาวบ้าม ” ออๆ “ ปาไม ”

และจะมาพับปะสับพักกันอีกในแบบโรมเรื่องสั้น

พ้อมกับปางบุนมะมัสการพระทาดหลวง